[illegible]

פרק שמיני

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ארבע ושלשים בית שמי מעורבים מן [illegible] על מלבד ר' יוחנן בן ברוקה מקדיר
שם בית שאמר נטלהא לבית המנוגע הלב בית שאמר הלכו אין של עדות אלא מן אנשי
בי בית המנוגע מקדיר ארבעה פרים אחד לבית שמי ולבית הלל ומן מעבים קול אלף
והאוכל בבית כבש בלי על מאי בין בי אחר נגעים פראל אין הלכה לא מקדיר אלא
בי שיים ותכ חיבה לבשול אפ הנשים בוראים מן אבל אכלים טמאים אוכלים אותם נמשה ומו
לחמול אפ בקרומה כמא בין בי מסבבה טבורה פראל אין חיבה פרים לא מלכות ה נאמר
נמעני בשול הנשים הן בית שמי ומחמרה והלבה בר יוחנן בן ברוקה: אשי תנר
ר' נבוה עשרה טפחים נמר בשם פחות מיבן לתנר חוץ
הן נבוה עשרה טפחים נמר בשם בחוץ מיכן לתנר בתוך דמיים
כה אבל [illegible] נבוה עשרה טפחים לתנר אין אין כיא
כבר שאינה רחוקה אר[illegible] ב טפחים: מרבעה מונגע מרבעה בית
לאר שבה מטח ארבעה עשרה טפחים ופבה דרל. טלש מובא לגבו ולכ
לאר מונגע מרבעה מרחוק בבנאים ויסכן הבמי מרבעה בבוה מרבעה לגבי
טלמון לגבו מלא מאן מונגע בי שמן לאר מרבעה עשרה טפחים ויכן בוה
הבר מרבעה או בלקרב מונגע לאר מקדיר לי לבר פיכן בי סניבה ושבא ומאן לכ
הנגע מרבעה שמן בלכ מרבעה ר[illegible] לגבי. מבבין מרבעה [illegible]
ויחרס על אבל חצר לאוכלאנה עם חצר אלא לם יעמל עדוב כמא לבר
וקלבה פחות מיכן לחצר. ענ אבה מעבר בין חצר לחצר ויחרס עליה
נמיגה מרבעה בבר אבל חצר ואבל מרבעה אלא אן עמל עדוב והלא שבר
מן שרוה אן יכן ממלא מן שי לא נגע בחרי בה בסבה חבי. סבני מעבסח
מרבעה ובלנה נגע לאבל מבבעה מרבעה עשבה אפשר אן ביר בארבע
אן יכן בה שי לבן לם מלאבה חבי. יבל אנ חומשיה פלא נגע מרבעה בה לנאבל
חצר ולא לאבל מרבעה חבי עמל עדוב: הנוכן אבה עדוב בבית שער
אכסדרה ומרבעה אינו עדוב ובדר עם אינו אומר עלו בבית בבין בבית בבין
בבית העצים בבית בחצר ובה בבי אבה עדוב ומבר עם אומר עלו ר' יהודה אומר
אם יש הלוסה ר' שבאנה בבית אינו אומר עלו: בית שער [illegible] לאר
ואכסדרה ר' [illegible] מרבעה מרשנא לגבי עבר בית קבל והלוסה
ר' בבית והוא אן יכן לב פ לגבי מונגע אומנ גנה בגנה ובא פ לם בבה ונחו לגבי פ
לם אבן תואר בהנה שמן מן לאר אן לם מן אבה לאר ולגבי אינו אומר ולבה
בר יהודה: המנוח אבה ביבן ולגבי לאבה בגנה אחר [illegible] בר יאבר יראל
הבי אבה אומר עבר לאר ר' יהודה אומר אינו אומר ר' [illegible] ובר' אומר ישראל

אינו אומר שאין לבן. שבל לבוא בשבת שמעון אומר אבלו הנח אבן בין ולבן
לשבות אבל בבן בשבת בעיר אינו אומר שבבר בסיעמלבו: קולבה הבי. אבה אומר
יעני אובר על בי עירו אלא הם סאבן מן נמלבה לם מאבנן לם. יעמל מעבים עדוב ועל
אבה צמיב פלם. יק לבר בנמלבה לי שמעון. יקול אבה מבל שבבה בו לאר יאבנה בבה לם
אקאמה ולבל יאל בבן בחל אבק לבר מן לבר לם מונגע בלא לם סבבה ואינו אומר עליהם והלבה בר יוסי
והלבה בר שמעון: בור שבין שבי הבבה אין מומלאין מנגנו בשבת אלא אם כן עשו לן
מחיצה גבוהה עשרה טפחים בין מלמטן בין מבחוץ אבנו אמר רבן שמעון בן גמליאל
בית שמאי אומר מלמטן ובית הלל אומרים מלמעלן אמר לי יהודה לא פמ[illegible]
גבוהה מן הכותל שבינם: בור שבין שתי חצרות הבאות אין יכין לם חו[illegible]
לאדם עלי בור ויכנר בעבר לם בור בי הלא לם לאר ובעבה בי לם לאר
לצבור
ומאי הבל
לבי. כון
בחבאנ
מנמא לי
בבהא בי
ור יהודה
לי יק עד לם בור ואין הבבה בר יהודה: אמתי המים שבא עוברת בחצר
מומלאין ממנה בשבת אלא אם כן עשו לה מחיצה גבוהה עשרה טפחים בבנסה
ובי אבה אומר לי יהודה מעשה באמה שלאבל שהיו מומלאין ממנה בשבת על בי אקיש
אמרו לו מכבר שלא היה בה פשיעה: בבנסה ובי אבה בי אבנלי לם אבנלי עד
רבלבא לאר ובי לם מוגע לם בר בבר מנה ובלשרטה לם בי קלבא אן יכן טפח מן
לם מחיצה לאבל בי לם מנע אן כאנה לם מחיצה בוק לם מנע או טפח מובא כאבר מן לם מנע
אן כאנה לם מחיצה בחת לם מנע ואנמא לבר לנבל לם מנע לי. לבל לאר מן לם מנע לי
בי רשות הרבים אעני באובאנ לם מנע אובאנ מוחנה וקולה מבנו שלא בית בבר
בעבור אנה לם יכן בי ארבעה עשרה טפחים ובי עבבה ארבע ונה טפחים לאן
לבמא נק בבה מן הלה לם מן מחיצה בוק לם ארבעה או בי לם עבבה לם בחבאנ מחיצה
לאנה לא חבלה רשות לנמנה ומן הלבה בר יהודה: בבנבה שבא לבעלה מן
בים אין מומלאין מבנה בשבת אלא אם כן עשו לה מחיצה גבוהה עשרה טפחים
בין מלמעלן בין מלמטן וכן שבי בבנבה [illegible] לבעלה מן עשו לנלנה ולא עשו
לבחבעה שבבה אחרונה [illegible] ערבו: בבנבה [illegible] מן חיטאן לבעל

עדוש

על עצים ל מא ול אוכלי ה שבה פקון ופקבב פיה קקבא סקקי מעה מן קלוך לעים אומאל
ואל פקאל אנה לא יוא אם סקקי מן לוך ל קבב חקי קעמל מתי שה אמא מן טכ
אעמי מן ל קבב ראולם אלי אמסל שבה כה וכהיר מא עמל לוך עבנא פוקל חיוי
אל אתי כ מתי שקא והכל לוך ל כה חד ול ל מא ופקי עורה לוך
אן קעמל מתי שה על ל מא ונקול אל אמיק מתי אבא ונכל ל מחיק
חד ונלה ל ל קבב ל לי כי ל בעורה ל לי סקקי מעה ואקעלה בה
אסקקי כי מחי שה והלה עורה לוך
מן סאנה ל אר ל בקרסין
טבקה פעורה ופקבב מה
אוה וכרן מן ל
אפרי חקי כעי
ל מוקיה אי אל לאקה ל ל
ל לי ל קבב ל לי כי ל
כעורה ל מלבה ואיעל ל מא
כי לוך אחכאם אעבראלב אמא אן פאנה ל שקי כעורה כי ל ל עלה
טפרים פבל ואחלה מעלמא אוסרה על חברקה ול עמלא מתי שה ולא יוא עמאמא ל
אסקקי מי עא אלא בערוב עמלאוה בעד עמל ל מתי שה מן פאנ לם יכונא נמיעא כי ל
עשרה טפרים אנא פאן בינהמא אכבר מן לוך פהי הדא יקע ל קקסים אן עמלה
ל עלאנה מתי שה ולם פעמל ל קחבאנה עלי בלה ל עורה
דעלאנה מתי שה אסורה ואנה כי הלה ל מא
ל מוקיה כי עמל ל מתי שה ולוך אסרה עלה על שי ערבו ואן עמלה
הבה אנה ולא עשקה בעלאנה הכלא
ל מוקיה מן אזהרכה מע ל מלבה כי
וכעורה הבה אנה פבי אוסכ
יחל לבא ל אסקקי אל לם בעמל
אסורה פאן עמלא מתי שה אלי אנה שבילה מן סרנה ולא מעה לנא אמרה אמרה
ר ה על שי ערבו תעבר שבא מלוקה מאר כב אמרה אן שרבה לנה מי
אנא אם כן עאנה עקבה מתי שה מאקיס מן בקר ולבן בין מבבנים בין מבחנין אכלא
שמרה ריך לבקמור ומבבלים אנו ריך לבקמור אנא כאן כי שה לאר אכלו
מן ארבע אמות כי ארבע אמות מל מא לי אנה כאן בה אנא עבה כי בקה ל
שה ל עבי כרב ל מא ל שה ל מלבי כי ל מא ל מלבי רשות הרבים אבי מכ
ולבלב לא יוא עב ל מא מבה אנה חקי בעמל כי ל שה אלי ל מא בהמר
מאקיס מן הרחה ל קבב ל לי כן פי לוך ל תעבה ל לי כי מעב ל מא לאנא נקול לא
מתי ירע ל אנה אן כי ומאכה מן ל מא מאקיס וקולה בין מבחנין ענה כי עמל

ל תבריה דאכל ל לאר אוכאר ל עמ ל לאר ניר אן אנא באנה ל תבריה ל קי נקמע כבא
ל מא פאנו ל לאר חקאנ אן יקבב עלבא ל בנאן חקי קנבלאן רשות הרבים וקמיבה
מן ל קבב קאנאה כי שא עלה ל ב קמורה ל ענון אן עלבא אנה שבה קבב
כי ל יעיר כן עקב אנה ב ב שהא קמור ארבע אמות ברשות הרבים שופכן לבוה
מים בשבת ותכמים אמרין אינו נ אותר מאת אמה לא שטוך על כי הבים אבל
שופך מוא לגב וקן נקלין לבב הארי והאכלה מעטרין לארבע אמות ביב
באלעה נעב כי הבא ל מא ונכרל ל שוק מבים פקאל ב אנשר אן אנא כאן ל בנאן מקבב
פאנו כי רשות הרבים ארבע אמות חקי כן ל מא ל לי כרן מן ל לאר מעי ארבע אמות
בחה ל מקבב כי נוא אן ב ל מאכי ל מא ל מקבב ל מקבב על כי ל באשבה ל קי כי ל לאר
לאנה לא יכרל ל רשות הרבים כב הבדד בחה ל מקבב ל ארבע אמות ל מבוה מן כאר
ל חכמים יחלמון ל ב על כי ל באלעה על אי מאל לאנה כמן ב כי ל רשות הרבים
ואנא ב מן כאר ל עבא נסיל ל מא אלבא וחל בנא אן אבלבלה בה ל מבלבל כאלא
כאן כי ל בחן מע ל פרטלאה ארבע אמות על ארבע אמות לא כי ל מא כי ל בחן
לא יחקאנו ל תבריה נקמע בבא ל מא ולבה בחבים כן שקי קיבוה
יו מיקבון עבו ל מא ל מא ל מא ל מא ל מא ל מא ל מא ל מא ל מא ל מא ל מא ל מא
אנא עמל אבל ל טבה ל ואחלה חבריה כי נבקבה מן בחן ל לאר לא יחל לנגב
לאנה ל ל מא מעתה בבא חקי עמלן ל ערוב כשי נבנא אן נבנה לא אנא מן
ל ביות ל בחן לן ערוב אנא אנא לבה ל מא מן בוקבה כי לוך ל חבריה ולא הו
גיל גלה ל תלבה:

פרקת שיגני

כלשון הערי רשוכה: אחת בלבד שאני בא לב
גבוה עשרה או נמוך עשרה דברי ר מאיר וחכמים אומרים כל אחד ואחד רשות בפני
עצמו ר שמעון אומר אחד גבוה ואחד חצי גבוה ואחד קרפפות לבנים שאבנו בתוכן ולא
לבנים שאבנו בתוך הבית: ר מאיר מע אעשקאלה אנהא רשות אחת אנא אן בלבה
בעצהא מן בנין עזה לא יוא ל הצרן מן בעצהא אלא בעיין לאות יקון בלא מקום
לאתה חוצה שבי ר יוסי הגלילי רשות אחת אסור לבוא בה ר שמעון אומר ברשות ביין
גבוה עשרה ורחב ארבעה ל חכמים יקון כי ל אסטאה כמא הקסמה ל ר יוסי אסלי
הקסמה אי יצא פוח וכל מטה מן בכל עון ל אבי ור שמעון יקון אן אנקסאם ל הבין
אנמא הו כי מן אנא ל מכבדה אמא אחון ל לאר ל מטוח ל מן אנא ל מן אנא ל מן אנא ל מן אנא
בחיט אן לם פיבא בשבת הבי ל הבי הקסמי קרפפות כמא הבין כי הלה ל מן אנא ל מן אנא
פי לבאה רשות אחת לאנאנו ל הבין כי הלה ל מן אנא ל מן אנא ל מן אנא ל מן אנא

אין כרוב כלים מן שביעית כי נעלמה כי עתה לאחר הגפן יקלבא מן עתה לאחר לעתה לאחר
אבני פלגר עד גמיר וקולי שמעון אומר יוד אין כרוב מאי כי עתה הלכה לאחר לי שעתה
ל אבר מי עמל אחל לאחר ערוב אולם יעמלנא ערוב ולא נקול איאך אלא עמלנא
ערוב כרגון מאי כי כיוה ל שעתה הגפן יקלבה ל עתה אבר תעלי מלכבר ר שמעון יוד
לאונסאין אין יקל עיא כון כי עתה לאחר נאבה בעבר לי ל מטח ומן ל מטח לי עתה
אבר ומן ל שעה לאבר לי הרלא ומקרלא לנד אחר ומלבר אי מא הגי יקל לבר ל
עי ומעיה כי ל מבבת לחיה בלמלבנא על ל מטוח וכי עתה לאחר ל מוא שבע
ל מחיטה בחיטאן עד מסכונה בביוה ואמלא יחכם אנא כרב שי מוא כי ל ביוה
ל לאחר אבר אן אל מטח אנא אן עמלנא ערוב כן ל לאבר והלבת כר שמעון ולו
שעה ל מטוח מרלבנה ומלבנה: נד נחל סמור לקטן הגדול מוגר והקטן
סור חצר גדולה שעבר עה לקטנה בגדולה מגבלת והקטנה אסורה מכבי שיא
כפלחה של גדולה חצר שעבר עה לרשות הרבים המכנים מגבנה לרשות הרבים לי אן
מרשות ביחיד לרוכה חי ב דבר לי ל יעיר וחכמים אומרים מרוכה לרשות הרבים
אן מרשות הרבים לרוכה פטור מכבי שהיא כבר מלבה: חצר גדולה שעבר עה
לקטנה על פיה ל שבירה
הגדולה חיבן אן ל רבי ר
אבר כמא יבין מן ל שבירה
אנא אנהלם ל חבל מן קבל
ולו ל שבירה יחל לבא אל
קבל אי נכאם לבא לבר חלל מן קבל
לבקיעה שבת הוברה לבל בשבת כולה ועל כלא ל נחו בעינה הו נד נגול נד קטן
אנא כאן חבל לאיר בל מטוח אמלאן כאנה מבאחה כולן רשות אחת הן כמא כי נ
וקולה איכא חצר שעבר עה לרשות הרבים אומא הו אן יקא ל חבל לבה מוא לי רשות
הרבים ובבה לי הלבה חיטאן ל לי עיר יעתקלבא רשות הרבים ל חכמים יחסבו ובא מרחלה
וקד בלמנא כי אנל שבת כי רסס רשות שבת שרבע אחכאמבא וקד בעלנא אן מעני
יקלב פטור אנה לא לי מה יקלב לבנה חייב בעלבוה ואן בלבת כר ל עיר: חצר
שעבר עה מלשה רוחותיה וכן בית שעבר משתי רוחותיו וכן מבוי שיש לה יקרבו או
לחיו מוגרין באוהבת שבת ואסורין לעבור לבוא נבר לי יהודה לי יוסי אומר אם מוגרין
באוהבה שבת מוגרין לעבור לבוא ואם אסורין לעבור לבוא אסורין באוהבה שבת:
הוה ל מבעה ל לי נבר עה החצר כי עשרי אמות כמא לעבא ל לי לי רבי אמא מא
יאה על עשרי אמות מריח אחת אמורה נמלא לבית ל לי קלבא אנה אנא נבר מלבי

רוחותיו פקד אנברים נבאמה הן אן הנבלים אינה מן זוגיאה ויק ע ג מקבלא ל רוים
לא מן בלא ל חיים ולא הבין כאבה מעדוה על מוגע ל מלים בל יכון נבע ל נאים כי סקפ
על הלה ל שורה
וכאן נבע ל נאים
לאן ל אבע
לי יומי יקוב

הגלגל חמרים אמא אנא אנהלם מן נבבין מקבלא בלגל חלל
ורל ומולם
שבר
ל לאם

ואסורין לעבור לבוא והלבת כר יוסי ולא הבין אן בלא
נאקל ל אל ל מקבלם ל לי קלנא הוברה לעקבת שבת הוברה לבל בשבת כולה
לאן לגל אנמא הו כי חכם ל ערוב אנני אנה אנא חלל בעד דכול ל מבבת מא יחר
ל הבלבל כי לגל ל מוגע לבוה לא יעכן כיה ערוב אלי וכאנו מוגרין מערב שבת
כיה מוגרין כל בשבת כלה וכי בלא ל מוגע ל לאם כי ל מתי צות אנא עלמה
ורגע ל הבלבל חבאם מן קבל אוגל ל מתי צות לאן חבל אנהבא ל ערוב: הבונה
עליה על גבי שני בתים הקלולאין מן לאין בהבים בשבת דבר לי יהודה וחכמים אוסרין
ועד אמר לי יהודה מערבין לחבני הקלולא וחכמים אוסרין לי יהודה עקבל אן רשות
ביחיד מנה יכון מעבא שבי מתי צות כמל אן מבבת מרשות הרבים וכלא יקול שי
מתי צות לאורי הא הגלגל יוד עבה ל ערוב כי שמי מתי צות ואין בלבת כר יהודה:

פרק עשירי

המוציא הבלים מכנים אוב אב רבן נמלאל אומר שנים
שנים במתה דברים אמורים בי שני בא אבל בחלשות פטור מעצם בבתים או בדרכה
מחשיך עליהם והבינים והמכנה הבלים והולך לו: אוב אוב אוב אוב עבים הבלים שלהם
והבלים שלו אן נעל שלך כי ידה ושלגיש כי ראסה והלך אנה יעקבל אן שבת אחם
הבלים ורבן נמלאל יקול שבת לאו אחם הבלים ולא יוד מסבבא בשבת ואמלא אבת ל
לבבתא לבבתא לאת הבלים והלגל לשבת אבנים אבנים יענו אנה ירבים שבים
שלראיא כי ראסה ושבים שלו כי ידה בלא אנא כאנבקל מנה בשבבא ועקבנא אמא
אנא כאנה נדיהלון שרך אן בר מעקבה לבם מכבל מטאבא לאן קד נמא חי
הן עמל על שרה הבלים והיאבבא ובבים מחמה חמה מן קלבה שלא הגלגל לב מן
הבבים והלגל בבלה ואמלא פרק בשמאל אן בבים הן אן הכון שראיא ושל
פקט מרבוטה אחבמא ל מאשה ובבלות אן הכון כבנה מרבוטה רבשה ואחרה
והלא לי קלנא מחשיך עליהם בשרט אן הבלים מן ל כבנה כי חיים לאן כי מא בחי מן ל שמר
באחבלבא אוב אוב דרך מלבא נמא לכי וקלבה ובם בבלה מבבים אן הכון איאם ל שמר
לבי אן ונה כי ידה לחקנה אלי הא אמא אן כאן כאן ל לשון פקט כמשיה כל בלא

בחזרת הש"ץ מארבע אמות בימא בין מ"ר פרק מי שהוא אינו בלבו כרכו ומלשון
ר' שמעון אומר נוהגין לחברו וחברו לחברו עד שהוא מגיע לחברו הי' שנה וכן בנו נוהגו
לחברו וחברו לחברו אפילו מן מאה ר' יהודה אומר נוהגו אדם חבירו לחבירו וחברו לחבירו אפילו
חוץ לתחום אמרו לו לא הקלב"ו יפר מרגלי בעליכם ר' שמעון אומר כאלו לא
לי' הכרנא מ"ר אבר ל בלבד ל מקרא ומשנה אינו אומר מלון כן בחזרת הש"ץ מארבע אמות
לאנה יקול איך יתעי בימא ארבע אמות ברשות הרבים ואנמא ל אנ"ל אין לדבר ל
רבות הנמלה הבא לאחבה אמאמה ולאחבה לאחבה הבן הגל לאבי וקולר יהודה
אפילו חוץ לתחום בשרט אם הכן הגל ל חבית הבקר אומא אם כאן לבא לאחב כאלו
עונא הבהמה והלוה כרגל הבעלים כמא יכן מ"ר ביצה מאלא כאלה חבית הבקר
הנקל מן יד אל יד ולא אכרנה חוץ לאלבים אמרה לו יותן בן נורי עקבי ל נכסי
בקרי קונן שביהם בתוך ומן ואומא לא הנמצי נר אלבים אמרה כמא בינא מ"ר ל ראבע
מן הלה ל מסבתא והו ל קאיל לר' יהודה לא הקלב"ו יפר מרגלי בעליכם ל הקרי לא
הקלב"ו יפר מרגלי בעליכם אם לא כאן לבא בעלים ואעלם אם נאי לאלסאי אם יקר
ל שי' בתוך בתוך מארבע אמות אז נוהגין לחבירו וחבירו לחבירו כמא אבר ר' שמעון ר'
הלבה כר' שמעון הלבה כר' יהודה: הקורא בספר עלבאפקופה ורבלבל הספר
מידו גולל אצלו היה קורא בראש הגל ורבלבל הספר מידו עד שלא הגיע לעשרה
טפחים גולל אצלו ומשהגיע לעשרה טפחים הופכו על הכתב ר' יהודה אומר
אפילו אינו מסולק מן הארץ אלא מלא הקנה גולל אצלו ר' שמעון אומר אפילו
בארץ עדמו גולל אצלו שאין לבר מעשה שבות עומד בתוך ד' אמות הקורא:
אמקופה הי' ל עקבה ל מ"ר הכן אמאס באב שאר ובי כרמלית וקל הבאת ל רשות ל
אול שבת וקולה עד שלא הגיע לעשרה טפחים לא רשות הרבים הופסת עד עשרה
טפחים כמא בינא מ"ר שבת ובשרט אם יכן ל מאיס מאיל עלי בעבר ל עשרה
מ"ר הקר ל מ"ר מ"ר רשות הרבים אמא אם כאן ל מאיס קאימא עלי מטח
ל ארץ עלי מאויב קאימה ל' לי' לי' ל מ"ר אלא בעלך מ"ר הלא רשות הרבים עד
מסבקר עלי שי' מ"ר לא אם יטיה ויסמב לבלבה טאל מאלס יעל טרבה ל' לאלן
ור שמעון יקול לו אסבקר. לא רבעה לאוה מעשה שבות אבל ובלר ל מ"ר מ"ר ידרה
לא הו מגל מן יקלא מרשות הרבים לרשות היחיד אלא לו כאן ל מ"ר יד אינו
ותגל מ"ר רשות הרבים ואומא חרם אם ירבע שי' מן רשות הרבים ואם כאן מגל ברבים
מ"ר רשות היחיד מדרבנן לבמא נפל ואבן לאיהו ואבר שבות מדרבנן אינו עומד מפני
כבוד הקודש ואין הלבה כר' שמעון: אין שלבוש בחלון נוהגין עליו ונוטלין מידו בשבת
עומד אצל רשות היחיד ומטה לכל רשות הרבים רשות הרבים ומטלו לרשות היחיד

ובלבד שלא יהא חוץ לארבע אמותיו: אין הולטרך לעבור מן ל מאיס מן בית או מן
עוד אומן חוב או בר לבר ובשרט אם יכן בנבה ובן רשות הרבים אבבר מן עשרה טפחים
לא אמל עדנא אם רשות הרבים אנמא מ"ר עד עשרה טפחים ולמשנה מעשרה טפחים
ברשות הרבים מקום פטור ולא יוה ל הבבר עלי הלא ל טרך ל פארנ אלא באוגן ל מפר
ומרוחא ל מ"ר אלא וקעבר אבסרה אמא שי' לא. ובסר אלא וקע פלא יוה אם הבבר נב
עלי לבר ל טרך כשי הבא אם יקע מ"ר רשות הרבים מרטבה מן הס: לא יעמוד אדם
ברשות היחיד ושתין ברשות הרבים ברשות הרבים ושתין ברשות היחיד וכן לא ירוק
ר' יהודה אומר אף מי שבגלגל ירוקו בתוכו לא הלב ארבע אמות עד שירוק: מן יקן
מ"ר רשות הרבים ובאל מ"ר רשות היחיד חייב חטאת ובאבר עקר מעל בי מקום
ארבעה אל הלב ל בול מסבקר מ"ר מן שעה מהמאכן בהמסן ל חבין מ"ר מקום ארבע
עלי מא בינא מ"ר אול הלבה מן שבת ובקולו ל' יהודה אם מן אכלע ל באקר מ"ר בשה לא
לה אם יעמוד בה ארבע אמות בשרט אם יקלבה מ"ר בית לי' אחר כמן יחמל שי' מ"ר פוש
ואין הלבה כר' יהודה: לא יעמוד אדם ברשות היחיד ושתה ברשות הרבים ברשות
הרבים ושתה ברשות היחיד אלא אם כן הכנים ראשו ורובו לתוכו שהוא שותה ו
בנקקולי אלס מן המחיצה לה מעשרה טפחים מן הגבור ומבלבקים ושותה:
הלא לי' חרמונא מן יקן מ"ר רשות ושרב מ"ר הלאיה בשרט אם הגמול ל שראל
באואנ לא יסבנב עבא לנוהבא ל מ"ר אם אבחונא לה ל שרב בבא אי אר' כרובא מרשות
ברשות אמא אלא אם יכן בנאר אואנ רשות עבדה מ"ר לה ל שרב ואם לא הכנים ראשו ורובו
לתוכו שהוא שותה וקולה וכן בנבה הו מעבר אבר. עבר לעבר מעשרה לאבה אמא יוה
לה ל שרב קבל אבראנ ל מעשר עבאי בלה אם שרב הלבל ל מעבר מאמא כאר ל
עבא פלא שרב חבי. כרנ ל מעשר וקל הבין הלא ל מעבר באבלה ובבעבה מ"ר מסבבה
מעשרות הבי רוגל גל נר ל מבה בקאל. כטל ל אנסאן ל מא מן מעב ל מא ומן ל
מ"ר אב אלא כאן כטבה לוח עשרה טפחים לי' הו מקום פטור ובשרט אם לא יכן מ"ר ל
מ"ר אב ארבעה טפחים לי' מן שעור מקום ובשרט אבר אם לא יכן כן ל מוגבל לי'.
גמ"ר מה ל מא ובין ל מטח לי' מ"ל מה ל מא מן שאב טפחים לא ל אל עבאנ
ל בחות מלשה מבור ומאי ובאבה אבל ל מא מן ל מטח לי' הו רשות היחיד ואבלה
רשות הרבים ואעלם אם זרקנו. מגון ל מי אבה ל נאר. מ"ר מגל ל אנאר ול עין ל נאבה
ל מנבה עלי ל ארץ והו מן קולה אחלי עבר. עבי ל חיאה ל אפרעי ל מנבה עלי
ל ארץ ומנה מגי ל מעבע לי' מ"ל מנה ל מא מן מחיצה ובבור אסס ל מי אב:
בור רשות הרבים ובלבן גבוהה עשרה טפחים חלון שאל בבו ממלאין ממנו
בשבת אשה ברשות הרבים גבוהה עשרה טפחים חלון שאל בבו שופכין בגובה

מן בבה ל מא מן אמא אין לה ל מא מ"ר ל מא מ"ר ל מא מ"ר

מיס בארבע: קי קדמתא מתאבה אין לתעלה מעשרה באויר רשות הרבים מקום פטור
והלא לביר לא פרק לאין יכון בזה ובין לכולל ארבעה טפחים פחות זאת אומר אין כאן
סמוך לבור לכל פחות: גמרא עשרה ועלה אין בור וחולבה מצטרפין לעשרה
והלא לא מסתבר כי שרבים לא הי לא הנקל כי לא אסקר אמת אשרה שלחיד פלא יבוא
אין יהרוק לתוך עלבאת ולא כאן אחר הקמעא עבה עשרה טפחים אינון נקלטת שחבריא
ויבר יהרוק אין רשות היחיד לרשות הרבים: אילן שהוא מסר על הארץ אם אין מגיע
בהוקאן הארץ שלשה טפחים מטלטלין מחתיו שבשיין ובוכין מן הארץ שלשה
טפחים לא ישב עליהן הלבת שבמוקם זה וחלקין שבבר זה ומתקבלה אין כולם נבו
אלא אם כן הין ובוכין מן הארץ: אלא כאן כן אשראן אנשים לשבת ובין לשבת
אין אקל מן שלשה טפחים פראלה אתלבל בשאר ין ונשארה מחדשות לאן לכל פחות
שלשה לבוד ראמי ובשרט אן יתלה כלל שאנשים לבאת באמור תקיקה כל הבין
ונחוב חתי לא הקרקרה לא ריח המוגלה ראיתה לאן לבאת הקרקר שריח המוגלה
פלטה הו מחיצה לאן שאכל עדנה כל מחיצה שאינה כולה לעמוד ברוח מצויה
אינה מחיצה והלא אינה שלי אינה לא הבדל הקבה אנמא הו מקראר מאתיים
פקס לאן שאכל עדנה כל רבים שבשמיעה לאויר אין מטלטלין בה אלא בבית
מאתים ואלא כאנה אינה אנלה שבלה מרהטה עם שאין שלשה טפחים פלא
יחל הבדל עלבאת לאן אסור לתשבמש באילן ביום טוב וכל שכן בשבת איסור
יקט עמנה קלב כמא יכון מסכת בשבת ואם כאנה מעל ארץ באקלאם שלשה
טפחים פה מחסובה כל ארץ והלבה שבמוקם אם יכון מטלטלין עלים לעם
פה הבדל ולא חאנה שבת דיר אן סהרי ולה באב ולא יכון לה רגאל אמאם פאן לה
רגאל ולו אחל יכון אם יסר בהאת כלב מלטלטלין ומנע חלקים ומנע לשון רבים
לשון מנע מקרב ויעמל מנה שבת לנח כסל בהאת הקלמאה לשאבה וקולה נבוכין ולו
כאנה ארבע עם ארץ באי מקראר כאן הלא כלה אלא לפי ירבוסה ברבא
מקבל בלחיטאן אלא עאריה הרבע הקרל: לא יעמוד אדם ברשות היחיד ויפרח
ברשות הרבים מרשות הרבים ויפרח ברשות היחיד אלא אם כן עשו לו מחיצה גבוהה
עשרה טפחים רבי מאיר אומרו לו מעשה בשוק שלטמרין שהיה בירושלים שהיו
נועלין ומניחין את המפתח בחלון שעל פי הפרח ר יוסי אומר שוק שלצדדים היה:
כמאי חרס ר מאיר אין יעמוד אדם ברשות הרבים ויפרח ברשות היחיד כלומר
יחלם אינה אין יעמוד בבדמלה ויפרח ברשות היחיד ולכל אם הקלאן עלה אין בלא
לסוק לי כאן פי ירושלים כאן הקעלה פיה לטיור והקבאנו לי הו מחיצה לחאנות
רשות היחיד ואנו אקפון פי לסוק ניפרון לחואנות פי לסבה ואנמא חסבנא יחלם

מרמלה לבוראה עד שלרבים ופאר לבא אבואב בקרה ולא תהי מעורבת עלי לאעול
לבי בואבי לפרק לאמרם אין הדה לחסבה אין לבבה כי מאיר פי לפלין לא פי
רשות הרבים ולא פי לבר מלטלטלין בבי אוב פי מקבה ולבון הלא לסוק הקלאן
לשבת ופרסין בסמי עוק שלטמרין: בגד שיש בראשו מלטלטלין ר לעיר ר
יוסי מתיר אומר לעיר מעשה בביה הכנסת שבטבריה שהיו נוהגין בו בגד על
שבא רבן גמליאל ואקיטי ואסרוהו לבסי ר יוסי אומר אסור היו נוהגין בו והתירו בו
לבסי: בגד כשבה הלבד עלי לאבואב לגלגל בבא ויסמיכא לאנס מעראל
לבוראה בעלין מן לאיט לבאיט ומלטלטלין בה שבת ממאנה או הרבעה או
נחו לבר מיאה לל עלבה אבה בלי ולא יכון קורה בעלמאן שבי יחרס בנק לבא פי
לחבת הלבבה כי יוסי: בגד הנדרי נועלין בו במקדש אבל לא במדינה ומ
פאן ופאן אסור ר יהודה אומר המוחה במקדש ובגנרי במדינה: הנדרי
אמר לי יכון מתקבל באב ברבים והמוחה לי הו מנבל ויכל לי ויכבד
עלי לאבואב ענד לנק הם יאל בעד לבר ויעמל לי מרבאן אבי ולבר סמאה
המוחה והלא לסאם אנמא הו פי נר שאין בראשו מלטלטלין לאן לי אנמא
נאיז ואכלנו מוחה מנא בינא קבל הלבבה כי יהודה: מחזירין שיר הנחבון
במקדש אבל לא במדינה והעלין פאן ופאן אסור ר יהודה אומר בעלין במקדש
והמחבון במדינה: איר הו רגאל לבאב והו אמס עבראנו הלבה בסו על כיה
מקאל אנה אלא אנבלנו מן חקה ירד בנאה ואנמא חרס ירד לפוקי איאר יסמרה
לאנה יחגאל לי הקניה אסלר בנא שר וכלא קאלנא שמא יבקע ואין הלבבה כי יוסי
מחזירין רטיה במקדש אבל לא במדינה ואם כתחלבה פאן ופאן אסור קושרין
עמה במקדש אבל לא במדינה אם כתחלבה פאן ופאן אסור חוגרין בולבה במקדש
אבל לא במדינה ואם בבלי פאן ופאן אסור: רטיה הי לי פריקה שמבסון עליהא
לי מרבס לשמל עלי לגרח פאלא סקטה עם לגרח או אנאלהא בידה ונעלהא עד
אנבה פינו לה רלהא טאל מאלם הקע עלי סטח לארץ אמא אלא חשבה עד
סטח לארץ פלא יגיע רלהא ביר לבבן במקדש מוגעמעמעמ

אם להרגיל אדם כאן וכאן אמור ובוקר מלא על גבי הכבש בשבת שלא יחלל
ומחללין מבור הגלבה בשבת מבור הגדול ומבארי חקר ביום טוב: נמי מן שברלי
והבלם עלי שמעלום אם שם נמי יבעע שם ורח ולא אם יכבה בברקיה ויכנס ואם יפול
לעבודה בי אדבה הלך שם ברקיה ובשרים אם לא הגיע בראשלה בין לחם ידה ובין שמקום
אם שם כבר עבר בתחלת עבודה וקולה ואם לבדיא מחנה דם לעבוד שנת ברבר
מנה שם בוקין ירש ירמי והרמן קולה כמלאכה הבשר עני אנה כאן ירמי שיא מן
ידה מלה בעד מלה שלא יחלל כלא ילך עליה מן סבב הכי אדה שלחם שלי הגיל
הגיר לא לחום כאוהה הכרם עלה הכבש כמא בין מן מוגשה מן מסבה מגיר ובשר
אסם שלא ילאקה שלי שלא מנבא לשמים בח ובור הגלבה בירכאן מי לעבבה מן שלשה
אוקה עלה באברה שמע לבא רני עין ים עוד שאסקי וכלך בור בגדול ובור
ר ומקר ובקר סלי הבמי כלך לאלה מבעמן קולה כבקר ר ביל מיגיה וכאן
איגא עלי האלין שלבילין שמשכין באבראה פאנאם שאובא לחם עוד שלעבים
אן יסקקואמן לי גך שלבילין בשל באבראה פבקי שאם יגלגן שאסקי מנבא
פקם לבחלל שאובא לך לם יקל חכם אש גרבא ואנמא חרם שאסקי באל
באבראה מי גר בלה שאבאר בשי הגא אן יסקי לגנאנה אן לאנשי ילי הגלאר
מא לבהולה שאסקי בהא ולך יחל שאסקי בהא מי לאכל שמלין ואמא שטה
שלי שמע לבא עוד שאסקי פלא יחרם לך וכלך לא יחרם ערב חלב שאבואב
ומא אשבה לך ואמא יחרם מן שאשאה מא כאן עלי נס מהגאם בה כנף שאנאן
והו קולבם לא אמרו אלא בחלל שלשיר בלבד ואמא גיזה נמיע מא קדם דברה
מי שמקדש לא עבדה לאחרת מי שסבה וכלך כלמא הו מעלם שבה והו מן אסב
שעב והה שמקדש נאי אן יעמל מי שמקדש והו קולבם שבה מקדש בגילו
ערך שנמצא במקדש כה מודיעו בהמינו שלא לאכלה את הבן ומאיה דברי ר
יוחנן בן ברוקה ר יהודה אומר בדבה שלבן שלא לבלה את הבן ומאיה מביכן מודיעו
אוהו מן בבי כל ומן הגאלם מבין באלם ומן בח דברי ר שמעון בן יוסי ר עקיבה אומר
מקום שהיבין עלי אבו כרם ועלשנתן חשאה מעם מודיעין אותו ואמר כל המקומות
רוכין עלו בבלבבך ר שמעון אומר מקום שבתירו לך חכמים מעשה נהגו לך שלא תהיו
לך אלא מעשה שבהם: המיינו הוא ולא חזאם שלי ירבה עלי נסטה תרגום
אבנים המיינים ואעלם אן שלבן לכל אי מודיע כאן מן שעדה והו טמא אן כאן שוה
חיב חטאת ואן כאן מגיד חיב כרת בטאיבין מי שבועות כעלי מקרב ר עקיבה סלו
לשרץ בשבת מן נמיע לעדה נבבה שלעין שלבהמין מן שוד שלבי לא הגבה לאן
פעוני כלי עץ אין מקבלין טומאה מן אבן הגדר בטמא נבין מי אול כלים והרגום מי ירבעו

בבבב

ר׳ יהודה אומר ברוך אור ארבעה עשר ובארבעה עשר בשחרית ובשעת הביעור
וחכמים אומרים אם לא ברוך אור ארבעה עשר. ברוך בארבעה עשר אם לא ברוך
בארבעה עשר. ברוך בתוך המועד לא ברוך בתוך המועד. ברוך לאחר המועד ומה
שהוא מעייר. ניחנו בצנעה כדי שלא יהא צריך בדיקה אחרת: בתוך המועד ואחר
המועד ידיעה בתוך ימי החג ואחר ימי החג ופתיחה שהיא אחר המועד לגלגל ולא
יגלגל בה לאם לאכול עולמו חמץ שעבר עליו בפסח אסור בהנאה וקולב ומה שכתוב
משייר ראוי עליו אולם לקול והוקלב אור לארבעה עשר בודקין את החמץ פאם לילי
בדק. ניחנו בצנעה הדי יתין וקבר חמצתה לאותה אם הדרכה מהמלל ובדרך נקרא שי
ממנא הדרך צריך בדיקה אחרת לאמת נקלו חיוב בידוע שברבה חולבה ועלה אכלנו
ר׳ יהודה וחכמים אם ר׳ יהודה יקולו אם לא ברוך בשעה הביעור לילי הו וקבר חמצו
מקום אינו בודק כלל נרדה לגמרא אכל מיעה ולא חכמים לא. לון בבקר לא נמרה
לאוכלים יקולון הוא עצמו מחזר עליו שלא הו מיכל אכל מיעה בלגלגל יקולון. בדוק
בתוך המועד ולאחר המועד ואין הלבה כר׳ יהודה: ר׳ מאיר אומר אוכלין כל חמץ
ושורפין בתחלת שש ר׳ יהודה אומר אוכלין כל ארבע וקולין כל חמץ ושורפין בתחלת
שש. קאמר אלמה שבעה מיום שאין לאו מדבר בבדיקה פלוס מן לגלגל אם יכון ביעור
חמץ קבל לסבעה אינם ערורה הדי הכין לסבעה אינם מן אלבא אלו אבר
ולאי כון פבא כאיר מוזר וקאמר בדיקה שאין מבדקין לה פעלמנא אבה יום
ארבעה עשר וכאם כון ביעור חמץ אול יום ארבעה עשר לגלגל אל בדיקה בראשון
לאם אך אומנא הו אסהדין פבאבה אסהדין וקאמר ולא יום בראשון לבם הוא אול ל
נאמר לבן מן בדיקה ומן גלגל לאשראיה אל בהיא לאכל לאמרי אמרי אם ביעור
חמץ כי בשבע נאמר ארבעה עשר קולה עם ולא לגלגל שתה עלי חמץ כה ר׳ ר׳ ולא לגלגל
אם לגלגל לבעיר מן אבדה לסאבעה לסאבעה אבדה לאל ר׳ מאיר ור׳ יהודה אם ר׳ מאיר
יקולו אכל טאל מא יתלבה אם אכל ור׳ יהודה יקולו לא אכל בתמץ שעות גרה מעשה
יום בעיון לילי יתכן אם יקע פיה לגלגל בסאבעה ולבה כר׳ יהודה: ועוד אמר ר׳
יהודה שהי חלבה שבתורה פסולבה ומותרה ועל נב הראשון וה כלום שהם מותרים
כל הדעה אוכלים נטלב אחת מהם בלילה לא אוכלים ולא שורפים נטלב שתיהם בתחילה
כל הדעה שורפים כבן [illegible] ועלה אומרים אוכלים נאכלים כל ארבע ונהרה כל חמץ
ושורפים בתחלת שש: סיבין לר׳ אם יקרבן בזרה פיה [illegible] חלבה כל בקרבה בא בקבל
כלבה בבאים יוכר אקרבנאים מן הלגלגל לנאמרה ויתעלם בבא מנא מאל ואין בלבה כבן
ונקלה: אמר ר׳ חנינה סגן הכהנים מימיהם שלבהנים לא נטמאו מלאכלו את בבשר
שנטמא בעלה בטומאה עם בבשר שנטמא באב הטומאה אע עלבי שמותרים לטומאה

עלטומאתו: הוסיף ר׳ עקיבה מימיהם שלבהנים לא נטמאו מלבלק את בשרם
שנפסל בטבול יום בבני שנטמא בטומאה מתה אע עלבי שמותרים לטומאה עב
טהרתו: אבות הטומאות בי מעיר ודע כי אל מבר טהרות וסבר עלמבא מן
הנאה ולא מא יכנס בתב מן אבות הטומאה. יקאל לב ראשון ולי. יכנס בל ראשון
יקאל לב שני ולי. יכנס בל שני יקאל לב שלשי ולי. יכנס בל שלשי רבי עקיבא
ומה. אינא ל ראשון לב הטומאה לאבה מנסוב לאב הטומאה ל שני לב ל
הטומאה ועלי בלא לקיאם ברי לבסיב לב בי שלשי ורבעי וקד. מה. אינא
ל ראשון ל שני ל שלשי ולרבעי לב הטומאה לאבה לבא נגיע אב הטומאה
בגלבה הנא לב הטומאה אראי בה ל לב הטומאה וקד הגלם אם בדר שנגע בלב
לב הטומאה שלשי לטומאה ובדר שנטמא בבב הטומאה ראשון בראנא בי שלשי
לראשון רגע שני עלבא בנגע לב אם בלבא יכנס בראשון רגע שני בראלמן בי
לקול אם שלשי מוכר לאשון ובלא בדמעון קבל אגבא שמותם הם לטומאה
עלטומאתו לאבה בא שלשי ולדה שני ובדה ל נגע בה ל נגע אחר מאבה אבא
מדבבן אמא מראור. הא בלא ל עבבא אם אוכלמיטא אוכל לקול אלבה בי טומ
טומאה אבלבה טהרה בדר ונא ל נקל הוא טמא ואינו עשה כי יבא בו אי לא יכנס
מקבל מן ל מאכלה לבן מדבבן אוכלמיטא אוכל ולבלב רגע ל שלשי שב
ראנא ר׳ עקיבה עלי לבל וקאמר אם שלשי מוכר לאשון בראשון עלי מא אבן ולבל
אם טמא מתה מן נעלה אבבה מטמאה בל שלשי ל. יכנס בלמקה כיר אב ולי.
יכנס בל אב. יכיל ראשון ובלבל שני שלשי ורבעי. בא בבי בל שלשי ל. אנס בל מיבה
בלבה בא אבבא ל סה בדבר אב הטומאה ושל מנבא ראשון ושני ואנמא בבי לי לא
מיה אחר ואחר ולי. יכנס בבלבל ל בלבה יקבם טומאה שבעה ובולי. יכל אב
הטומאה ושל מנה ראשון ושני ולבל לקול אלבה בחלל הרב או בבבה ונא ל עקל
בבב הרי היא כחלל ובלבל מאי בלי מטמאה כמבא ותם לחבב מי בל בלבה אחרא
לקדם אבבא בי טומאה מת בדרנה בא אנס אנבאם בבבה אבר לבל ל
אנבאם אב הטומאה בלא שר ואם אנס אנבאם בבא בלאול שר ל בבאים ראשון כמא
בנא בי אול לאמנא ואם אנס מבה בלבה בלבל לאנבאם לי נטמאה אבבה
הטומאה בלבה בבבר ראשון ואנמא מבבל אב הטומאה ומנבא. בבבי ל על
בראשון ושני ומבבי לב אול לבל בלב ולאי לב בא שאח בי אול מבבב אב לבל
ולבלב בנאבב יכיל בב ב שלמבבב לבי. שמעל בא מן אחרים ל בלבה מא לבבבא אמא
ר שלחבר בלא לאם מן מבלבא אם בלי תבנבא לבי. [illegible] הטומאה בבבה כמא
בבבבה בלבה בבבא אנס ר שלמבבב [illegible]

ולבלשון

הלך לרבי ראשון ואומר הרבי אב בית דין אומר כמה בית פאנים דר שלשי ראשון לא
יום אומר הו שלשי כמה פיטין פיטים בטבל יום פלא גדול בלעי לפלוטה
רבי ראשון לא לרבי אב בית דין אומר כמה בית פאנים דר שלשי ראשון לא
ומי עבר עליו חיאן לאוכלין שמאה שמאה שבראה בתמא ראוה ונפסל אבל
פלא לרבי בית דין לא הלכות פי שם תלוי בחולין פרק לחם הגולה לפיכך קשיי
נתחרש: אמר רבי מאיר מדבר הם למדנו שמשקין פרשות בטומאת
בפסח אמר לו רבי יוסי אינה בית המקדש מודה ר' לעזר לו בשעה שעורבין זו לעשרה
וזו לעשרה ועלמה ותלמה עלה בהלכה ועלה הטמאה שר אלעזר אומר השר
זו לעשרה וזו לעשרה לו בשעה אומר שהיבן כאחת: רבי מאיר עתיד אם תשקין
שמאין הגוף בדבא מדרבנן לקט לו יוסי עתיד אם משקין טמאין הגוף בדבא
בקרקעות הא ומקבלין אבל אבלאמה פי מסכת טהרות ובמה מקבלין אם קולת
בית הקלס לא נמנעו מלשרות את הבשר שנטמא בולד הטומאה אבל בשר שנשמן
במשקין נטמאין פלא לבשר עוד רבי מאיר ולחלי מדרבנן לאמה בשר בולד עמד
טומאה משקין לטמא אחרים ותבנים והו עוד רבי יוסי אלא מראור הא לעמא בית מן
אעפקאלה פלמא אעפקאל רבי מאיר אם רבי תנינא אנשי חרש מדבנן מע
ראשון ראור הא קאל מדבר רבי תנינא פי אבלאמה מדבר עד יבוא שלש אבל נו
חרש בדומה טבורה עם הטמאה לא מדבנן לבני ראשון ראור הא לא מן
בינה ובין טבור פקאל לה רבי יוסי אינה בית המקדש לא רבי יוסי עתיד
לבא לבשר טמא מראור הא פקאל לה אם כאן אלו לא חרש טמא טומאת חמור מ
מע טמא טומאת קלבה נגע חרש טבור מע טמא בשאר חרש בדומה טבורה
הטמאה לי מאיר עלי אלשי אעפקאלה בית המקדש ולר' יוסי אינה המקדש
קאלה לר' יוסי ולו רבי יהושע לי הו מקבל לא נגע חרש טבורה מע טמאה ואנמא
נגע חרש הגוף מע טמאה וסבבין לר' שאינו לפי בדרומה הגוף אלא
אנמא בדא לי מסכת טהרות ואנמאר רבי יוסי תקל אם ארבעה עשר שלשה
בשבת לי לא חרש לכל קבל לשבת אנמא שורפין טמאה לבדמה ושבורה
לבדמה ולגוף לבדמה והלבה כרבי יוסי: פרק שני בבמה לחיב ושמה
לשעה שהוא מוהרי לאכל מאכל

ומוכרו לבני ומוכר בהנאתן עבר זמנו אסור בהנאתן לא יפיקו בעור וכיוצא
בו יהודה אומר אין בעור חמץ אלא עור בלבד וחכמים אומרים מקבלין ומוכרין עוד
אומרים לא: הלה לשון לבן ולא לי הקלס לר' מלבבה אבל קאל
חולין כל אם שעבר בה כל חמץ פקאל הנא אם לא שעבר שבבן אולא בדומה

מוכרי שראל לבאמת והלא צריך לבאמת הלא צריך אבל אינה נוגע לא אם סקרב בחמץ
בשעת חמיעתו ועל אבל ופסח אינו אוכל בחמץ בינה וקולה לבהמה לביה ולעופות
לעם לבן מלה אנואנע לחיים עלי אבלאן חאלתקבא פי לאכלים ושבאה מאי יבין
מאי בקי לה ומנהגה מת בבלה ולחולה ופרנסה ומוכרו לנכרי לעם בית שמאי יקולן
מי מכור אלא מעצו לנו אלא אם כן יודעים שיכלה בקרח פאעלמן אן פלא
בקלה ויריל בקולה מוכר בהנאתן לנה אמר אחרק לחמץ קבל הקב לבעור
אם לא לאסקרבא בבלה ולחולה ופרנסה וקולה עבר זמנו אסור בהנאתן לנו פי
תרגמה לפאלסה לגי בי מדרבנן פחנה אסור בהנאת מקל אמרי בקמה לאורי בקמה הגי
אם קנה אדם בחמץ בשעה שבעת אין חושבין לבדמה ולבאמה לבד לחמץ אי אמר
מדבנן מקל לקמה מבלל או לזיקן לפרבון ונחו לבד וקולה לא יסיק בו בעור
בבי יריל בה אבל אלא אחריקה בזמנו לא יסיקו בעור פי מאל חרקה לעבר
סקרבא בלבד לבעור והלא לא לגוי ואסר לבקנה פיבור ושרח מדבר יקבה
אין הבבה כי תורה ואלא טמא לבא לבדמה אבמאלא גוי לה כמיה פי לאחיה
הגי כמאל פי הבקבקה עלי חדר שלה בבמה יקח אנאת כי סבל הנאפה:
חמץ שלבני שעבר עליו הפסח מוכר בהנאתן ושל שרש אסור בהנאה עד לא יאכל
ולא יאכל אלא לבד חמץ פי לבדמה לבד לבדמה אסור בהנאה ולא אלוא
לבדמה אל בהנאה מן מבבקולה פי לבדמה לבד לבדמה אסור בהנאה ולא אלוא
לבדמה אל בהנאה מן מבבקולה פי לבדמה לבד לבדמה אסור בהנאה ולא אלוא
לבדמה אל בהנאה מן מבבקולה פי לבדמה לבד לבדמה אסור בהנאה ולא אלוא
לבדמה אל בהנאה מן מבבקולה פי לבדמה לבד לבדמה אסור בהנאה ולא אלוא
לבדמה אל בהנאה מן מבבקולה פי לבדמה לבד לבדמה אסור בהנאה ולא אלוא
לבדמה אל בהנאה מן מבבקולה פי לבדמה לבד לבדמה אסור בהנאה ולא אלוא
לבדמה אל בהנאה מן מבבקולה פי לבדמה לבד לבדמה אסור בהנאה ולא אלוא
לבדמה אל בהנאה מן מבבקולה פי לבדמה לבד לבדמה אסור בהנאה ולא אלוא
לבדמה אל בהנאה מן מבבקולה פי לבדמה לבד לבדמה אסור בהנאה ולא אלוא
לבדמה אל בהנאה מן מבבקולה פי לבדמה לבד לבדמה אסור בהנאה ולא אלוא
לבדמה אל בהנאה מן מבבקולה פי לבדמה לבד לבדמה אסור בהנאה ולא אלוא
לבדמה אל בהנאה מן מבבקולה פי לבדמה לבד לבדמה אסור בהנאה ולא אלוא
לבדמה אל בהנאה מן מבבקולה פי לבדמה לבד לבדמה אסור בהנאה ולא אלוא
לבדמה אל בהנאה מן מבבקולה פי לבדמה לבד לבדמה אסור בהנאה ולא אלוא
לבדמה אל בהנאה מן מבבקולה פי לבדמה לבד לבדמה אסור בהנאה ולא אלוא
לבדמה אל בהנאה מן מבבקולה פי לבדמה לבד לבדמה אסור בהנאה ולא אלוא

אין אוכל תמרים בבית לבקר ולא אכל עוללות אין אדם לבקר ומאכל פלגלגי עשוי
מן הבשלמנים ומקלפי כרעיים אין בבית בשבת מערבין ועל אותה מערבת
עון באלמנה לבוגל אסור בבגדיה פלאגמין לה לא מים שרפ ולא מים חוטבת לגעלה
~~ערב מלאכה ואין מעשרין ומעשרין הכל לאכול לבהמה מן המעשר~~ אלו דברים
שאדם נהנה בהן יי חובתן בלשכת בחטים וסמנרים ובכוסמין ובשבולת שועל
ובאילן ובדמאי ובמעשר ראשון שלא הפרישו ובמעשר עני והקדש שנפדו
והבכור בחלב ובתרומה אבל לא בסמל ולא במעשר ראשון שלא נטלו תרומתו
ולא במעשר שני והקדש שלא נפדו חלות תודה ורקיקי נזיר עשרון לנדבה אין לוקין
בהן לתקור בשוק יי ונתנה בהן: אבל לבהמה פי לבה פסח מרובה עשרה ומרובה
אלבה מרובה מאכלם מלוכה וקרבנה הקרבן לעולה הקרב מבכר ומי בראב על מלכ
פוגעי ע לתבוב לפה יי בקרבן עובדיה יי ונתנה בהן יי חובתן בתרומה ובלה ל פרשה
תבוב תוקם בי לבי בקבלתי ומת סואמא כל לי ל לכן ל לדי יפתל אלא הקרן שלא
ולא יי בקרבן ואם בנה האבלא לנמא פסרמתה פי פרק שלשה שאכלו כאחת מן בראש
ופי ל לרק ל לאמן עשרי מן שבה פסקבין לר אוכא בלה ל לבה לאן ל נאבר בלה
ואחד ובקבלה בחלב ובתרומה לאנה כאן יקום בל כאל מלבה עובבל אדם
בנון אעון אן בקבן בעלה לבל לש ל ולבדרם פאעלמנא אן לם ל אמר כל
ל עלה ל לבן לא לבא לא יצא אלא יי חובתן בחלות בתלות ורקיקי נזיר ונזיר אמר
לנפסה אעון לחדבא מנעל לקרבן ל לאלם לה כמא לבר ל ועל אובא מלבה ומעורה
קול אלבה ושמרתי אתה הקרבנה עלא ל נקל מלבה במשמרת לאם מלבה יצאת
עלא לה מש במלבה לאם מלבה אלא לאם יחבה: ואלו יקרבו שאלם יצאת בהן יי
חובתן בלשכת בחטרים, וכמלאים ובקמצה ובחרי חבוצה ובמרור יצאין בהן
לחים בין בשים אבל לא בבשים ולא שלוקים ולא מבושלים וכולם מרבים בזיתים
ויצאין בחלה שלבן ובדמאי ובמעשר ראשון שלא הפרישו ובמעשר עני ובמעשר
שני: כמה אם אכל לא מלבה פי לבה פסח מרובה כזית אין מברכין
מרור מרובה אלא כמה כבצה ל לפסח חיצריא בו קול אלבה על מרובה ומרור
אכלבו וקול אלבה מרור ואם ע על מלה לה ל ערל חיצרא לה עלמין לה מלבה
וכמקבה לסרים ומרחבה לקרבנה ומרור נוגמן לכם בר" מר נא וקולה
בין לבין בין בשים יי ל בה אשלהן על מא אגלמך אם יצאי אקלה שלבן אמ
ורקבא פלא יכל כמא עם לאם אלא אם מאנגרטבה: אין שים את המרור לפני
לבן אבל חולבים בשמה לא הקרבה את המרור שהלבן
מקלה היא על בשרה יבא לא לעולם אדם חיים ויבן על מרבה מרבה שהם מקרבים
מרור ל לבלה ומרור הוא אם יבן על לבלה ויקרב אמנה לחבר

על רסלבא וחולבים בו אם עבר ושעמדא על מקמה ונתן שעם בחרים בלא אינה
ל לבלה אמתה ושבה בחלב ונשנים מנבל: אין נוהגין את הקדמה לא לענין
הרוסה ולא לענין תחרל אם נתן מלבלה ל מקיר אומר אין הבשלן את הבשר
לא במשקין ולא טל טרות אבל בכלים ומטבלין אותן בהן ומי הקמיצו שלחה
אמרו מקום שהן מחמיצים: אפילו בפת חמה ל מקיר אומר הן אלא נתן לתוך
הרחל אשה לתוך הרוסה הרי הבל שרק מיד לאנה עבל בלה מקיר ומבין לבי
ל חרוסה מאמה בל ל פרק ל אליר ואמל אלבה פי ל פסח כשל מבשל בהאכילה
הן ל ל הן בלמסבר מה ל נקל אנה שיר אל מחרים ל בבה בלמרוה לבן יוצא
בהן ואינה מתאבבע ל ל הבן ומת ל עבן לי בשל בה ל ינים מאמן ל עבן מריך
מיאמר לבן ל מרבע מנחר חבן לא נהמעבים מבמעבין ואין הלשכ מאיר:

פרק שלישי

ואלו עובדין בגפה בובח בבכל ושבני מקדי:
ומנין ל ומאמא אין שלם המקדי ואין מעלין שלשבנים ועמלין שלש בחים וקלין שלשה
ל ל עשר אומאת ל בשל נשים אם בכל ל שה ומאמין לנן הרי אם עובר בבחה הרי
אלו בחים הרבה ואין בהן מעשה כרבי: מעבר עובדין עובדין בגל יראה ובל
ונמצא פובח שמ ל ושכר ל מסבר אחר בלבלי מספראת מן בן יעל לחקה ל שנים
ונמצאת ואין לרחבה אבל מלי כלבל אעבי מן בן יעל בבה מבל ל מלי ל יעמל
פי מקבר ל יום ומומרן מאלומי מנגנא לשלן בבה חבוב שעבר ל מלים בו אם ובלי מן
לבלה ומקיר שעבר ומבל ל חבלים אנגא מלי ובעבן בשמע ומנגנא מבלעבה לבבה
ומאמא שלבעבן בבן ל ל נאל יעבה שבא לבל ומעבלין שלש בחים בו אם ובלי
מן שחמה לי ל מבל בבה ומבמלים בן ל עבן ל עבל מעה קבן בבעל בלבל ל חבן
אנשים לבלבל ל טעם עבל מבל ל מבלים ל נבן בבה ל מבלבה ל טעם
ומבלבה וקלין שלמבלבים עבן בבבה ל מבלבן מן בבאל ל אחמן לאחן ב
לבלבן אל אחה ומבל שלמבים הן אינם לבלבן בבן ל אחמן ל אינה ל בבן
לבה לבל נבלן בה ולבבה בבן ב ומבלבה לבלן שנבר ב אל ל ל ל ל ל
אנה בבאר ומן ב תמן אינה בבן בבבן ל נבאר עבל ל נבל בה ומן בבבה בל ל
אל אל לבל זה בבל כל שמאמנין בבן לבל ל לבבה ל ל בבבה ל ל ל ל ל
בבבים ומבל ל מבל עובר עלו בבבה אמאלין מבל בן מבי בבבה אינו עובר ובלה אבלה
מן ל אבל ל בבבה ל בבבה אינים מחמאלין מן לבל בבל ל מבל בבבה מבל מן אבל אחר
בבבה ל בבן ב אבל מבל בבן לבל ל אבל ובבבה עלו בבבה מבל בבן ל ל ל ל
בבבה בבבה ובבבה בבבן מן ל חבל ל מבבבה בבבה בבבי אבבבה בבבה חבל בבבה

אכל כלך ל"ע. ל"ל מכבלים מלקות אמא אין כאן כזית מקרא ל"ל אין אכלמן תדע
פלא לא עלו אכלה מלקות ולבן חמאם אכלה ונתן בלבה כר' ל"ע ר"י: בשר
שבשל בקדר ערבה אם יש כזית בשקדים אחר תיב לבשר פחות מכזית בטל במיעוטא
וכן לענין הטומאה אם מקרה עלו חוצה ואם כרגע בקרבו מן הבית הוא כעין בשר
בשר בחבר ישראל אם יש כזית שם בו עם חמץ בדי אבר אבורי: חולה כל בני עמו
אינא כאן כי מן דבר בקרי ל"אנב מה דקנבר שקלבת אמת אינא לא יכן לה בקרע
אבלו פחות מכזית תיב לבשר וקולב חוצה בין יעבר אינב אין כזה שאחה עלו
אכלה ניר ר' אומלבה בהו יחוב לשמוב ואחת אנבסה לעריבה ומבולב לא
עלבה לב טבלבה לא לאם כי עריבה שלעם לבי יש לב טבלבה בקרקע אמת
כל חבר אין לו טבלבה בקרקע אלא לכל מאת יבן כי מומאבב ובשר בחבר הוא
ריב עליב בל יד פלא מעלבה רי פרבה אלא לבל מאת לא ואחב מן נאבאה פלאים לב
נעלם כל אבקמר אולא נחבריב בבר בר או בל יחיאם לבעלים אם כי מבלבל לבר
אחבאם יבקמר לבבי ומקן נאבבת קבבבבבר לאנבסים לבעלים בר בלבה לבעלים
מילא ואחר ובו מקן לבחבאם קרי מבבה כלעבה מן מעבבת לבאסבי: כיצד
מבר שנים חלב בבו ומאבה בנים טובבר לבעבי אומר לא בקר אלבה אם עד שבבבה
בן בבבבה אומר בבים לבבבן אבבר יבמשא לאבבה בבמא חבבן ואבבן עלבבבן
נאבה ובבל ימבבא אלא מבר אבבה ומבחבבה עם בבעבב ואם בבשל בבבבבן
קד אלבמבב אם שר יבבבקבעים בנים טוב תראם פאבאת אבבבם לעבן בבים
חלב טמאבבבבב

אלא מתוך המחלוקת ולפי אונס אין לו אמת ל עשה לה במקום שעשה לשם לשם שמים כי אלו
כלאים הלכה גמורה מורה המחלוקת ואומרת כאן יש כבר ל לאסור לו בעל ובפה לא פעלו פעלו
פעלו מלאכה לא לבעלה אמת ל הגיעו ל פלים יבוא פיה לאסור: כיוצא בו המוכר
ברות שבי עיה מתוקים שלו לתקים שלא כלו או מתוקים שלא כלו לתקים שלו חייב
לבערו יהודה אומר אם הבא לך אין אתה: אלו הגבינה אשר לא ל אכלו כי ל הפסד
אין מסכת שבי עיה ואין בלבה כי יהודה: מקום שנהגו למכור בהמה דקה לגויים
מוכרין מקום שנהגו שלא למכור אינו מוכרין ל שנה אלא מלבד המחלוקת בבל
מקום אין מוכרין לגוי בהמה נפה עולה וסיתים עלמיים ושבורים יהודה מתיר באם
בשבורה בן בתירה מתיר בכולם: לא נוגע ביע בהמה נפה לגוי פני פגם עובד
עבודה זרה או נר עובד עבודה זרה ועלה חלמים לגוי כשיבעה אם יבא מגבר
אין יגיבא לה כי כרמהבא כי ל סבבה וכן ל תולה לגרגן גוה שולך והמלך הלשון
איתך יבי עבא מנה ערב שבת פלגים סלתחבא כי כרחבא ל ישראל עאר בבא לגוי
אמאס ל משלה: בגמרא אמאמה מן אגל דאחבה עלבא ובי בגמרא לאמה כי ביר
מחמר אחר בהמתן כאבה לגלגל גוי לאו נסים אם יעבי לאבגם לגאל בי עבא
לבמן גי והו אביב לאם הלה ל אם באב לבא הלבגבא אי ל לאל לא יעיר ולא יבי
אל לם בי מאלה ולא בגמרא ל בגיגה אי לא לאמה בגמרא מן אלה כמא לבגבא ולא
י יהודה ביע ל מכסורה ל יד אי ל לגל אל לא בגלה לגלגל ולגל ביר עיה לאבא
יקל הלבבו כי ל מאקה ל שאתו נאבה לגלבבא ואנגא בן בתירה ביע ל פרס לגלגל
כשלגן ל בגיגה ובגיגה לגלגל ל בגיגה ל בגיגה ל בגיגה

והוא לו בבקר נתן מחשבה והוא לו גם סבר רעותה והוא לו ועל שלמה לא הוא לו קשה
לעתה הכל ועינים למלך אשור ולא הוא לו חפץ אבל ביחוד בעלון ולא מחוסל
עבר ים בנים ולא מודע לו: הלה ל הלבה

בעיניך ל נסי בבקר עליהם בפסחא ובן כאיה בתמים ירבא אי אין לשם בעיר מאה
מסי רעותה כאן סבר קבלי ל בעיר בבמה ולא הלוב ל שרי עבר ל בעיר בה מגל
יעם אבל ל טלמיאה אם ישאל שלמה שלה כולא לשרי כלא אודנו לבר מן ל אמרי
ל מזיורב וסם מולבה אבמאלבה עלי טליק ל עלם בטבעה ל לוגר לא עלי טמים
אם יעמל בשי מבמה הנמנים ולא נתים לאבה מיבין לך אם ל אאיאל הנ נבי אלה עם
עמלבא גוים עלבהא ל הנחת בבמה לא אלבה הקאל לא הלמי שמשה ולא ל יקבל אבל
לבמי אבקב לבבין עבהרות הלבמא מחל ל שרם הנבבוא בבה מאאלבה אל עלבה כאן מסי
בבה ל סמנם ויקול ל מם ל תלאנו יכבב מלא ניסקי עלי דלבה כלא הנחלה עבה
מן ל אעריאיך כלא וכלא ושבה בל אמרי ל תלאנו מאלא כאי אם ביב הלב לאעבאל
עלם אם ל מם ל תלאנו אסקי מקאבלה בבמא יחלבה הלבמא מסר ל מם ונאר לא הלבמל
בה אמאלבה ואנמא כבלה לך ל תלאם בה בלא ל ביב לאנו מסבבה וכלב יסר עלי אם
פאקאלן שלמה בבבב עד מא יבב אחר מר ל מן ל אמרכאיך יקבל אלבה ועלבלא
ונבן לבבי בבאי חאקים אם ל מם לא מבלן עלי אלבה בי אמרכאבם אלא עלי ל בב
פאאלבה מעע בבאי בלא ל אל מא מבל ל בלי אנבלבאנבם ובבוא לבאקים בן מלבן
מא לא יבבמבלבה אלא ל יעבב ל עאמה וכלב לבעבן לי הבלן ועלי קאסבי אל
מבבלבל ל סכן ל אנבמן אלא נאע ונעאלי ל בבי ואלבה לי יבבי מן לבך ל אלם לאמר
בל בעמן בבל אל אבבאלבה עם אלבה ויא מנאבן יקאלבם כמא שמי אלבה עבל ל אל
לי אוב ל מא יאל נוע בבעיל ונשבבה כלבך שבבה עלי אינאר לא יבבי מבבי עב
מא נבנאלבה ומבו בבבה נחבאו אל מנאבן בבה מבבל בלא ל לבל ל מנחם לולא שבבלבה בבבה
אם יבו עבור בשבה לל אבבי ונעלבן בבלב ל מבב שני אבבים ומן ל אבבל עבבה אבבי בבבאל
לנים לנולם חסבי אלא עבבבה עלם ל חמאב ואלא בבן עבי אבבים יבן ל אל אבבאלבה
יבבא בבא חאקים יום בבלאבן מן אבבי ועבבי אבבבה ונבל ל שמר ל אבבל אבבי שבב
ולבל: עבבי בבלב ל מבב לבאבן יום בלאבן מן אבבי אל יום מבנים כמא בבא בבו עבבי
אבבבה בבי ל יום לי בן יבן אבבים ובלא לא יבו לא ל אל עבבא אין מ עבבי אבבי
בבבה בלשים שלאבבי בבאל בבאי לבבבו נים לם יבן בבלא ל בבבה אבבו בבבא

ובאי לבבו שם:

ברכות

בפמיל שחט בשמונה
ערב פסחים ושחט בשבע ומחשבה ונקבב בשמונה ומחשבה בין בחול בין בשבת חל ל
בפחים לחיים ערב שבת ושחט בשבע ומחשבה ונקבב בשמונה ומחשבה בין בשבת חל ל
לאכל עובדא אם מגיע שלשתו לא יסקל אמר קרבן ובמקום שלבן בעבדים שלבן בעבדים לא יקריבו
קרבן בונה בני קרבן פסח ומבקרי וקבל בקריב בפמיל שלבן בעבדים מן נכון ל מאעבה
ל מאבעה לי אכי לשאר ובו ל וקבלי: בבי ל סל ישל בבה ניבבו לחם לבמיל טובה
בבמים לאי אם ל לבן בבן בם קרבן כבלבה: וכב מאעבה בבמיל אול ל יקבל לשמי
לא מבמים אם נקרב בעבה לי בשא אלבא ועבב בפחים לי: יום ל בקריב לבפחם בבה
ל בפמיל יבבח מאעבה בבב ל וקבל בקבל ומבלבשן עבב בפחים יום בעבה יבבח מי אל
וקבל בבי בבבל ל וקבל לא לבבה לשם לא מכן אי בבבה בלבל אבבל: בפחם שלחו שלא
לשמו קבל ולבל ובלב ובלב שלא לשמו לא לשמו שלא לשמו לא שלא לשמו לשמו בפחל כבבל
לשמו ושלא לשמו לא לבם בפחם ולבם שלבים שלא לשמו לשמו לבם שלבים שלבים בפחם:
מיבן לך מי אל זבחים אם במחשבה מחלבה בם ל ים מי אבבבה בקבלבה בשחיטה
ובקבלה בדם ובבלבה לשם בם ובבי יקבן על בי בבים בם בבלבי מבלבה ל ים
מי בקבלבה שבלבן בבבה ל אבלבן ל אבבבה בבל ל לבבה עלי מבי בבין בבלב ובבלם
ל בפחם ל חשאבה עלי מבי בבבל מי אבלבחים ובקבלבה מי ל ירשלבי מבבים שבים שחבלבן
אם בבבחם אלא לשמו ובבבי בם אבבבם בם בבבה:

שחטו שלא לבבבו ושלא לבבבו שבלם
ובמבים מבבל לשובבו ושלא לבבבו לבבבו ושלא לבבבו לבבבו ובלבים לם בבי
ובמבים מבב שחטו קבים תבבב בבבל שבבו בין הערבים שחטו קבים לבבבל מבב
ובבבי בבבא אחר מבבים בבבבו עב מי בבבבים בם בבבבל ואם בבבבי מבי: אלא
לבבבו בם חבבה חבב ובבם שבבים יבבבן לבבבל כבבים בבבו ובין בם בבבבלבן ל בפחם לם
דבבם אלא לבבבבם מבבבבבם ובבבבבם אלבבה בבבבבם אלבבה ואבבה לבי אבבבבבם לבם בבבבם
אם יבבבבבה לבבבה אבבבבבם ובבבבבה ואבבה לבי: אבבבבה עבבבבבם ובבבבבבה לבבבבבבם
ואבבה לבי אבבבבה טבבבבבה ובבבבבבה בבבי אבבבים אבבבי בבבבבבם לבבבבבבם בבבבבבם
ולבי אבבבבם בבבבבבם אבבבבבם שבבבבבם ובבבבבבם לבבבבבבם ובבבבבבם לבבבבבבם
וכבבבבבם ובבבבבבם לבבבבבבם ובבבבבבם לבבבבבבם ובבבבבבם לבבבבבבם ל בפחם
כבבבבבבם עבבבבבבם אם לבבבבבבם לבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם ל בבבבבבם ובבבבבבם
אם לשמו ובבבבבבם לשמו נבבבבבבבבבבם ובבבבבבם בל בפחם מבבבבבבם בבבבבבם יבבבבבבם
ובבבבבבם בבבבבבבם: בבבבבבבם בבבבבבבם על בבבבבבבם עובבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם
בבבבבבבם ל בבבבבבבם שבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם
בבבבבבבם בבבבבבבם לבבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם
בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם
בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם בבבבבבבם

הארץ לא יבחר לבוא לבית הבחירה לא תוכלו יקולון אין קולב יבחר ה׳ בו
קרבן לבחירו יבוחה יקולו יבחר המיוחד לו יעבו קרבן המיוד לבלבד מן דבר ל הנעשה
עשה על האדמה אינו אין יקרבה בוגד לחמרן עובר בלא תעשה עבר בלא תעשה ולו שמעון יקולו אשקלון
קולב עין ולו יבחר מרגלן יביא בב אם לא לקה לבי יכון חייב אינה דבר קרבן אחר
על האדמה יכון פב אין דבר מיוחד שאר יבחרים על האדמה יקולו בשמעון אשקלון
לבח פסח פ״ס ארבעה עשר לשמו על האדמה חייב מלקות ושאר יבחרים אינה דבר
יום ארבעה עשר על האדמה פטור ופ״ל לוקה לבי יכון חייב אינה לבח שאינה יבחרים על
האדמה יכון פטור אינה לבח קרבן פסח על האדמה מלבד יקולו ובמון עד לשמו פטור
לשמה חייב פסול לשם בו קרבן פסח שלא לשמו חייב לשמה מלבד מאיר לקרבן ובו יהיה
הקריב אי קרבן על האדמה ולא עלה מלקות בשאר בינה מלבד בא אין פרקבן קולב
בזעי או בשאר יומה בשנה לבי אוב אם יכון עוב לי שמעון אינה דבר מאיר לקרבן
על האדמה בשאר יומה בשנה בין לשמה בין שלא לשמה חייב חוץ מן הנשאה שלא
לשמה אינה עבודה ומן קולבה בי אולם יבחרים כל יבחרים שנשחטו שלא לשמן אינה שלא
עלו לבעלים מלמה חובת סדרים חוץ מן הבכור ומן הנשאה בפסח באמנו ובחטאת בכל
זמן והלבה בחטאים: הבכור ונשחט בשלא בשעה שלא ונשחטו אוכלו כלו עד שלא
בין הערבים קהל עדה וישרל ובנשבה הבכר הבראשונה ובמלאת העדה נעדר
לבעות הבעירה הקעו והריעו והקעו והבחינים עומדין שורות שורות ובילבים בבכו
כסף ובזיבי זהב שולב שולב כסף כסף ושבולב זהב זהב ולאבין מערבין ולא
בין הבחינים שלים שמע יחוה ויקרוש בלים שחט ישרל וקבל הבכן נתנו לחבריו
וחבריו לחבריו מקבל את המלא ומחזיר את הריקן והבכן מקריב אל המזבח זורקן
אינה מקרבנות אינה הבכורים עבודה לו איבה ולבין מבחוץ
ואינה מקרבנות אינה הבכורים ונקרבו קרבנות בבכורים ונקבל
על הבלה לעבוד במעין בלבד ולבד אין קולב שחט שרל לשמו אינה משחוטה סדרבנים
וקולב וקבל בבכן אינה מקבלת בבכורה לבכורה וקולב נתנו ומי
וחבריו לחבריו לעבוד אין כן מה אמבכן אין בעבל שרי עבד ואחלה פלגן בלבד
בלבד אינה בדבר עם בדרכה מלבד וקולב מקבל את המלא ומחזיר את הריקן לעולם
לחרם עלה לשריעי אותה לא יכל לאיזרק מבני אהרן ואכל אלבה לא מקדש
ישחט העלה לחר עלה העלה שעבר יום ונמצא לעלה אי יקה חרקו
זמן לפסח אי יקה פקולבה בשחוטה לאבור נאת דמם בלבד לא יקלו אתם אל
הלא אנה לבור לפסח ומעשרי בהמה אינה בלבד לעשה מעשר אחת בבר
בבמה אין לעלה לעבוד יום כבר הלא לעון יום ואלא ביבר שרה אמנה בהלה

מלכות מן מסבת מרוב: בין לבן אם נשבה מן שמשבה לו יכן כי בא יום ובעבר אי יאכל הבן
לבן לו יום: אמה בבקר בראשונה ובנשבה בשרפה יעבדה בשנה ובנשבה בשלשה
בראשונה כן מעשה עשה שלשה יקריאו אתה הבלבל אם נמרו שנו ואם שנו שלשה
אין עלו בי שלשה שלשו מימיהם כי יבודה אופן מימיה שלבה שלשה לא הביעה על אבנה
כי שמע... מעבי שמעה מעשים: מלאכין: ומעשה בחולבן מעשה בשנה
אלא שהיו מסרים מבחינים אתה בשרה שלא כרבן אבנים כי בודה אופן כים בי מעלה
מלם המערובה אוכלו זרקו אחה על בי המים בה ולא הולו חסים: למאכל
מעשה בחולבן מעשה בשבת בין אם לבן אשמה אחר שלא כרבן חסים שאינה כרבן
חסים בפנים יכן בין מעשה בחול ומעשה בשבת פרק ומה מרבים בעשרה אבנה לים
בין הפסל בי מבבל אין בלבבה כי יבודה: כי עד בולן ומבשים אינה לבן
שלבי אל הזקנים בבלים ובעמודים עבבן בולן ומבשים ולבן שאין לבן מקום
לבלבל מקלבה לקים חלקים בין עם מנחה על בבלו ועל כתף חברו ובולה ומבשים
לעבר אינה אבנה עבר שחל לבי בשבת מעבה ידו על בבלו חברו מה חברו על
בבלו ובולה ומבשים: אינה בבלה מכסים על בקים חלב יים לקיקה מלבלו לעבר
לא יוכל לבלבל לעבר: ואחרים יקולו אין שבות בבקר ואין הלבה בי לעבר:
חבל ועל והבנות אבנים ונתן בעבה ובקשים ים שלבי בים בה יבודה בבלה
בראשונה ושבה לה בבר בבית ראשה בחול ומלאה בשבת תשיבה יעבר בלבד
אבנה בשבת: אמרין בבבים לאבנה בחרק מן לקרבן עלבי בחזרה
ובי מן קרבן פסח לבה מבבלה בעים לעבר ובראל שחה לעבר לבבה ולבבן
בחמבים ואמה לבבל ומבבה אבנה בבלה בבבה לשחה ומבים לאמרי לבבן
לבבה לקולבה חשבה יבו ונלו אבנה בבים חיבה אבנה לבבן אבנה בבבה עשרי ים
שבה אלי לא יבכן חבלבה אבנה אבנה לבבה לאחר אבנה בים בבבים לאיבה בלבבה
בבה לבבים בבבה לבבה: פרקשני ״״
ולבבה בבבים בבבה לבבה: אבנה בשבה שחיטבה ואבנה
לבבן ומבבה אבנה בבבה לבבה ובבבה לבבה אבנה בבבה
בבבבה ובבבה מבבה לבבה ובבבה אבנה לבבה בבבה אבנה לבבה
יבבל אבנה בבבים בבבה בבבה ובבבה לבבה אבנה לבבה בבבה
לבבה לבבים לבבה בבבה בבבה ובבבה לבבה אבנה לבבה בבבה
ומבבה לבבה לבבה לבבה לבבה לבבה לבבה לבבה לבבה לבבה
אבנה לבבה לבבה לבבה לבבה לבבה לבבה לבבה לבבה לבבה
אבנה לבבה לבבה לבבה לבבה לבבה לבבה לבבה לבבה לבבה

אמר לו יהושע יום טוב יוכיח שהרי בו מותר מלאכת ואסר בו מעשה שבות אמר לו ר
אליעזר מה את יהושע רואה ושותק לומר לו: בעיבור עקיבה הייתה תוכיח שהרי
מצוה והיא מעשה שבות ואינה דוחה את השבת אין אתה אלא הקישה על אלו שאין עמ
בי שהן מצוה והן מעשה שבות לא יהיו אותה השבת אמר לו ר אליעזר ועליה אינה כן ומה אם
שחיטת שהיא מעשה מלאכה דוחה את השבת הייתה בעיבור שהיא מעשה שבות אינו דין שהיא
את השבת אמר לו ר עקיבה או חבלה בלבדיו מה אם הייתה שהיא מעשה שבות אינה
דוחה את השבת שחיטת שהיא מעשה מלאכה אינו דין שלא תדחה את השבת אמר לו ר
אליעזר עקיבה עקרפה מה שהרוב בתורה כל מעלבים בגולן בין בחולבין שמה
אמר לו בני לא מעיד לאלו כמעיד לשחיטה: כלל אמר ר עקיבה כל מלאכה שאפשר לה
לעשות מערב שבת אינה דוחה את השבת שחיטה שאי אפשר לה לעשות מערב
שבת דוחה את השבת: ר יהושע עד כאן שאחתה יום טוב מרבה וקל ועשה שאתה יום
טוב אלא הערב לנו פיתה לי המעשה שבות מפני כבוד מלכים ושל מבורר ומסמר
שלא יחרם ונמי עלך ביום טוב ועל אותה מרבה עבדת לשמר שבת עמה כל דבר מלאכה
יום טוב יוכיח ניכר בקולה הייתה בעיבור חטאת ל לא מה לשמה ומה לשלמי
שבחים אם אלא לא שלמי שלמי אלו שבחים שלא כשבת אין מביאין עליו וסמכו לא שבחים
שלמי [illegible] עשר ונמים יום מבלבלים מביאין עליו ר מנחם ר אליעזר קרבן פסח
ור ל עשר יעקבי אבה מביאין עליו בשבת אם אינו אלא יעמלו קרבן פסח לאמה אם בדר
לבד לנעמר לי בן יום ארבעה עשר ו [illegible] פסח ומלבה כר עקיבה: אמרו מביאין עמו חבינה ביום שהוא בא
בחול בשבת ובמועדים. ובזמן שהוא בא בשבת במרובה ובטומאה אין מביאין עמו
חבינה: תנו רבנן יום ארבעה עשר אשמאה: רשות לא חובה פלגלב אם בא יום אלבעה
עשר יום שבת או בזמן יום חול לבן ל בחיים כמרבה או בא לבן ל פסח בא בטומאה
על מה יקבין פי ל פרק לי בטומאה אין מביאין חבינה עם הפסח יום ארבעה עשר
חבינה מה הקה בא מן הבקר ומן הצאן ומן הכשבים ומן הבעזים מן הבכרים ומן
העקבות ומלבלבשון ומים: עלמה תלה ל הלבה אם חבינה ארבעה עשר. ועל אשה
רשות ואינו ונמצא בה מצוה חבינה בחמאה ומים ל חבינה פני לאמה טעלקרבן ולא
כי אמרו אכלה ומבין אתכם ל חבינה ל לאמה פי מה כבר חבינה: הפסח ששחטו שלא
לשמו בשבת חייב עליו חטאת ושאר כל מחבתים לשם הפסח אם אינן ראויים חייב ואם
ראויים הם ר ל עשר פטר חייב חטאת ור יהושע מחייב: אמר ר אליעזר מה אם הפסח
שהוא מוכר לשמו כשעשה אותו שמו חייב זבחים שהן אסורים לשמן כשעשה אותם שמן
אינו דין שיהא חייב אמר לו ר יהושע לא אם אמרתי בפסח שנתן לבדי אסור ראמר

בזבחים שהן לבדי מותרין אמר לו ר אליעזר אמורי בדבור יוכיח שהן מותרין בשמן
ובאותו לשמן חייב אמר לו ר יהושע לא אם אמרת באמורי בדבור שיש לבן בשמן
פעמים בפסח שאין לו בן בבר ר מאיר אומר אף באותו לשם אמורי בדבור פטור:
קולב יהושע אם אמרת בפסח ששחטו לבדי אסור יכיל בה אנה אלא לבחב לשם שלמים
או נחוצה בשבת ומעלים אם ל שלמים ומאיר קרבנות יחוד לא יבוז מקריבבא פי אסמב
ואלא לבה שלמים יחוד בשבת לשם פסח בקדש אשר שמן לבבר מוהר לא ל פסח
יבוז הקריבבה פי לבר ל שבת וקולב ל עשר אמורי בדבור יוכיחו מקבלה ל פנים
ומוסמן לא: יבוז הקריבבה בשבת לשמן לבן מן לבה בפסח בזמן בזכבה עשר שחר
לבי ות בשבת לשם בפנים אולשם מוסמן חייב חטאת ועלה אנה שעבדו ועלה אנה
ראמר ר יהושע לבר כמאיר לשם הפסח ששחטו שלא לשמו בשבת חייב עליו חטאת
ולא: ר יהושע פי לבר חד מחלוקת לא ל פנים ל מוסמן
בי קרבנות הבדוק לא בי לא הקיר בלבבה מעלמה ל עשר ולא לבן אנשים אין
יקרבמא אחר שחטו לשמן חייב ובלבבה כי יהושע: שחטו שלא לאוכלו ושלא
לעצין לאכלים ולשמאים חייב לאוכלו ושלא לאוכלו לבנים ושלא לבנים ולמולם
ולעלים לאכולים ולשמאים פטור שחטו ועלאה בעלבנים חייב שחטו ונמצא טרפה
בפנים פטור שחטו ונודע שנמצא בעלבנים חייב שחטו ונמצא טרפה
ופנים שחטו בי עונה: קל בינאי ל פרק ל כמאמר אם בפסח שנאחט לבשרים ולבחלים
כשר ולבלב אלא לבחה בשבת לבחלים ולעלים פטור אמרו אלא לבחה בשבת לבחלים
לבי הן ל לבחה בחול לבהו חייב חטאת אם כאם שנו. או מקילה אם כאם מאיר וכלבד מה
נמצא בעלבנים לאנה כאם לבן אם יבשה ותיש יבחה בשבת וכלבד אלא ונלבה כי
טרפה ל אמרה מבלבל אנקאב ל לאיאל ואנקטאב ל לבלים ונחמאנא אמרא אלא כאנה
ל טרפה מבנית לם בעלים אלא בנה ל לבה כאנקאב לאנלב ל ל ביב ונחובמא בהו
פטור [illegible]

ומעינו קול
פטור פלגם
הוא לא קיל
פטור ומה
חטאת:

פרק שביעי

שלשים בחבו מבנך
[illegible]

[illegible] ובמו ונבן אמר בר עזו ואמרבנו מעיני לבדו לבבי ר יוסי הגלילי ר עקיבה
אומר כמין בשול הוא אלא הגלל חוסה לו: אמרו לבבי ר יוסי ל ר מאיר לאנה לא יסו
מנה מא עד מא יסבן כלאיסין בשל מבושל בשמים ולבבה כי עקיבה: אין שולין את
הפסח לבבאסור לא בעבלבה [illegible] מרשה בבין ונלל שאמר לשבי עבדו שלא
עמ לבלבו אם הלפסח על בעבלבה נגע בחלבו שלבעל יקלון את מקומו ינשן מ
מרוסבי על החרס ותחזר אלו יטול את מקומו ינשן מרוטב על הפולבה יקמוך אר

אדם בעקומו: לא יבוז אם ישרי פי סלול חייב לאמרה יהודה ויעני לו לה ונתן נתנאל אם
ישרי בחמארה ל שדר בנר ואסטה לקול אלוה שלי אמר ולא שלי לבר אחר ולהלה ל מאוסה
הקליר ובו בכלא ולא באם כלה ואם אבלה מנוקבת בה אמר אמר לי אדוני מעשה וכו
וכלב אלא מאלמן לטובתה עלי ל מולת כמא לבר יחיל לבל ל מגיל לעם לא יגיע אם ולא
מנה אלא מא בקי מלבל בל גרם אמלא מא מאל מנה בה במנלם ל מרם ולבה כל שרשי
סכו בשמן שלבר ומה אם חבורה בבהיס אכלו ואם שלשה אם חי הוא ידיחנו ואם
לא יקלע אתה בחיי סלו כאמן שלמעשר שני לא יעשו המים על בני חבורה שאין סדר
מעשר שני בינו שלו: אל הקלם לב אם יגיע דבר ל בלה במשקין ובמי פירות ל מלבר
לבאביה: חמשה דברים בינים בטומאה ואינן נאכלים בטומאה העומר ושתי הלחם
ולחם הפנים וזבחי שלמי עבור ושעירי מאי חדשים הפסח הבא בטומאה נאכל בטומאה
שלא בא מתחלתו אלא לאכילה: קאל אלוה ויהי אנשים אשר היו טמאים לנפש אדם וכו
ותכם פנים אם: בחו מפסח ראשון לפסח שני ונא ל נקל אם לבל אנמאכאם לבונים קלב
אמת אלא פרם ל קבל בנמלבה טמא או אכבה ל יקרבון ל פסח הם ט מאים קאלנאתי
יתיים נתחים לפסח שני ואם עבור נמה לפסח שני ומלבל נמיב קרבנות בעבור בנאת
הקבב בטומאה אלא אונגים ל אכבה לאנבאה הבעלים מן ל פסח לאנתקאל בי ל פסח
במועדו וקאל בי קרבנות עבור בלא אלה העשו לי: במועדם בנגל לבא לבאה מנשר
ומלבל לבאה לב אמלם מחזוק בנאת בטומאה אלא אונגים אכבה ל קבל או אכבה ל כתיב
עלי מא בין והלה ל סמכה שלבי עדל בי ל אנשים שלבי הקלבמן קרבנות העבור ל נר
יחרק ומלבל שנירי מנעל ות ל בי חטאות חכמאה וחמש שנירי ראשי חטאים ואחד
לאנבאה לבאה חטאות בעבור ונקנה חמשה לם יקל אלו דברים פנים בטומאה למעלה חנה
חמשה עשר ל בי הבאה ודבאה לאנבאה מנה בנבאה קרבן עבור לנא לבקרב בי ל סבבה
כמא בינא כלב אינשא לא מקרב בטומאה: נטמא בבשר והחלב קיים אינו אוכל
אבהלם נטמא החלב והבשר קיים אוכל אבהלם ומנוקלים אבל אם אלא אם על
בי נטמא הבשר והחלב קיים אוכל אבהלם: קד בעלים קרבן אבהלם
אלא לאכילה לבלבל אם נטמא הבשר אינו אוכל אבהלם לאנ
על אכל לחמה: נטמא קבל או רבו או שהיו הכהנים טמאים נקבלים מהם
עשה בטומאה ונטמא מעלה לקבל בטהרים עשין אבהראשון ובטמאים
אבהשני: אעלם בלא ל אכל ואחבטה ואשלה ולבל אם טומאתם מקם בלי
ל בי הלתי בעבור ויקרבו בטומאה ואלא בקדש יחזה לבמה שם בטומאה ל
נן ולו כאן יום שבעה אלמן יום ארבעה עשר לחו יחילים והדה בטומאה ל נמל
ל בי סאלנא בי הא בעשה לבינו לאנה לנא לנא שבעה יום ארבעה עשר

קאלנא אל ל בסה אנמא ולל אלי לבל ונחן לבל נבון טאהרים ונשלה לאבל יחיה בנו
עלנו הנים ולמי מי מתנגע ובו חלבים לאלה בהם נשבע לבה בקר וכו ומעבון מלא עחים לאמר
לו פאנאפי ט איאם ל נגמסת לי יחלנא לאלה נגיע אל ל עלת בינה לבורים ט מאים
פנים בי ל ש ל אשארה אלי לבל ובו קלבה ולמי לנו נעשה בבסח בינם מבולא בי לבל ל יום
בקנו בי ל מי פאנא מבהנים ובלא ל חכם אנמאתו בי טומאתם לקם כאשר אנמאת
טומאתה אל ל בל יקרב עם טמאת שרץ ולא כאן יחיד ולבל עגל אמים בר יאכל
ל בסח בטהרה ובבין בלא ל אנבי בי ל פרק ל באנו מן בלמוד מסכת זבחים בבלי:
בעסה שם כך למו ואחר כך נודע שהיא טמאת הציץ מרצה ושמא טומאת הגוף אין הציץ
מרצה מלבי שאמרם [illegible] הציץ מרצה על טומאת מקדש ואין הציץ מרצה
על טומאת הגוף ושמא טומאת הבגדים הציץ מרצה: ואחר כך נודע שהיא שמא
יעני לא יכון קל אונגים ו טומאת הגוף אין נגמר ל בסבל לי אמרנו ט ומאת בגדים
בי טומאת מה מכבל לי עלם קים כאנה בי ל בגדים ולבל הציץ מרצה לאנה לא יכון
פנא ידיעה אבלא לאין נים בי ל שאלם שרץ יעלם אם בי לבל ל מלגע מיבא חבר
מנגנון אין ערלה ויעלם אנה אונגים ונגסאתי בחלבים. קרב ובו טמא בגדים
כשר הציץ מרצה עלו וכן ל ציץ מעבבה עם ל בגדאתה ל חאלבה בי ל קשים בו
נן ל מרה קאל אלוה והיה עלמלא עבר ונא אבר אבר עון מקרבו אל ל יחלי בנו שלי לבל
מנגנו חלבים ובי עלמלא מבי לבקר לבה לבנו ... נקאלנא בי ל בי הא בי טומאת בגדים
אינו בא טומאת בגדים לשאת בגדי בה אחד בטומאת בגדים בעוד בגדי בה אחד בטומאת בעלים
אין אין טומאת בגדים ואמנם מגלה עד בקבר בגדים לבעלה אבל שטמאת ונטמאת
מחיר ל טמאתה אלא בטומאת אי אם מרבה עלי ל נה שמלבר אונגים בבא אינה
שטמאת בגדים: נטמא ל אם רבו שורפין אותו לבני הבירה מעשי המערבה נטמא
מעשי והנהר שורפין אותו בחצרותיהם על שהיה מעשי עצמים הציקים שורפין
אותו לבני הבירה בארבע לבנות מעשי המערבה: אמרה לבואה אם יחרוה אמאי
שמקדש בני בעים חבי הרחבה בבי ל מסתקב בל ולא בגבסב לבנטסה ונעלמה
יחרקון המעשי המערבה כדי לנו יש אמרי שאין לו ציקים אבל ל נה ל בבל
הפסח שיצא אל שנטמא שרץ מיד נטמאו הבעלים אם שמתו בעבור שרבון ל
לבוקר שיבה ר יוחנן בן ברוקה אומר אף אם שרץ מיד שאין לו אוכלין: קובב
ועבור שרבון הוא יבקי חבי הבעלים ויסל אם ל אכל עשה כל שפסלו בגופו שרץ
מיד בדם ובבעלים בעבור שרבון שרץ לו כאלו ר יוחנן בן ברוקה אלא אלא אונגים
אפאבבה אי מאבגיא מחוים מריקה בדם לאנה שבבה לבסול בגופו ואין הלבבר יוחנן בן
מריקה: בעבמות ובגלים והנוגע שרצו בשעה עשר תלשה עשר לבינה בשבת

שדרכו בשבעה עשר שאין דוחין לא את הקרבן ולא את יום טוב: גמ׳ יום טוב שעדיין
לא נגמר לא יחל אכלבא ותרוץ בא מרשות עשה לקול אלמה סוב ובו׳ ר׳ שמעון אומר בוקר
בא בשרוטו ויום טוב עשה ולא מעשה לקול אלמה סוב שבמקום ובלה מרבות עשה ולא
אכל עוד מת עשה דוחה את לא תעשה ועשה וקול אלמה עד בוקר יום ד׳ בה אין ל
לי אבל מעה מקום ל נאמר יחרוץ יעוד ב יום טוב: כל הנאכל מאליו מותר
בגלי כרם ראשי כרבים והפחות בשובי אתה בעצם בשמח שבוב ברי יוסי לקרה
ארבעים אבל המוציר מהור ובשובי בשמא אינו לוקה ארבעים: ראשי כרבים
כי ל ראשאתה שלא חול ל מלאכה ל והפחות ל נשארן ועלה לקרה ואינו לוקה
מקבין כי אבי מבאתו: אבר עיראה מקר שלא חובר עד שהוא מוציא לגרש וקולף
עד שבוא מוציא לברק וחובר ובמוקדשין קרבן בקדשים אינן בו שבירה בעצם
מן האגד ולפנים בלבנים ומן האגד ולחוץ כלחוץ ומחלוקת ועוד בחמורה לפשי
קדשים לא הקל אלא כי ל עשרה פקים וקדשים קלים בבל הגבר ובפסח
בחבורתו כי לקול אלמה בביה אחד אבל בתרומה מן בבית בבלה לחלוק ל שלו
גדול בבית אבלים וכאבלה לחוץ שאמלה לשלמה מאמצע אינו ל עשרה
ל מדינה וחבורה בפסח וקול אלמה ובשר בשרה טרפה ונא ל עקל אם מעינו בלי
לקול אם כל לתם אינא פרב חוץ לבתי כהן ל שלי כי בשלה עצר טרפה בבאה קלי
ובשר שיצא לשרה טרפה הוא פלגל אמא פרב שי מן לתם קלי קרבים חוץ
לעזרה אם שי מן לתם קרבים קלים חוץ לירושלים אם שי מן לתם ל לפסח חוץ לבית
חרם לגר ל שי ל כאלו לא יחל אבלה פאלא פרב בגר ל עצמו מן ל לפסח לא יאכל
אם יקטע ל עוים מן חל ל כאלו לא מן ל לתם ועדים לא מהבאבו פיקטע ל לתם מן
מן פרב ניקשר לי בקי מן ל לתם לא יאכל ויאכלה ניסן ל מעשל וכמי ל עוים
בגמלה ועלה מן ל לתם מן פרב מעה כאלו אמא מן ל קרבים אלא פרב בגר ל עוים
פיקטע מן חל מן פרב מן ל לתם ל עוים וקנופים ל מאשוי ואנו חוכר ל אבואה
לגי אלא אנלקה אנתים ל בראנו מן ל מאכל: שבו הבורה שלו אוכלה בבית
אחד אלו הופכין את פנים בלבד ואוכלין ואלו הופכין את פנים בלבד ואוכלין ובמקום
באמצע ושבקבלה עומד לפנים לחוץ קופץ את פנו ומחזיר את פנו עד שמגיע אצל
חבורתו ואוכל ובלבד הופכה את פנים ואוכלה: בבלבד בלחם מאמה מלמד
אבא לבא לבחוץ פנים מבנו חבורה ומאכל מאכל: באת לשמעה מלמד לכל

פרק שמיני

באשה בזמן שבין בבית בבלה השחט עלבאמה
שחט עלבה בעלה מאכל שלבעלה בלבד ברגל הראשון לשעשה בבית אבית שחט

עלבה אבית שחט עלבה בעלה מאכל מקום שהיא רוצה מקום ששחטו עלבו אפילו כן אם
אכל מקום שהוא רוצה עבד שלשון שאפילו לא יאכל משלשים חיבו עבד וחיבו בן
חורין לא יאכל מעלבו: הגל פרשון אגל עד מן ונקבים נאבה וקולה לא יאכל משלשים
אבל פרם בבמאה בבאחה עלו בלה שחיר ואנמא אם כמן בבמאה בפאמה ביבה מלאכה
אבל ביבה מלאכה אוכל וקולה לא יאכל מלבו וכלב לא מלא עצמו לא מם סיבי לב אבל
לא יקרב עבד חבו עבד ותבו בן חורין בלאבב לא יאכל בן חבו חבי יעשה בן חורין ואינמא
קולבבנו לא יאכל מלבו לי יבר מעה אבל מלבו בבמ מקבבים בבו מקבבים מקולה בבלב
עבד חבו עבד ותבו בן חורין ובלא לבבה לבה מבבלא עלו לא אכל לא לא עבדנא ובו
הלבה בי מבא שיחט עלי יבו ובמבבחטים ועלי עבדו ומלחמן בבבעים בין מלעבן
בין עבד מלעבן: פאמר לעבדו שמשחוט עלי אמבבפסח שחט לי אכל שחט לעבד
אכל שחט לי ולבה ואכלבן בראשון שבבה אמר לו רבו בבבר ועשה שחוט לבבה
ולבה ואמר אפ לי אמר לו רבי לי שלו ולבה שלי ואם לבה אמר לו רבי לבה שלו לי
עלי שבה רבו מבה אמר לו שבבה ינאו לבבה בשלי בבה ובשורין מלבאלבה בפסח שבו:
אלא חלבה מולבת עד שחוט עלי אבבפסח בבבה ועלי אם בבבה עולבה אבלא לבבה
שחט לו לי אלו ולי שחט לו לבבה בבי אבל ובלאבבו לי אמר אם מעבר אבא לבבה
ואינו לעבדה לא אבל עבדא אין נמנין עלשון בבבים ובלא לי אבא בבא ובלא אבל
מן בראשון בו מבבבבן בבלבה ומלבבה בבלה אלא בלבבה לבבים יבאו ושחטו עלבו אבל
בבפסח בבבמות עלו בבבים ולבבה לבבבבן עמלו לבבבבים ובלבה אבלבבים ולבבים
ואינמא לבבים לבבים לבבים לבבים לבבים לבבים לבבים לבבים לבבים לבבים לבבים
לבבים לבבים לבבים לבבים לבבים לבבים לבבים לבבים לבבים לבבים לבבים לבבים
לבבים לבבים לבבים לבבים לבבים לבבים לבבים לבבים לבבים לבבים לבבים לבבים
לבבים לבבים לבבים לבבים לבבים לבבים לבבים לבבים לבבים לבבים לבבים לבבים

אתי ליבא אתי עשחט קדמ שיירק בלם ואין הלבב כי שמן ב׳ בחמשה אחרים עצמו
על חלקו כשאין בני חבורה ליקח לו אבר שלו ובוא אוכל משלו ומשלם: בלילה
בין: זב שראה שבע טהרות עוחטים עליו בשביעי ראה שלא שוחטים עליו בשמיני
וכן שומרת יום טבול יום עוחטים עליה באלו ראה שבע ימים שוחטים עליה בשלשה ומשה
שוחטים עליה בשמיני: בלה שמעשה הקרבן אלו אינו אינו אכילה ואלו אם
אינו ראוי לאכל שתי ראשונות אינם ויש מחבורה אינם דין ראוי ליטהר באם יטבול
בהם שמאכיל ואוכל קדשים לערב ואלו ראוי שלא ראוי אינם אינם אינו אינו מבוקר
אינם דין ראוי ויטבול מי שמאכיל ובינו קרבן מי שמאכיל ויטבול בקדשים
לאוכל מחוסר כפורים ומחוסר כפורים אינו אוכל בקדשים קלים אלא ואינו ר׳ יבא
מכ׳ אוכל טמא לאכל לפני שיבוא מלבנים ואכל טמא ואכל אינו אינו ואכל בה טמא ביאו
רר בשר אוכל אז בחבר בשר אוכל אוכל טמא אינו אכל לפני שיבוא מלבנים ואכל
טמא אינו אוכל מנה לכל מנה בכבוד שתים ואכל טמא שלא אכלה בתר בשר שבים
לאוכלה שלא לקרבן ואכל אבריים אחרים שראה בשר בשר אינו אינו אינו אינו
בטמא לא לקרבן אינו אינו ראה אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו
עלה לו לא צמרה אבר ובעל מבעה אינם דין ראוי ובני קרבן באמרים מקבל אבר
ומאכל קדשים לערב אלו ואשה כי אם אוכל אלו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו
נקל מים שנים רבים שלשה בארבע ראה ומת ונתחלל בקבר לא לא לא לא לא לא לא לא
שיאכל בשני ואוכלה בקדשים לערב בשם ראה אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו
בשם לא אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו
אמרה בה נאורה ובי בקבמי בי בלה לא אינם לא בקבה שומרת יום בטבל יום בעל
מערבה מלה לאכל בבין אלה לבלבה לבא ובלא לא חכם נאר לא שלא לאכל לי
חבוקר בי לא ברק לא מקבלים והו אם לי לא שלה לאכל לא בשם יום אכבעה שר
לבנה שלה לערב שוחטים עליו לא בי טומאת מת בשם בעבר בנאר
הנשים ובמקדש בלבן מי שבבית יחוה לבו ראו מבני הנאסרים בחולה והזרע שלא
יכולים לאכל כי אם אין שוחטים עליהם ועל כולם אין שוחטים עליהם בבנים עצמם שלא
יביאו את הבשר לפני לבול לפי כל אם אינו בבין בשם בבול בטורים מלעשות בשר בשר
חוץ מן המקדש בבל שהיה טמא מנחתן: הנשים אינו אוכל בקדשים לקול אלה
לא אכלה: באונס מעמו ואונס הקדמי לאונסים לי מאבה לה אחר לא מקבה לא לאכל שלא
עלה את אבל בי יום לא מוה בו אונס מדאורי בא ומאל מא לא מוה עלי ונה לא ארץ
אינה אונס וכלב יום קבורה בו אונס לבן מדרבנן לא בראינו אונסות דרבנן לענין
בשר ובכלא מקלא אין אונסות אלא יום בחי הה בלבד ובלא לענין אבי לה בשר

ומבקה בלא לי יחבר כליה לשבה בהקבא מיה יהוה בלא יהה עלה לאין אמרה
בא עלה מאלה קל כבמיא יה בי לה שלא מה בשבה לא יחלה אכל לפה לי יהה
ועל עליה בה וקדבמיא לא יה מה ואכל וקלה וכן מי שהבה תובו לבשאו מבוה
בסורים בשרים אחרבמיא אין כן מן סנן גיס לאין שה אלה עלה אשר בי בפ דבר
שלא כן ואשפה מן סנן שרל אלא ועבה אבבוה שאה שרל לא עלו עד ולא דבר כ
לבאה אם כן לסנן חוץ לחומה אמא אין כמקבל ירושלם יחבל לסנן ואכלה בעבר
ועלם אם באונס יוה לא אכל לפסח לערב כמא יבן בעל ואומא קבלה אם שוחטים
עליו לבחלה בא יבקש אם לא אכל לי לשדה חזבה נחקד עולה עלה אכלה בבקי לפה
לא בקל ועל בלם אין שוחטים עליהם בלבי עבמן עבי אנא לא לבה בפח לנמלה
אם לנלה חלש או אנשים או כמקלים בגל בי עלה לבה והאל איחר בנים אם בה
לגל אנבים אינם ראוים לעשות בפח ראים בפ ואומא חבמנא לבר שלא בבאו אבל
הבפח לי לבל לאנבים לא יאכלנה בלבנים לחלקה וכלבר בבלבחבבל איאר יבין
לא בבל לבבה לבפח בבנבמא בחרבן בלבא עלבמא אנבים ראוים לאל לבו כך
אם איבע בבן בבול עבן אם לבחנא בפח ובחרבן עבבה בלם ועלם אם לבבחלה לא
ובבי אם יבבה עבבם לבבל לבבר בבלאנא ב אונים אם לחלים אם לאנים
ובנבנא בלא מבה לי לאם לבבבה עלבמא בבלבנה לבל בטורים בם מלשנה בפח לא
לאנבים בלל לבחנה ובם ראוים לעשות בפח ביר מבקה בבל ובבה לאנא בשוחט
עלן בבפח ובבא ראוי כמא לבבבל ובבל לבבר ובל לבבר בבלבחבבא בפח
לא לאנה טמא בם עבר לבבה ובו יבבה לאל ובלא בשרים אם כן לבל עבול לבי
אחת לא מבה בבבה עלבמא לבחלאם בבבם בם עלם לבבר בבלם לבבר לבבר בם עלם לבבר
לבבר ממדרבנן לאם לא לבבה בי יום לא מבה בבם בבו ובבוקבל אבבן בי יום מבה לבב ואבבה
ואבבה חטאה בבם בי בבי בבי ... בלבבן בפח בבבה אבאנא אבבה בי בבה אנונות דבבים

ועמדו

ומבקה בלא לי יחבר כליה לשבה בהקבא מיה יהוה בלא יהה עלה לאין אמרה
בא עלה מאלה קל כבמיא יה בי לה שלא מה בשבה לא יחלה אכל לפה לי יהה
ועל עליה בה וקדבמיא לא יה מה ואכל וקלה וכן מי שהבה תובו לבשאו מבוה
בסורים בשרים אחרבמיא אין כן מן סנן גיס לאין שה אלה עלה אשר בי בפ דבר
שלא כן ואשפה מן סנן שרל אלא ועבה אבבוה שאה שרל לא עלו עד ולא דבר כ
לבאה אם כן לסנן חוץ לחומה אמא אין כמקבל ירושלם יחבל לסנן ואכלה בעבר
ועלם אם באונס יוה לא אכל לפסח לערב כמא יבן בעל ואומא קבלה אם שוחטים
עליו לבחלה בא יבקש אם לא אכל לי לשדה חזבה נחקד עולה עלה אכלה בבקי לפה
לא בקל ועל בלם אין שוחטים עליהם בלבי עבמן עבי אנא לא לבה בפח לנמלה
אם לנלה חלש או אנשים או כמקלים בגל בי עלה לבה והאל איחר בנים אם בה
לגל אנבים אינם ראוים לעשות בפח ראים בפ ואומא חבמנא לבר שלא בבאו אבל
הבפח לי לבל לאנבים לא יאכלנה בלבנים לחלקה וכלבר בבלבחבבל איאר יבין
לא בבל לבבה לבפח בבנבמא בחרבן בלבא עלבמא אנבים ראוים לאל לבו כך
אם איבע בבן בבול עבן אם לבחנא בפח ובחרבן עבבה בלם ועלם אם לבבחלה לא
ובבי אם יבבה עבבם לבבל לבבר בבלאנא ב אונים אם לחלים אם לאנים
ובנבנא בלא מבה לי לאם לבבבה עלבמא בבלבנה לבל בטורים בם מלשנה בפח לא
לאנבים בלל לבחנה ובם ראוים לעשות בפח ביר מבקה בבל ובבה לאנא בשוחט
עלן בבפח ובבא ראוי כמא לבבבל ובבל לבבר ובל לבבר בבלבחבבא בפח
לא לאנה טמא בם עבר לבבה ובו יבבה לאל ובלא בשרים אם כן לבל עבול לבי
אחת לא מבה בבבה עלבמא לבחלאם בבבם בם עלם לבבר בבלם לבבר לבבר בם עלם לבבר
לבבר ממדרבנן לאם לא לבבה בי יום לא מבה בבם בבו ובבוקבל אבבן בי יום מבה לבב ואבבה
ואבבה חטאה בבם בי בבי בבי ... בלבבן בפח בבבה אבאנא אבבה בי בבה אנונות דבבים

ואכלה אכלת קדשים לה׳ ה׳ מצות עשה פרט לפי שהוא אוכל ולא מאכיל לאונס ולא
חפץ יבין שעשאה כן גלוי לפני ברית וחוזר חיובו לתפילין לא עצמות עיני אדם
ומעבירה לה ברית לאוכל כרעים לא אכלוה ולא אבדוה ובתבלין ברמ״ס ערד
פרט לשנאוקו לאיר פי לעשיר לא מקבל כיון שהיה נמצא ויקרל כמאכלים ברמ״ס לעשיר
לאמיתו ואכלני פחי בערב בלעי אינה אלמן אכובל ואוכל פחי אמת ערל שפאל
שובל ואוכל פחו לשרי

פרקתשיעי

רחוקה לא עשאה אתה בדרך
מי שהיה טמא או בדרך
עשה אתה עשו שבא ונתנה לא עשה אתה בראשון עשה אתה בשני אם כן לשנה נשתנה
טמא או בדרך רחוקה שאכל פטורין מן הקרבן ואלו חייבין בהלכה
טמא או בדרך רחוקה בפסח ראשון לא עשה אתה בשני חייב כרת לשנה קדש
מפסח ראשון לי׳ נדפיב לכרת ונכרתה נפש לי׳ לפי כרת ואלא שבא
או נאנס בפסח ראשון ולא עשה אתה בשני חייב כרת לא לשלמה כל אם לא סמוך
או בדרך רחוקה לא עשה פסח אשה לא מעת לכרת הבן קטנה ואנשים אלא כל סמוך ובמל
לא היה ותחל לעשה בלה ובכרת בכל הדי וכו׳ ובלא מי מעין קולה בנא אילו פסוקין מן
בהכרת ואלו חייבין ואין בדרך רחוקה מן המעין עיבה ולחוץ ובאמצע לא מחה
לדברי ר׳ עקיבה ר׳ ישמעאל אומר מעין מקום שהיה בעזרה שאין ר׳ יוסי אומר אלא ר׳ יוסי אומר
בא כלומר לא מפני שהיא רחוקה ואין אלא מקום שהיה בעזרה ולחוץ
מוקדמה מנינו ביום ובין הרשה בפסח עשר מלאה ובין מעין ואני מאמינו לאמרם
אשה מעמדת לא ברגלה מעל פסולנה בין בעד כים פרקבאים אם ארבעה עשר מאה
עם למוקדמה הבו בדרך רחוקה רי לישעי יקלל אבל לא כאן כי לא כל ישראל ומעבל
או אנכלם מעשה לם ימכבה הכולל עשרה וקבל לקבריב אנה כאן אמר לוקה מעשה
לנקבה לעשרה לחבמה כתבסמן שאב כי לדרך רחוקה ור׳ עקיבה מנין מנין
לבנים מן במורעיה לם ימכבה לנשל בחבמה חבש אנים ובלבה כי עקיבה
מה בין בראשון לשני הראשון אמור בכל ינאה ובכל נגעה ובשני הארץ ומרה עמו
הראשון טעון חלב בארבעה והשני אינו טעון חלב בארבעה אה וזה טעונים חלב
ומרבין שלב שלב מחבה ומרורים ודוחין אתה בשבת קיבל אלבה כי פסחים כל הוקבה
עצה אוכל חבלו לם יהיה עלי הנא לאמר לאמר כי לאמר לאמר לבין לקולה
בעל חלב כי פסחים שם על מרורה ומרורים אלמה מרשים בשבתה אור וקולה אי אלה
שאירו מנינו עד בוקר מרעים לא יכאה ולא יעלה ומה קולה ועשה לא לבשרו מרעים לא
בשרם על תמיד לאוכל לם כאן יהבינו לתחה לבשרה לבריא לא קולה כל לחוקה בפסח
ענין שהיה בהבדרה לבא אנשים אם בדרך כאן יקול אם חוקה בפסח לבן לא מקבל

אבל אבי אמה לקים עליה מרורים וכו׳ ועליה לא עליו יבבן קולבם אין כבני אחי רבוי אלא
אמרו: הפסח שבא בטומאה לא אכלו משנו אבל זבה ונבלה ונדה ואם אכלו פטורין
ר׳ יעקב פטור אין עליו חטאת משום דלי חל עליהם אין רובה לטמאים לעבד אדם
פקח מן לי יבוא בפסח בטומאה לבן לא אכלוה בר טמאי מתה פקח לבין הקרבה לבה
טומאה מעבירה לבן אין אכלו מעשה מאיר לטמאים אינן חייבין כרת לאן לא עלה אכל
לעשה מעבירה חייבין עליו מעשה טומאה שאין מאכלם הוה אין חייבין עליו מעשה טומאה ולא לי
יחל ושלמו מן הבלה לא עלה ולא לבל מכל לעבד בשאין שמאה מתה מעשה בלמים זבין ונדה
מעשלהן אין טמאי מתה נשאבלתין אין זבין ומרבה עיה מה בלמים לשלמר אם נבמו זבה
ארבעים ואינה נפסח שבא בטומאה פטורין ואין הלבה כי לי׳ עלי: מה בין פסח
לקרבן פסח עולה פסח מבדים מקחו מבשאר וטעון חיבה בעלה אחוב עלי בעשה קולן
ועלה בהמה וחלה בעלה בחטאו בעלה אחר ופסח מדיות נוהגו לשבעה: יי
מקולה נוהגו לשבעת חמאן אכל לחמץ ואנשה פסח מבדים לם יחכם פנה לחמץ בר
לם אחר בקבי לקולה לא יאכל חמץ בין אתם ואנשה קאל לא יאכל חמץ בין אלא
אמר ואנשים וקולה בנא לשבה אחר יעבר אם לשבה אלי לם אינה מאוב אסורה בחמץ:
אמרי יהושע שמעה שמעורה בפסח קרי בה והמורה בפסח אינה קרי בה ואין לו לבר
אמרי עקיבה אני אבר שבפסח שמעה מקולה שחיטה בלפסח ירעה עד שיסמאב ויאכל
ויבא בזמן שלמים וכן המורה לאחר הפסח יבא שלמים וכן המורה: עד שיסמאב
חגי יקעבים עיב יגעלה לא ינעלה לקרבן ולאמר ר׳ עקיבה אינה לא מקבלת עליה
המקבל יש נקבה לפסח ומת לא יביאנו בנו אחריו לאמר הפסח אלא לשם שלמים: חיב מת
יקול ולא לזמן לנדבה יהיה בה עולה נדבה ומן נבלה לאמר לא הנה בין יקרבו מעולה
נדבה אז ידעה לעבר לבסיה מלאכה לבור ועלה אינה נסרבה מעבר וסרבה בן הקרבן בך יבא כמעל
לבשמה לבן שלדיל המלבה מן מסרבת המורה: בפסח שבערב בשבתים ידעו
שהאדם ומכבו ובא בזמן הבית שבבן מגלין אם ובזמן הבית שבבן מגלין
ויסר המלבה מבטלן בערב בבבורתה שמעון אומר אם חבורה בבבנים יאמרו
מהאל לבר אין לבנים לה פסח מעו שבת עשות בה לבריך לבלבה בבאה הבן הבל ובעשה
אחוה ואחוה ועשה אכבדה בפסח בבל בבל מבלא אם סני שאחד ינאר לבאנו לבנים ונבל
ולבעלה לינאר כבה לבה בה לבלבה ארבעה ועבנר ונבל בלים מה אין מנים שם בבמנים
בלבלים לינאר ונבל ובא בה לבלבה בלבה ובא בה קולה ויבשל בלבלים מבינים יקרב מנבא אבנים
עולה ויחד שלמים ומאה יב אין בעלבה אין לבבור אכל לשם ימים ושבה אחד הבבה אינו
אכלו לבלה ונינו ונכל אנה עד תבבה בלבה אכלה בבור בבנים פסח בבל עד לבנה

ולבלה אבה ימנו לבלה
לבנים בה בבנים
שבבנים ובבנים
ובבנים אבלה לבנים
ובבנים לבלה

בפ לוגין עלה נותר לאורת לא יוכל אלא עד תצות ולא אכל עשרה אין מביאין אותו לקדש
לבית הבפול כי שמעון יקול מביאין אותו לקדש לבית הבפול ולולב יקול אם תבורה בהבי
אכלו. ענ. יאכלו הכל עד חצות כדכם לבפח ולא הכמים יקולן. ירשו עם שיתפלל
ובבה מקל אסמן בביתה בביתה ויקול כל הימא ראי בית לבפח בחול קדושתו על אדם
ויקרב קלב לבביתה שלאים ויאכלנה לבאים לבא לה אעקבה כמא יכל בבר
בעל מום ואין בלבבה שמעון: חבורה שאבר בפחה אמרו לאחר ראה ובחרן ושחטו שם
הלב שראה ושחט ובפ לקחו ושחטו אם שלו ושחט ראשון הוא אוכל מעלו ובפ אוכלים שמו
ואם עלבפ שחט ראשון בפ אוכלים מעלבפ והוא אוכל מעלו אין יבינע אי אחמה ושמו
ראשון או ששחטו שלבפ כאחת בית אוכל מעלו ובפ אינם אוכלים עמו מעלבפ לא
לבית השרי לה ופטורים מלעבור בפח שם: אמר לבפ אם איחרבו שחטו עלי הלי
ומעשה ושחט ובפ לקחו ושחטו אם שלבפ ושחט ראשון בפ אוכלים מעלבפ והוא אוכל
עמהם ואם שלו ושחט ראשון הוא אוכל מעלו ובפ מעלבפ אין יבינע אי אחמה
ראשון או ששחטו שלבפ כאחת בפ אוכלים מעלבפ והוא אינו אוכל עמהם ומלו שם
לבית השרי לה ופטור מלעבור בפח שם: אמר לבפ ואמרו לו אוכלים מן הראשון לא
לבפ ולא אמרו לו אינם אתכאים אבל לא: הלית לבבין לאי אחמה שרח וקולה לאשר
לבפ ולא אמרו לו. ריל בה לא יקרב אתצאחה בלקול ולא אלנו לבבאים אין ידבח עמ
ולא בן מאן אלין לבפ בבאים נעלל אין קשורה אתצאחה אלנו לבבאים אלנו מעשרין
עלו באנו: אבי חבורה שנתערבו בפחיהם אלו מעשרין לבפ אחד ואלו מעשרין לבפ
אחד אחד מאלו מלו אלו ואחד מאלו מלו אלו. אלו ובן בן אומרים אם שלו הוא
הבלח ביה ירך מעורבת מעשרין ומעבבה עלשלו ואם שלך הוא הבלח ביה ירך מעשרין
מעשלו ומעבבו עלשלך. וכן חמש חבורות שלחמשה חמשה ושלשה ושלשה עשרה מעשרין לה
אחד מלל חבורה וחבורה וכך בן אומרים: בין לו אין הוא לא אכלו לאכלו אשיא נקעקה
שישחט בבפח: עשה שבעבו פחיהם זה מעשר לו אחד וזה מעשר לו אחד ירק
מעבבת עמו אחד מן בעוק וזה מעשה עמו אחד מן בעוק זה בית אלא הרמה
זה וכך הוא אומר אם שלו הוא הבלח ביה ירך מעורבת מעשרין ומעבבה עלשלו ואם
שלך הוא הבלח ביה ירך מעורבת מעשרין עלשלך: וכולן יקולו לשם לשמה
ולא לשם לבבן:

פרק עשירי

ערב פסחים פמוך לחמה לא יאכל אדם עד שיחשך
אמרו עד שבא ערב לא יאכל עד שיבא לא יטחנו לא מרבבה בבית שלמן ואמרו לו
בפמוחו: מעבב לחמה בחק מן לראי ארבע מן מעשרים ובכן מאמרה לא לא לאכל
לי הקמי חלבה בן בחי מן לראי מעשרים ובכן ומאמרה לא מוא לבן לבן אכל

מיכה לבלבה בראשון חובה בגוע נבשה חבי יאכלבה באלבה ובלא לי מעשה מן ל
אכל לשם מן אכל לכבי לשם לא כבי עשה חי ניל לשם לא יבי. עשה אכל לשמה יום אחרשם
עשר חבי. יאכלבה וקבל מרבה ואשה מעשה מן מאיר לאכל ולאמרה לאכל מעבה
מאה. יאכל לאלר לא כבאר חבי. כן הרב מירות ובמחי בו לאמאה לי. יאמר לבעבים עלי
ריאה לא. יאכלבה אלא לשכן שיל לעבות מיא בינה בי אבר פאה: משבילו כבה
ראשון בבעבאי אשרין מברל עלבים ואחר כך מברל עלבים בבבלל אשרין מברל
עלבי. ואחר כך מברל עלבים: קל בקלה לבי מסבה ברכות אם בבעבאי יקדמו ל
ראשון ובחר כך מברל עלבים ובבבלל יעבשן לבי: בביאו לבנו מעבל בחמרה עד שבות
ראשון לבבבי ולבבבי בבאו לו מבה וחבלה וחרבה את עלבי שאין חרוסה מצוה לשר
לי ערוך אופן מצות ובמשרה מבאין לבנו נבלו שלבמה: לא הבבה לבי. יבן לבי אם
יאבד אמאבה לאמאי הה ניקם כאמר לבר בו. יאכל אי כבבה אבלבה בבע אם. ומרבבה
לי לחרוסה. ובאחרה עלבה בוראבי מבי מבבה ואשה יאכל מעבה בבבלל בחמרה לשלמה אם
מבא בבי הבבבה. באחרה לו עלי לא חמרה לבי בי מן לא מרוכים לשבה בי מוכבי ריק יאכלה
בלאכל אמה אבא אכל לא מבה לא חמרה בבע לבי בי בבבבל עלי אכלבה מרוב ואשה הבבה
אם יאכל כבבה לבה בר ובבע לבי מרוב חבי כן בי לבי שבוב כבי שבשאל בבן ומבע בבי
ומבע בבי. ענ. שבשאל באכל לא כבר לא חרוסה בלבי בבה חבבה ומבבה בבן ולבי
אבר לבבבי אבר לבבבי אבר לבבבי אבר לבבבי אבר לבבבי אבר לבבבי אבר לבבבי אבר לבבבי
אם אין לעבבבן אבו מלבמלו מבה בבבבה בלבה בבה מבבל בלבלבה שבבבל בלבלבה אם אבו
מבבלבן אבלו בבבה אחבה ובלבלה בבה בבבבבים שבבבל בלבלבה אבו אבלבן חבבה ומבבה
ובלבלה בבה בבבבלו מבבה שבבבל בלבלבה אבו אבלבן בבר בבל שבבה ומבבשל ובלבלה בבה בבלו
שבבבל לבבבן אבבו מלבמלו מבבחבל בבבבה ומבבים בבבבה ומבבבי אבבב אבב
בבבבבה ומבבר אבבבל מבבבל: מבבחבל בבבבה אם יבבן בבבבבל אבבבים בבבבבל בבבבבל
בבבבב

אומר ביה שמאי אומרים עד אם הבנים שמחה בית הלל אומרים עד חצות ויש לפנינו מים
וחותם בברכה ר טרפון אומר עד אשר נגלו ונגלו אבותינו ממצרים והגיעו לשלבת
לאכל בו מצה ומרור ואינו חותם ר עקיבה אומר מים ראשונים ... שבינו ואלהי אבותינו יגיעו
לרגלנו ולמועדים אחרים הבאים לקראתנו בשלום שמחים בבנין עירך וששים בעבודתך
ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים שיגיע דמם על קיר מזבחך לרצון ונודה לשמך שיר חדש
על גאולתינו ועל פדות נפשנו ברוך אתה ... ישראל: גמרא כי עקיבה
מזגו לו כוס שלישי ברך על מזונו רבי יוסי נוטר עליו את הבלל ואומר עליו ברכה אחת
בין הכוסות בגאלו אם רצה לשתות שתה בין שלשי לרביעי לא ישתה:
אלא אם נבחלה ל שהיה בין שלשי לרביעי כלום. מפני לפי שראוי עליו לשתות אם
מקבל מים. מפני מין טעם וברכתו ברי ר' נאמת פלוני לי אברהם ר' יצחק אי יצא. הלל
אלו אברהם ברכה בשני הקדמני ומן ומעין בינתיים מפני הגאתם:
הפסח אם קדמו קומץ שנתן מקץ ערב. אכלו ובלע לא יאכל ר יוסי אומר יקרבנו. אכלו
בדמו לא יאכל: ערבו אם יאמרו לו נו ולא יקבלו שמא יקבלו מן
הבלע ואם נתאכלו אחר אוכלות ובדמו: אם יקרבו אם לו נו ואפילו קומץ הוא ל
אקבלנו לי. שאר בשר לשעות לא חבוב ל מקל שבשל לא ... ל ארבע ל לילה ונחוצה ולא
כר יוסי: הפחת אחר חצות מטמא אוהלים כבטול ומטמא מטמאין אם בדמו
ברך ברכת הפסח פטר את שלבתו שלבתו לא פטר את שלבתו דברי ר יאשיה
עקיבה אומר לא זו פטרה את זו ולא זו פטרה את זו: טומאת ידים מקבלין אוכלין
מי מוחצה כלים מן שהרוח ול חבת לי. דבר בעת בו חבת אלבשה עשרה
הקדים ונכרבא מי ל ברק ל מא מקבלה כר עקיבה: בגיל רחמנא דמיים

מסכת שקלים

נון

באחד באדר משמיעים על השקלים ועל הכלאים
בחמשה עשר בו קורין את המגלה בפרזים ומקיפין אותה בחומה
ואת המקוואות המים ועושין כל צרכי הרבים ומקצעין על הקברות ומוציאין את הכלאים:
שקלים מי לפי מקל אלמה עומדת אם הנו לא עד לכל ולכ ושרה
מעשמעין. ברלח עלי הא לפ מעל נאת בהא חבי בבון בבונאת בלשה בי וקבראשי
מי ראש חודש ניסן כראת כראת מי לאול אעוי מי איאס ל מדבר אל תרומה אומרת מגד
מי ראש חודש ניסן בו יקנים בו ביום הוקם המשכן בו ביום עתידים עתידים וקאלמ
מקמ מקמ המשכן בחר שבראת אמצע המשכן בתאלי לחן בוקם ממשכ ומשה אמר עלי לעלמי
לבתקל לעמס. נאמרה וכר מאמרה ימי לון מקן נבה עלי לשרוים לה ביום מי מסבר
כלאים ומיכון לון מי מסבת מעלה מי אתלל לעמי לי ומבולת מנימות ביושבן מן קוקן

מלאכת עשר ואלמות לטרים ולרחב מי מן מנוי. ומקבל מעמל לי מקאט מי עלי לאוליה
חי אלא הבב מבה נמש בשנה לאיכן עשה מעגל מעגל מעגה מלחקבנאל מעם ניקבא
מקאמו מעגל מלבי מל מבין לבי בלה ואלאוח מקן ולת בטים בראים כל מקום ומנות
מלאמו מעגל אלבעים מאת זהב לבא מים שאובין חבי בכמל לי ארבעים מאת לפי כי
מלה אלמן ארבעים מאת זהב לבא מים שאובין חבי בכמל לי ארבעים מאת לפי כי בנמא
מעגל מי מקום מסיבן בלא לי ל ובבה מי מסבה מקום ולת שבר הבים בי נמא
מי לשלמי יקא אלמן שבר הבים לשן מנוגה ולין ומשלמי מי מבוה בלין
ערכין וחכמים ומקדשות מעשקין מי שונה שלבין את הבלה בלשנין עבד עבר מנחרין
מתבמצורע פוטרין את הבנים על מעל בי. הבים ואין מחאיכין אותן עמי הבי אבאב
מלבמצורע פוטרין את הבנים על מעל בי. הבים ואין מחאיכין אותן עמי הבי אבאב
מלאמר מלבמצורע פוטרין את הבנים על מעל בי. הבים ואין מחאיכין אותן עמי הבי אבאב
מלאמר מלבמצורע פוטרין את הבנים על מעל בי. הבים ואין מחאיכין אותן עמי הבי אבאב
מלאמר מלבמצורע פוטרין את הבנים על מעל בי. הבים ואין מחאיכין אותן עמי הבי אבאב
מלאמר מלבמצורע פוטרין את הבנים על מעל בי. הבים ואין מחאיכין אותן עמי הבי אבאב
מלאמר מלבמצורע פוטרין את הבנים על מעל בי. הבים ואין מחאיכין אותן עמי הבי אבאב
מלאמר מלבמצורע פוטרין את הבנים על מעל בי. הבים ואין מחאיכין אותן עמי הבי אבאב
מלאמר מלבמצורע פוטרין את הבנים על מעל בי. הבים ואין מחאיכין אותן עמי הבי אבאב
מלאמר מלבמצורע פוטרין את הבנים על מעל בי. הבים ואין מחאיכין אותן עמי הבי אבאב
מלאמר מלבמצורע פוטרין את הבנים על מעל בי. הבים ואין מחאיכין אותן עמי הבי אבאב
מלאמר מלבמצורע פוטרין את הבנים על מעל בי. הבים ואין מחאיכין אותן עמי הבי אבאב
מלאמר מלבמצורע פוטרין את הבנים על מעל בי. הבים ואין מחאיכין אותן עמי הבי אבאב
מלאמר מלבמצורע פוטרין את הבנים על מעל בי. הבים ואין מחאיכין אותן עמי הבי אבאב
מלאמר מלבמצורע פוטרין את הבנים על מעל בי. הבים ואין מחאיכין אותן עמי הבי אבאב
מלאמר מלבמצורע פוטרין את הבנים על מעל בי. הבים ואין מחאיכין אותן עמי הבי אבאב
מלאמר מלבמצורע פוטרין את הבנים על מעל בי. הבים ואין מחאיכין אותן עמי הבי אבאב
מלאמר מלבמצורע פוטרין את הבנים על מעל בי. הבים ואין מחאיכין אותן עמי הבי אבאב
מלאמר מלבמצורע פוטרין את הבנים על מעל בי. הבים ואין מחאיכין אותן עמי הבי אבאב
מלאמר מלבמצורע פוטרין את הבנים על מעל בי. הבים ואין מחאיכין אותן עמי הבי אבאב
מלאמר מלבמצורע פוטרין את הבנים על מעל בי. הבים ואין מחאיכין אותן עמי הבי אבאב
מלאמר מלבמצורע פוטרין את הבנים על מעל בי. הבים ואין מחאיכין אותן עמי הבי אבאב
מלאמר מלבמצורע פוטרין את הבנים על מעל בי. הבים ואין מחאיכין אותן עמי הבי אבאב
מלאמר מלבמצורע פוטרין את הבנים על מעל בי. הבים ואין מחאיכין אותן עמי הבי אבאב
מלאמר מלבמצורע פוטרין את הבנים על מעל בי. הבים ואין מחאיכין אותן עמי הבי אבאב
מלאמר מלבמצורע פוטרין את הבנים על מעל בי. הבים ואין מחאיכין אותן עמי הבי אבאב
מלאמר מלבמצורע פוטרין את הבנים על מעל בי. הבים ואין מחאיכין אותן עמי הבי אבאב
מלאמר מלבמצורע פוטרין את הבנים על מעל בי. הבים ואין מחאיכין אותן עמי הבי אבאב
מלאמר מלבמצורע פוטרין את הבנים על מעל בי. הבים ואין מחאיכין אותן עמי הבי אבאב
מלאמר מלבמצורע פוטרין את הבנים על מעל בי. הבים ואין מחאיכין אותן עמי הבי אבאב
מלאמר מלבמצורע פוטרין את הבנים על מעל בי. הבים ואין מחאיכין אותן עמי הבי אבאב
מלאמר מלבמצורע פוטרין את הבנים על מעל בי. הבים ואין מחאיכין אותן עמי הבי אבאב
מלאמר מלבמצורע פוטרין את הבנים על מעל בי. הבים ואין מחאיכין אותן עמי הבי אבאב
מלאמר מלבמצורע פוטרין את הבנים על מעל בי. הבים ואין מחאיכין אותן עמי הבי אבאב
מלאמר מלבמצורע פוטרין את הבנים על מעל בי. הבים ואין מחאיכין אותן עמי הבי אבאב
מלאמר מלבמצורע פוטרין את הבנים על מעל בי. הבים ואין מחאיכין אותן עמי הבי אבאב
מלאמר מלבמצורע פוטרין את הבנים על מעל בי. הבים ואין מחאיכין אותן עמי הבי אבאב

לא כולל נמצאתי ועל זה לא יאמר מאלא מקולב הערב אם יבנו עדר אם אתגיא עשר
ריבוא אין עשה עשר שבטים כלבם. לאמתם לא אם לבם לבון הבדוקת בלשכה. עמלו מעט
העמר ושם פלגש ולחם בגבעה ומי מנחות ויאבלאמא לא כתבים כשאין בין לעין ואלה חיי
וכל מנחה כה כלל מבלא הא כלל וחנוא עיא פי הבדוקת בלשכה לעיא חל לבם אלא
העמר ושם פלגש ולחם בגבעה לא חכמים יכולן אין מקלב וכל מנחה בבמה אינה לגר פי מנחה
ביחיד ובן קולבם מנחת יחיד קריבה כלל ואין מנחת עבור קריבה כלל ולגלגל אין אמתה
אחת לגר נמצא כמא בעיר בן כובי: אין עלבו שאמרו אין מחשבין נשים ועבדים
וקטנים אבל אם שקלו מקבלים מילם הדבר. נהרוגים שאקלו אין מקבלים
מילם קני זכים קני שבתקנים ולבות חטאות ואשמות מקבלים מילם זה בטל לשון כמה
נדר ונדב מקבלים מילם ולא שאינו לא נדר ולא נדב אין מקבלים מילם וכן הוא מבאר
על יד עיראה לא לבה לגר לבדה בית לגלגלו: קולב אין מקבלים מילם קני זכים
שבתקנים ולבות. ענין מיל הבוחים אמא לגני פלא. ערך תלה ולא תבלבלא ובלא ולא
מוחא בבוחים ולגלגל יקבל מלבם חטאות ואשמות לאמה מנר יקר לא בבית לגלגל. לבה
אמא לגנים פלא. ובלי מלבם חטאות ואשמות לאם אינו נדר ונדב ובלי עלמא אלא לא
נבריך לגים בן כולם ונני כמא אלמתך מבר לכל בי מבבה בי כולם בי קולבם לגר
עלבם שיהיה כנים לבל רבי בם לגלגל מגבר מא. לגר אבלה מלבם לא כלל לגי אעל
אעטאר לקאלא בם לגלגל אין מקבלים מלבם לא לאמתה בנים ולא לאמתה בעיר ולמגלגל
ענין ירושלים לבל לאמיאר לבם ולבם אין הלך ובכר ויבכרון בירושלים ואלו חיינו בקולם
לגים וישראל ובנים ועבדים מלוחרים אבל לא נשים ולא עבדים ולא מקטנים בשקל על יד
העבר על יד בשאה על יד בבכר ועל יד בחטא פטור על ידו ועל יד חבירו חייב בקולבם
אחד ר מאיר אומר שני קולבונות עם פנים לבל שקל חייב שני קולבונות. רבי עלבקלם
אם לגי. לם לשיך אנמא בו מתחיבת בשקל לגלגל בלגלגל בבית בבית בבית
שקלים מגלגל בבה לגחתיאנ לגאם אלבא בבית. גבל בן לשקל בבית
לגי מן לבבה. בבמי קולבון בלגלגל לא שבבאן ובבעא שקל בבית בבית
תענים אלבקרי קולבון אחד לגי בן לשקל בי לגים ובן בבבה בן מאיר יקבל לגי
קולבון לגמבא לגם לבואחד מנמא לגאמר אבר בבבים לגי לגלגל קולבון בבן
לגים. לבלגים בי שקל אלא בבבר קולבון בלגבה לבל ואחד מן קולבון בלגבן מן לגלגל
לשקל עבה ועם מן לגים. לגמבה ומן לשקלים מקבל לגמבא לעבדי בבר ובבה לגר
שקל בבבלא. לגמבים ולבים ולבים מקבלים אבה אלא אעגי לגי בבר לגי יקבל
לשקלים שקל ויבבבב לבבשקל עם שקל בבבב

אין אדם רשאי לשאול לחבירו שלא בדרך ארץ ולא בדרך הדרגה
אין לשאול בדרגה ולא יסרב מבקש אם בדרך הדרגה ובעל הבית
משאל בשבעים השלחן בפיו ולשם מוב בדרך הדרגה בר שובבריו יחסב ולא
לי לא יעלה בדעת אין לשאול בדרך הדרגה הדרגה על העניל לבדו ואם אמר לו סרב
אין לשאול אי ולא שרן מבה פיחלבוא שלחן לאושי בעיר אין לשאול באותה ובדרגה
הראוה לא לא בדרגה הדרגה עליהם ומקבל מאת אל סלבא מעשרה חיים לשבת
על כל אחד לאותם כי עולא ולא בל אין מין לשלחים כי יולה ולקלנאי אי בעיר
נחן לא הראוה ולא נתלבלם לא נסמיר מלכים לא אין הקודש ולא
בלא שבועה: הנוטל שקל לחבירו לשקול על ידו עבדו אם נדרמה
ההדרגה מעל השקל שקלו אין בהקדש נדרמה בהדרגה ואחר כך קרבה הבהמה
מעל ממעשר שני ומלמי שביעית אבל כבלו אם נדרמה הדרגה מעל השקל
עלי לאבל לי קלמה לך אם כשבא הרים הרים על הבני ועל הבעלי לבהמה פלוך לשקל
שלחבירו קל מלבב לקדש עד מאה הרים כעבר שלחבעבהו ונפשה ומר נבהמה
ההקדש ושמה קרבן מעולה ואומר לנבא לי אם סלקבא הרי כוחה לא יקבל אל קדש
קדש לך אם יקבל אין לא יקבל ובהה כי לבהיה שלא לשמה בהבבא מעולה לא קדש
לשמה לא אם לאבל עדרים מלבוה לא לבהנה נבנו לאלא שקל שקלו מעשרה סלה
עבה הקדש והצאה בעד אם נדרמה הדרגה ומן בעד לצאה אשה הרי מן הלך לבהמה
בהמה וקדבה חיבל לשמה לשמעלה לא הלא לקדש הקדש בלי חיבה שני לא
קבר פאלת קדבה הבהמה והו קדי אבי ך אובא מן מאלבלא לא לבעי כי הדרגה
לשרה בראות אשרי בהלך לשמעלה בקדש בהמה וקרבהא ומקט עבה לאלבהמה
בהמה לבריה ובקה בהלשמה מעלה פאן פאן לצאה מעשרה מעשרשי אבלבהמה
בירושלים בחבה מעשר מעשר שני בהמה בינה בי מהשבה ואם פאן מדמי שביעית אבל
אי אל כבלו בקדשה שביעית בהמה בינה בי מהשבה: המרבה מעלה אומר הר
אלו לשקל בית אמצעי אומרים מודדין עבה בית הלל אומר מודדין חלק אחד
שקל שנים שבמודדי חלק אלו לחטאת שנים שבמודדי עבה שאבא מבלן חטאת
שנים שבמודדי חלק: כל המשעון אם אינו אבל ופלי בי ית וקבל אלו שקל
פאה אם מנחה שקל לו ולבל בבבה כבלא בינה בי בית בקרים ולא בבי בי עבה
יקרב מנחה עולה ובבה כבלא יבין ואומר אבבלא בית עלמי ובי בי אם יגמר
אי אי ניקול עבה בי בי אלו לשקל בבי חלק אלו לשקל בבי חלק בית הלל אומר לא
יאיר על לשקל בבו חלק ובית שמאי יקלק עבה ובו דרגה בי לשלשי בבה
בבבים חלבים ענב בר ושבה בר ושבה: אמר לי שמעון מקבלן

שבשקלים אל לבן קרבה ולחטאת אין לבה קרבה לי מהרה אמר אל שקלים אין לבן
קרבה שבשעלן שבלא בן הבלה בין שקלים בבבלוה חיבו לשקל מלבים חיבו לשקל
בבבים בקלו לשקל בבבין אמר לי שמעון אל עלבן אם כבלה שבה מבל חטאת
מביא בחלב ובה מביא בשתים ובה מביא בשלש: לי שמעון אומר אל מלבב בכל
בלל לבלבן קאלנא בבבים בלבבים לשקל מובר חלק ואל אלבבבים בלבים לחשאת
מובר בבבן עבבה בקאלנא לשקלים לבאה חל מחלול קאל אלבה בעשיל לא לבבה וכו בלבב
הבשר חלק ולא חטאת קל בשלב: בבבים ובאלנ אלבב בלבא לבבן בבבה עלבה בעשיל לא לבבה וכו בלבב
שלב: מנה חטאת בבא אמבבה ולבבים עלבה לבבה ובאלנ לבבה לי שמעון
לי אבמאר בעלבה וקאלבה אל לשקלים אין לבה קרבה לאין קל ון לא אם מבלאר
בבבי ובקאר קל לאבבים כשלנו אם בבלבה בין שלבלן בבבלות ענב מאנה סבבבים
בבבלנה מבלנ אלבבים בבבים יון לשבין בי מחטאת השקל בבבה חיבו לשקל אלנים
בבבים יון לאבבים שקל אמבבים: מחטאת בבבב

ומי קולב מוכר עולה לעולה מוכר הפסח לשלמים לאוכלא נשיעת ד׳ עיסים קלים מוכר
נזירים לנזירים בקיבה לקריבן לקרבן יקרב לנזירים ובו עלה בהמות מיא׳ בן בקר
אשקרך נזירים נעלה פי קרבנם סמיא בין מסכת נזירות וכן אמר בקיבה ערשה
אי אמר לנזירים פי קרבנם מוכר מתנים לאתנים אמר נמרא מקל לעבדן פי ערכם
אמואל ואבנאמי וקולב מוכר המתנים ורעין קול דמיה נפשם בו לקבוב לי יעמל
בוק לקבור ומיא יבוב אם בעלמה אם נבנים ערקה אנא כאומן לשחה ושום
אם יכון לנו עם כמי נעלה אנל לנזיר אם נזיר נא בלה לבן אנה ויכלון רמא אראמא
מגלן אם ערבוא מוכר שבוים לעניים או מוכר מנים לאבנים נמא אשבה לנו כאן
לבם לכאר וכמא יכון מן הלאוהנא נפ לירושלמי אי נאמר אלנא פי המא למוכר אי
מיתין ביר כרמין בבר ואשיא גלים בלה לאשיא לבא אנא לם בכן פי ערוה ראשה
עלא אנמע לשיון ואנל לסמיה עלי לאנן לנו אמיא אלא אנפעוא פי הבכר אנמא אנמי

פרק שלישי

בשלשה פרקים בשנה בורמין אתה השבה בפרם
בפסח ובפרם בעצרת ובפרם בחג וכן נדרנו שלעשרי בנמה דברי עקיבה
כן עזאי אומר בעשרים ותשעה באדר באחל בסין בעשרים ותשעה באדר לעיר
לו שמעון אומרי לבאתר בסין בעשרים ותשעה באלול ואמר אמרו באחד בשבט
בעשרים ותשעה באלול ולא אמרו באחד בשבט מפני שבאין יום טוב ואי אפשר
לעשות ביום טוב לבית כך הקרי מוהו בעשרים ותשעה באלול בינוא פי לגלוד
וקאלנא כולה פתחה פיהה בתה עני פי כל פסח פתח כאנה הגמרא כלנא ואשמא הנמה
אם יכון מנאא פי הלגה כאנל כלי לעשות פרסה לבני עני אם שהרי ויבין אם
פי כל פסח לנו פי בנשל בלנמה לסנשיע לקריב נאלי הו אבעד מנה פי עבדכל
לאלי הו אבעד פי סוכות ובוקנלה הלין קריבין בפרם בפסח והלין דיחיקין בפרם
העצרת והלין דיחיקין מלוהין בפרם בחג ומעני פרם ומט לכל וכלא קאלנא כל
מאן דבנא פרם פלנא ומעני מנמין קדבינאה ואנא אעני לה ולכן אם הנמנע
אמואל כלבא לו מנגמעה מן לשקלם ובעמל פי הלגה קבל עני מה חבמא הנמל
ונלגה הלגה מן לסמל לנם לנאחל מלכוי פי לעשוה ועבראם אלם לעמלה
וקאל כמה בנא שעור שלקוכות בראם לנאב לגל הנגם מן במלכוא עני אנא
שנלבא מן לגלבה לפי בעד בנה כמא נבן בעד הנגל לגלבה קבל פי לשמה מן ל
לשבת הנחה הקאם הנ׳ יכון מן בנה לגלבה קבל מן לבעל לא בנה לגלבה לשל
פי כל בשל ולכל מקלאר מעלוה יבבל פי לקראבן כמא בין פי בנה לסמכמא ומן
אנה לסמל מן לקבל לגלבה לגלבה אלקין פי בנה יקוש בשלשה פרקים בשנה בנמנין

אנה בשלשה ואלגלבה לגלבה עקי בבה וחביבין אשמאמנו פי אנוקאנה לפעשרים אנוי מעשרי
בהמה וסבבין אתכאם לגל עלל לבעלבה פי לפרק לאכיבי מן מסמה בבורוה ולבבה
לי עקיבה בשלשה קבוצות שלשלשה שלשה סמין בורמין אתה השבה ובבוב עלבה אלבל
בבה ובמל לי שמעון לי אומר אינה בבוב עלבה אלבל בין אלבל אמין בבלי ונכם
לא בבלגלה בבלבה ולא בבלבל ולא בבלבלה ולא בבלבלה ולא בבלבלה אמלי עני ומנמנו
מעון הלשבה בבעוב אן אמנא עשיר ויאמרו מבנמנה בלשבה בעשיר לבן שאל
עבר לשאת לי בבי הנ׳ בנדר שמא עבר לשמא לי בנקנו שן ובי בקנ׳ מי׳
ומשמל ואשרי ומצא חן ושכל טוב בעי לפיס ואלה: קי אמלבגר פי לבבה ל
מבגן ומה אם לסמל בלה ומעל בי הלגה קבל ובבו מנה לי בלבלים לבבלים לבבלים
שמאל בי הלה לבבה אם לי יבבו מנה בי בל בבל הו שלשה קבוצות שלשלשה סמין
ומבבוב עלי בה לבבה לגלבה קבל לבה בחמל בל ואחה מנמא שלשה סמין ד׳ ב׳ ומנמא
לגל לבבבל מן לאנל חבי בבבה לפ בבי לבבה לגלבה בחמל בל בבבי לבבה
חבי הנבל לפ בבמל מנה לגלבה בבבם בנבבה לפ בבמל לגלבה בבבם בחב
פיכן אנא מקיאר לבמבבוב בי הלה לגלבה אוקאנה סבעו ועשרים סאה לאן בעשר
סאין יבבו בי בל בבעה בנבלם מן לגל אם לגלבה קבל לבבי לה לבי בי בא בין
למאל מנמוע ומבא יבבו בי בל בבל אנבא בחמל סבעו ועשרים סאה לבן עה מנה
בחמל בעשר סאין והלא בו מעני בן לבי מאר בי בעלם מקבאמא בחמל לגל סבעם מן
המבבים שלשלשה שלשה סאין וכן ואם כאן לסמל אבבל מן מחמל לקבל בבלבל לי אלה
הגמרי לי הלשבה וקל עלמה אם הבנים בן לי אמל בבה לגלבה קבל לבבי
בחמל בעשר סאין קאל לא יחל לבבה לסמל לא בבא סבבה ולא בבל לא בבבל
לא בבבלים ולא בבבים לא לבבה סבבה אנא לגלבה לגלבה בבבל
עלבה רבן ומל לבה בבבה לגלבה אנה בבבה עי מן לסמל עבל לבלבה ואבבאה בנאל:
עלבה רבן ומל לבה בבבים ובבבלבן אבבעבן ואבבל לבבי הבנים ובבבים מבבבן
ולבבה לבבה אם בבבים בבבים עב שבמא אומר לבן אבבים ובן אומרים לן בבים בבים
בבים לגלבה לבבים: קולב לגל בבבן ומל לבבי עני כל לבבן מנה אנשמא כאן ילבבי
מקבל עלי בבה לבבבה אם לי בבבל אם בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל
אם בבבל בבבל לגלבה לגלבה בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל בבבל
בבבבים אנה בבבאשונה ובבבבה בבבבבבבה לגלבה בבבבבבב

בחול הרשעים כמים רבים פשוט לקבל מרבעה עליהם אי מן אחרי לא תלמוד
קבל לרבים פי׳ נו׳ הרי בעולי הבית פי׳ כשל לקבל לא תענה מן לקבל לרבות
ומלל מעבר לקבל מרבעה עליהם ב׳ פי׳ נו׳ הרי פי׳ כשל לקבל מעלבה ומלל
מעבר לקבל מרבעה עליהם ד׳ ואי׳ נו׳ הרי בדברי הנביא מן נו׳ הרי כאן כי
אבאר פי׳ מרבה לתענית כרי׳ אולם מן לקבל לרבות לתת אכרן מעבר אינא
בחלב פי׳ מרבה לאלו נהרא בו מעבר קולב שמא כרים מן המרבה פחות בדברים
מכשופה כיוצא מעלומה ואינא לכל פי׳ מרבה לתענית בר׳ מעבר תתי׳ כרי׳ מן
לבקבה מן לתלאת לבריה כל ואחרת מן לתלאת לקבל מרבעה עליהם אבל
תתי׳ לכן לבקבה מעבר קרב מעבר מן נגיע שרל לאן לבקבה מן לתלאת לשון
עין מן שרל ובין בעבר בו קולב בדים אבן בראשונה לשם אבן ישראל וכן ולתלאת
לבני מלה מי לתי יקבר בעבר לבדים עד מא מדים על הבני ועלבעבר לבות
מאיקלמ מעבר הקלים

מקרביעי

111

בדרומה מה כ״ו עושין בה לוקחין בה מאידין
ומוסלין ומרבין בה ובעומר שתי בלחם ולחם בפנים וכל קרבנות בדבור שומר
פלגים בשני עומר נוסלין עבין מגדרומה לשכה ר׳ יוסי אומר מן הרוצה להקריב
שומר חיים אמרו לו אין אתה מומר שאין בתין אלא מלבדו: בראשון לשבועות
הקמי פסח לאוכלו לו ורוקן בבא שי׳ ואומרת ובה בבית מלא יקל חרבה פ׳ שבע
למאבה וחצי ובו לי׳ הקמי פסח כמא בינא פ שבי עבת ומעלום אן כל מעבר
בבקר יאכלה לאם לבקר ונתן נחלאל פי כל סוף עומר בהבולה ושתי הלחם מן
בחדש עלו מן מלאכל עבדה פי מנחות בו קולבה לבקרבנות בדבור והיחיד באים
מהארץ ומחוצה לארץ מן בחדש ומן בעשר תוך מן בעומר ושתי הלחם שאינם באים
אלא מן בחדש ומן בארץ פלבלב נהגלו אן נבקל תלאתי חרסון בנבן לשתיה
לא הקי בון לאם עלבא פי שרה שמנים פלאנגב מרבע מאבה בעומר ושתי תתי
פלבלב לקבל לי עוי לבה פי אנמקה בלבה שמנים בעומר ושתי הלחם וקלבי
ומי אן מן הקרב לשמור בחלם לי׳ ידר בעומר ושתי מלבה לבה לבלבן
תבקרי וקר חרסבא לין בקן ובאבא מעבא בקרב ובנוי מן לאם לבלם בבו עבר
אלא אן מעבבה קרבן חיל לקרבן עבור ובאלבה חרבמים פי לבלב ובאלאם לבה
אבה בקרי אן בעומר ושתי הלחם אינן באים אלא מלבדו פבני בעב אובה
חיל אל לנים לבא פי שנה שבע׳ בקן נר לחרסבא הבא ובעבראן עבר
אעבקאלה לבני יקולן קרבן חיל אינו מעבבה לקרבן עבור ואין הלבב בר׳ יוסי
פרה ושעיר המשתלח ולשון שלהוי׳ בא׳ מלבדו הלשכה בבא פרסה

ובבא שעיר המשתלח ולשון שבבן קרבנו כאלן ואמרת בבמים וחומרה בעבר ומעבלמה
ולשרבי בעבר בעים מעבבי כלשכה אבא שאול אומר כבא פבבבים ולשלם
עושין אותה מלבדו: הרמה בלשכה מן לאמר לחלאת קבל לבנים
לבן זכרים מראה לבקר לבן בקבר פי לשכה אחיר עלי לבקר בבמה שיר
הלשכה ובבא בו שלום עול עלי מגמל לשלם לי׳ פסוקה לעבדו לשמן פי בבבים
לאנשור שלם עלבה ומעלי עלבה שבה דלג לבן לבן פה דמאה מלבבה לשרבן
ומן בבן מומאלבה בקולבה בבא פרה עבן לבבא לבן פי לבבן עלבה ברבן אומרה
מן בבן בבבה לבר במעשה בבא יבן פי מסבה ברבן ובבא שעיר המשתלח בו אי׳ מן
לי׳ כרי׳ עלבה שעיר המשתלח מן לשרבה לי׳ כאלו לחדלה בבא יבן פי יומא ובעבר
אינא יבן מן לאן שלם הוהיתן שרים בראש שעיר המשתלח ואין הבבה בחבראאות
מובר אבי׳ הלשכה מה בו עושין בבלוקתן בבן יאנות שמנים ומלאה ובשר לבקר
דר׳ ישמעאל עקי׳ בה אומר מן מעבבין מלשבקדש אל לאמלעים: ובשר
לבקש עבן בלאם ירבה פבא בן שבאבא ובן בעבראן מלבן קרבן לקרב
מן מאיר לאם ובאל׳ עקיבה לא מגבר בואל לבקדש ולא בואל לעבים: ובלבה כי
עבה: מובר בבדומה מה בו עושין בה ריקומי יהב צבע לבית בקדש בקשים
ר׳ שמעון אומר מובר פרות לבן ר׳ בבבה מובר בדומה לבלב שרבה ר׳ עקיבה
אומר מובר בדומה לבן ר׳ בבבה מובר נבלים לבלב שרבה חנינה בן אחי רבי אומר
מובר נבלים לבן ר׳ בבבה מובר בדומה לבלב שרבה אבא שאול אומר בבבה מובר
בדומה לבן ר׳ שמעון אומר מובר שרי הלשכה שהר׳ בבא ר׳ יוסי
שמעון ובלבה ניכן לבבה בבקדש לבלב לבבה בו לי׳ מגבה מובר פרות לי׳ עבי
לי׳ לי׳ רבה פבא ובבא בבלבה לבלבן לבן פ לבבן לי׳ בעי פבא מן לבבים
קר ירבה פבא לבקדש ובבבבה לבן לבן מאיר ובזלי׳ בבבה מובר נבלים ובן ר׳ בבבה
מבבה לי׳ ומבבה לבן לבן מאיר ובזלי׳ לבבן לבן לבבן לבבן לבבן לבבן לבבן לבבן
מאיר עלי׳ ומבבה לבן לבבן לבבן לבבן לבבן לבבן לבבן לבבן לבבן לבבן לבבן
מבבה לבן לבבן לבבן לבבן לבבן לבבן לבבן לבבן לבבן לבבן לבבן לבבן לבבן
מובר ובבבים לבן ר׳ בבבה בבן מובר בדומה לבלב שרבה אבא שאול אומר בבבה מובר
בדומה לבן ר׳ שמעון אומר מובר שרי הלשכה שהר׳ בבבה ר׳ יוסי
שמעון ובלבה ניכן לבבה בבקדש לבלב לבבה בו לי׳ מגבה מובר פרות לי׳ עבי
לי׳ לי׳ רבה פבא ובבא בבלבה לבלבן לבן פ לבבן לי׳ בעי פבא מן לבבים
קר ירבה פבא לבקדש ובבבבה לבן לבן מאיר ובזלי׳ בבבה מובר נבלים ובן ר׳ בבבה
מבבה לי׳ ומבבה לבן לבבן לבבן לבבן לבבן לבבן לבבן לבבן לבבן לבבן לבבן
מאיר עלי׳ ומבבה לבן לבבן לבבן לבבן לבבן לבבן לבבן לבבן לבבן לבבן לבבן
מבבה לבן לבבן לבבן לבבן לבבן לבבן לבבן לבבן לבבן לבבן לבבן לבבן לבבן
מובר ובבבים לבן ר׳ בבבה בבן מובר בדומה לבלב שרבה אבא שאול אומר בבבה מובר
בדומה לבן ר׳ שמעון אומר מובר שרי הלשכה שהר׳ בבבה ר׳ יוסי
שמעון ובלבה ניכן לבבה בבקדש לבלב לבבה בו לי׳ מגבה מובר פרות לי׳ עבי
לי׳ לי׳ רבה פבא ובבא בבלבה לבלבן לבן פ לבבן לי׳ בעי פבא מן לבבים
קר ירבה פבא לבקדש ובבבבה לבן לבן מאיר ובזלי׳ בבבה מובר נבלים ובן ר׳ בבבה
מבבה לי׳ ומבבה לבן לבבן לבבן לבבן לבבן לבבן לבבן לבבן לבבן לבבן לבבן
מאיר עלי׳ ומבבה לבן לבבן לבבן לבבן לבבן לבבן לבבן לבבן לבבן לבבן לבבן
מבבה לבן לבבן לבבן לבבן לבבן לבבן לבבן לבבן לבבן לבבן לבבן לבבן לבבן

לקחתן אותה מתרומת חדשה ואם לאו אין הישראל
הקונה מתרומת הלשכה ולכך ראוי לו שיתקן לה כי אולי יבא לדבר הבעבור
פאלא גם כי המוכר בן כי אחר ממנו נתקנה כי בקי ה עצמו אם מעלה מן
ספרב מוכר לו שמכר מתרומת הלשכה אבל אינו ראוי שיהיה לו הנאה ולא
לקטורת גם הרומה הלשכה יקול מדבר שיש חשובה שכר האומנים ברבוי לכך ל
עכר חולין מלאכה שיש בה מחלוקת ל בקי ב שלא יתקן מן לקטורת על שכר האומנים
לי רגע חולין ברגע לכך ל שכר קונה ירד אל הרומה הלשכה ותרגום לכך ל
בקי ה שלא בקאתן לקטורת חולין ברגע. גם כי אולי תקנה חגם בשכר מעבר
כי אמר ל עמי מתרומת חשבה ותצרף כי ל מעבר ל מתקנה בלה פחם פם ל עמי
לא הגמר ברומה חשבה ונתן נתקנו לקטורת בהשלי. מעבר מתרומת שם
והקרב: המקדיש ובמו ובמן לבר"ם מאיים לה רבוה בעבור שנתן לאומנים
בשכר לבר' ר עקיבא אמר לו בן עזאי אינה כי המלכה אלא מבר' שיש מבן שכר
האומנים ומחלוקת אותם על מלאכת האומנים ונתנים אותם לאומנים בשכרם וחזרו
ולקחתן אותם מתרומת חדשה. בן עזאי יקול אשר בקודש מתחלק על המלאכה
לגלגל יקול אם יוכל מן הגלגל לבר"ם שכר האומנים שלגין כמעט לקטורת ובריבוי
הגרגר הגלגל לבר"ם חולין פם מחלוקת עלבן לבר"ם הראוי"ם לרבוה בעבור
ומיד הגרגר הגלגל לבמת לאומנים בשכר ובשכר. ומלאכה מתרומת חדשה על מנו
ל חכם שלי דעתי כי לקטורת ובוקולבן עמי אינה הנאה המלכה. עוד לא פליא
מלאכה לבתם שלי חכם כי לקטורת לא נאה על ק יאמר ואמר בן עמי מלאכה
לבאמר שמקדים כי לקטורת לגלגל אקול הלבה בבן עמי: המקדיש ובמו
הבקר בן בהמה ראויה להקריב על גבי המזבח זבר"ם ונקבה ר' ל עצר אומרים
זכר"ם מכרו לבר"י עולות ונקבות מכרו לבר"י זבחי שלמים ומביא פלגים
שאר נבמים לבמק בבית ר' יהושע אומר זכר"ם עצמם יקריבו עולות ונקבות מפני
לבר"י זבחי שלמים ויביא בהמה עולות ושאר נבמים פלגים לבמק בבית
עקיבא ראיתי אני את רבי' ר ל עמי מדברי ר' יהושע ר' לעמי הרחה אותם
ור' יהושע חלק אמר ר בבנים שמעתי את רבי' שהם שהמקדיש בחיל לבר' ר
אל עמי והמקדיש פחם לבר' ר יהושע: ר אל עמי מעלה פחם הקדשה לבמק
הבית ור' יהושע יקול אינה כלום אלא מה יעבוד אם יקריב בעשה לעשות פאה יקרב
ויכון לה כלום והו ל עולה ורגל ר עקיבה מקבר ר ל עמי עלי מלבבי ר יהושע
ר יהושע בעל קולה ומכל פחם הקדשה בעשה לבמק בבית ובעשה לבמק ובקו
ר בבנים אם מן המקדיש לבמק בבית בבית רגל ל חכם כי ר ל עמי ומן המקדיש פחם

מי יהיה לה. כאלו ר בבנים בי אלו עמי והלבה כי עקיבא: המקדיש נכסיו
ובן בבן זכר"ם ראוים לקרב על גבי המזבח. יעבר שמעון ויהודה ויוסף אל עמי
אמר אמרו לבר"י כי אותן בהמה בבית בהמה עולות ושאר נבמים. אלו לבמק הבית
אלי אוב אם עקלה כי. נוכל שמעון ויהודה ויעקב יביא בהמה עולות לא כי
וקנאם ב בהמה. אלו ראוים לבמק הבית לא בהמה ל לה בבין ו. נוכל שמעון ויהודה
ויעקב אם בן בבין בבין בהמה לבמק בבית ל לגלגל מקרב אמר אמר אמר על גבי בהמה
גרוב והלבה כבל יעמי: אחת לשלשים יום מעבר את הלבה כל המקום כל עמו
לבמק מלגות מארבע עמדו משלש. ספק מארבע משלש עמדו מארבע. ספק
מארבע ל יד הקודש על ה עלוה אם בהלבה מלה בהלבה לו ואם בחמרים ו. כי
חמרים לו אינו מקבל אמר מעולה. עד שיבא המשבח מר עבה: מעבר בקדש
מי לבמה עבראה שבר בבשר. ענה הקטן ל אמאם ויהפך מע באבה לבמה
ולמי לבמה בבהמות באמאם מעלמה ו אלי מקבה כל יום ויום מה יהיה לבמה
פן לא ל מבי ל פלא יקן ל בבה ל פם לי מן ל פם לי אהפך מעבה עלבה כי אל לבמה
ראה ומן לכל לי מבי ל מבי ל מבי ל פם ובמעלה כמה מבי ל ל נאם ל יד בקדש
לפלגה עבי אבה אמר אם בל חן לאוכל לבמה ומעבי לפבך לבי ל מבה האוכלים
ומיטון בן ל מאוכה לכבאה הבנו ומצא לבמה הבנים לבן ומעבי מאבבי מע
מם ארבע מאן בבלע ומקראה ל מאה ל מם ל ל בי נאה מראה כי מלי אל עבי ומצא
גבן אוכבה כי אכר הלא ל מלי קולבה כי ל מלוה כי ל מלוה כי בבר ל שבי עבולה
ארה כבלה ובבן ואבן בבן מבר ומבה הלשכה

פרק חמישי

ואלו הם המומים שבמום המקדיש יוחנן בן פנחס
על החטה אחיה על הבלבלה מתיה בן שמואל על הפיגם סומך בן אחיה על בקבוק
ולמה נקרא שמו בקבוק שהוא מבקבק דברים ולוכשן ונזרע שבעים לשון בן אחיה על
הגלל מעיים נחונה חוטר שיתים ובני ברוק בן נבט על נגיעה שעורים בן בבי על
הפקעת בן ארבה על הצלבל בלבם בן לי על בשיר בי בנימו על מישה לה
הפנים בי בגבינים על מעשה הקטורת אלעזר על הבריאה ופיגם המולבא
בלה לכמם עשרה לבה לגן לבר הי ראיתה כי המקדיש ואמר אם יקדם כי פא על
לבמה אבה ובאם עליה בלא שר מקדמן כי לבגל ונגל כשגל הנם לאשה כאן
לבמה לאשה מבי בלבר ואחרים מן לבמה אבשלום כאן כי מבלי אלבר לשלם ואם
ל יכונו כי אמאן ואחד והו קולבה כשיבי לבמה ובה לשמו אמר מקטלה על
הרומה הלשכה בבן ל חוטרמן מאה גם כי הלא ל בלי ומה ל לקח אם יעלי הבן אר שון

לסתיים עליו ל עבודה בארץ יבין כי מסבת ארץ ומה מסבת הארץ ובפרטיה הוא מדברי
הלשון ל טאלבאן בדברי אמתתו בברית וכאן ל פתיים אמרו עליו ל כפשוטו ל נתר
ויתברכון כי ל מיאת לנם עליהם בר הדב ואחד כי נמיים ל אמתים לנם לא יחלה לנמה
בר בחרבעה כלים כתובה ומכרסים ומצנפת ואבנים לנ"ה ולא לנ"ה ולא לנ"ה ולא לנ"ה
פרק הלא ל הדבירי כלה קלון טבת יעקב דבר אחד קדי אתעלמתה ל בחנם בפרק בן
אחיה מתלוק עלאנתה ועם הלא יקרבה חלב על חלב מעיים נחוניה חוקר שיחים
לנוגל ל מלא לנאמתה ל עמר ל מקבר בנים מתלוק חבר ל אבאתי ל עיון ל אבאתה
ומנאמעה ל מיאתה והגדו ויעבירו קול ומעברו כרוז בנים נבנו נאמר כי אומאתה ל
קרבן עמדו כתיים לעבודה לנ"ה לבוכן ישר ל לנעמד וכן נבר כאן יתנו איזה עמ
ל גיוב נמר ל אבואב פגלגן אבואב ל מקדש בן בבי על בקבי ע על ל ערב פ
פנים לנקבה יבין לך כי מסבת מאותיאים ל כתיים ל לנ"ה חרסון חלב מקדש לאיר בקר
ולכל שרי עדה ולנ"ה יבן הנאר כוח ופקדון טול לנ"ל לנ"ל ריקד ערב ל פנים ונתרכן
מגאלבה בנים כן בבי מתלוק הלא ל שול על הבעל אם יערבה אל נבר כי ל מקדש
תנה ויגיב כל יום עוד הקריב ל הנמילין כאן יבין כי מסבת הגיל וכלב יקרי שיר
כל יום כתוביים עוד הקריב ל קרבן בנים הלא ל שכן ר"ים ל משוריים כי עדר מ ל
אעזאר אלעזר על הפרכה ל"ה יקים ל סגר ל מתגאלה כי ל מקדש ושלגל ב"ה
ובעבור המלבוש לבם ל כתיים מגאלבה ושלגל אי לא ברעבה ואיך אמתגאלה:
אין פותחים משלשה בבבין מאבוגה אמרבולים ואין עושין ערבה על הדבור בשמן
פחות מעשרים חדש מבן אחיה שעל חל מעיים ואלעזר שעל הברכה שאופס קבלו
הדבור עליהם: קד מלאת אלה ראם נשבעים בם ולא למקדש ל מגדרון כי חלק
וכי מאיר ל הקדשות הקאלאת כי הוספת שקלים שלשה נשבעים מתה עשין פרים
החרמים ואת הערכין ואת הקדל שלה ומעשר שנ ולא מלאכת בקר ולא בבן שעה ואם
ואמרכול אעלי לוגה כמ ל נשבר הבנים ונשיאי שנ הנו ואמרכלא דמאיא עלנו אי
ופה דרוגה אעלי מן דרוגה ל אמרכול סמון כמ הון כי תלך ל דרוגה קבלנה ולא יס אלא
כי תמה ל דרוגה אקלבמן אתנין כי כן לבנים תחת אשראן כבן גבול וק בלעקין קדמ
אשראן לבנים ל אמרכלים תחת אשראן לקבלנים ל נשבעים בחבאראן ל אמתלם
וקאלנה שבעה אמרכלים מנה מן עשין שבלה מבקחות בעין הבילים ר"ה אחל מכם
לבתנה אינו יכול עד שיהבדו ל האמרכלים בהתנין ונשבעים נכנסים ומתגלגלים אם לא יכין
אקלבמן מאלגה מן אמנים מאכיה עלי עדה ל אוביא לפ יכן אקלבמנא אשגרים ואמנא
אנה לא יכלה עליהם ל נמאעה אקלבמן אתנין פאסוב לקלבה ופה יקחו אתבהבה ואקל
ל נמע אתנין: ארבעה חוקנות הין בתקדש וכתוב עליהם עליל זכר ל: וחוטאת בין עיני

אמר חמשה בנין ואבמרית כתוב עליה עליל דבר ל: חוטאת ל ואשם עשיר עבר
משמע לנפש בקרי גלוים וקטנים ירבים ונקבות ל: משמע לנפש בקרי גלוים וקטנים
אבים ונקבות חוץ מאלעזר לנפש אינו משמע לנפש אלים בלבד חוטאת משמע לנפש שלא
בהתרעה אשם ודאי: ל נפש בלבד הלא הלא אינו ולבן אם מקבלבה כמה ל הקבעים
נעשים ל נפש ל מעים בלבד שבן לא מתרבה אלא כמה עולה אם שמנים נפש עשרון כלול
בכל עולה בהן שמן ויין לנסך רבי עקיבא אומר ועל עסר אשרון ל עולה אם ל שמנים נפש מנחת
חלה ל מקאלה אמנה ל משנים בפני בבית ובעזרה ואמנה ל נפש בלים כלבן נם נפש בשל
והן אבן עצם בתאת לוה בה: בתאת לבראת מחל נפש עם יחטא אל והן אבן עצמן בה
חלה שם שאלון בלבן בשמן שלשה בהן ויין לנסך שלשה בהן וכלב לא אל נשים
והלא הן ל נוע ל מקבל בם ל נפש ל נוע ל מקבלה בי נפש בקר ולא שבדם ל בקר מן
בבר אי ביר ל נפש ל נאמנה לא חלה שלשה עשרון ל חלב בשמן חי בהן ויין לנסך
חי בהן וכלב לא עולה ועולה אם לא שמנים ושמנים הם לנם ל חטאת ל אם נפש
בר חטאת מקבל ע ואשמו בקש בנמצא בו: לבד לבה בנעלבה בי אל בנחלה בם בם ל מעמד
עשיר בקרב שלא בהתרעה שם בנים ובאה בי עולה וחטאת ואשם ל נפש מעבדא
אשה עשרון חלה בשמן לנסך בשמן והלא הן ל נוע ל ראבנרמן ל נפש ואם בם עוד
בנבבנו אחל ל עשרון חלה נשבר מביים אם שם בנ יוחנן והלה לבאה נסך הלה ובלבם
ואל אחל ולבאה חל לבלבל בם יבבה בי נאבנו ל אל יבר ל נפשמי ל מקבלנו חוטאת
לבבלבל בעים: לה נאבנו בפנה בל: לי מעמא עשרון אחל בבאה ובלבא וקלבה יבבה
ובקבה עם נפש עולה ל הן לנם אנאמים לבלבל בם כלבנו אם נפש שלמים לה הן
בם לאמאתלבם נפש עולה ומנחה שלמים סלי בבאה בבנים ל נפש כלבל נם נפש
בה עולה ל מקאלה נפש ומנחה שלמים סלי בבאה בבנים ל נפש כלבל נם נפש
בה עולה: מי שבנה מבקש נפש הולך לו אצל יחנן שבנה ממונה על בחנה בעזרת נוסן
לו מעות ומקבל ממנו חופש בא לו אצל אתיה שבנה ממונה על הנסכים נותן לו חופש
ומקבל ממנו נסכים ולעבר בא אל אצל אתיה מודיע אתו בחנה ומקבל בנוב
מעות אם הוציאו הוציאו לבקדש ואם בחנו מעלם יחנן מביאן שיל בקדש לעולם:
הלא לבבים נם אתיה סבלים בר בלבלים לבבי בבנו יחנן ויטלב יחנן בם מאל לבבי
בבנים נם עצה יאיל כבחה ל הקדש ול הלא ל בבח אשאר בי לפרק ל מקבלים בי
קלה מעבר נסכים: מי שאבד מעמו מקבלים לו עד הערב אם מצאו לו כי חוטאתו
נתנים לו ואם לא שתהו נותנים לו ומה לבבים כתוב עליהם הבבים הבבים: אם מצאו לו
כי חוטאתו מאם יב בי לבבים לבבי בבי יחנן יאיר מבבל לבבי עבה לבבי אבבים בלבבה

לה לון ויאכלה כולן עקרים וקולה מרטב ברמאים לאת יוכל בהקדה קל סקשה בבמאה מנגי לאשמה
או לאתיה או יחתוך מיאכל בבמא אי יאכל כמו אמרנו בל חקיקה ו'הקרבא עליה חקנו. ושלא
לסער ויאכל בהאי: שפה לשרוף בו מיקדש אחת לשרפה חיצים: ואחת לשרפה בלשי לשפה
חיצים: יכיצי חטאת נוקבים לעקרה בחשאי: ועניים בני סנים מתרבים מן מקרבה בחשאי
לשרפה בלשי לבני שהיה מתרבים כל יומקן לעקרה ואחת לשלשים יום הבנים ביום טוהרים
אוקה ולבלם שנמצא בו יעורר לבדק הבית מניחין אוקן ובשאר מקומות) ודמיהם נופלים
לנשרפה בדק הבית: חשאי הן לסבר לא כבר ולא לנשים לבה בין לא יחלקו שרי

פרק שני

שלשה עשר שופרות שלשה עשרה שלחנות שלש עשרה
הקרנות היו במקדש שלש מרבן מלמעלה ושלש מלמטה פנים בהרנים היו מקרנות
ארבע עשרה ואיבן בהיכל כנגד היו בעזרה שכן מפורש בכלי הם מצא בהיכל עשה מאה
בנות: קל קנאים שופרות הי לו הקרבה לבה: מרע בהבא לאמלא עד לחבל ומיבן מהם
לתרוץ מקא כאן הם לא מקבלות מנחה ואנשים מביא שופרות לאנהא כאנה עלי שלא לשופר
מסגירה מנסגלה מנסגלה מנסגל

מחברו עליה מועד חטאת פטל מן הרביש מעורב לחטאתו ובקרתו מעבא בתיב ומעבא
הנאר לא תאכלו ירמי כיה מועד אשם ולא תאכלו לאמר קיב ז כיס ז בוה ולא תאכלו
לאמר קדבוה ניי ולא תאמרם לאמר אשם מעבר ע. וקל הקלים לך קולבים בעני
ביה לי עלבאמר ת שי קדבו עולה בלבד יקרב מן הלה לבאה עולה שבה בראה
יכל בנד ולבד קאל שאה לבה ולא מאלם מבגוב עלבה עבה מעלה בלב מן
יקרב שי לשבח רמאה הנאר והלבה כחכמים: באומר בר' עלי עיס לא יחוה
מעשר בחרין לבוה לא יחוה מן בקומן יהב לא יחוה מקיר יהב שאה לבה
עבה מה הין עשין בה לקחים בה עולה הבשר לאם והעבוה לבהנים יה המלרע
למיש יבוקע הבקן הבוכל אשם בן אשו אל לי יה בהלל לבוא בא מעם חטא
ומעם אשמה. לקחו עולה הבשר לאם והעבוה לבהנים נמצאו שי בהנים
קיימין אשם לי ואשם לבהנים ואומר בן אשה ובן חטאה לא יוכ ביה לי לאם
יהלו: לחטא מן קדם מן בם שופר ירמי כיה לאוסאן לבאה אמבבה ולו מקלא רמי
כי שופר שלו יהב ומן חבה שעיר לבב וכלב ירמי כי שופר שלבוה קימה חבבה
ואחר מן לבאן קאל מן לבב אלא לי עין לשי בלבה אמא מקי קאל מני עלי עם
בלא אקלמן עולין כי טולל לחל לראיה עלי מנאסב לבטול וכלב מן קאל הר
עלי לבוה לא יחוה מן בקומן ומן קאל הר עלי יהב עני מנקוש לי יאר מלאה
מקל לבוה נעיס בלא אקלמן לין יהב ובלא בין לבלמוד ובלה לבה בוא בבה
קד בנא אבא מועד חטאות ואשמות באסבה לבל עלי מן לשהוא באמעם חטא ואשם
אשמה. ישהרך בה לבאה לבהנים תהי. קבה אשם לי. ואשם לבהן כמאקאל בסן
אשם וכסף מס וכו

פרק שביעי

מעשר עני נתן כ"ן עקלים לגלבה קרוב לשקלים
פלו לשקלים לגלבה פלו לגלבה מחצה לחצה. פלו לגלבה בין עניים לבוה קרוב
לעניים. פלו לגלבה לבוה. פלו לבוה מחצה לחצה. פלו לבוה בין קרוב לבוה
עולה קרוב לקרוב. פלו לקרוב לבוה עולה. פלו לבוה עולה מחצה לחצה. פלו לבוה
לבוה עולה בין חולין למעשר שי קרוב לחולין. פלו לחולין למעשר שי. פלו למעשר שי
מחצה לחצה. פלו למעשר שי זה הכלל הולכים אחר הרוב מחצה לחצה לבחמה
למאלכר לשר לחאלה בין לשופרות לכר איכא אין וקל עמקל לבוה לאומאים בין
מעשר חולין ובין מעשר מעשר שני כי אי מוכשר פאן וקל אעטאר לאכל כי אחר לאמה
ואומא נעלבה עבה חמורה מן הקרבן אם מעשר עבה לבה עולה לגאבה מאה בבין
ומעשר עקלים בעבר כי קרבנה אדר מנבא עולה ומנבא חטאות ואמבא לבה לבה
ולבה לעולה אי יאכל כי לבה בין קרוב עולה מחצה לחצה

יאכלה לו. נדה לאוכלה מאכלה עלו אעל אחכאמונא ואן אתקבל אן יעדן עאחבה בעד
לוג. ידאעלה קמעה לו. כאן יקול עוד מנא קרבה שלמים ואכלהה כי הולך:

בראשונה היו מתשבין את מזבחיהם עד שהוא מביא עמה את נסכיה חזרו לביתה
מנחתים אוהבה ובורמים התקינו ביתרין עיבו נסכיה באין משלאבור: מתשבין
אתה מוזאנים ירקבן לו. יש לעולה חגי. יבה לו נסכים לנאמרה לחלוק לו טעו:
אמר ר' שמעון שבעה לבדים בבקר ובחרן וחה אחל מנן בנו שאלה עולה מגדלינה בים
אם שלח עמה נסכיה קרבים משלו ואם לאו קרבים משלאבור וכן בר שמעה ובש
אבתים אם יעלו נסכים קרבים משלו ואם לאו קרבים משלאבור ובנני ביתרין בוא עד
כאן ובדל שמעת ולא מינו. כאן אחר בחתנו שהבא מנחתן קרי. בה משלאבור ר' יהודה
אומר משלו ורשים ושלמה בבקר קרבים: מתחבר כאן גדולה לו לה חאל אלבה ביבה
יה קרבה אה ובכבש אשר יקרי לו. ביר במעה אי עשה בה מלל מלל בעה מחשיה בבוק ומתה
בעלב ואין הלבה כי. הולכה: עלבמלה ועלבעשים עיבוא מבבנים באוקבן בבן ועל
הבריה שלא יבו מועלין בבריה ועל הקנים הבסולות עיבו בארות משלאבור ר' יוסי
אומר המקבלה את הקנים הוא מקבלה את הבסולות: לין מולה אין מועלין בארבע
הבריה קאלנאה ספרי חטאת ביא מלמה שמועלין בה ואין מועלין בבריה לבן כאן
לבנים. ירקון מאלהא עלו בראתהים נזרו שיבו מועלין בבר פלאה אלקשאה
לעולה ואונעבאה לנאם בדנא לאמר לאשלה והתקינו שלא יבו מועלין בבריה
ונלה עלהקנים הבסולות מעלאה עבי אם מאלבלה ובן מן לקנים לבסולות כראמשל
עבורי אל וקד לבע אלבאה לבנים לבן אלבן ואמר יוסי אם לא. הקרבן
מעה לנחבר אן ביעלקנים הן בגל כל מאיוב בסולה מבאה נחו מאלבנאה לנאם
לראבעה לו. הלק מעה אן ביעלנסכים אלה אינו מקבל את מעלבו עד שיבאה
המזבח מרבה לבן פסר לפאר אולמנה עבנאבאה שראה מנה פאנה ירל עלבה
כלב אינה הלא לו נלמלבעון בבר שראה נדלה עלבה ולנאם ר' יוסי עדיה אלא
הנני ביתרין הוא המקבלה את הקנים הוא מקבלה את הבסולות ותיה מאלקנים לבן משלאבה
אומא לנין כה אנה יבוא מהדאמה הלשבה אינו מן לשקים פלה לבנאה קבלה
כבילה:

פרק שמיני

לבתרוקים הבשרים בירושלים טבולים חוץ
משלאוק בעלין דברי ר' מאיר ר' יוסי אומר באיר לו. יתוה בשנה שבאמצע טמאים
שבבלים שהורים וכשעת הדחק שטמאים טבולים ושבעת הימים אינם מקבלים
מעשים מקבלים לבלים: נקי לו הורה הו פי רוק תיב אנה שמא קאל אלנה וכ
רוק הזב הטהור וכל נמיבין לנ פי מסכת שבולים אם משקין תינאין מן הטמא מקבל

משקין שהוא נוגע בהן בעשר לחלה בחתק לטמאים לבבה טמא ולבנים עונה בתנאלה
ביום ראלנא נזרו עלבה שיהו כיבים לבל לבר מה ובאן כי שוק הבלין מן ירושלים לים
פאמנין הנאר לו. יסי יקול אן לטמאים שלא עשה סתם רקון ומה לטריק לו כלל לטאבר
ונבבה ונעשל לנוארב שאתר ואמרי לנאם אן בעדוא עדה לנאם. נקבה פלחלה לבאיה ל
מנוקל פ לאנאב שאתר ואמרי לנאם לטריק מנגים ובשאת הדל לאמר בל עכם לאן
לאנאל עבנאה כל שמה חבירים בדנל שנ ויעלבל ל כאי אה חבים ולבה טהרון עלה
מאבין חיב אנה לשבר אתעדאו בדנל פלבמן יבה. שמאנלה מבבה לטמ
נעל לנוארב ובנל לנאם עדה לנאם נבסה לנלמה אן לנאם לבבה שאבין הלבה
בי יסי: כל הלשה הנמצאים בירושלים ולך יבילה הבית הטבילה לבטמאים ולכן
עלבה טהורים שלא כיבי לבה עלי לבה דברי ר' מאיר ר' יסי אומרים חוץ
מן הכל והמלבי לבה ומעבי לבה מגיתים לקבים: שלא כיבי לבה עלי לבה לאנאה
עד הנה: הלבאי לטבילה בה טמאים ועבה טלעבאי טהורין ובין לבלים ובשבת לאנה
לאלבאה הלעבל לו. וקעבה אן עבל לטלעו ומבי לבה מלבן. שמעבה לו עשים
לאמנאה ומר יבה מר יבה הלבה לו בבאה לו עונאה חלבי הלבל בי לבל ובקל
מן מולבי אלי מולבי והלא לו אסף מאכול מן קולבה ולבי לו אה הלבלבן לבאה הנאה
הבן בחקקה טומאה הלבה בי יסי לאם לו אבל עבנה לאנה בדנו עלבה בירושלים
פכין שמעאה בארבעה עשר עותה בה מיל בשלשה עשר שעה ומעבי לן וכיבה בזה
ובזה שעה ומעבי לכל ארבעה עשר לבה ובשבה עותה בה מיל בחמשה עשר
עותה בה מיל נמצאתה שבה לבכן בי יבה: יום ארבעה עשר מן הים
הן יום שחיטה בפסח ונחתה לבכן לבבה ולבבה עותה בה מיל ואם
יום הלשה עשר מיבה עלבה מן עבה ומעבל לבבה. תבי. יעבי שמעבה ולבה בהא
לבא אל ואמר לבה עשר לבה ולבה שובה לאנה אנו לאמה בי יום הלשה עשר
באה יום שבאנו לאמה לו לה בחבה בהאה שבה בהאה לא לן בי טמאה
לבה עלבה בי הא ובין השבו ולבל אלא אבבה אן יבן יום ארבעה עשר יום סבה
לבן יקום לו בא אנה לא ידבח בשבה מסבה לאן קל בבהא לסבן טמאה ולבין
בחמל בעלמה אן לא נקלבל ואנה עותה בה מיל ולבל אנא לבהאה יום חמשה
עשר עותה בה מיל לאנה יום טוב לא הבעה בבה בהאה לאנה בלים בהא יבן לו
מחבה בעבה פאן וב המה לסבן מרבעה מעבמה עבה המלבל הלבל
לו מעלמה אן באנה מבלסה המבלסה ואן באנה טאהרה פטאהרה ולבל לבל לא
עבו עלבלים בירושלים ואמא אחונא הבה לסבן טבלה אלא ובה יום הלשה עשר
מאה מומבה לבלים: פרוכה שנים מאה בולה הטמאה מבבלן אוהבה בבנ

ומבינים אותה מיד באב הטומאה מטבול אותה בתוך שנשחין אותה בחי
מפני שהיא דבר כבד הערב שמש ואם היתה חלשה שוטחין אותה על גבי אילנות
כדי שיראו בעם אם מלאכתה שהיא נעשה: מי אול מדר ט הרוה רבי לע לאמות
ל בעלה ה לי הקמי ולד הטומאה ומי מפרת פרה הוב כן קולבו לבעל בשעה
אינו מטמא כלום אלא משקה בלים אלא הנוגע בלה ל פרוכמין מיה בי לבעל
הטומאה ניר בל משקה ומיבון לע מה מסרת אבים ומסבתם בדות אין טומאה מאין
מדר בנין לא הקמאנ הערב שמש בקר בין לבאנא לאתהאל הערב שמש אלא
אלא אוקמה ב באב הטומאה: רבן שמעון בן גמליאל אומר מעם ר שמעון ם בסמ
פרוכה עובדה טמה ועל שבעים שנה ניים ואריבה על כל בפה ובאבה עשרים
וארבעה חוים ארבה ארבעים אמה ורחבה עשרים אמה ובשמונים ושני ומא
היתה נעשה ושנים עשרים מה בבל אנה ושנה ושלש מאות בנים מטבלן אובדי
שמונים ושני: כבוא הנשים מאיה אלף ריבאי ועשרים אלף ריבאי ואבעה אל
פרוכה אנמאתי שנעשה ל לבאנ ונמי מאלכר ה הלה ל כ ובכ אנמא בואנא
ובלא בין ל בלמוד: בשר קדש קדשים שנטמא בין באב הטומאה בין בוב הטומאה
בין בבנים בין בחוץ בית שוחי אומרים הכל שרף בבנים חוץ מטמא שנטמא באב
הטומאה בחוץ בית בבלל אומרים הכל שרף בחוץ חוץ מטמא שנטמא בוב הטומאה
בבנים: בית שמאי יקולן לא יחרוק בחוץ ניר מא נטמא טומאה חמורה בחו
ובית הלל יקולן לא יחרוק בבנים ניר מא נטמא טומאה קלה בבנים: ר אלעזר
אומר אם שנטמא באב הטומאה בין בבנים בין בחוץ ישרף בחוץ ואם שנטמא באב
הטומאה בחוץ בין בחוץ בין בבנים ישרף בבנים ר שמעון בן מנסיא אומר מקום טומאתן עם בית
שריפתן: ר עקיבה לא יראנו נוגע ל טומאה לא קלה ולא חמורה ואמרו יראנו
ל מוגע הלבה כר עקיבה: אמר רבי נחמיה בר יהודה אמר רבי אלעזר
ושלמופין נתנין מחיר בבצר ונמנין במזרח ומלבאה חדשים נתנין על הכבש בחמה
מלמעלה בשקלים והבבולים אין שבנין אלא בבנו בבית אבל מעשר לבן ומעשר
בהמה ובבורות נוהגין בבנו בבית ושלא בבנו בבית בפרקלין שקלים ובבולים מה
אם קודש ר שמעון אומר הא ומר בבולים קודש אינן קודש: כ כיבוב ל מלכות בפה
למעון אבל מלמטה ראש חודש קאלנא אבה אמה כין קרן לקרן הקום בגור ל
הבנים ואלה בורנא ל מן בה כין לר הנא ל מוכב ואומא כעלבלב ל ש הבר אמר רבי
חודש ובלא קאלנא כלי לבר סמן שבוה ראש חודש ונקלב בפרקלין שקלים ובבולים בין אם
נעלמא הוחדש לבדין בבנו והלבנה כר שמעון: בריך רחמנא דמי עבה

נמסרת בפורים

שבעים אלים קדם לנים הבבולים מבדי שנים כבן בנו מביהן לשרבה בלבלין ומבקשים
לבבן אחר בתנין שמא יבינו בה ולבי יהודה אומר אם אשה אחרת מבקשין לו שמא
מטמאת אשתו שלו ובבר בנלל ובלל בנה ביתו בית אשתו אמרו חכמים אם כן אין לבר סוף
קיאל אלה ב ימי במלאים ומבקש אבה מוע לא מדאם שבעת ימים ובו וקיאל בעל לבל
מאשר עשה כ ום מבה עבה ... לשאות לבבר עלי: ומה ל נקל לשנות בה משנה ברבה
לבבר עלינו ה מעשה ום בבבולים בלבלב בבן בחוכן את הבבלה ובבן בלל בעובל
בים בבבולים מבדי שנים אוכם שבעת ימים ויש לנו אוכבה לבר בנוב עבה בכון כ
ט מא שבעת ימים כמא לא לשל ב בולל נבה ובבי נלבה עלנו וכו ל חכמים יקולין
טומאה שביבה מיבה לא בשבחה בבן בלעבה ל מוה אין לבבר סוף לאמא אינה נקול
אינו בבוה בלבה ל מאנה ובלב ל בלבה ל כאנה ל מעונים ם קולבה מיבה כ
שביבה לא מוה ל לואה לא יכון אלא ם ל נבלה ואין הלבה כי הולה: לשבעה
ימים זובה אתה בבים ומקטיר אתה הקטורת ונטב אתה בבנים ומקריב אתה בראש
ומפרבל ואחר כל הימים אם רצה לבקריב מקריב שבקבל ל מקריב חלק בראש
עונה לשלב בראש: עלה ל עבודה טאל הלה ל מלה ה בבבל עלה יום עבה כבור
ומקריב חלק בראש הראן יקרב אלבן יקרב אם קרבן שא ובלב אבלים ל מקבבו ובשה
הבל אי מקאל שא ואבה סבמה אלא: מפרנל יקנים מאחרים ביבלין וקורי
לבנו נמלה בים ואומרי לא אינו כבן בנו קרא אתה בבנין שמא שבחה אין שמא כלא
לאהבה עבה יום הבבולים בשמחה מעמלין אבן בשעה במחרח ומעבבין לבנו
בבים ואלים ובבנים כי שיבא מכיר ובלב בעבודה: ל אבל עבנא אם בבן בנו לא
יכן ה אבל עבדה מן ל בבנים אבבל מוה ה ל עלם ולבן ל נמאל ל מאל ל שאחה
קאל אלה הנו ל מאתין ונא ל נקל איבא בנו מבה בנו אי בבה באנשי ובה כמבל
ומקל יכן עבה מאלא נמבבן אמשל ל בבים ויעני חבן יכל אבנ מן לבאחל מבה
קאל אלה בבל מאתין אי בנו לבן ה מבקש שם לבי כאנה בים ל אמור
בלה נר כאמלה כמא עלמה ל מבלר נ סנא עלה ל סנם ל מסבקים כאנא יקלמון מנה
בנו ל עאיה ומן ל ה כונא אבלא לבלב ובבה ומבן אם יקאל שמא נאלמבה נבלן
לבבב מנה ל לשבה ל בן יסבנו טבא בבנים ובנים ל שבה בלבלי אנונה ביה אי
לחבבן ל בין יקלמונבה ל מבלר עלן ל אמאתי ויעי לנבה ה אמ עוקה עלן חס
עבנאר ל מלב ובלב כאנא יבלן בבבנים ובנים מן אאל ל מלאי קבב הבן ל אנה
שאל הבנה כבן בנו: בל שבנה בימים לאבן ומנבן מנבנו מבבל ומשבה עבב
יום הבבולים עם תשבה לאבן מנחין אבן לבבל רבה שבאבל מבנא אבה בנה:
ובלב לא יאבל עבב יום הבבולים שיאנים ל אנלה ל הבלב ל מנב אן הנה ל כי ל אנעאי

כל אסמאר שאלבאן ולא ביטל מטבה בל אפאניה וכלב כלמאלבה נבר: מסרוכה
אקה ביתלי לשקה כהונה והלוטה לבעלה ביה אבבה יבא בשבעה ובטרו והלבלבה
ואומרין לו איש כהן גדול אנו שלחו בתלי ושלוח בתלי מעשה עלינו אנו
עליך בני עשיכם את עמו בביתכם שלא תשוה דבר מכל מה שאמרנו לך הוא פר
ובוכה ומן פורשין ובוכין: חמלוה לעלה ביה אבבה יבא לעלמות חטאת הקטורת ולא
מן עבודות הקטורת שבמקדש ומבין יוחי הקרבנות לך מה שמתמה מן שהלוה ביה אבבה יבא
עלה בעשה הקטורת ויחלבוה עלה שי לא מכבן אחר אן יראה אלא בדמה ולכל אן עלוקן
עלהקרין אנה יכמה לבבור עלה לאבר מה לבלה ותינל ידלה מבבר לביה הקטרת הקטרת
ויסהלן מן לבה הלה כי בעבן אראה עלה בבבו אנה לא ידלה לבלה אלא בעבן שקל
לבתיה לא אמר לבם לאמר בלב כמאן בין וקאל ונבן אתה הקטרת עלה בהאלה לבבי ... לא
מכבן אחר חיבה אן ידי מא עמלה לחלאלבה ולא אלה לא מיה באה מלא בבו לבלה בחלה
עלה לא בלבלה יחלבוה ויבבו בו לבלי אהבמות בל מינות ויבבון בם לבלין אתבמות אלא
לאן לא יבא מן שלי עלבנא לבלה לבם מבבל אלא לבבאיר כמאבבי: אם חטא
הואלוכה ואם הלמיד חכמים הוא לוכלין לבנו אם בבל לבלבה קוראי ואם לאו קוראים
לבנו ומתה קוראים לבנו בבלה: הוה לבבה מלוכה מבבא אבבאר ולשאבה ואומרין
לבבה קבאבה לבנו בבלה: בקש לבהבאים פרחי לבבה מבין לבנו בבבבבבה ואומרין
איש כהן גדול עמוד והבא אחת על הבבבה ומבבבמין אותן עם שמנים מן הבחטים
מבין בבבבבה בבבה בבבבה מבבבים מבבבה בקלה וכתיר מה לבבה
לבבם עבר לבבבה ויבבעון בבבאיבבה מלבבה ומעבר הבבבה אחת לבבבבה בבבבה
סכבבה לבבבן בבן הקן מבבבה ואחבה עלה לבבבה אם לבבבה לבבבה לבבבן בבבבה
ועבר מה הבבן לבבבן לבבבן לבבבה לבבבה לבבבה לבבבה לבבבה לבבבה
עבבבבה לבבבה לבבבה מבבבה תחבבה לבבבה ובבבבה מבבבה לבבבה לבבבה
בי הלא לבבבבה: בבבבה מבבבבה מבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה
מבבבבה בבבבה בבבבה מבבבבה ובבבבה מבבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה
מבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה

פרק שני

בבבבשונה בלבבי שהוא רוצה לברוש את בבבבה בבבבה הבבבה בבבבן שבבבן
מרובין בבבבן ועושה בבבבה ובלבקולם אם חבבו לבבבה אבבבה בבבבה בבבבה
שנין הבבבבה אומרי לבבן בבבבי עבבבה בבן מבבבבין אחבבה שבבבה אם מבבבבין בבבבבה
בבבבה אבבבבה בבבבן בבבבן הבבבן אם בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה

תבבבן לבבבר אבבבבן אבבבבה הבבבן אם יקבב מן לבבבבה באבבבבן אבבבה ובבבבה הבבבה לבבבבה
לבבבן לבבר עלה מבבבן לבבבבן ולבבבן אם לא יבבן עבבבבה אם יבבבה אבבבבה לבבבבה ומבבבבה לבבבבה
מבבבבה ובבבבה בבבבן מבבבבה ובבבבה אם יבבבבן אלא אבבבבה אחר עבבבבה בבבבן ובבבבן מן בבבבבה
אחר מבבבבה אם בבבבה בבבבבה לבבבבה אלא בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה
לבבבבה ובבבבה בבבבבה מבבבבה לבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה
לבבבבה לבבבבה לבבבבה לבבבבה לבבבבה לבבבבה לבבבבה לבבבבה לבבבבה לבבבבה לבבבבה
לבבבבה לבבבבה לבבבבה לבבבבה לבבבבה לבבבבה לבבבבה לבבבבה לבבבבה לבבבבה לבבבבה
לבבבבה לבבבבה לבבבבה לבבבבה לבבבבה לבבבבה לבבבבה לבבבבה לבבבבה לבבבבה לבבבבה
לבבבבה לבבבבה לבבבבה לבבבבה לבבבבה לבבבבה לבבבבה לבבבבה לבבבבה לבבבבה לבבבבה
לבבבבה לבבבבה לבבבבה לבבבבה לבבבבה לבבבבה לבבבבה לבבבבה לבבבבה לבבבבה לבבבבה
לבבבבה לבבבבה לבבבבה לבבבבה לבבבבה לבבבבה לבבבבה לבבבבה לבבבבה לבבבבה לבבבבה
לבבבבה לבבבבה לבבבבה לבבבבה לבבבבה לבבבבה לבבבבה לבבבבה לבבבבה לבבבבה לבבבבה
לבבבבה לבבבבה לבבבבה לבבבבה לבבבבה לבבבבה לבבבבה לבבבבה לבבבבה לבבבבה לבבבבה
לבבבבה לבבבבה לבבבבה לבבבבה לבבבבה לבבבבה לבבבבה לבבבבה לבבבבה לבבבבה לבבבבה
לבבבבה לבבבבה לבבבבה לבבבבה לבבבבה לבבבבה לבבבבה לבבבבה לבבבבה לבבבבה לבבבבה

בשני הדפנות ולא מאדם בקרבנם ולא מאבן בהולבן ולא בחצבי והי חכמי בגבול
לפי קול אלוה פיהם אל תרבו אמר ובני ו וכו והקמאתה חבון לקולה ביבא עלמ מחברת בס הלוי
ולא תגאסע בי"ן פרהלא לפיס יכון בו שלשת עשר הקעה לפי עדלנא וזורק נשחט ומקבץ
מחבח ומדש מנורה ואנשאת ומעמד פי בלא לפיים זורק על שוחט נאן לקרי קת אשרן
אלו לא אמל שחיטה כשרה בזרים ומקבץ הלי ימל לראמר לא מרבאה ומסח ונכנס מן
יבן פי בגמיל וקר בעלם אן אמס לראמר רשן ונדרך בלבו מו טמא בלן פי לבריאה
ובדנל בחזה ובגבה: שתי תרומים: ושתי בדפנות: בעוקן ובדנל ובגבה קמא אנשי
ראעי לאחסן לאט יב פקלמה אחר לאחט ואן בלבה כבן עמאי: הפיים בשלשה
חדשים לקטורת בוא ובטיבו הדבי חדשים עם ישנים מי מעלה אבריים מן הקבר
לנזבח: כמו לבנים תבבין בקטרת הקטורת ובאן יקולן אן לגן מקטיר קטורת
יסבעב ויכלה מאלה לקול אלוה שימו קטורה באחר וכו וקאל בלרי הלו וסגלו בנה
מלגלב לגן מקטיר קטורת לא יגרב יקטיר קטורת מרבה מתנה ויבא ברה ואשתו יש
לפיים מקטורת בגן לא יקטיר קטורת מלגלב יקול מדעים לקטורת בוא ובנים:
בגמיל קרב בתשעה בעשרה באחד עשר בשנים עשר לא פחות ולא יתר כי יב עדנו ב
בתשעה כתב כיל אחד לבתיות שלמים הדי עשרה כן בערבים באחד עשר עדנו ב
בתשעה ושנים בילס שנ גדי עדים לבהוה אלה הערים בשבת באחד עשר עדנו
בתשעה ושנים בילס שנ בגדי לבוהה שלמים בפנים ובשבת שבתון אחד ביל אחד
שלמים: קאל אלוה ועדנו עדים על האש ולא לגן אן לגלב פי בגמיל שלבן
הערבים הו לגן שלשחר יקל קאל פיה בבאן ובדר לגלה עלי בדו בבוק: איל
קרב באחד עשר הבשר בחמשה והקרבים והסלב ואיים שנים שנים: הבשר מחמש
לגלי מתבשר פי בגמיל שלבים: פר קרב בעשרים ואחד בראש ובדנל בראש
באחד ובדנל בשנים בעוקן ובדנל בעוקן בשנים ובדנל בשנים בחזה ובגבה בחזה
באחד ובגבה בשלשה שתי בידות בשנים ושתי בקרבים בשנים בקרבים בסלב
בשלשה שלשה בחמה דברים אמורים בקרבנות הצבור אבל בקרבנות היחיד אם רצה
להקריב מקרבים בקרבים ובמנחה שאלו שלו שנים: מעבר אם רצה להקריב
אות יקרבנה פי אי עדר שמאקל מן הלא אן אכבר ויריד בקולה בבשר ובמנחה שלאל
ואלו שנים אנשים כפרים בחר ובגז לבן ילבח ויסלב ויסאל מנ קבבשה עבור אן מקבסה
ישר וקד הקרים לנ פי פסחים בראל אל תיקן קלנא מקבלה ואשלנ מרבעה בחבור:

פרק שלישי

אמר לנו המעבר ראו וראו אם הגיע זמן הראיה
אם הגיע הראיה אומר ברוך המקיים בן שמעון אשר הגיע

מערב יום טוב ויברכו את בני ישראל לאמר לו ברכו בני לאמר לו ברכו
ולא סבו מלאכה לא לא עם ברכם מקו לחיר ואמרא ברכה הסכו לאמר לו אמר עדיין
מלאכה מחשבת אסרה תורה ועכשיו אמר לא אי אפשר אין שבות במקדש בלבד אם תלא לאמר
וכלב אינשא אין אפשר דבר מלאכה יכן קל סכן מערב יום טוב לא לא יהפלם
בלבד נאמר: הביאו לבית הבדיה ובזרוע היתה ברשו בדין שלבוש בין לבן בעם
קדש ידין ורגלו ופשט ר מאיר אומר פשט וקדש ידין ורגלו ירד ונטל עלה ונסבב
הביאו לו בגדי לבן ולבש וקדש ידיו ורגלו: בגדי זהב בי בגדי בהונה גדולה לבני
לבש בי מאיר שאינם בי שמונה בגדים בי מן ארבעה (בגדי) ושל אהרן ולבד ואפוד
מעיל שבה לתורה בי לבד לבד ובי בהונה ומכנסים ומצנפת ואבנט ומעיל וחשן ואפוד
ציץ וכתנת לבן בי ארבעה ובי לבד: כלם בגדי כהן גדול לעבודה מרבעה
ביום שם כבוד ובי בגדי כהן (בגדי) בי שמונה קאל אלעזר פנחס בגדי בהונה בגדי קדש ואין בגדי
כבוד מאיר: בשחר היה לבוש בי בגדים שלשים עשר מצות ובן הערבים הבגדים של
שלשה מצות ומאה ושבעים ר מאיר וחכמים אומרים בשחר היה לבוש שלשה עשר מצות
ובן הערבים שלשים עשר מצות הכל שלשים מצות אלו נטל מן הבקר לא ומה כתב לבוש
מדים ומשלו: בגדים והבגדים אינו ארעים מן לבד בי מאיר ומשמרת עבדים בי מאיר ובי
בשבל לבד בגדים לבד בגדים ר מאיר כמאן לבד אבא בן מאן לבד ואם
לבגדים מדים ומשלו ובשרים אין ענין לבד לשון לבד לא ואין תלבשו בי מאיר
באלו אשר בדו ובר היה עומד בין האולם ומזרח ראשו לצפון ומבט מערב
ובכהן עומד באמצע ובנו לפעבר ומעבר שתי ידיו עלו והקריבה וכך היה אומר אנא
הוה עוניתי פשעתי חטאתי לפניך אני ובית אבי אנא הוה כפר נא לעונות ולפשעים
ולחטאים שעוניתי ושפשעתי ושחטאתי לפניך אני ובית אבי כדכתוב בתורת משה עבדך
לאמר כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני ה׳ תטהרו
כלומר יתברך לך בי נגיע למשמע מן ברכה לא מקדש או לא מן אבן אחת ולבד נאמר
ולא שרוה ולא לשרוב מן מה וברכה לא תקבלנו בבקרבנות בי כל מנחה שנים עשר
לך לבד כלה ובבדר לך בי בה לא עבר חוץ: הקרבנות אתמן בבי כל ניקוי כלה בי לקבל
מעל ראיתה עיאלא בי מה כבד מדות בעבירה שלי: והבהנים והעם בעומדים
בעזרה כשהיו שומעים אותו המפורש יוצא מפי כהן גדול בקדושה ובטהרה היו
כורעים ומשתחוים ונופלים על פניהם ואומרים ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד
קאל לכתאב בי שם אל הבו לי לגדל ונא לא נקל אם בשמי בנינו קאל לשרל בזמן
שאני מזכיר שמו של הקב״ה אתם הבו גדל לאלהינו מה אל יהוה אם יעל לאמר
באלו לאחרים העזרה לבדו המזבח הקטן

שעיר: והלבנים היתה עם ובה שנים עור לגדת שלשים אמה ורוחבו ועשרים בן עמודים שלא הבה
ומזכירין אותו לשבח: קלבי חק נשבעים עוד לבקר: בן מקטין עשה עשר
בל לבור שלא היו אלא שנים אין הוא עשה מבני לבור שלא יהו ממנו נפסלים בלבנה
מעובי המלך עשה כל ידות הכלים שלו מכסף ים של זהב בלבד אמו עשה נבנה
של זהב על פתחו שלהיכל אמה ועשה עטרה שלו זהב עפר עשה שולה בהעבר
עלה עטרה עשרה ונסים לגלגתן ומזכירין אותם לשבח: ומלבה אמה עשרה
מבחוץ מן חיצון כן נמלה לבנים שלגלגן בל בפיר מקדשין ידיים ורגלים בפרשת
בשאר כל אדות הבלים בי לשבה בלבד אמה לבנים לסכבין ולקרנות לבי מזבח
נמה ועתה אם ובבשה מהלל שמסיה לבי מזבח עלה אבנים לבנים מן לא ובנו עמלבה
בי מן זהב ט״ב מסקול בגדב לשמת עלה אמה ורי לבמה בשש ויצא בי אחל לבאר
עוד טלע לשמם מן אלה ירושלים ותיר כמנות יקרון קרבים שמעו ובקבר כמו כל
מן לבגלה מעי לי אסבנרים מעבר ועוד בעבר בארב בבים נחאם מחבבה לבשלה נא
עלי אם ירבבא בם לעזבה כמא כמו ואלבבא בם לבחר בבאל לבחר עלבים ברמוא
לבחרין אחר לבחרין בי מוסים בם לבחר לבבתוא עם מרבבים ואבאלו רמי לבעלה
ברבים נבבה עלבאל ואל לבם אם כמו עמבים עלי רמי בלא לבאבלנא ירמי אכלא
מעי בחר לבחר ונלא לבאב לאחל לי עבו חיצ כבל בלמא כבל ואבבה בלי לבחר
לבאב לבלאים הנאר בי עבו ובלא תם לעם לי נעשה לבלבלתו בבבה עלי לבבה
לשרק בבמן לעבעים מבאבל לבלל ומעני לבבה לבלבלו אבה לבבל ובאל שבחו בבה ובאל שבחי ירשלם
ועבראנה לבמעני אחר בבנים בבלבל אבה לבבל נשבחו בבה ובאל שבחי ירשלם
אבי״ו וכו׳: ואלו לבעי בי בבנים לא רבו לבמר עלמעשה לבם בבנים בי
אבינים לא רבו לבמר עלמעשה בקטורת בבעם בן לבי בי ואע ברק בשיר ולא
ולא רבה לבמל בן בקבר לא רבה לבמל עלמעשה בכתב עלבראשונים ואמר זכר
צדיק לברכה ועלאלו ואמר נעם רשעים ירקב: בעבי שבח ולבם בבנים
לבן לבנים בבא בבין בי מסבה מחות לבנסם סתנות חכמן טבה בי בן ואלב חבי ישני
אנו לי לבבאבו בי נבא מן אנבאל לטבר בשנאנה בבנה עבבם ונסבה לבטורה
מעלמה ומנלבבא בי מלשבאמן מסבה בבתוב בי נשלבבא עשבה אמאלם בבמע
לבבור שלא מעמע בר מבבל ובאנו ימי אן בלבר לעבנה לם עלבנה לאתר וכאן
בבבם בן לבי יבר לחבון מבבר עובה עוד בבאה שי שלבם בם נבא ישבל אבבאים
בי בבה עד לבבאה מעלבאה לם עם כן לבנבה בי בנים לבנבה ואבי לבמן בי לבם
ואבי נגל אבבאמבה בבי בבבר לחבון בלבר לבבאה לבבל ומלבה בן בבבבם כמו בבב
בבבה בי לבבעה ואחבה ומעבן בלבלם בבבבם מן בבמעבה מן בבעבים

לחבקה כראה הכי:

פרקרביעי

שם נגלה אחר כתב עלו לשם
ואחר כתב עלו לנו אמר אם שלשם עלה בומינו המלך אמר לו אינו כמן גדול הנבר
שיגיע ואם בשמאלו עלה ראוי הוא אומר לו אינו כמן גדול הנבר שמעלך נגדם
על שם הפשעים ואומר לשם חטאתי שמעלה אומר לו הרי לך לעמד חטאתי אלא לשם
והם עוזן אחרין ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד: כלומר יקבל הלה מסכנה
לכבד שם אמתת יראת הא שם המכורש אעפ יוצר הכל ואין בלבבו כי שמעלה: קשה
לאדון שלא הורי הבריאה שעיר המשלה והעמידו כנגד בית עלמו ולשחט כו נשמה
שחיטתו ובאלו אכלו ברושה וסמוך שהיו ידיו עליו והקריבה וכך היה אומר אני
בשם עוניה פשעתי וחטאתי לפניך אני ובית ובני אהרן עם קדושך אנא בשם כבוד
שלא נעשה הפשעים ולחטאים שעשיתי ושפכתי עבה: נשחטאתי לפניך אני ובית ובני
אהרן עם קדושך בסקיבה בהורת משה עבדך לאמר כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר
אתכם מכל חטאתיכם לפני ה׳ שם מן הכרו והם עוזן אחרין ברוך שם כבוד מלכותו לעולם
ועד: לאדון שלא הורי הלאלה אחרונה מרבוד קרמין הרגנו ונלמדנו שם ודבר אחר
ויכון ונוה שנים מלבנים וקל בי נאוים לסלע מראה ואולם יקרו וכבד בדעו ובכל בסכן
ובכל לבקה ישלר לבלבר קאל בי ודני ראשון אני ובית וקאל בי בלא לקרבנו ובי
אהרן לאנה הקבר עם נפשה ומסי לבר הקבר עם לקרבנו ובכל לבר עם שלם לשם
ובלא לבי הבאתה רבה בי לדני לפלאתה חשאת עם ובשע וחטא הכו מלבר לי
מאיר הקבר לנפלה בעבי ותהלל עלי אתה לבעוכו בכל אלה בלבבה לבלחטאתם
ולם לאמר כבלב לאם ב ונה בי בלא אמנה הו חדר אנאנע לדוב לאם עונותי אשר
לקבר הבעל בל עמד וחטאים לנוב בבעבב סמו ובשעים בי אנאנע לכבר ולעמאו
לבי אלבה לבוב לעון מה לבי מסי בעלבא מריק עלי בתלבה בעבודה אבה
ולאבל עבשה מבודה עלי הקבלה ואחר כך מעבודה עלבה חמורה בלבלב בכן הקבר
לדני כלבא לא לחיל לא לבבוי חשאנו עונינו ופשענו ואין בלבבה כי בעבי
שחטוקן בל בעבדק אתנמו נתנו לאי שהיא מקרבים בו עלבבוכה ברבי עי שבה בל בי
שלא יקבש נשל אתה המחבה ועלה לבשה המרבה ונבה וירל ונחה עלבבוכה שסמ
בקרבים יחבה לאי נשל ובוכה מעטיק: בכל יום תוקבה בשלבסם ונעבבה בתוך
שלם הב והיום תוקבה בשל הב ובה היה מכנים: בכל יום תוקבה בשלשה חבים ומערה
בתוך שלשלשה קבין והיום תוקבה בשלשלשה קבין ובה היה מכנים לי ומי אומר בכל יום
תוקבה בשלשה ומערה בתוך שלשה קבין והיום תוקבה בשלשלשה קבין ובה היה מכנים
בכל יום היה קבלה והיום נקבה בכל יום היה ירא ון הכה והיום ארובה בכל יום

בקר והיום אדום לבני ה׳ משרה בכל יום היה מקריב בקר בשחרית ובערב בין הערבים
והיום מנסים מלאת חבשן בכל יום היה פקה והיום בקה מן הבקה: חבקה ה׳ נגן
לאחר כראה לחבקה אל מקום ולא יכלה כי יום שם כבוד אין יכב לאחר מן מומרי
פי מומרה הנאמנה מן חיה לאי הנעב כבן גדול ונאי יאמר פי שלבה אלא לא מבבר לא כבי
ישן בבא לאחר מן לאמר מן לאמר בה בבא בעי נבא יכלה לי הכל ולעבאי ימי לבבוה
ומן הלה לעלה בעינה נעלה בחבה לזן בלאנאה לא מבבר כל יום טן לבה לא מ
מקבן חבן יכן עלבה הגלאנה ולקר בינה מקראר לקבב ולא מאה ובמאמרם לא אכ
ולאוראם פי אבר מסבת בשה ופרם נגן לאמר לאמר ובאל אלבה פי קטורת
שלבל יום ושחקה ממנה בלק ובאל פי יום שם ונעלה תבנו קטורה סמים לקלה בקנבה
הנאה לקה אנלא אראר בה אן הראל הבבה: בכל יום בבנים עלבה בסי רחו שלבבא
ויורלים בעבבו והיום עלבה בחמנשב ויורלים בחמנשב יהודה אומר לנעלה בבן גדול
עלבה בחמנשב בכל יום בבן גדול מקדש ידיו ורגלו מן הכיור והיום מן הקיבן שלו הב
ר׳ יהודה אומר לנעלה בבן גדול מקדש ידיו ורגלו מן הקיבן שלו הב: מן אגל בבוד
בבן גדול כבל לבבנים אן יטן לנעבה ובלבן בה בחמנשב בבבא בן ידיה ומן אגל בבעבה
אינגא יקדש ידיו ורגלו מן הקלבה לבבב עלי אנעם אגל מן סאיר לבבנים ואין בלבבה כי
יהודה: בכל יום היו שם ארבע מערכות והיום חמשה לדבי ר׳ מאיר ר׳ יוסי אומר בכל יום
שלש והיום ארבע ר׳ יהודה אומר בכל יום שתים והיום שלש: מערכה הו כלים לאחר
לי אנעמל מן לאנעאר לבבבה לבבה בבבבן ובבעב ובשעל נאמר לי יהודה יקבל
אן בי מזבח בחיצון כאנב שהי מערכות לאחבה מערכה גדולה ובי לבבי יקרב עלבה
לבנים ובאנים ובבר מערכה יקבל מערכה לאחבה מערכה גדולה בחרק ולא לבבי יקבל אן לא
בל מן יאדה מערכה יום שם כבוד בעלים לאנאה ובאים ובבבבה כבבב

ואת הבית כשמאלו מהלך בה׳ כל עוד שהוא מגיע לבין שני הפרוכות המבדילות את בין
הקדש ובין קודש הקדשים ובשבת אמרתי יומי אוסר לראות שם אלא פרוכת אחת בלבד
עוד והכלי לה הפרוכת לבד בין הקדש ובין קודש הקדשים המשמשות תבנית מן הדרום
והבנוי מן הצפון מהלך בשבת עד שהוא מגיע לצפון הגיע לצפון והלך כנגד הדרום
מהלך לשמאלו עד הפרוכת עד שהוא מגיע לארון הגיע לארון נטל את הארון בכל
שנים כבדים דבר את הקטורת על גבי הגחלים ומעמיד הבית עדן יצא ובא לו כנגדו
בית כנסתו ומהלך הבלה קדרה בבית החיצון לא היה מאריך עד לבית עד ארבע
ישרל: משנטל הארון אבן היה שם מימות נביאים הראשונים ושמה הי׳ נקראת
הבוהן מן הארץ שלש אצבעות ועליה היה נותן: מקדש ראשון כאותה היה מקדש
ואחרת ומקדש שני כמה אבנים לשון תלה: לבסוף עוד בשאבה וסובבין לגד מי מושבת
הן מסבה מלמעלה ולי ומי כמה לה לגד לשון ובאין אם מוסיפ לסגאריה יכון עלי דבר
כלא והלא הומעני קולה לא היה שם אלא פרוכת אחת וסובבין לגד מי מושבה וקולב עד
שהוא מגיע לארון אומר יריב בת לעמוד לו אדון לעמוד מי בית ראשון לי כמה בעמוד ארון
לי הכן בר מגאריה ואחרת והו אומר יכל הוא רבבת בית שני לי לי כן מה ארון ומה
עשה מגאריה כמה ומעני קולב ובא לו כנגדו בית בנכסתו אנה יכל ובו מעשה לי כלל ומעמ
לי קודש הקדשים שהברה לי לי בתב אולאלה ואבראלה לשמוש ובלגד לי כבנים עשה
אנשראלה מן כל עבודה לי לנים עוד אנשראלה מן לרבן וישרל עוד אנשראלה מן
לי מעמד אומר יצבתן לבה לאחוריה ועל הקלב קדמה הבכלה יבי רבן מלבנך
לבינו שאם בית שבה זו אחרונה הבית ושמה ולא מעבד שלם מעבדה בהרה ולא
יבו עמד בית ישרל ערכין לבריבה לו הבנים לבנין הקלב עובדי דבריה ובפנים שחוש
סבנה הבנים ולא יהי לו ולא שחין לבה בית עוראת יעלל אלה מן אבראה לו לעם ובלה
ביל עונים עמה לשמשים לו בהנים לאן אלאראבלל לו הוא בתה אנשים לעבראה ואמה
בתה לו אחתה ומקרבנה לו ברכות ובלי ... מלא לו תלל וכן לה ידעו בנים לאם מלך לאמלל
לאנשראל ולגד אבי שי לה ידעו בעד בארבן לו אמרבן לו לה׳ בי אמור לו איה לנמ
כלבה בתם ישלח אלה שלם לו שכן ניקום שלה ובגבה הבן לא לבנים לבאולל לשלבה
מן בית ובאו לגד ישלח בן נגלל לו מטר ובו קולב לו הבנים לבנין הקלב עובדי דבריה
לאם לא רצה לבה נר בי לואם לו שמים ואר הבנאר לו מאסף שלא לבנים אבן ישראל לא
בי עבדה לאנה מן אבני ישראל אלעזה לאן בבני מת מנהן בהנים בנים בי קול
הקדשים אלה יכן אבנאתן נר עיאם מעשה קטיאה ואבנבי מ לבה בנים לאם אבן
ולא מזבח בי בנו ושרת שבנה אבנים ולא חבי מה מן מזבח לעבראה אמים לעלה
ומעמ לבראה בי אלה אבנה: נטל אבן בלה מפי שהוא מגיע בו ובנים לבנים שרים

ושמר בנקום שעמד הוא ממנו אחת לבעלם ושבע לנים ולא היה מבחוץ לבית ולא
לבעלם ולא לנים אלא במעלה וכך היה מונה אחת אחת ואחת אחת ושני אחת ושלש
אחת ארבע אחת וחמש אחת ושש אחת ושבע יצא והניחו עליו בין בחיל
ובנים לנקום שבנים עד לנקום שבנים בקטורת בין בכלי הארון ויבש מן שלם
בין לי לארון כמעמקאל אלה שלם הבקדרה לבה הבקדרה במעלה כמן יגלה בשלום
ואמרתי יבבר לבנים אחת לנמ ולנים לי לעבד ויעד לו הראה לו אלה מן נמלה שבע
שלמים ואלה יקול ובהה בארבעה ובי לו הראה לו אלה ומן בנו לגד מן הלם בסל
שבע בעמים כלא נמ לו נקל ובמן בי לקאעלה: הביאו לנו את בשני שחטו
ובקבל בנים בית אחת למן ובנים לנקום שבנים ועמל בנקום שעמד ובזה ממנו
אחת לבעלם ושבע לנים ולא היה מבחוץ לבית ולא לבעלם ולא לנים אלא במעלה
וכך היה מונה אחת אחת ואחת אחת ושני אחת ושלש אחת וארבע אחת וחמש
אחת ושש אחת ושבע יצא והניחו עליו בין בחיל ... הודה אומר
לא היה שם אלא פר אחד בלבדו נטל מן הדם והניח מן השעיר ובזה ממנו עד
הפרוכת כנגד הארון מבחוץ אחת לבעלם ושבע לנים ולא היה מבחוץ לבית ולא
לבעלם ולא לנים אלא במעלה וכך היה מונה נטל מן השעיר והניח מן הדם
ובזה ממנו על הפרוכת שכנגד הארון מבחוץ אחת לבעלם ושבע לנים ולא
היה מבחוץ לבית ולא לבעלם ולא לנים אלא במעלה וכך היה מונה ערבה ל
הדם לבדו מן השעיר ובזה אחת לבעלם ולא לנים אלא במעלה וכך היה מונה ערבה ל
הדם לבדו מן השעיר ובזה אחת לבעלם ולא לנים אלא במעלה וכך היה מונה ערבה ל
הדם לבדו מן השעיר ובזה אחת לבעלם ולא לנים אלא במעלה וכך היה מונה ערבה ל
הדם לבדו מן השעיר ובזה אחת לבעלם ולא לנים אלא במעלה וכך היה מונה ערבה ל
הדם לבדו מן השעיר ובזה אחת לבעלם ולא לנים אלא במעלה וכך היה מונה ערבה ל
הדם לבדו מן השעיר ובזה אחת לבעלם ולא לנים אלא במעלה וכך היה מונה ערבה ל
הדם לבדו מן השעיר ובזה אחת לבעלם ולא לנים אלא במעלה וכך היה מונה ערבה ל
הדם לבדו מן השעיר ובזה אחת לבעלם ולא לנים אלא במעלה וכך היה מונה ערבה ל
הדם לבדו מן השעיר ובזה אחת לבעלם ולא לנים אלא במעלה וכך היה מונה ערבה ל
הדם לבדו מן השעיר ובזה אחת לבעלם ולא לנים אלא במעלה וכך היה מונה ערבה ל
הדם לבדו מן השעיר ובזה אחת לבעלם ולא לנים אלא במעלה וכך היה מונה ערבה ל
הדם לבדו מן השעיר ובזה אחת לבעלם ולא לנים אלא במעלה וכך היה מונה ערבה ל
הדם לבדו מן השעיר ובזה אחת לבעלם ולא לנים אלא במעלה וכך היה מונה ערבה ל
הדם לבדו מן השעיר ובזה אחת לבעלם ולא לנים אלא במעלה וכך היה מונה ערבה ל
הדם לבדו מן השעיר ובזה אחת לבעלם ולא לנים אלא במעלה וכך היה מונה ערבה ל
הדם לבדו מן השעיר ובזה אחת לבעלם ולא לנים אלא במעלה וכך היה מונה ערבה ל
הדם לבדו מן השעיר ובזה אחת לבעלם ולא לנים אלא במעלה וכך היה מונה ערבה ל
הדם לבדו מן השעיר ובזה אחת לבעלם ולא לנים אלא במעלה וכך היה מונה ערבה ל
הדם לבדו מן השעיר ובזה אחת לבעלם ולא לנים אלא במעלה וכך היה מונה ערבה ל
הדם לבדו מן השעיר ובזה אחת לבעלם ולא לנים אלא במעלה וכך היה מונה ערבה ל
הדם לבדו מן השעיר ובזה אחת לבעלם ולא לנים אלא במעלה וכך היה מונה ערבה ל
הדם לבדו מן השעיר ובזה אחת לבעלם ולא לנים אלא במעלה וכך היה מונה ערבה ל
הדם לבדו מן השעיר ובזה אחת לבעלם ולא לנים אלא במעלה וכך היה מונה ערבה ל

לפי לא יכון פיה כמאר ולא נמר אלא נס לא מן בחר מכשיל וקלקל ושלשה בחר בחיטין
יריד בה ומנים הנכנס עלבשה בחיטין שיכין נכנס עליו סודרומי ומיכן לך
אמר ל מעולה עלי ל סמאל בו מן שאתה: כל מעשה יום הכפורים האמור על
הפרר הקריים מעשה לחברו לא עשה כלום הקריים לם בשעיר לגם בפר יחזור
ויבא מהם בשעיר לאחר לם בפר אם עד שלא נסר אתה בהמנית שבחנים נשפך בלי
יביאלם אחר יחזור ויחה כהתלה מבחנים ובן בני כל וכן במזבח הזהב שכלם
כהרבה כהרבה בחנים עשרים ל עשר ולי שמעון אומר מפקם שלבקר מעשה הוא מנחתו
ר שמעון ור ל עשר יקנאם אומר אם הינה שלש הזאות אז ארבע ושלבר הלם נגד
ל עדר עלי מאמעהכן ל הזאות הלם אחר ואין הלבה כמותם

פרק שני

שנים עשר יום הכפורים מקריבים שהוא שנים
במדינה ובקומה ובדמים ולקיחתן פתחה את עלבי שאינם שוים כשרים לקח אחד
מהן הנים ואחל לאחר כשרים מה אחר מהן אם עד שלא הגיל מה יקח זולתו
ואם משהגיל מה יביא שנים ויגיל עלהם כהתלה ויאמר אם שלשם מה יביא
שעלה עלו הגורל לשם יקריים הקהנו ואם שלשם מה שעלה עלו הגורל
לשאול יקריים הקהנו והשני ירעה עד שיסקאב ויכפר ויפלא לימין לעבה שאם
תשאה הדבור מהקר יהודה אומר לי יהודה שלפר הלם יום
המשקלה מה במשקלה ישפך הלם: הקרר לפני שני שעירי יום הכפורים
הגלאה מראה והקולה ומאה עלה בה ישר יקח שלש שעים וקאל אלקה אה שלמה
וקאל ונקן אהרן עלשם השעירים פנאל ל עקל אוה שיר ל אם הקחמים בור דמה
שנים במראה ובקומה ובדמים ואשיאה קלאל ל אחם נלם עקל ל נאב לקלה בעד אלה
השעיר השעיר לם יקל האחר פריל בגלל שעיר מלל מיקום וקלבה בא ויאמר אם
שלשם מה ואם שלשאל מה לבמו אין יקל לקלן שני עלי לכרבן שלשם הנגל
כי פסחים אם לי אמר לו רבי ואם לבה אמר לו רבי לאן לאשר עשה אל ובעל לגורל
מאה אחר מאה ואמאה בו ואחל כל יום קולב אין כאן שלשם בו לי מאה אז כל יום
אין כאן שלשאל בו לי מאה וקולב והשני כעבה יריד בה בשלם לא נכנס אין קטוע
ל הלבה לעלה חיים עתים ומעשה מקבה אם הגלם לבית הגדרה חגי הפעה ומעלים אם
שעירי יום הכפורים חטאה בדור המאה קאל ומאה עלה בה ישר ל נכו ואין הלבה כמה
יהודה: בא לאל שעיר המשקלה ומסר שני ידיו עליו והתוודה וכבר בה אמר
אומה עם עון פשעו וחטאו לפנין עמך בית ישראל אומה עם כפר נא לעונות הלשון
ולחטאים שעון ופשעו ושחטאו לפנין עמך ישראל כפר בתורת משה עבד עמר

כי בזה בזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני ה׳ תטהרו: הכהן הגדול אם עלה אחר ברוך שם
כבוד מלכותו לעולם ועד: קל בנגלע אין לקבה ל ולני אין ילבר חטאת עון פשע
מעבר לאי שבוא מולכו ובל כשרים לבולנו אלא שעשו כתנים בגלים ולא בגו חטאים
אם ישרל לבולנו אמר יום מעשה הלנו עליכם מכפר: ושרל בה: לא ל נקל
אם קול אלה איש לבשיר אם בגד: ובגד עשיו לו מכנסי הבדים שהיו מלבשים בעת
בשעבו ואומרים לו טול ושא טול ושא: מיכי: ירושלם הינו מלבין אותו עד סוכה בראשונה
עדר סוכות מלרו שלם ועד בוק בשעים בים שבעה ומחצה לבל מלל: לבים נאמר
מסה עשר מן מל לאן בים ל מל שבעה בימים ומחצה וכאן מן ירושלם ל מלכה ל
אם מקה בוק אמנא עשרה מלאן ולך בשעים בים ובאן בן ל סוכה וסוכה מל ומן
אלבי אמה ל הנ בתוש שבת ובל בן ל סוכה ל אכרה ובן בוק עם מלים:
על ל סוכה וסוכה אומרים לו בני מיון ובני מים ומלים אותן מסוכה לסוכה חוץ מן
האחרון שבכן שאינו מגיע עמו לבוק אלא עומד מרחוק ורואה אה מעשיו: קל
עלמה אין בן לסוכה וסוכה בתוש שבת מגבן אבל לסוכה אין ירשה לסוכה ל הנשא
ואם ל סוכה אכרה בשבת ובן שוק שם מלים ולאן ימי יקלר ימי נר מגל ל ד בו בתוש
שבת בלבד עומד מרחוק: מה בין עשה חלק לשון שלא הוה ישן בסוכה
ותצו קשר בין שני ידיו ולקחם לאחוריו והוא מהלבל ויורל לא מה מנו עלה
הגר על שבתא ועשה אבריים איברים בארבעים לבולנו בתוש סוכה האחרונה עד שתשך
מאמתי מטמא בגדים מעשיהם לתומתי ירושלם ל שמעון אומר מעשה מחיבן לטהר
לא ירבו ל לאלה בגלגלה ל ל נכל איאר הבין קבל מתים בשעיר פרים אין
ל לגוב בגלגלן אין ילחה השעיר ולי אוב אין לא ירבו הא בגלגלה בין קרנו א
איאר מ מאל לבעה מלל לאמה פנאי לי לשון שלא הוי בל אבין אולא ל בשעיר
ומסה יבבה אם ל מעבבה ל בים ונע ל מלרים מעלה השעיר אות מן מא בגדים
מאל ומעל אה בגד לגד בגד ואין בלבה כבר שמעון: בא לו אל הבר ואל
שעיר הנשרפים ליבנים והוציא אה אמנו ביבן ונתן בעלים והקטיבן על גבי המזבח
לבנים בעקל ל הוציאים לבי מבשרי בה בשרי בה מעמה: מה מאין בגדים מעשיהם לחומה
בעשרה ל שמעון אומר מעשיהם ברוכים: קלנים בעקלנים אין ירבע בעבד שלמה
בגלגלן מלר לקול אלה אה עולו ואה בשר ונע ל הנורה והשרן אה כבר בגדיו ואין
אמרו לבבן ולל הנ בעשיר למדבר ומנין מיון לעין שבנ בעשיר למדבר ביבנים
היו עשים שנים בבוקים ויולדים שבנ בעשיר לבדבר: אמר ר יהודה הלא מים ולל
בבלבן שלא מלים מירושלם ועל בית חורון בגבים מלבתים מים מלל ועשון כל
מלל לנים שבנ בעשיר למדבר: ביבנות ל ירבאמה לי יהודה עקבל אין

משהגיע עשיר למדבר נעשה מדבר ועלה אותה לא בגיעלשוק פלגלגי יקלל מקללי
מת. כל בית חורין לא יבא במדבר פרק ואין הלבה כי. כולל

פרק שניעי

אם ראשה הוא בגבול. בוים
באלו בהן נ׳ נלקיה
קוראת ואם לאו בתלבש בה בהם מעשה חיד הכנסת נוטל מפר הנבה ונתנו לבית נאמר בהכנסת
ויאמר הכנסת נעבר לשון והבנן נתנו לבהן גדול ובהן גדול עשה ומקבל קורא
עובר קוראת אחרי מנה ואחר בעשור ונלא אתה בהנה ומנחתה בחיקו ואמרת לפני
ממה שקרי׳ בי לבוכה כתוב ובעשור שבחומש בפקודים קוראת אותן על
ומברך עליהן שמונה ברכות על בהנה ועל בעבודה ועל בה ודאה ועל אחרת
בעם ועל המקדש ועל ישראל ועל בהנים ועל שאר הפלה: אשר נתן לבם
מעלה לעלמך אם לא קראה לשם עבודה לגלך. נוי לא אם יקרי׳ בני לוי אבלא
ויקלה אם ראשה בגבול. בוים קוראת אעלמך אם נוי לא אם לבם גבי בהנה ולא
נר וקלה לא עבודה לאם לא אעלה עבנאת בגבי בהנה נהנו לבהנה שלא בשעת עבודה
ויצאולא מפר מן ילא. ל׳ לבקרים לא בקרים ולא קראה אחרת בי בשרבנאים
שלי. נוי לאנפאים אם יגלה בנאר לאם קולה עומד לגל אותה כאם שלבא קבל לגל
ואשה עשרה. שלא ומא בעלבא לא. נגלה פיבא אעלאנר מלב ביבלה כאשה לחולה
לא בקאבה ניבואבקרה ויש לבה ... ולי. אולב אם יקרא ובעשור שבחומש בפקודים
חתפלל לאם לא יקרי׳ לשלוח לאחר כי שנים מפרי בקרות מעשה פנה ראשון ולא אינה
נוי. ט׳ מפר בקרה בעבור מעשה כבגד עבור פלגלגי לא. טלי מפר מוסה חבי. יעל
לחומש בפקודים ולא אינה יקרי׳ בספר שני והיה לשמעה ברכה לאלה אשר
בחר בנו מכלה עמים וכן ניקרא בפ׳ ובארבע בעד בעמים לקראה אשר נתן לנו תורת
אמת וכן הי׳ לברכה לתאנה ולא לקללה ראה ... לבינו וכן ולא כאבעה מנים
אנתנו לכ׳ וכן ולא כאמתה פלה לנו וכן ולא מאלסה. יעזו לי לואה לשכיבה לא
מקדש ואם יקבל אלה בהלבה ולא מאבעה. יעזו אם יבארך אלהה לשבים ויקל
מקרי׳ כבים ונתו בהא ולקאמנה. יעזו לי אנאלה. ישלא ואם. ישרבים אלה ותבר
ברוך אתה ... שומע תפלה: הרואה בהן גדול מסה ואם קוראים ראה בר נשעי
השרטים הרואה בר נשעי תשרטים אינו רואה בהן גדול בשה אם קוראים לא מנני
שאינו רואה. אלא שהיה דרך רחוקה ומלאכה שנים היה באחת: אעלמך
אותה. נוי לאנפאים אם יקרב עבודה וימלא לי׳ עבודה באינה: אם בגבי. טוח
קרא קדש. ידיו ורגלו ויעשו. ידיו ורגלו כל עלה ונסבלו. הנאו לו בגד. אבה ולבש
וקדש. ידיו ורגלו ויעלו ועשה את אילו ואת אילו בעם עם שבעת בגדים תמיד

רבי׳ אלעזר ר׳ עקיבא אומר עם בגדיו שלשתן הי׳ נקבים ובר בעולה והשעיר
העשה בחוץ הי׳ נקבים עם בגדיו שלבן בערבים: ר׳ לעזר אם
הקבה לא הקריב יום טוב כבוד עלה הקבה לכן ולבן אלה יקרב בגדיו שלשה
ובעבד עבודה ביום כמה הקלים ושבתא ובערבא אינו מלבש עם ואמרו חכמים
ובעבד לבד בי בעולה ובעד לבד שבעה בגדים ובעד לבד בגדיו שלבן בערבים
ובעד לבד בי בעולה ובעד לבד שבעה בגדים ובעד לבד בגדיו שלבן בערבים
לאם עבודות הבגדים בי חומש ויקרא ובי בעולה שבעה בגדים בי חומש בפקודים
ולי עקיבא הקול אם לא הקבה אם יקרב בגדיו שלשה ובעבד בי בעולה שבעה בגדים
לבשמה קרבן מוסף ואלה יקול בי לא מוסף מלבד עולה בבקר ובי כאמרה אל
בגדיו שלשה ולי עזר יקול אותה בלבד לבן בי נר יום לא עבודה ובעד לבד עבודה
הי׳ ובעד לבד שעיר הנעשה בחוץ ובעד לבד אינו מלבש בעם ובעד לבד אמרה
חטאת ובעד לבד בגדיו שלבן בערבים ולבה בי עקיבא. קדש. ידיו ורגלו ופשט
ידיו וטבל עלה ונסבלו הביאו לו בגדי לבן ולבש וקדש. ידיו ורגלו ובא ויעשה את
עולתו ואת עולת העם וקדש. ידיו ורגלו ופשט. ידיו וטבל עלה ונסבלו הביאו לו בגדי
זהב ולבש וקדש. ידיו ורגלו ובא לקטיר את הקטיר ורבי שלבן בערבים ולבש יבאת
הנר ותקדש. ידיו ורגלו ופשט הביאו לו בגדי עצמו ולבש ומלאים אותו על בגדיו
ויפטוב הי׳ עושה לאהביו עלה. יעשה באלה מן הקודש: בבן גדול המשמש בשמונה
בגדים ובבלי׳ן בארבעה בבגדים בגדים בגדים ובאבנט מוסיף עליו בבן גדול
תשע ואבל ומעיל ציץ ואלו נשאלים באורים ותמים ואין נשאלים בבן לבלי׳ון אלא
לגלך ולבי׳ בלין ולמי שעורך בעבור בו: קולה באלו שאלין ידיל בה אם לא יסאל
באורים ותמים אלא בבן גדול לבעל בבלה לשמונה בגדים ובבה לא מגיל אלי
ולבי׳ נמה אם ידל בבן גדול ובבה לא לא אבון וידל לא מאיל ובבה לא לבי׳ לבבן ויקול
בל אבעל כלא ובלא אל לא בי נאובה לבבן ויקולבה אבעל אל לא בבעל בחסה
אם יבקול לבבי לא תשן לאם בי אלבאבבא כאמלה לאם בי מבקול אבבבי יעקב
ויאמר שנים עשר שבטים עמה נין לבתאב ובי מבקול בעל אמאיבי
... ולאיטן לבבן אלא נבי׳ לאם לא מקול עשה לבבן שמדבר בבוד
בקונה ושבינה שורה עלו שאלין בו ושאין מדבר בבוד בקודש ואין שבינה שורה עלו
אין שאלין בו ואמנא אשהראים ה אם לא יסאל אלא מלך ואבנים בדין ונחבמה לקול
אלה בי בשמה ומלך ולבבי לא עבר הבה. עבר לא בעבר בלא לבבי ... בו ולבבי. שלא
אבו ולבבי לא ונעל לקל ולבבי. שלא אה משוח מלחמה ולבבי בבבו מעבר. ובלבד
לא עבור בעבורו. ולבבי בתבקולה ולבבי. שלא אבן ואל ולבבי מנא בבן מבקול
עלו לאמשן מלבלאבר בין בבאבה אמנא לא שבטים מבקובה עלו אבנים בלבלה

פגרי עדים לאחרן פ׳ כל חוב כמסה ועשרים חדש ואפס
וסן מכתוב בוסן כמאת בתבואה ואשאר בה אלף כ׳ קולן
עדותה בוסן שמו ולחוב שמכתוב בו אולמא ראובן
על בקעה לשמעון ולמכתוב בו אלמא שמעון על בקעה
לשמעון

ראובן שמעון בקעה בוסן

פרק שמיני

יום הכפורים אסור רחיצה וסיכה ונעילת הסנדל ובתשמישו המטה המלך וכלה ורחצו
ורחמיצה וכסיכה ונעילת הסנדל ובתשמישו המטה המלך וכלה רחצו אתם ונקיו
והביאו הנערות את הבשמים לבני ל׳ עשר וחבריהם אומרים אמר כל יום הכפורים
בבוקרה הבאה כמות וכו׳ עטרה והשובה כמלאת לבמיין חייב כל באלו מישרש
לבבוקרה וכל המשקין מצטרפין לבמלאת לבמיין האוכל והשותה אינם מצטרפין:

לא יב) פירש לקרות אל אכסן מן בלה לאשיאר פ׳ נפ אם בתוב ואמרתם פרה
לבני ענני כמם מראתה קאל שבת שבתון וכן וקאל שבת שבתון וכן ובעשור וכן אך
בעשור וכן ובביאתה לבם וכן ונתה לשלם אין לך לבחרים כמסה אשיאמן מיומלו
אומאם ואם לאוכלה ל׳ אם בחמאם בל מגיע ל מלאכה מל דבר ואוכלעאל ל ועל ל נאם
ונאם כל ואחרה מן הלה לבני ענני פ׳ל כתב לבנה אשאראה ואמאשתה ואעל
בחר מנהא נקל ותלה לבנה לנה מן פעל שיאמעבה מרבה ולבלה מעבה קולב אמר
בר לאוכלה ענני ל עמים ל שראב בולי לנה פעב כל מלאכה בתולת ל שעור ל מנה
ואן בקאל אקל בהו איכא אמר ולמאב מרבה מאלה פ׳ ל מבעלי עלי ל עני
ובאבה לאכלה בהשאבה בהיא ונא ל נקל דבר שהבשל הלבה בו ואכלבה ושבה ל מלך
ראל מנה ל ינה קאל מלך בנה בפאר עינך וכלך ל לבה כלי שלא הבשלה עד
מלה לבלך אבחנה לבמיא נחל ולבהמיא וכוכבה: נמה בעבה בבבה קאל
כובבה הבשה שאמרו חבירה מרבה שבה נשרח ברעבנה נ׳ בבא נמלאה לבמיין
ישרב מקראלא לו רלה לנבה ואחלה מן פיה נקי שלקה ובלי ואנמא בא
בבלכבה ראימא אן נמיע ל בעבדין לבאה פ׳ נמיע שלי עבנה הלבה נמאה

אכל ושתה בעלם אחד אינו חייב אלא מטאה אחד שנה ואכל ועשה מלאכה
חייב שתי חטאות אכל אכלים שאינם ראויים לאכילה שהם משקין שאינם ראויים
לשתיה שהם יבר אן מבר״ם פטור המנוקים ואין מעבים אומם ביום הכפורים אכל
מחבלים אומם קנסה לשבר וקולם לשתים כשבלשיהם רבלים כמנהגם: יבר למאלה
לשתי המלם מן סחרת אלא כבם מל לבלה ומזרים ל מלי מחבלים אומם שלרים אלא
(ירלנו) שבה קבל לאומם ל שאם לבם כמנלים) לאמרבה אלו כבה ואחבה לאמרבה לאמרבה

ואעלם אין ל לכרות מן הלשבה עשר עשמה סמלה ל אנאהה מן אתקה עשרה סנה
כמלה ל אמתה ל שיאם מדאור תמר לאן ל אנאהה אחמל לבשיאם מן ל לכרות אם מאנו
ל לכרות אחר ל מתחלל מן אנאמאבה אכבה ל לכרות ל אנאהה מן אתל עשרה סנה
כולמן ל נבאר כלה מרבבן בה לבקב במדבה נמן בסנה סנן נמן שיאמנים כולמן
מעאהה מן ל נבאר מן ל לכרות ל אנאהה מלה ידבנא פ׳ ל שיאם ולאן ט עמון חכמים
תלתה לנה: עברה שבבה מאכלים אוכבה עד שבשבת ונשאה חולה מאכלים
אוכל על פי בקי״ם ואם אין שם בקי״ם מאכלים אותו על פי עצמו עד שיאמר לי״:
ובלב אם שלקה ל אמריאבה ל תאמל בשר חזיר ובחרבבה ט בעבה
לבמרה אם אינה מעבה חלי בסבקרי נמלמא ובקי״ם הם ל מבהרה ניר״ל בה בעת
מלבה ל אוכבה ובתלבה ל קצבה אחבאים ביבאה לבשלב אם ל מרי״ל מלבי מאנלב
אם אכל ט עם ולמקאל נמיע ל אנבאה לא יחלאו אל אכל ט עם חלי ישבע ואם
אפלי שביב מאחרי אנה יחלאו אם יאכל ובאקאל לם נחלאו שי ט עם איבא לא
מעמאן בלאם ל מרי״ל ואם אכבלבה ל אנבאה ובקאל בעבבה יחלאו אם ט עם ובקאל
ל בעבלא יחלאו. מבעבמן אמתבבה או אכבבה פא בפמלי עלבבה ומלמבה
פ׳ מעמנה אם עמאבה לאן ל אכל עבשאם סלה נמלה לבקל: מי שאחזו בלשון
מאכלים אוכל אתכל לבבים טמאים עד שיאורו עיניו מי שנשכו כלב שוטה אין מאכלין
אותו מחבלי כבל שלו מבלה בן חבש מבנה ועד אמר מבלה בן חבש בחוש
בהו מנים לן לבקו פם בשבת מבלה שבנה סלה נמלה ובכל סלה נמלה לוחה אכל
מבבה: בולמוס נחמן אנאנו ל שבע חלבה מן לבעם פם ל מעבה מאלא אכל
עבה ואבלבה לבאל ל ט לבמה עם עינה ובבים טמאים בי ל מחבמאבה טאלים
ומעלים ובשבה ט מאה ובבה ולא יבאבן באולא כאן ישעם ל אאל חמאן ואנבה
ישעם ל אבלה פי ל אבלה פא אבלבה אן אם עמנה מאבו אאל חמאן ואנשה בהו
בה אם לבאל לבאבה לבאה אם בבר הבאל ל תנה ל לבאבה נם אסם ל עבאל אי
עבאבה אם אם לבבה מבבה בן מבה פי הלבה אם ישעם ל אשאן יום עבה כלה
בבבה כבר ל לבה ל לבב אלא נפש לאן לבב אמאם ינבה בל מבבה ל מבבה
אבלבן אבה ל הבעלי עלי שבי יעבה אלא פי ל בבה בבב בקם ל לי בן אמר ל מבי
אבבה לקאם לבבה לבבה ל לבי בבה אמאם ל בבב בל לבאם בלא לאן אמר כבא
ובלבן לא יאבלה לי״ם ובבבה ל לבי בבה אמאם ל בבב בל לבאם בלא לאן אמר כבא
אבו כבי שלבה ל סבה נמאבה אחבה באבבה לבחרם עלי ל מבאבה לבלב ולא
יבלה ל לבה ל סבה ל אבלם ל מבי״ל לבי ל מבי״ל אבבבה ל לבבה לא נבלה בל
לבלבה ל מבלם ל מבלם מן חלל שבבה אבבבה ל נפ חבי לא נחלל עלי שבי שבבה

מי שנפלה עליו מרובה ספק הוא שם ספק אינו שם ספק חי ספק מת ספק נס-
ספק ישראל מפקחין עליו מצאוהו חי מפקחין עליו ואם מת יניחוהו: מפקחין ומעבר
עליה ויכרוך ואינו חולץ. אמרה לו יבם נפל פלוני חלצה יחבר אכתר לאמה ויחיה
כל חקיקה פלוני ולבה חי ועליו אומר כי חיה לא יעיד בר אינסר שי ימות יחבר עליה
ויכרוך ולא חמיעון קולה מצאוהו חי מפקחין עליו וקולה ואם מת יניחוהו לאם מן
לחכמים מן. עקיבא מכלים אותו מתוך מפני הליקה פמעלמא אין מן המעלה לא
מקבלין עליה אומר. יקרך הנער: חטאתה ואשם ודמי מכבדים מי בקרוים בכבודים
מכבדים עם הבשורה הבשורה מכבדת עלי עבירותיך לאם ועלי עשה ועלי לא העשה
ועלי החמורות תיא הולה עד שיבוא יום הכבודים ויכבדו: אחפיר הסר לאיש
ואעמוד עליהם ולכל אם אלא שנו לאנסים בעשה ולא בעשה אם ביד בעשה ושלא
בשורה. ומבר לבי עלי לי מקאם ולא הובה בי אם. עקרן בדרבה בין ידי אלה ויגל
עלי מה תעל ולהקים אלא. פעלי לכל לי תעל אבדא יקלבי לי אעקבאן ולאנעם אל
עם לי לוב ומלדה ועזב ירוחי וקאלבי לי נלאמה עליה פי אחרי שלה נחלקי וכו
ואלא ביד בלאו ועשה בשורה הולה יום הכבודים מכבד ואלא אנו ברא
בבבי הות ומיתה ביד בין במאי לאמה עליה חטאתה או אלוב לובא לאמה לי אשם
ודמי ובביא חטאתן ואשמו ועשה בשורה עכבר לו עלי לי מקאם ועל לי הובה כהו
אם מביא חטאתו יחקאב הובה והוקולה והגולה אשם חס עליה ואלא ביד בבבי
ומיתה ביד בין ועשה בשורה הבשורה יום הכבודים הלם ויסורין ממלקין פאלא
מאה כמל נבראה ולא כלה אלא הלי. בדינו אמת באלם פהו פטור ולא אלא
לבאמלם הכל עבודת יום הכבודים אמת אלא נאמה תקל עלמה אם בשאר באשה
הבר לנוב לבאמת בין לי אלו שבועה: האומר אחטא ואשוב ואחטא ואשוב
אין מתפיקין בידו לעשות תשובה אחטא ויום הכבודים מכבר אין יום הכבודים
מכבר עבירות שבין אדם למקום יום הכבודים מכבר שבינו לבין חברו אין יום הכבודים
מכבר עד שירצה את חבירו לרש לעשר בן עשרים מלא חטאתיה לפני
בשבריו עבירות שבין אדם למקום יום הכבודים מכבר שבינו לבין חבריו אין יום
הכבודים מכבר עד שירצה את חבירו אמר רבי עקיבא אשרי כם. ישראל לפני מי אתם
מטהרין ומי מטהר אתכם אביכם שבשמים שנאמר ויזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם
וכו ואומר מקוה. ישראל מה המקוה מטהר את הטמאים אף הקב"ה מטהר את
ישראל: קולה אחטא ויום הכבודים מכבר אין יום הכבודים מכבר מגלגל קולה אין מפ
מתפיקין בידו לעשות תשובה אם אינו לא יעיד לו אם יבא לחטא עוד כבר מאי
אין נבר לה בלבד לא יום ושעיר המשתלח [illegible] לחבילה ברין [illegible]
[illegible]

סוכה שביא נבוכל מעשרים אמה בפולבה
ר' בולה מבאי ושאינה נבוהה עשרה טפחים ואין לה שלש דפנות ושחמה
מרובה מן הצל פסולה סוכה הישנה ביום שמיני חסלם ובית הלל מכשיר. ר' אני 12
ביא ישראל לא שעשאה קודם לחג שלשים יום אבל אם עשאה לשם בחג אפילו מהלה
הגיה כשרה: לא אגל עגלה סוכה לירה עדיי בעגל פלגלה לא תבין אעלה מן
עשרים מראעלה ר' בולה יקול לירה בבעגל פלגלה. יהיה אלו מעלה בי ראיה לא
עלו ומקראר בהעלה לא אקל מן מבעל בשבת טולא בי מבעל בבאה עדיה
וחל הקדמה בי הלא לא מדר אצל מן נעלבה לבחות מעלשה לבוד לאמי ומעבה
מן שעור מקום לא אקל מן ארבעה טפחים וקולה ואין לה שלש דפנות אין הבין
לא חלין פמלמן לא חיה לא תעלה ולא בין בבה טפח ומשבו נעלה בבחות מעלשה ממור
לבאן חגי. בין שלא שעור מקום ולבלה לא סוכה הלולה אשבאל לא אול מן הבין הלולה
חיה אחלה מהבלה פלא מהלה אלו. אבלי ולבה צורבה
לא
בין בה ארבע מן טפח ויקי מה בבחות מעלשה ממור לבוקן חגי. בין בי לא חמה
לעראו. לי ביב ובין לא חיה ארבעה טפחים ולבלה צורבה
ולבלה בהלאו צורבה לבחה ולא שבלא לא תעלה אם. בין לבא מלמן מעלאה
מוקאבלה בבה הלאו אלו חלי הלולה. בין בבה אלבלר מן ארבעה טפחים
ויקי מה בבחות מעלשה ממור לבוקן ביבן בבה שעור סוכה קטנה ולבלה שבעה
טפחים ולבלה אי לא הלאו צורבה לבחה ולבלה צורבה לא
מאמא אלו בי בלבלה לא צורבה לא אבלה אלו אהבה ומשבו לבן לא חלין
מעבלה וקלבלה לבי ערבון צורבה לבחה שאמרו בלה מיבא וקבה מיבן
לבלא לבבן ובונה בבחר אוב לא נחלאו אם הבלא לבבה לבבן וקולה שחמה בבר
לא לבבה בבלה אלי ילא אלא כמה חמה ולבלה עון לבי כשרה אשמה יהי
אלי לבן בבן בינה מקלאר לשמה בי לא לי מלל מקאר לא מעשה אלי סוכה
לבבה לא מעבבה בבי בשרה לא לבבה לבבה לא לבבה לבבה לא מקל לבי בבבה אם לא
מעבבה לבה בבן בי עלה לא מבאלו בל ברבאן אן לא לבבה אלא לבבה עלי לבבה בי
לבבה בי לא לי אבבי מן לבבה לא לבבה לבבה ואין לבבה לבבה: העשה סוכתו
בבבה לבבה עשה בבור בבית סוכה על גבי בבבה בעליונה בחה ובתחתונה
לבבה יבבלה אומר אם אין בה לבבי: בעליונה אחה בתחתונה כשרה: יבבה בקולבה
לבן אלא בבלה לבבה ולבבה אם אלא כמה מקל לא בבלבה מן לבבה בי לא יהי לבבה

בורה ולא על האבל ל פרש ול כתב לא תקבסם עליה בלא אפר לאן אם התחילה סוכה
לאוכל על סקף ל מוקף ה נעול ואם כשם אי אפשר אם לקובה כי תיז חסול לפרש ול כתב חלבנה
חסונה בלא כלאן אם בתחילה בסוכה כשם כאן כי חיז חלבנה חמלגא לו יגא ו יגרב בגיא
פהיתר אסקלגי יבורה וחכמים ואין הלכה כי יהורה: ברש עליה סלין מפת
המגיה או החתיבה מכתב הקשר או שבבשה על גב הקי בגון פסולה אבל פורשה ואינו עבל
ונקלטין הגמרה: נשר לשי שלי יסקס מן לאוריאה ול אם כאן מן לבאה לי יסקן
בה וקיבון ארבעה קונים פחות לא כתב עליה אחר סקף ובכן סוכה בבור מוכרת
וכשרים אן יכון כי ארבעה לקונים עשרה טפחים פחות מאחר ונקלטין המסה קנים
כלים פחות בכתב עליה מאי לא חלה בסקף ואם בכתב מסאחרת הרחק סקף ל סוכה לא
כי סוכה לגבי עצה מכתב הקשר: בלבד עליה את הגבן ואת הלבנה ואת
הקי בום וסכך על גבן פסולה אם היה הסיכוך הרבה מהם או שקיבים כשרה אם
הכלי כל שאינו מקבל טומאה ובגון מן הארץ מקפבין בו: אם היה מכוך ביום
מכון כשרה כשרים אן יקט עבה לאוכל אן לא יקטעבה שאין מכך כשר פסול
ופסולה לאן לא יגא ל הסקין בל נבאה ל מהלל לעלה ובינבא בעי וקולה אן שקרים
כשרה כשרים אם יחרבה בעד מטעבה ויבאה ותיגל הכן סוכה ועל אן מעלים
ל סקף אן כלה מן הוה ל גבן אן ל לאשר חבי יכן מעשה לאם מוכה לאן ל אכל עשה
חג בסל בעשה לכן וקאלו אם העשה ולאם מן העשן ובלא ל אכל לי לכר אן כלמה ינבה
מן ל ארץ ולא יגבה ולכל אלא יכון מלל בסוכה ל הגאב ואואים ל עבל לא
הנגנה לבא הו אכל עתיח יעקבר עליה ל אשארה אלבה חלבה הגלל חבה בגל לגד
מן באסלר מלגר ומיכב ולא ל עקל בסוכה לבן ויקב הבתוב מדבר יעני אן הכון
ל סוכה מעבה ומן אמקבלה: חבלי בש חבלי עצים וחבלי כלים אין מסכבין בהן
ואם הבינן כשרות וכלם כשרות לבבות: נקבי איאר יגעל ל אנסים הלך ל קבאר
ל מרבוטה מן אכל ל חלל לקבל אן לכרבאה הנאר הנה יכאנו בעד כלב ונקבה לגבו
סקפא לסוכה ולכל לא יגא לאכל לי לכרבאה העשה לאנס הנעלי חלבלב
חל הלך ל חמ חבי יכן מעשה לגאם סוכה ורדנה ל הנס מן אכל בלה ל הקיב
עמל ל סקף בל קהקף ל מרבוטה: מסכבין בנסבי לכבי ל יהורה אליעזר אומר
נתן עליה נסר שקורא רחב ארבעה טפחים כשרה וחכמים אומרים בתחלה:
יי לאלואה פאן כאנה הלך ל אלואה שקה חבי יכן ה כסעה ל לה מעבה אקל מן שלשה
טפחים נאם ל מרוקבה לבבי בל אלואה כל ל קבי ואם כאן ה כסעה ל לה מעבה
טפחים לי הו שאר אנסים חלבה ל הקיל בבא לבבי הלל כאן כסעה הלך
אל אה אקל מן ארבעה ואם כלה מן שלשה פחות אסקלגי יבורה ו יאמר יבוד

והרמב"ם פירש מן
אמאן עשרה בגדי מאמר
עשרה בגדים הגדל
כלים

הנשמה

גם ל הסקין בבא לבוראה אחל מן ארבעה ואין בבן שעור מקום ו מאיר יחיס לבוה
אסלר מן שלשה ט פחים ו יצאו מקרבה לבוה והלבה כי יהורה: הקרבה שאין עליה
עצים בה כי יהורה אומר מעשה בית הלל או מקבקבה ו נוטל אחת מבבקיה בית שמאי
אומרים מקבקבה ונוטל אחת מבבקיה כי מאיר אומר נוטל אחת מבבקיה ואינו צריך
לבקבה: הקרבה הסקין ל שבה ומעיה בה לבראן לי ירמי על פרשה ל אלואה
ין ל בריבוא לני ומקבקבה הו אן כלשהאמן ל הסמיר ונוטל אחת מבבקיה הו אן יהל
לח מן בין לחין ומלל מוקשה הלב ל אלואה ל הן כלשהאמן סכך סוכה ובית שמאי יכלון אן
עלבי שקבקבה נוטל אחת מבבקיה לאנה: עקבלין אן בטולבקרה לאיכון אלא בטיל
אחת מבבקיה ל יהורה יקול אן בית הלל עקבלין אן באחד בארין ל מעלן יכון בטול
הקרבה ו מאיר יקול אן בית שמאי ובית הלל מעלמין אן בטול הקרבה לא יכון אלא בטיל
אחת מבבקיה והלבה כי יהורה על מה כי מן מלהב בית הלל: במקבה מוכרו
בשטלין או באבן ופה המטה אם יש בין ביעבן כמאתן כשרה החוטים בעיש לעשות
לו סוכה אינה סוכה: לא יגא ל הסקין בשטלין לאוראה לסה בלל מקרע ואר ופה
מעטה כלים ומקן בלות טומאה וקולה כמאתן ירד בה מקלה בקרב לא בקרב
לאן ל אכל עצמה אלה אלא כאן ברוך כעומד פסולה ובלה ל שטלין וכלב לסכך
פסול אומה הן ברוך פלגל חמאן אן יכון בית אסלר מלהבא בעי ומלל ביהבא
יגא ל הסקין בה ותיגל הכן כשרה ואומה שאר חוטם בעיש אינה סוכה לאיכל לי
ירמי לך בעשה לאם העשן ואלא נבש כי כרים ל מבלאן סוכה לאשר אן סקף
ל סוכה לי יקבל בה עבה הכרים ל מבלאן יכון סקף סוכה לחלב אן כאן כי ל עיש
חלב טפח המשר שבעה עמלן שם סוכה מתחלה הפ עלה שעור סוכה בעד הכרים
ל מבל כי יגא לחלב נאם: המשלשל לבנות מלמעלן למטן אם גבוה הכן בארץ
שלשה טפחים פחות מלמטן למעלן אם גבוה הכן בארץ עשרה טפחים כשרה כי
יהורה כשר שמלמטן למעלן עשרה טפחים כך מלמעלן למטן עשרה טפחים
המבוך מן הדבות שלשה טפחים פחות: ארבעה על סוכה לא יכון
ה טפחים כמה הקלים ו יוסי יעקבל מחיצה הגלי אם אפבה לחלב יקול
אן יכון לי אם לזוקם מהבל ל סקף ופה עשרה טפחים ולא כאן בוה ובין ל ארץ אסלר
מן שלשה טפחים נאם ואין הלבה כי יוסי: כיה שנחה ואפר שלבה אם יש
בהלבה בוך ארבע אמות פחות בחדר שהיא מונח ל
ומקילה בהבי אין
גלגלי בחחבה ובו אן מנגי מאמן בון כאם ל חיל

אמרו לו כמה כסף ומה לעשות הושיבו עשר בתוך עקומה ומי הלבה לעשרה
מסיני וקובה גדולה הן אי בקר כי ומה לעקומה מכל כולו פיב שבעה עלשבעה ורקה
בתוך לו אין הכם בתוך עקומה ונתנה לבעלה כי לו באמת לאדבר ואכבדה הוא לא עשה
הכון אמאם לו בעלה ואמרתי אמר בבדה לו לגאלה כי אשה לו לגלות עקומה חסר
בה עלי אי טעמא מני כי לו ביה לי הלך לו חיטים לבית בנה אולי שהן לאר לו
הלך לו חיטים לו יקיר בהא אם בכון חיטים לגדמין לי יסקל לו שהן לאר ואמרתי
בעבר לגדמין לו בוהמין לו טריק לו מפגטריק לו מאם או לו מוכה גדולה לי קל כבר
בכר פמולבין לחיטים ובין מכר כולו ואחרבי הלא לשון ותוקלבים מכל פסולמין בעד
מוסל בארבע אמות ובאמצע מוסל מארבעה טפחים עלי מא בכון לו הלא לפרק
הנשה מוכה מין עבין אן שמוכה לבולל לו לעשר פולמדי שאין לה גד ותמיד
מלבוריה מתחלה בקיטה מתחלה גדולה עשאה לשכיבה מקבלת טומאה ואין מסכבין
בה ולבסוף מסכבין בבן אינה מקבלת טומאה לו לעשר אומר אחת גדולה ואחת קטנה
עשאה לשכיבה מקבלת טומאה ואין מסכבין בה אם מסכבין בה ואינה מקבלת
טומאה: כמין דגן מכוסה על בהמה לעבה ^ והלבה כי לעשר לי כמה
מא כמן לבא נטמה עלי בהמה לעבה ^ או כמן לחיטים מרגבים טפחים בלא
פה כשכבה ואכבלאן לי לעשר והכמים פי לפמה לבה בנאקמה עבקה מגי
מחלבקטנה לשכיבה ומפי גדולה לבעל לגלגל עשאה לשכיבה מקבלת טומאה
מעבי לגלגל אם מגמה אבלא לבטל חבי יבין אנבא לשכיבה וקולה לבעל מסכבין בה
אומאה ובמחלבקטנה לי מגמה אבלא לבטל חבי יבין אנבא לבטל לי לעשר
יקול מפי גדולה שני לשכיבה חבי יבין אנבא לבטל ואין הלבה כי אלעשר

פרק שני

הישן תחת המטה לא יצא ידי חובתו אמר ר' יהודה בר גבי
ביינו ישנים תחת המטה בחנות בזקנים אמר ר' שמעון מעשה בזקן שבא לבית שבמגדל
שהיה ישן תחת המטה את רבן גמליאל לשקנים ראיתם זקני עבדו שבזו מגדל
ונזל עשה עבדים פטורים מן הסוכה ובא וישן לו תחת המטה לבי דרבו לא
תחת המטה לא יצא ידי חובתו: בשרט מן יטן ארבעה לו פרי עשרה טפחים
לי בין עשרה בעבה מקבלת טומאה סוכה בתוך סוכה ואין הלבה כי יהודה: הסומך סוכתו
לבבעי המוסל [illegible] עדה אמר אם אינה יכולה לעמוד בפני עצמה פסולה מפני
המקרה ולבה [illegible] כשרה [illegible] כי יהודה עשה סוכה לירק קבע בעוד וקד בקלה
לו מדרגה לגלגל ולא מן הכון מסתקלה בוהמה ומקלבלה הוא ין סרבה

מפני לו מטה מפני בינות קבע עלה וקנה יולל ואין הלבה כי יהודה: העשה
סוכתו נראה בעלבה אובראה הפסינה כשרה ועלין לה ביום טוב בראשון באילן
על לבי בגאל כשרה ואין עלין לה ביום טוב שפיים בילי אלים ואחה באילן אן
שפיים באילן ואחה בילי אלים כשרה ואין עלין לה ביום טוב שלא בילי אלים ואחה
שפיים באילן ואחה בילי אלים כשרה ואין עלין לה ביום טוב זה הכלל כל שינעל האילן ובאי כולה לגמרי
באילן כשרה ועלין לה ביום טוב: בראש הסלינה כשרה בשרט אן הכון
בנין עשאה כשרה ועלין לה ביום טוב: הנשאה לריח לבמה לריח לו מולגלה אבראה לו לבי מסם
הכה לו מוכה מן לוקאתה לי מיי לגאתקה לריח לו מולגלה אבראה לו לבי מסם
ביל אבראים ומי בין לבראים מן גמלה לאגיאה לו מחרמה לי שטוב אין עלין באילן
לאר וכבין על לבי בבמה: העשה סוכה בין האילנות ובאילנות לבמה
סוכה שלחי מצוה פטורין מן הסוכה חולה ומשמשיו פטורין מן הסוכה אולם
מאוכן עראי חוץ לסוכה: מעשה שהביאו לו לבן ותקן בן גמליאל לשלם את הבגדים
ולבן שלם לו לבי פוקבוקה הלל שלמיו ואמרו מעלה לסוכה ושמעו לו לבי שמאי
ולבל לחוקה מכוסה נשלו במקבה ואכל חוץ לסוכה ולא כלל אמרו: לא הלכה
לגדרים חיטים אלא בשרטין אחרהמאים בכון הלבה לשלי לי לגאתקה מקבלת
ולקוה חלי לא הלכה לבי ריח ובמעל כמאי עבר לו לשלמה לי ריקקה ולבעלי
אם מעל לאשבה ובין אלשאבה לבי ריחה חבי בלבה לא נמעלבא לי ריח
לאם מעל לאשבה מחיצה שאינה יכולה לעמוד ברוח מכבדה אינה מחיצה שאלו
עבנה אינה בעומק בטבה בטאר מן בטבה וקולה חוץ לסוכה לא אסר מרבין
ואכלבעלאי בוא אכל מקדאלי סיבא לא עלי עלה אין יכון סעוקה ואנמא אכלם
מראבה נגע חבי: סבבוה אכלה כמאי בעד ובלא לא מעשה אשלא אלבה לי עלמן
אם מן אראל לבחר ולא אכלשי ולא שרב חוץ לסוכה בלבד מחמוד ואם כאן בר לאמי:
ר' אלעזר אומר ארבע עשרה סעודות חייב אדם לאכל בסוכה אחת ביום ואחת
בלילה ואכלם אראי אין לבבר בן עזבה חוץ מלילי יום טוב הראשון בלבד נעוד אם
לאלה מן שלא אכל בלילי יום טוב הראשון שלא בלילי יום טוב האחרון וחכמים
אומרים אין לבבר בשלמין נעלה ונאמר מעלבה לא ואכל לבקר ומסר לא ואכל לבמעוד
לעלי יקול אם יקול אכלה בסכה בשבו שבת מי לי אמרה אין יכול מן סוכה מן
שלא אומאם כי ראה דאי מי אכלה לי לבראי ואכלה בלא לילי חכמים פטרום
תנשה עשר לחדשי מחמשה עשר ימים בראה ביאר אכלבמי אכלה לשבה הראשון לבקש
מעבה ובעל לבר אן שאכל אם אכל לי לבראה בסמיה בי מה לי מוגבה בלבד אינה
לי סוכה ומקל לי לי עשר שלש ילדי בבר אן אכלבמי לי לבאכבה הבנים בראה אכל בלילים
אמאם לי בבי ולבה לבראה מלאה בבנים ואין הבר בבר אלעשר: מי שהיה

ראשו ורובו בסוכה ושלחנו בחוץ הרי זה בית שמאי פוסלין ובית הלל מכשירין אמרו
בית הלל לבית שמאי מעשה שהלכו זקני בית שמאי וזקני בית הלל לבקר את יוחנן
בן החורוני ומצאוהו ראשו ורובו בסוכה ושלחנו בחוץ הרי זה אמרו לו מה בית שמאי
מעשה ראיתה את מה אמרו לך אם כן תיתה נוהגת לאדם מתבה מסוכה מי מיך
הלכה כבית שמאי: נשים ועבדים וקטנים פטורין מן הסוכה וכל הקטן שאינו צריך
לאמו חייב בסוכה מעשה בשילבה בלבן של שמאי היקן ובחנה את המעשה
ויסכן על בני המטה בשביל הקטן: קאל אלהב כל הארץ בית ישב בסוכה ואת
לעקל אן כלב בסוכה נשים ועבדים וקטנים וקטן שאינו צריך לאמו הו אן לא יגאלי
באנסם אלהה עוד קיאמה מן לגוה כמא פעל לבני אן לא אשאנב ואין הלכה כבית שמאי
לי הקל ולמה לבסוכה לגדור כלבה בי נמיע לאמנאן: כל שבעת הימים
עושה אדם את סוכתו קבע ואת בית הן עראי: ילדו נשמים מאמתי מותר לברוח
מעשה בר"ח המקבה מושלים לארה הדבר דומה לעבד שהיה נמשל לרבו
ושלבר הקיבן על בנו: מעון קבע אשר ועמדה והוא אם פרשה את בחסן בר"ש
עולה ויין נאי אכל בבית ושרב וירקד ונעל בית הבה בבית לא לבסוכה לא מבטל
לא מבטל ובר יחב בי לבתה לא בשאל ומקבה לא מרק לא נאמר לא לעשה בעאבה
ואיסר שי מן לאמא בשלבה ואתבנאת לבד במקבה שלבי בנים ובו לא בלא ומשחן לא
בי אסבע בשאר בשאר בלאמא ונאלא לא שתא בי אנם רובה בלא עלא קבלה מן אלהב
לבעלבה:

פרק שלישי

לולב הגזול ובית בש בשול שאשרה ושעיר
הנדחה בשול עקסם כאשר נבדו עליו בשול נבדו עליו בשר בית אומר
יוצלנו מלמעלה ובנין הר הבית בשל שלב שיש בו שלשה טפחים בכל
לבעשבו בשר: מצוה הבאה בעבירה לא מתמצה בלולב הגזול ושל אשרה
ושל עיר הנדחת בשול ובלה שאשרה בי אן הבן לא שבורה ובסה הבן לא
אקסאם לא אשרות בי עבודה זרה וקד עלמנא ק לבה הגזל ולא יבא בלא מ
החרם וקאל אלהב הרי עץ הדר ונאת לא נקל אן לבה הגזל בשלב
יבש לבי שאין לו הדר נבדו עליו הוא הן הבאר אוראקה מן סבר לולב אלבה
פוה ויבש שבה ביבה לא נפול עליו בלה לא עבה ונבדלו עליו הן הבדר
בעצבאן בעץ ולא הגזל ובדקו עליו בלה לא עבה ומלבבו אן
אן לא לולב יחגאב בראש ירבע עולב חגן הנגנבה אוראקה אבר אבנמאעה שלה
ומן מוצעה מן לאמה נפול לבקה לא לולבין בלבה לא נקל בבר לא לאגוה
ולא סבן מרבבה בעצבאן עלי בלבה כמאני לולבין עלי בלה לא עבה ובי לא הגזל

הגבה

כדי הרי הבית לא וקולבה שלשה טפחים כדי לשמע ידיל בה וכדי לנענע עד קדר
מאי מסטלבה ויחרבה והו מקדשי קבבה פלמס אן לא יפון לולב אקל מן ארבעה
טפחים מן לא קבין לא הרי לא קבבה מקדשי אבנאנה ולא יאבאנמאיטן מן בר
לולב מן הבהב לא ורקבן לא מנ לוגבן לא לבן בי ראם לולב ואן הלבה כי בוהר:
בלה הגזל ובית בש בשול שלמצבה ושל עיר הנדחת בשול נקטם ראשו נבדו עליו אן שבין
בלם הגזל ובית בש בשול שלמצבה ושל עיר הנדחת בשול נקטם ראשו נבדו עליו אן שבין
עבין מרובה מעליו בשול ואם מעבים בשר ואין מעבים בין טוב: עבין חבר
ומדרס אן הבן בלבן לא חבוב מולאן אן חמרא אמא אן כאנה כנבראן לא כאנה אכלה מן ל
ורק בבו חלאל ואן לבה נקטם בראשו בשול אינה הלבה: עבבה גזולה ובית בש בשול
שלמצבה ושל עיר הנדחת בשול [illegible] ראשה נבדו עליה ובבבבה [illegible]
אן שבין מן לבה עליה ושל בעל [illegible] כאן יקום לא [illegible] באלל אן לא עבבה
הבן אלא אן מן מוצעה לא מצא לקול אלהב ולדבי נתל בלבב אעלמך אן שלבבל בשר ה
לא קולבה הגזל עדבי נתל אנמא אראה בה בעבדיה לא נוע נבבה חיה נבבה וקולבה נקטם
ראשה בשול אינה הלבה: ר' ישמעאל אומר שלשה הלמים ושתי ערבות הלולב אחד
ואגדו אחד אפילו שנים קטומין ואחד שאינו קטום ר' טרפון אומר אפילו שלשה קטומין
ר' עקיבא אומר כשם שלולב אחד ואגדו אחד כך הדס אחד וערבה אחת: ואגדו אחד
כר' ישמעאל וכר' טרפון: אגדו הגזל ובית בש בשול שלמצבה ושל עיר הנדחת בשול
שלעבודה בשול שלבהמה טמאה בשול ושל טבורה לא יטול ואם נטל שר המעשי
בית שמאי פוסלין ובית הלל מכשירין שלמעשר שני בירושלים לא יטול ואם נטל שר:
עלה ובדומה טמאה בי מן נמלה לאשאיר לא בי לא שחרקבה בראש הבן בי ירעים לחלב
עצר בשול לקול אלהב בי: ובלה לא בשלה לאכל בוצה ולא אכל עבבאת אבה לא יעבר
לא קבבים לגבאבה וקל בבבר הלא לא אכל בי מאה בקבים ולא מאבלאה לבבא לא הגזל
חבר הבגל באחד שבאבה משקין בראש סבבה בין אכל לבב ובחנבה בי מבבה בשמן בלבב
לא נוגע לבבלבן אן יטול שלבבומה טבורה ושל מעשר שני אינה יכול אוכל בשמן
והבבבה בירושלים לא מעשר שני אמנא יטלה לאכל בירושלים וחוץ לירושלים פרה מה
בינא [illegible] ואנמא אבאחוא בי בהלל אגדו שלבמאי לא לבמאי יאכלה לא עני
הבן בי מוצעה ואן אראד יקיש נבסו ויבין עני ויתלבה אכל הלה לא אגדו שלשה
פאל ולקי ובה מבבן מעבה אן הבלה לא לאכל יתלבה לא בבבה עלבה: עלה חיים הבלה
עלבבו נטלה פטומקו נקב בקל נבלך חבר כל שהוא בשול עלבה חיים הבלה
מעיונו ונטל עקבו ולא חבר כל שהוא בשר אגדו בהבלי בשול בירוק בבבה
ר מאיר מבשיר ור' יהודה לומר: פטומקו הו לא נבד לא נאלה מן מאנע לא אגדו ואן
כאן לא הבב נעבר בלו כאן אקל מן מאן לא מן נעבר חבר כן בבבה ואם הו נבבה

מבשיר

לטעמה וחיי לא יפר ארבע חבלות שהיה ראוי לשם יריד בנקלה אין הקשר לקשרי
לא אמר הגי׳ טבר לא כי אלא לאין הלא דאבל בחתקלה חסר כל שבועה ואעפ״י
בה אלא אונדיל קשר הקיר הגיע לקשר ובשרט אם יגיד לבה אמת אין בדי
מעבה שי׳ ימיר ער מוריד בהו בשר וקולה חסר כל שהוא בחול ביום טוב ראשון בקש
אמת בי מאיר לא אינם בלא ובוגה סר אלא עלבה חיים ה׳ על הבה מיעוטו בשר ש״ן
תחלה מגיא אין הבין חיאיה ואתחה מקבלה אמת אין בארבה חיאיה בי מודעה ובאים
בי מודעה בין ולא בין מגמועה מיעוטו בחול לא בלים אין לא הבין לחיאיה בי בטמטו
ומקבי מגא כאן שי׳ מן לא בגיי בי בטמתן בהו בחול ולבבה כב יהודה: שעור אבלות
[illegible] אומר מאוז ר יהודה אומר כבי עבה ות[illegible] בכבי שיאחז שנים בידו אחד לו
[illegible] ר יוסי אומר אפילו בשתי ידיו: הלבה [illegible] בולה בי קולבה כבי עבה וכי יוסי:
בי קולבה אפילו בשתי ידיו: אין אובין את הלוב אלא במיטו דברי ר יהודה ר מאיר
אומר אפילו בעיחה אמר ר מאיר מעשה באשי ירושלים שהיו אובין את הלבבין בעיר
בבימות ובשל זבה: ובאים הין מקבלים בהודו לי: הלבה ומוקה ובאמת״ הרשעה מן
כדברי בית הלל בית שמאי אומר אין באמת״ הרשעה לא אמר ר עקיבה כי בבה הבבה
ברבן גמליאל וכי יהושע שלא בעם מעטר בין אחד לבבים והם לא שנעו אלא באמת״
הרשעה הלבה מי שבא בדרך ונאבדה בידו לוב מעבבים לביתו ישלם לבעלו ואם לא
נשלם בשמה בי׳ ישלם בין הערבים שבלה ביום כשר לבעלו מי שבא עבר או אשה אין בקש
מקבין אותן עונה אחרי כם מה שבם אומרים ובבי לו מאבה ואם הית בגול מקבא אות
עונה אחרין הלבה: למה אין קאל בי אול לבריך בני לבעבר לבי אנלמך אין ברי
עד שיבה לבחרי׳ קאל בבים מעשנים ובבה בלא לבעבר מלבר ומבבה מעלה
ומלוי׳ הלבה כב מאיר ואין הלבה כב עקיבה: מקום שבבו לבבל בבבל בבשו
בשום לבבר אחרין דברי הכל מעבה מבלי בה הלקח לבלב מחברין בשבעים בבקר
אחרוב מהבה שאינו בשאי נקחו בשבעים: לבבלבו אין יקרי מאחר בי עבים
אבר לבלל מרבבים מבבים כב לבמה הבשון אין יקרי ולא יכרי כמבבל לבלל לבלל
ברבה עלי קריאה לבלל קבל קראבה לאמאה בי כל מוכשבים לבם לבאר ראו
וקל הקדם לחכם בי בירות שבעים אבא לא יום לבבי בבאל לבל עבלה אב
בבר לבי יבתן אחלים בלל ומעב בי שבה שבעים בחבמה כחם בירות שבעים ועל
אבה כמל בי שבה שבעים אמה לבלב בית בעה לאבה בי בבלבה בבלבה בבלבה
אבה בעבר בבלבה:
בראשונה היה לבלב נשל במקדש שבעה ובמדינה יום אחד
משחרב בית המקדש הקבין רבן יוחנן בן זכאי שיהא לבלב נטל במדינה שבעה ז
במקדש ושיהא יום הבן הבלב אסור: מדינה הי מאיר אומר לשאם בני ירושלים וקד

ביאלבב בי בבבה מעשר עני ונים בבבן הו יום שבה עשר מן ניסן לבי יאכל אלבבה
בבה ובטל אבה בעשר בבבי בבן יוחנן בן זכאי בעד חרבן הבית אין יום שבה עשר
מן ניסן לא יחל אבל לבבש טול לעתיר והלא הו מעבי קולבה הבקין וכבה קאל לא
אמר בבקין דרש ובבקין נסיבן אמלו הלא לקול בעלבה בי לעשר מן מנחה ובלבה
לבקנות בלבה שמיחה מיבמא ונבה מובא לי בי לבעבה: יום טוב הראשון
שלבב שבל לבה בשבה בלבה מעם מובבין אבה לבבי בין לבית בבבה ובל אבל ואמר
מכיר אבה עבל ונטל מבבי שאמרו אין אלם יצאי חובתו ביום טוב הראשון
שלבב בלבבו שלבבו ובשאר כל ימות בחב יצאי אלם יי חובתו בלבבו שלבבו
קאל אלבב ולקח בבבה ביום הראשון ונא לבל לבה מעבבה ואן אבט אבה
מבבה בלבב נאמר ולא בבבה עלי שרט אין ירבה לאבל עבבה מבבה עלי מובב בבחר
שמה מבבה ונאמר אעבי לבבבה ביום טוב: ר יוסי אומר יום טוב הראשון שלבב
שבל לבבות בשבה עבה והרבה אבה בלבב לבשות הבבים בטור מבבה שבוראו בל
בבשות מבבה בשה מיד בבה ומיד בבלבה ומחבבה לבים בשבה ר יהודה אומר
בשבה מחבבין ובבים טוב מובבים ובמובב מחבבים ובלבבים שיש בו בעבה לבעבה
חייב בלבב: בשרט אין יכרבה מבבלב אן יכרבה בי אבבה לי לבבב שן לאמש
אמא אין אבבה בי יהה ואבבה שבב חייב חטאת לאם לא אבל מבבה בבבים נבה
ביבואל ובבב שן לאמה בלא נבבה בבבאו בבשות והלבה בב יוסי והלבה בב יהודה:

פרקבעי

לבב ובעבה שבה שבעה בחלב חמשה ושבה: הו יבן בבה לבבבה לבבא
ואחלא ואחלא: לבב שבעה בבבב יום טוב בראשון שלבב בבבות בשבה לבב
שבעה ושאר לבה בימים שבה: לבבב לבה מבבבה בי לבב יום לאבל בי נמבע לבבבה
בלבב ונבלבב טול לבבבה אבבה לבבבה בבבבה מבבבבים לבבבבים לבבבבים
לבבבבים לבבבבים בראשון ואבלבו בבבבים ולבי אובב אין לבבבבים לבבבבים בי אמבבבה בבבבבים
בבבבב

שבעה ושאר כל הימים שאם: הלכה לא ערבה כי הלבה לשאם מפני אין המסקר
ערבה נר לערבה לא כן כי לא לבד וכאן מעבר בימים אין [illegible]
פלס נגעלה אם הלחה שבת ביום טוב כאשון לאן לא יבין אמרבא כל יקאלן מן סבב
לבד לא מפה לא יש הסבה ולא איצא נגעלה אם הלחה שבת שבת [illegible]
כמא הלחה ערבה לשבת כלר איצא ידחה לבד וקל כנה אן לבד אינו עם לבשבת
שבתור בחל פגעלה אם הלחה שבת אלא כאן לא יש מתבאר חבן שלבר אמרבא
ניעלם אבנא לאזמה והמלא קאלא כלי לבריסמה שבא מן הבנרה לא שבקה
שמא עבירה ארבע אמות ברשות הרבים לאן אמרבא מעברה לבתים שלא
בתלין בקיים כה: מעבות לבד כשבת כל הנעם מולבין אם לבד בכל
והחיבין מקבלין מידם ומולרין אותן עלם לבד הקבטה והזקנים מניחין אם שלם
לשבת ומלאכין אותן לומר כל מי שהביא לבד כידו הרי הוא לו מתנה ולמחרבה
הין משכימין ובאים והחזנים מזרקין לבנים ומן מתחיל לבן ומכים אוש אם חברתו
וכשראו בתלין שבם באין לא מכנה הבקר יבא שיבא כל אחד ואחד נוטל מבין
מצות ערבה כשבת מקום בית לבמה מי כנשם ונקרא מזבח יורים לבם ומלקים
מעם מזרבי ותשלם ערבה ובאים וזקבלין אותן עלם לבד. במזבח בא ובאשיבם כמלים
עלם לבי במזבח בא הקעו והריעו והקעו כבלם יש מקיפין אם הבמזבח בא פעם אחת ואומר
אנא... הושיעה נא אנא... הושיעה נא ה׳ הצלחה אומר אנו והוא הושיעה נא אנו
והוא הושיעה נא אותנו הוים מקיפים אם הבמזבח בא שבבעמים: אנו מן אסמא
אלבה וכלכל הוא הבנא לבר מתבארין לבלמוד ואנא אקול אנה יאלי ושיל אלי
לי קאל אנו אנו הוא לי לא כלב לשם כי נעבה ישרם ואנא הקבה בבאנה יקולא
מן קאל ראו עבדי אנו אנו הוא הושיעה נא כמא ועבתנא ובעבד לאנשם קאל אנא
יריל בה יאמר אנו והוא בעבה הושיעה נא ולבד עלם מבלם מנאם והוקלה עם אלם שמו
אנו בעבה: וכמעשהו בחול מן מעשהו בשבת אלא שהיו מלקשין אותם מעבר
שבת ומנחים אותם בבית לבה עלם הבד כלי שלא: כמוהו. ר׳ יוחנן בן ברוקא אומר חייב
שלקל בין לבקטין וחובים עלם לבי במזבח אותו בים נקרא יום חטים חיים מיד
הבנוקות הין שומעים אם לבלבים ואקלים אם אכלים: ר׳ יוחנן בן ברוקא
יקול כתבה פמרים אחת לבלב ואחת לשם בח ולא שנים אכלם אחרים בשבעים לא
אשל עד לא מנו חרמנה בנוקא לבאר חרמנה כלה ולבלב אלבה מנוקות לבלבן לא
יהחרון כי לא תלאלם חראם ואין לבבה כי יוחנן בן ברוקא: בכל ובשאחה שמוה
כי אנא מלמד שאים חייב בבבול יום טוב באחרון של חג כשאר כל מלאכה בחל מובה
שבעה כי אנא בעבר מלאכה לא יהיה אחר מובהן אם כל מלאכה הוא אחר בכלים מן במאכל

לאכלם בשבת כבשל יום טוב האחרון: קאל אלבה ובי״ה אל שלח וקאלנא לבבות לבלי
יום טוב האחרון לשמחה: נסוך המים שבעה כי אנא אלבה שלבה מחקקה שלשת
לבנים היה מלאכה מן הלילה לח הנשו לשעבר המים בקעו והלילו והקעו עלה לבבא
הבנה לשאלנו שני פלים שלבסל הישם ר׳ יהודה אומר שלבסל הין אלא שהין מלשחרים
מבני הין ומלקבין כמים שני חלים מים לקין אחד מעבבה ואחד מים לקין שנים
כלים בבית אחת: ערבי שמים ומחרתי שלים ערבה שמים לבוד שלים אם שלים לבוד
שלמים. יצאו יהודה אומר מלבמה היה מנסך כל שמעבה המנסך אומרים לו הבבה אתה ידך
שמעם אחת ניסך על רגלו ונשמהו כל העם מתברבים: מעבים לא מלי סים ה אל
אבריך למא ארך מן מלי סים ה אבריך לא כמי לאן כמרבים סים אלנו מן לא מא ר
יהודה יקול לבן שלמים בקש יסך כל שמעבה מי החל ונסוך המים בחל בלבה לאמה
מים לבה אשאר אתה בבית ה׳ לשם ולבנים לאי ערקין לא נקל לא ירון כלבם מלבלבם לאמא
נסך מים עלבנלש ונשמהו כל העם מתברבים לבבה צלוקי. מלי לא יעבקד ניסוך המים:
ומעשהו בחול כם מעשהו בשבת אלא שהיה מקלא מערב שבת חבית של זהב
שאינה מקולשת מן הנשי לבח ומניחה בלשכה ונשבבה או ובלבה היה מקלא מן הכור
שבמים ובין המזבח בחוש מעל נבי המזבח: מלי אולב אן נבלן בר מקולשת לאמה (ויקא ז׳ כ׳)
אם כאלב מקולשת אינו מן נמלה לא שתין בבאא אן לחמש ירים ורבים מלבלבם מלבלבם
נבלן מלבלבם לאבבה חול: (11)

פרק חמישי

חלל שלבה בבית שאובה
חלל חמשה ומשבה ר׳ ה
שאינו לוחה לא אתה בשבת לא אתה: יום טוב אמרו לבני שלא ראה שמחה בבית שאובה
לא ראה שמחה מימיו: חלל ה׳ אלהים אלהה לא נעל לא מעלם מה בלשון לבנים לבנים
אנו אנא בכרה מן אלהה לא נעל לבן לבן הבלה לא [illegible] נפב אלבה [illegible]
בשאובה אסם לא מעלם לי כאנוא ישבן לבבה ולא טרב ומעוב בהלה לא אסם לקולם
ולאבלם מים כשאלון וכו׳: מעשה יום טוב הראשון שלחג היו יורדין לשם רבה בשני
ומקבלים עם בנינין גדול ומנורה שלשבב היו שם ופרנים שלהבב היו שם בראשיבה
ואר[illegible] מלמעלה על כל מנורה ומנורה ואבנה. לבים מלבחי כבוה ובילבים בבנים
שלמאה ועשרים לבן ובה מנים לבן לבוד כל ספל ומפל: מבלאי מכנסי בבנים
ומבמיבים היו מלבלבים לבן ובה היו מלבלבין לא היה בה חבר בירושלים שלא היה
מאיר מאור ביה השאובה: חסידים ואנשי מעשה היו מרקדים לפניהם באבוקות
ואומרים לפניהם דברי השבחות והלוים בכנורות ובנבלים ובמצלתים ובכל כלי שיר
כל מקדש על חמש עשרה מעלות היורדות מעזרת ישראל לעזרת הנשים כנגד
חמש עשרה שיר המעלות שבתהלים שעליהם הלוים עומדים ואומרים שירי: עמדו

שני כבשים בשער העליון כיורד מעיר ד׳ שרל לעזרת בנשים ושני תאשורות
בי״ם קרא הגבר הקעו והריעו והקעו הנשים לעולה עשיר יקעו והריעו והקעו
הנשיא לעזרת הקעו והריעו והקעו היו הקעות והלבנים עד שתעלה הנשיא לשער בית
לאחר הנשיא לשער בית הנשיא בהיכל בית כסא לבעבר ואמרו אבותינו היו בתקופה
הזאת אתורי הכ״ל ... ולבנים קטמה ובמה מקדש לעשות אנו לה ולה עינינו
ר׳ יהודה אומר שונים אותה לומר אנו לה ולה עינינו: הקיף ולא יכיל בה כבוד
ל פני זה ולזה אבל אבל מרוצה כאונא׳ עצון מרוצה לבמה ומרוצה מחוץ לרגל ומרוצה לאמר
פוק מרוצה ל רגל מפסה עלמא עלה חגי לא יכול ל רגל עלה ל נפא ועד מעבדי
לעזרת בומלהא פ מרוצה פ סיבון לך עזרת נשים ובלבא מן ל מרוצה וקולה
אנו לה ולה עינינו אונא פ ל קול ונע קולה אנשלא מן אנו לה מקבלים ועינינו
לה מיתלה: אין פוחתין מעשרים ואחת הקערה בתקדש ולא מוסיפים על ארבעים
ושמונה בכל יום היו שם עשרים ואחת הקערה בתחלה שערים ובשעה לבשר
שלאחר ובשעה לבמיל שלבין הערבים ולמעלה מוסיפין עוד בשעה לערב בשבת
מוסיפין עוד שש שלש לבבל לאה הנעם מן המלאכה ושלש לבבל לבין קושה לחולה
ערב שבת שבתר בחל היו שם ארבעים ושמונה הקערות שלש לבתחלה שנים ושלש
לשער העליון ושלש לשער הבחלון ושלש לגלגי מים ושלש על גבי המזבח ובשעה
לבמיל שלאחר ובשעה לבמיל שלבין הערבים ובשעה לבמוספין ושלש לבבל לאה
הנעם מן המלאכה ושלש לבבל לבין הקרבן לחולה: קולה ואין מוסיפין על ארבעים
ושמונה אריאל בלבד פי ארבע לאמר וקל הפרק פי בעינן לפנים אין יכין יום הכפורים
מבנו וכמסורן תקיעה והן אלא אתה בקן אין יכין ערב בתפסח בשבת ולבד אינה קל הקלים
לך לא לפחות אין בתרבה ... ושלש בהנה וקאלו בשאר ובשבת כבראשונה וכן הקעו
והריעו והקעו וקאלו אינה קריאו אתה הבלבל אם נמרו שנו ואם שגו שלשו וקאלו כמנהג
ראשונה כן מעשה שניה ושלשית פצה מן לבד אין שלש הקערות בבל קריאת פיוכן
פ שלש בהנה מבנו ועשרין הקיעה הפעמים עשרה לשנים המילין ובשעה למוסף שבבל
שלש לבתחלת שערים ולא ימכן אין יכין פי ל מקדש אכפר מן הלא ל עלה: ב״ט
הראשון שלחב היו שם שלשה עשר פרים ואילים שנים ושעיר אחד נשבירו שם אחד
עשר כבשים לשמונה משמרות ביום הראשון ששה מקריבים שנים שנים ובשאר אחד
אחד בשני חמשה מקריבים שנים שנים והשאר אחד אחד בשלשי ארבעה מקריבים שנים
שנים והשאר אחד אחד ברביעי שלשה מקריבים שנים שנים ובשאר אחד אחד בחמישי
שנים מקריבים שנים שנים והשאר אחד אחד בששי אחד מקריב שנים ובשאר אחד
אחד בשביעי יד כולם שוה בשמיני חזרו לבנים כראשונים אמרו שהיה מקריב פרים

היום לא היה מקריב לאחר אלא חוזרים לבלבה: הלא לבה בין במערבה אלשון אחזה
אחזהמא אן משמרות כבהונה ארבעה ועשרים ולבבם יכלמון במועדות ולא פאנו אן קרבנות
החג בני ארבעה עשר כבשים ושני אלים ושעיר בני לבנים מן לא סבעה איאם ופי לים
לאול מנ״ל אלים מא לכרינא שלשה עשר פרים ופי לים לא מאים שנים עשר פרים ופי לים
לא הגאלה אחד עשר פרים והבלא הנחתם ואחד ואחד חבי הבן קרבנה יום שבעה שבעה
פרים ושני אלים ושעיר וארבעה עשר כבשים ולכל ארבעה ועשרין בהימה על עבד לא
משמרות תקרב כל משמרה בהימה ואחדה והלא הי מעבר קלבה יל כלם שוה לא לבם נם הם
משמרות הקרב בהימה פי מאיר איאם לא חב הקרב משמרה לכל אבי ובר ומשמרה
לשעיר ושהי משמרות לשלם אלים ומא בקי מן עבד לא משמרות הנעם ארבעה שני
כבשים מנבאת מן יקרב שני כבשים ומנבאת מן יקרב אחד אחד כמא לכר חבי
סבני לעבד וידורון על הבבה נמא לכר ועבד הלבה לקרבנה נע הנרבה ואנמא קולה
הנא אחד ושנים ושלשה עם לא משמרות ואם כאנה מוגבה בלשמה אומא הו על ראש
המשמרה כמא יקול פי נמיע לא משנה יכריב ולעיל יל בה משמרה הוי
ומשמרה יהיה אז לעלה יעל לבנו מקשמר והו מלבר: בשלשה פרים בשנה הוי
המשמרות שניים באמורי הבלים ובחלוק לחם הבנים ובעצים אומרים לו בא לך מצה
בא לך חמץ בא לך מצה בא לך חמץ משמר שמנו קבוע הוא מקריב המילים
ולים ולבנה לקרבנות הצבור הוא מקריב אהבלבל בימים שיום טוב המוע לשבת
בין מלבנה בין מלאתי הי הוי לא המשמרות שנים בחלוק לחם הבנים: ששה פרים
בי שלש ראשונים ופי עבדה יכון עובדה לחם חמץ בקלתה ולחם הבנים מצה בלא לחם יום מעוד לשבת
הבלבה הנא ל אלעל מא הבה חמץ בקלתה ולחם הבנים מצה בלא לחם יום מעוד לשבת
קפה עלי כהנים חמץ ומצה וקולה שנים באמורי הרגלים יל בה קרבנות שנאמר ו
ברגלים מאיולם מנאת אלמלוכה כל מנים ומא יחרק אי יצא קרבנה בשבת בראיר כמא לכר
ומשמר שמנו קבוע הו למשמר לי כמן הכן הלבד ל נשבה עבבה וחלה עלה: כ
חג ולקולה ולקרבנות הצבור לאיכון בר בעלם לבר שלעבור ופיכון אמרה פי מסכת
תור הקולה הוא מקריב אתה הבלבל לאיכון קיים המגבח וקל בינתה פי ל כאבעמקשקש
הבה בזמן לי יום טוב מעוד לשבת בין מלבנה בין מאחרי בה מעבאת אן אלא כמן יום טוב
הראשון שלחב יום ל אחל יקבמון לבנים לחם הבנים בל מנים יום ל מבבה ל לי בו ערב בחלב
ועלי אבה לי יתל ל אמנאן לי מלון פיה והלא ל אמר הקבה לאגל הקמנבים ואקבאלבה
לעבודה ואסבאלבה מן חלב וכלבו אלא כמן יום טוב באחרון יום ל נמנעה יקבמון
אי לא לחם בבנים בל מנים יום ל מבבה לי הו יום אסרו חג ועלי אן ל חבקל בם ולבה בקם
ואנמא מאמר מן אחל הלבה ל משמרה אחל הבקר בקי בה מן הבה ל משמרות הנעב מנאמה

תל יום אחד לחמשה בעבים משמר שלמנו קבוע הוא נוטל עשר חלות והמקבל
נוטל שתים ובשאר כל השנה הנכנס נוטל שש והיוצא נוטל שש ר' יהודה אומר
הנכנס נוטל שבע והיוצא נוטל חמש בנכנסים חולקין בצמן והיוצאים חולקין
בדרום בלבד לעולם חולקת בדרום טבעתה קטועה וחלוקה מהלמה: תל יום
אחד לחמשה בעבים הוא אין כהן יום טוב בראשון שלחג יום לא אכלנו או יום טוב
היתרון שלחג יום לא כמים פאלא אקבץ לך לחם פה: המשמר לא קראו לי יחל
נר כמנה יום ואחד פקח ויבל לא ויל ושלבר כון לבשם לא כמנה אם כאן יום טוב
הראשון יום לא אכלנו אז יכל המשמר קראו לא מבקר אם כאן יום טוב באחרון יום לא
כמים לאן כל יום מבקר בו יום הקרבל לא משמרות הקבר ואחלה הקרבל הראשון ויקם
לרם בבנים בענל מאי לי לאחד לא משמרות בלא לא משמרי לי לם עבדה לבנים
נר יום ואחד בראשון בים ויבעבד מלבוא ובבנים ויבמבמה ויבעבד לבלבל
רגב לבא אן יאכל מלחם בבנים בבנים פקח בו ר' יהודה ר' אן יכל המשמר בבנים
נמבב מלה לבאבאב לבלה לא אחד ואמנם יקבמנו לחם בבנים לא לאכלם לם פמנו
העשרה לי עלמוא אן לא עבודה בלה לא נמנה לבם לאן לא לבה בצמן כאן כי לא
מנצאה וכאנה לם לא מקבץ ארבעה ועשרון חלקה לכל משמר חלקה עלקון מנה
ויבלבון לא נם ובי כלבא קבלעה בבבנים פאלא לכלה משמרה לבאה בלא לא חלקה
הנבי אן לבא לא כמנה וכלב אינא כאן הם אבבעה מעשרים חלן פבא בבי נבוש
חלן לכל המשמרה ובי כלבא מעלוקה פאלא לכלה משמרה לבבלמה לבחה בלב
לא חלן לי לבא אלא משמרה בלבה נאבו עלבם חבנים אן בכון אבבא בלה שמשמ
חלקה בדרום ושבעה קבועה וחלוקה סבנמה מקבל משמרה בינאה לא הבכוא
לבא עלאמה: סבבל בבא אן לבם לעבודה ואמנם בעל בבם בלב לאן עבד בעל
לינאים עלן ירשלם כמנא שבר הם לבבר בבים מנבם לאבר קנאה לינאים ונאבים
לאעבקאלבם בלבקבה ולכלבי לי מקבנע ובר בבר בקבים בא עלי לא מבח ונעלבה
הבאבם בה הקבלבה בלבאן לינאים אן לבבי אן לבבי חבי לי מבי בבנים מאל
לא הבלבם עבד שבק הבם בבעלבא עלמא בלב לעבר בלבלבבא לבבלבבא לבבב

ובמדרש אין כאן כמאתלא מערב יום טוב אמרא אינא אחרינא לתנא ב׳ יום טוב לנשמר
בה וחלבה לרמאל פלא יוא לדבה מי לבר לרמאל לאלה טלב אלא אין כאם סכן מה
מי חיי הנשמה מיה ביום דנאנה פלבורה שלה לנשכר יוא לה בחיבה לדבה מיה
ביה שמאי אומרים אין מולכין את הסלם מעובה לשובה אבל מים הו מחלין לחלון ובא
הלל מתירין ב״ה שמאי אומרים לא יטול אלא אם כן נעשה מבערב יום וב״ה הלל
אומרים עומד ואומר זה וזה אני נוטל לא אכלנאת ביום בסלם שלעלה שאסור
לטלטל ולא אכלנאת ביום בסלם שלשובה כי שהם הכיסים שאסור להולם מעובה
לשובה לא אין מן ראיה נקבה יקולה אלא אם כן נעשה בחלון מועד
ואומרים אכלנאת מים ביום בשבת ביחיל ב״ה שמאי יקולן לבנקום שאסרו חכמים מים
מראים בעינן אפילו בחלרי חדרים אסור ולא אמר כלום לבן ב״ה הלל הסאמחון אם
הלא לקלר מן הבר שמחתה יום טוב וקולן ב״ה שמאי אינה אוה לא יוא לה אכה לה
לבאתה ביום טוב אלא אם כן נעשה מערב יום טוב אומרים לבר מי אולי לבאה לבנ
בקום לא לשחה לאנסאן עלה אולי לבראר יקולן איאך הקאי ובלי לה מי אכלבא
לפה הקאי קאנית בעל לבלה יום טוב מי אכלבא ומי מנוקבה אמאת לקאנאר ומיאבא
בעלבא פלא אכלנאת אנה יוא קולה אה וזה אני נוטל: ״ימין שחורים ומשמ
לבנים לבנים ומצא שחורים שנים ומצא שלשה אסורין שלשה ומצא שנים מונחים
בתוך הקן ומצא לבנים בקן אסורין ואם אין שם אלא הם בדי אלו מותרין: ריש באולם
הלא לקולן אין אלא ״ימין שחורים ולבנים ומצא שחורים בקום לבנים ולבנים בקום
שחורים אסורה ביום טוב לאנאנ נקולן הבלבר לקי ארבע טאבה ומקאבה אמאת לקאנאר ומיאבא
אבר׳ מי נקבה מנוכבה אבר והבה מי לפאיבה לקי אסמעונא ובלבר אלא הבר אבים
ווב פלבה חרמה עלי אי חאל אן כאן אחד עלבמא הלבקה אכלנאת לשמה לה מוכ
ואן כאן מי אבר׳ פלבלי״ קולה ואם אין שם אלא הם בדי אלו מותרין בשרים אלא הפקיל
לטירים ולא כאן ברוא הלאנאת עלי מקדבה לבר לבנ לא בן יטן מי עבה פעלמנא אנא
לא נקולן מן לבנ לאנאנ אנלנה לבלא לבנ לאנבא אלא בבנה מן ברנבא ומן אלבנ
אנמא הבנבנ באנאנא בנבא לא הבלנ עלה: ב״ה שמאי אומרים אין מפלקין את
הבדים ביום טוב ב״ה הלל מתירין אף לבחוץ ב״ה שמאי אומרים אין נוטלין את הבעל
לא יצב עלו בשר ב״ה הלל מתירין ב״ה שמאי אומרים אין נוטלין את הבעל בתנ ביום
הבדי״ם ולא יבי הנו אלא אם כן יש עמו בשר וב״ה הלל מתירין ב״ה שמאי אומרים אין
מורדין לא את הקן ולא את הלולב ולא את ספר תורה לבשר בדברים וב״ה הלל אומרים:
הבדים לאלאח לקי הבלבר בהא אבואב לחנאנה ואלא לם יכן לבא הבאנ לא
לבנה אנהא תלאל לא כאנה נלה לבי מי לאכל לאר ותלה כאן לבא הבאנ מי טבן

לא לח פלא כלאת אנהא חראם ולא כאנה לבאנה מי כשנה בדבים לבאנה נסבי אין סמר
לנקבה לא לח ואנמא לא כלאת מי אלאח יכון לבא הבאנ מי ומם שלא וסי הבי׳ מי חנוכה
כאנה ב״ה שמאי חרמין וב״ה הלל נתין בחזרה הבי׳ מין ונהנה בעור לבני ב״ה בדרים
מן סבב שמחה יום טוב לא אין מדמעת לבר לא הבה חאנוקה לא אכי מנה לאנאנל לא
הבר לא אנלנ לבלא פלא ידבה בבמנה אין כאנה עבה לא יבסל לה אבסא
לבלא לחאנוקלין לבלא פיסדק ולא ידבה בבמנה אין כאנה עבה לא יבסל לה אבסא
ועלי הן מבראים בכיר אין עול ואן סבה מלרו הבלבלא בב לבראים ומוכא ושרר
לבלא בב לטל עלה וב״ה שמאי לא יוא תנשאה אלא אם כאן מיאה עבר אכלה לקלבה
אבל אלא אלבלבלה פלבלה יקולן אין מנעיאין את הקטן ואת הלולב ולמה שאבבמנה ובא
הלל יקולן מפני שהוכרה בנשאה לבבר אבלה הבבה שלא לבבר: ב״ה שמאי או
אומרים אין מולבין חלה ומתרומה לבבן ביום טוב בין שהובמו מאמש בין שהובמו מבבים
וב״ה הלל מתירין אמרו ב״ה שמאי לב״ה הלל גזרה שלה חלה ומתרומה מפני
הבנמה מפני לבבן כשם שאין מולבין את הבבן ומה כל לא יאכלו את המתרומה אמרו
לה ב״ה הלל לא אם אמרתם בבבן ומה שאינו זמני בגזרה האמרו בתרומה שהוא
זמני: מתרומה לי הבבים והלחים והקמה ומיבין לבן אין מן נמלה לאנשא
לאחרמה פי יום טוב אין מעבירין בתרומה ומעשרות וקולה פי בלבה לעשנה אם כיסה
שמאי וב״ה הלל מלבלבלין פי הולבה חלה ומתרומה ומלבלבלין פי לבלומה וב״ה הלל
אומרים חלה ומתרומה שמולבין חלה ומתרומה ומלבלבלין פי לבלומה ב״ה הלל
יקולן חלה ומתרומה מתרומה לבבן והבמנה מתרומה לבבן כשם שמולבין את המתרומה כך
מולבין את הבמנה וב״ה שמאי יקולן לפי לא אם אמרתם במתרומה שלא בבמנה
בעמרו מתרומה שאינו זמני בבמנה הלא הו מן אלבלבלה: ב״ה שמאי אומרים
בבלן נהולין בגלוך שלעם והמלה בגלוך ובעם הבבור ב״ה הלל אומרים הבלבלן נהולין
בגלוך שלעם והמלה בגלוך שלעם: עם הבבור לא עול לי הבבן בב לקחו
ואנמא אחוז פי לקל לא מלה לי שני לאנה לא יבן לבלה אלא סחק מן קבי יום טוב
לא אלא לי יקן חרבא ולא עבה אלא בקה מסחוקה פלבלה מן אחלאנ לי סחק לאלה
ביום ב׳ עבה לבורה ולבר כאן יכל לאלבראם עלי לאנבה: הבורר קטנים ביום
ב״ה שמאי אומרים בורר אוכל אוכל ב״ה הלל אומרים בורר כדרכו בחיקו ובמגחו
אבל לא בנפה ולא בכברה ולא בבבבה רבן ומלא אנא אן מגליח ושלבה: בורר אוכל
אוכל הו אין לבקה לטעם מן לקשר חבה חבה ואלא סים לקשר אכלר מן לב פלא
אכלנאת אלה בורר אוכל אוכל ומגליח ושלבה הו אין יצב לאנא עלי עלם מטחון אוכל
מלבא פיטנב לקשר עלי ובה לאנא ונל לטעם פיל לבר לקשר בחה ובלאבו שלבה
עני יכל לקשר ולבלה בה אן ובה לאנא ואין בלבר כבן ומלא: ב״ה שמאי אומרים אין

משלחין ביום טוב אלא מפני כבוד הבלי אומרים משלחין בהמה חיה ועוף חיים
ושחוטים משלחין יינות שמנים וסלתות וקטניות אבל לא הבואתה שמעון מפקיר
אף בהבואתה: עלה בחרים ביום שמתי שלא יעשה כדרך שבוא עשה בחול ולא יהא
איסור בבית הבלי גר אם יפסל ביד כל אותו או אבנים אמרא אם ירבל הלבה אינם שוו
יאך בגאר ונתוקא ביד כל נתחל מנבפה פלגר מרים לבא יפעל אינשיאל יום חול באמלם
ולא הבואתה לא הבלה לאחל לאבה אם הבאה לי טתין לשטתין ביום טוב חרים ור שמע
יקול יט בבבא חבובא ויאחלבא ואין הלבה כרי שמעון: משלחין בלים בין הבדים
בין שאינם הבדים אין עלה בי שיש בהן בלאים ואם לצורך המועד אבל לא מלבל מפורר
לא מעבל שאינו הבדר ר יהודה אומר אף לא מעבל לבן מפני שהוא עבירה ר יוסי אומר
הכל לבל שנאמרה בו ביום טוב משלחין אותו: לא הבאב לא מכיסה הבלה לבאים
לא נר מכיסה לבהמה הבלה וקלבה אין עלה בי שיש בהן בלאים אמרו אלו בי לא הבר
לבה בי בי בהאים הם לבה לבים לא אלהבטיא לא אם כאבה עלה בלה לעבה
תיטל ינו הבלים בא ואלא נאם הבלים הבא ינו ארמאלבא בי יום טוב והלא בו מנה
קולה ובה לצורך המועד ומבלל מפורר יד ביצה חרמאים לבאבה בשבת וביום טוב
בי לא מאנים מן שבת ומעבל שאינו הבדר ענה כאמלל לא כאם מעבר נועם
לבשביל לא ינו ארמאלבא ובי מוחבא מכם ר יהודה לם כאם עלה מעבל לבן לבאים
חבי יכלם בלא נר מלבה ומלא לא בלל לי לבר עתיה ומקבל לבטה הבלא זה בלל
כל שנאמרה בו אבלבו בו אבלבו בחול ביום טוב משלחין אותו לבלבו ינו ארמאלבא בלים ביום
טוב ועל אנה לא יחל לבאם הבא ביום טוב לא מבטה בכן בי אבר עבובין ולא יעבב
עלה מעבה הלא לאבל בחרימתם ארמאל הבוחה ביום טוב לא הבאה אינה לא הבלה בחול של
מת בי עלה חבי הבינאל הבבא שלה:

פרק שני

שבת לא יכסל הבלה מיום
יום טוב שחל לבי ובע ערב יום טוב ואם הוחיר בוחיר לשבת ועשה בבשל מערב
יום טוב וסומך עלו לשבת בית שמאי אומרים שני הבשלים בית הלל אומרים הבשל
אחד מודים בלג ובביצה שעלו שהן שני הבשלים אבל אם אבר לא יבשל עלו בלה
אם שייר מאתנו לשהות סומך עלו לשבת: קלבינת שמאי הקדים חולבים
לשבת וקולה ועשה הבשל מערב יום טוב לא אכל אם כן בי בי לאחל אם לבלל
ובלה בי ערוב הבשלים ותחבא ברבה ושכח יבה בו לאחרים לא יחבא לבם
אבל לאבה אבה עלו ותומא בשל בי ערוב חצרות: חלבה אחרי בשבת בית
שמאי אומרים מבטלים את הכל מלבה בשבת בית הלל אומרים בלים מלבה בשבת
אם בשבת נשנים שמשתמשים את הכלים בבלי מבן לבבה אבל לא מבטלים ומבטלים

מבן לבבה ומחבורת לחבורת ביום טוב: אלא כאבה לאחרים מנוסה בלא הבנים
בלבלים ביום טוב ולא בשבת לאבא כאבה הבל לא בבלה לא הבלה לבבלה לבבלים בבא בי
לא לי: הבבלים בבא בבא בעל לא בבלה בי הר בבבה מבלה לא יבבלה ביום טוב ואלא כם
אבאים מנבבה מחבי לבבבה בבבה לא אם יבבל בשבת לבבה יבבר כמו בקל
לבבבל נבמה בקבו ובלבה ובלים שמשתמשים את הכלים בכל אבר לא הבר אבל לא משבלים
הבבירה אם אלא כם מא מנבבה בבבה אם הבבה בבבה ובבבה אבל לא משבלים
בי מקוה מים חבי לבבבו מי מקוה עלו לבה לאבה לבבי בבבה לבבל לבבה בבבה
בבבה ובבבבה בבבבה לבבבה בבבבה לבבבה בבבבה לבבבה בבבבה לבבבה בבבבה
הבבל לבבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה
בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה בבבבה
ביום טוב: בית שמאי אומרים מביאים שלמים ואין מומרים ועבבה אבל לא עולה
בבבבב

בית שמאי אומרים לא יחם אדם חמין לרגליו אלא אם כן היו ראויים לו לשתיה בתוך
הלב מהיום ועושה מלאכה ומחממם כגולה: גמרא לקול אין חמין שהוחמו ביום
טוב ונפל בהם ידיה ורגליה וגופה לא נפיע ונסמה אלא אין כאן בוחמין מע
מערב יום טוב וחמין שהוחמו מערב שבת רותח בהן בשבת לשון יד ורגל אבל לא
לגופו ויתרמין איצטא בית שמאי אין יכול לאנפשין נמלא לנסכן בהא לא יכעבדי
אין קול אלא אשר יאכל לכל נפש לבדו לא יעשה מתבלע לנפש מן כאן ובית הלל
יקנון אין קטנה לתרפא ועם מתאבע לנפש לבדו: שלשה דברים רבן גמליאל מחמר
כדברי בית שמאי אין טומנים את בחמין מיום טוב לשבת ואין זוקפין את המנורה
ביום טוב ואין אוכלין את בצים ביום טוב אלא דקיקים אמר רבן גמליאל מימי לא
אבא לבית אוכלין את בצים ביום טוב אלא דקיקים אמרו לו מה נעשה לבן בתיך
שבן מתחמין בין על גרגרן ומנקין על כל שרש לבית אוכלין את בצים ביום טוב וחולין
מלבב בית שמאי מתי אוכלין ולבב אנשים יקנון אין אוכלין מיום טוב לשבת אלא
אם כן ערב שבת ואין מבשלין אלא אם כן ערב בשבת ואין טומנים את בחמין אלא
אם כן היו לו חמין שמונים מערב יום טוב ובית הלל לא יחוש: בי עדיב בבאין בדרך
ולבב יקול רבן גמליאל אין טומנים את בחמין מיום טוב לשבת אלא אם כן היו לו חמין
בינה מן מלבב בית שמאי ומקטם את בחמין הוא בחמין הוא בחמין מלבב בית שמאי יחר
יחרמון בדרכיבא לאנשי סבר כאן יבנו ובית הלל יקנון אין בנו בבנים ובי יבנה
בבירה לגרס ורקיקין רחיקה לגרס ולשם לגרס לגרס כגר לגרס בבירה לגרס ואומר
לגרס בתרה לגרס בכבוקלה לגרס בית שמאי יחרמון אין כבו בבא בבירה ביום טובה
הלל יחלון לבב ונחור הו נוער בבי מן אוראע לכבו ואין בלבב רבן גמליאל: אין
הוא אמר שלשה דברים להקל מבבלין בין בתרומה ומה תרומה בין ביום טוב
ועושין לי מקולה לבב תפסתי תרומים אוסרין מבבלין בבית בבלין אם כן הוא
הבי בבה ומעמד לבבור לשקה אמת הבבור לגרס לגרס לגרס מקולה
מעוה יעני ראשון בבי בבי בבי בבי לגרס לגרס לגרס לגרס לגרס
תרומים: שלשה דברים לגרס עשרה מעבר ותרומים אוסרין בבבל
בבבועה שבין חרשת ומקבלין את הבהמה ביום טוב ושוחטין בלבנה ברחים
לגרס יהודה אומר מקבלין את הבהמה ביום טוב מפני שהוא עושה תבורת אבל מקבלין
ותרומים אומרים אין מקבלין אף לא מקבל בבבל: ברגל שלא לעשרה עשרים ויחיד הקלים
לתמים בבית לגרס לגרס לגרס לגרס לגרס לגרס לגרס לגרס לגרס לגרס לגרס
בבבל לגרס לגרס לגרס לגרס לגרס לגרס לגרס לגרס לגרס לגרס לגרס לגרס לגרס
לגרס לגרס לגרס לגרס לגרס לגרס לגרס לגרס לגרס לגרס לגרס לגרס לגרס לגרס
לגרס לגרס לגרס לגרס לגרס לגרס לגרס לגרס לגרס לגרס לגרס לגרס לגרס לגרס

לא הגיח שבת מן הסכר לשבת לגרס לגרס לגרס לגרס לגרס לגרס לגרס לגרס לגרס
אין מתבלין אסור מקבל יהודה והלבבה כל שעה כן עדיה פי קולבה מקבלין אבבהמים
פיקה לגרס לגרס לגרס לגרס לגרס לגרס לגרס לגרס לגרס לגרס לגרס לגרס לגרס
לגרס

המוחלת ויראת אם שבו מנה עלה ושחוט ואם לאו לא שחוט כי שמעון אומר
כל שאינו מומו ניכר מערב יום טוב אינו זקוק בבדיקה: ר' יהודה יקולב ואין אבדוק
המומין ביום טוב וי שמעון יקולב אין מחין אבדקמומין ביום טוב ונו' ל בקורת אין ל
בבור קול אלא אם חלה ביה עיב פחי נל הוא לל קדעשה ויחל אלה עבלל קאל וה
ביה כו מו כ רוכ וקבבין לנ ל עיוב בלבא ל כי יגוז לבה ל בבור בבא כ מסכנ בנ
ולחלב אם וקע לל חלה ביה עיב לא יגוז הנשל עבמן ל כיר לאוה לא שלה לאל
ועלל אן עונא שנר בעלל חיים לאוי הבא ואונא קאל ואם לאו לא שחוט לל יקל
ואם לאו לא עלבה פאוה אמאר בה אן לעלי אחד ושנה מן ל ביר ואן פה ונעבד
יום טוב מנה עובר לי לא יגוז לבח ל בבור בה ורגא לאן בעל הנשל עה מוסבנ
לא יגוז לבחה ביום טוב לאנל כאן יקום בבאלנא אל ובלאה ל עיב מערב יום טוב
לעבינה עלבה ולא הו מנוקנה לאן ר' יהודה אי אנא יעבקר אנה לא בל אן כן פיכה
עיב נאבר מערב יום טוב ואנונא אנאן פי בבור שנל לבור אן ידבח ל עיב לי
חלה ביה מן סבב שער בעלל חיים לאנה טלע וידבח אל ונאי עונה ראי מומין
ביום טוב אמא אלא נלבן אל שער בעלל חיים פלא סבל אל לבחה ולן שאר ל מנ
עובר מוס קבנ אנה מנוק עה וסבן לנ פי בבורה חלמין עובר ומומין קבנין ור
שמעון לי לא יגוז ראי מומין ביום טוב פלא מכן רוקבה בנה ולבה בר שמעון:

בבמה שמקבה לא יגוז מקבק מעשה כשאל אתר טרפן עלבה ול
בחלבה עבנמאה ובכנס לבית המדרש ושאל ואמרו לו לא יגוז ממקומן:
ל לאם אנמאבו פי בהמה קדשים שמקבה לא מן מאכלן עדנא אין מאכלן אבקלים
לבלבים פלבלב לא יחרבה מן מוקעבה אנמא בהמה חלל אלא מאקבה יגוז לקט שמן
ואם עאמבה לבלאבל ובשרט אן בכן מסוכנה בערב יום טוב אמאאן נאנה בר
מסוכנה לבי מוקעה לא יגוז הנקלבה: אין נמנין על הבהמה בחלבה ביום טוב
אבל נמנין עלבה מערב יום טוב ושוחטים ומחלקין ביניהם ר' יהודה אומר שוחט
אדם כאר כנגד הכל או כנגד בקופים וחכמים אומרים אין משחטים ב מקום
כל עיקר: אין נמנין אן לא יקיט עלבאגמן פי יום טוב ויקולן הלבה בהים בשעה
דרקם הגלא ונאמבאה פי עשרה אנאם דרקם לבלשקן וקולבה אין מעבחין בבן מחאה
לל עיקר אנה לא יגוז לל הערל בה ולן לבר ל ון מגבל אן הנקל תאנה פי נבאגבל
או הנעי בה אינה והלבה כחכמים: אין מנעתים אתה בסכין אבל מעיבה על
לבי חברה לא יאמר אדם לו בח מכור לו בבני בני אבל שוחט הוא ו
מחלקין ביניהם: בשחיטה הו לסכ פי חבר לטחין ואן מחלקין ביניהם אין יקולבה
אשנ פי רבע לל בבל אן נמנה אן כלא מנה: אמר אדם לחבירו מלא לי לקח

אבל לא במדה ר' יהודה אומר אם היה כלי שלמה לא מלאו מעשה בשאול בן בטיח
עבה ממלא יין מדרגין מערב יום טוב ונתנה לבחות ביום טוב אבשאל אומר אין
בעל בן וחכמים אומרים אל בחול היה עושה כן מתוך מי שני לבמה דוקא: אומר
אדם לחברו קנה בדיס ואנדיס במעין שבן ארץ בעלבה ביום לבה ונתמוה בתוך
ביתו: אבל לא במדה ידיל בה אבל לא בכלי המיוחד שמקבה אמאאן כאנבה אנה
מעבה לבכן כל לבבא לא תחקק ולא נעלבה כל פינוי לבה אם עינה בבא ו יבא
יחכם לבוכא אנה מעלומה לבכל ובאן יבעל אבא שאול בן בטיח מא חכי עי
מעבי בשלב בי המדרש חבר לא בעל פי לוז ואין הלבה כר' יהודה

פרקרביעי

לא מקום לא ביאם בפלשחופה
אבל מביא הוא על כתפו אז לבשו המולך את בהבן לא יפשל את הקופה לא חורין
אבל מולבה בזו ומבחילים בערמה הבן אבל לא בדברים שבמקום עבה: ל אעלל
ל הלאלה אנה לא יעשה כדר שהוא עשה בחול אלא באנו ואם לא מכבה שבו
מוחר וקלבה ומבחילים בערמה הבן בשרט אם יכן הבן מעורר לי לא יעלה לי ביר
לחרש בפאה מעל לבאה ולא יחבאנ הבנה אמאאן כאן עלי ביר הלה ל עבה פה
ועדים שבמקום עבה פלי ויליל הוא במקום עבה מן שנע מחאי יחבר פבל ל חטב:
אין נטלין עדים מן הסוכה אלא מן הסמוך לה ומביאים עדים מן הדרה מן המכוכ
ומן הקרפף ואם בחרמן המלבוב אינה הוא קרפף לל שבוא סמוך שנר דבי ר' יהודה
ר' יוסי אומר לל שנבנים לו בלבבה ואם לו בתוך התוס בשבת: אמאא סוכה בחנ
פלא אל אסבבא בשלאנבא טאל אינאם סכוכה לבן ולבה הב בבסוכה לי ונא ל עקל
כאם שחל שה עמיס על תנינה חל שם שמיס על סוכה ואמאא פי סוכה שאינה שמעמדה
שן ל אחל עדנא אין עשין אובל ואין סוקין אוכל ביום טוב ולא שכן בשבת ולל בקלס
אבל בי אבבה וקלבה מן הסמוך לה יעני מן בסמוך לה בבנות וקלבה מן הקרפף ואם לו
מן המבוכה אינה הלבה אלא מן המכוכה לא בבל ר' יהודה יקולאן לא בל מן באב ה
אין סמוך שנר בקתל ר' יוסי אין אלא כמן לבה באבולו כאן בעיל מן למלינה קריב
מן לבאעה פה פי בתוס בשבת יגוז ל אבר מוה והלבה כר' יוסי: אין
מבקעין עצים מן הקורות ולא מן הקורה שנשברה אין מבקעין לא בקרקע ולא
בחול ולא בעבה אלא בקופים ביה שהוא מלאבות וסבנים נבחה נוטל ממקום
בהתר ר' מאיר אומר אף פוחה כהתלבה ונטל: בקיר הלבה לעשות בכלא
אין מבקעין עצים מן צואר שלקוכות ולא מן הקרה שנשברה ביום טוב אבל בבקעין
מן הקורה שנשברה מערב יום טוב ושהקן מבקעין אין מבקעין לא בקרקע ולא בנגל

אל לאם בנה

ונשרט מכוכות שהקיקן
נתקנים בשבת לא יטול
לבבל מן המכוכות

ועלה הלה לאחרים לבית הקלמה ובינה וקרפים לא מאטור לא יפלו בהשלמה
ולא יפלו מנה בר לטרון לרקיק לא הישבה לא סבה לא לם מן שאין אחד אין
יפלבה וקולב מאיר לוחקה לם מן אין בלם לא חיטאן כי יום טוב ואנמא גוי עבה
אלא כאנה חיטאן לגב לא מכין אבר מכלסרון בשאן ואין הלבה כר מאיר
לוחקין אתה בר מקבה שהא עשה כל אין עצין בחמין ואין חוקבין אתה בלבה לא
לשנים ר יהודה אמר חנקה באור לשני ברוקו בי אפסה לא מאאגו כאנה סרינה
העמל מזרונה והקטע בגד לא עמל ועבה חוקבה באור לשני ברוקו אין לגל בגד
לא מקבל כי שבאה ובעבה כי מבראנה לאין ויש עלה כי לוסט כי נקבה ויבר מלבה
משעול כי הלא לא מראנה ומקבל משעול כי לא לבה לא לבה ותרם קטע מקבל
בסכין או בגיר לאנה הקון מנה ובעבה בלי מנאח ובלבה כר יהודה אין
שוברין את הכרים ואין חוקבין אתה בינר לשלבה בו מלבה אין גורלין בגור ובדים
אבל מכבשין אין מקיפין שני חבית לשמרה עלבה אתה בקרקה אין סומכין אל
הקדרה בבקעה וכן בלבה אין מנגבין את הבהמה בגיקל ביום טוב: עיר
לא כאנס ואלא נעל עלה ויתמא ר אבר לנאר טאלמא יב לא יתן ומכבין אין
רמאלה בלי ואם מנע לטבר פנו אפאלה רמאלה ובקעה קטעה עוד לפה
באנה וקולה וכן בלבה. יד בה וכלב לתרם כי לבלה אין סומכין אותה בשעה
לא לאכל עבנא לא נתנו עצים אלא לבקבה: ר אלעזר אומר נוטל ארם כי
לחבות בו שנו ומבבה מן מחבר ומלבן שלבמה שבחבר מובן וחבנים אומרים
מבבה מלבנו ומלבן: לחבמים לא יבין אכל עד ענר לבקר בה אינו אסור
מבבום שלבמה פקט ולא יבין קטעה ואלאחה אלא אין כאן רשב יבלה לבמה
בבאים לא לבמא יבלה לבכל לבבאים יבין קטעה בשבת
לא לבמה לבמה לבמה

בתרומה ר' אומר לא יפרוש מן התלוש ביום טוב ומחרם בשבת מנחת עולה כי אולם לפרק המשלם
מדות ומכלל הנאמר לגבוקים נסתר הוראה כמה בישר כשמה קדש

הבהמה ותלוים ברגלי הטלים המוסר את בהמתו לבנו או לבעבור הני אלו
ברגלו כלים המיוחדים לאחר מן האתים שבבית הרי אלו ברגלו ושאים מיוחדין לאדם
שכולם הולכים: כל הקלים לרפי עדובין אין לאנשאים אין יעבר מעבר שבת אחת מערב
יום טוב עדובי בחשמש ומעי אבקר מן אלבין ראראעיא פי אי נבה אחב ויעקב מן
הגלר לאיאלה מן לנבה לאחת עלה שאחרא לא הקלים בתלים לבא בתרשא
הנאם אין חיה מיא לנאמאן אין ומעי הנשי בראי מה ופאיר חואיבה וקולבה המוסר
את בהמתו לבנו או לרועה הרי אלו ברגלו ידיד בה ברגלי הטלים ובשלים אין יעיאא
לשני רעיים אלשני בנה לא לם הכלל מלבהיא לשלח ואחד אשאה אין איעשה אבא
לרועה אחד הרי הרי אלו ברגלו הרועה: השואל כלים מחבירו מערב יום טוב ברגלי
השואל ואם ביום טוב ברגלי המשאיל ובן אשה ששאלה מחבירה בה בכלים ומים שלה
לעיסתה הרי אלו ברגלו שהיקר ר' יהודה פוטר במים מתוכו עיין בהן מסמני
קולה ברגלי השואל ולא לא יתעלה לגבר לא הוב אלא ביום טוב אלא הקלים ושלבה הנעבר
יום טוב הרי הוא ברגלי הוא לא וקולבה ברגלי המשאיל לא כאלה שעלהה אין שלב מוכר
לגבר לא הוב כל עיד לא הקלים אין הולהי הגבר לעאלה אלא אלי לא יש לבה עבר יום טוב
הרי הוא ברגלי בעלו ואין הלבה כל יהודה וקולבה ברגלי שהיקר עוד הגבר לעבה קל
אחרי הוא בה פיבה שר יהודה הקלים לא הנמעי הגבר לעבה אלא תיה לבה מיא לא אלא
פאים לא פאוב לאחלה עבבה לא מיכה אמה לא הקלים לבא אין המעי בשבר
ולא שבר ואחל כמיא הבין ולא אבי עבבה בשבר אלפיס לא הקלים לבא אין המעי בחרם
עי כבלר לעבה לא יהיאה המעקונה: הנחלה ברגלי הטלים והשלבה בכלי
הנחלה שלהקלע מולים בה ומשלבה בה לא נבין לאמעלים: באר שלא יהיר ברגלי מיהיר
ושל אנשי העיר ברגלי אנשי אורבה העיר ושל עולם בכל ברגלי המדינה: מי שרבו
פירותיו בעיר אחרת ונעבדו בני אורבה העיר לבוא אצלו לא יביאו לו מפירותיו
ואם ערב הרי פירותיו כמותו: הלא כלבה בן: מי שאין אצלו אבנים לא יעלה
בידם מנוה אלא אם כן רבה לבם אחר בשבת בה מערב יום טוב אין מעלין שום
את המגדרי ות אבל מעלין ומוחטין את הבית הבה ואלו הן הבית הנה בשבת
ובמגדרי ות הנבנות בשבת: ידיד נקולבה לבנה בעיר בגור בחוה הבשבת ולבנה
בשבת אין הבין לא לבאלים טולם לבי ערלא שון ולא הבנה לבאלים תבין ולא לא
ואין בשבר אמם לבאלים וקולבה מעשרין לעלמר פיר[illegible] חבלא לבה יסקלא לבה
ואין כאלבה בעאר שבבה לא יהיה אינה עבה ותרם לבה מרבה הבין לבה ובאה אלבה עבה

מסכת ראש השנה

ארבעה ראשי שנים בה באחד בניסן
ראש השנה למלכים ולרגלים באחד באלול ראש השנה למעשר בהמה ר' לעזר
וז' שמעון אומרים באחד בתשרי. באחד בתשרי ראש השנה לשנים לשמיטים וליובלות
ולנטיעה ולירקות באחד בשבט ראש השנה לאילן כדברי בית שמאי בית הלל אומרים
בחמשה עשר בו: לאלבים ידיד בה מלבי ישרם ופאיהה לגבר לבאבי ר לאפיק לאבה
מעי יכל יום מן ניסן נעבר לבה סבה אי הה עלה ל הארי לבלים ידיד בה אין לבלי
פי לגבר לשהבי הו אלל ל הלים ופאיהה לגבר אין אבנה אלבה אלבה לא באחר
לשלמן אינו עובר חגי נוח עלה ששה כלים וז' שמעון יקול וחבאבות בתלה חגי
הכן עלה ל הבה ובן לי יקל הנא לבלים ואבה הלבה ופאיהה מערבה אבהי ל סנה
לבעשר בבמה לאין לא יכבר ל מעשר מן ל חגי הולה פי הנא ל עשה מעל חגי הולה פי
ל עשה לי בתרה וסבי לגבר פי מסבה בבורה וקולבה כאש בשבה לא נים ידיד בבה
הבאריך ל יאלם ופאיהה לגבר לאעבה הארי ל הבאים אי יאא ושמעון ס לי בבה
ועלי אין ל יכל לא הבבה אחבאמה אלאמן עאמר בשרי לבקל אלבה ביום הבבור
בעבדו וכן לבן מן אלל ל סנה הבבה פיבלהיא הבה בבא ל כשבה מן ל עבדי לבן הלאלם
וקלשהה אה שן בחמה שבה ולבי עבה הקול אלבה שלא שנים בית לבה עלים ושבה
הרבי עבה כי לבבי וכן ולבי אנה אלא נס עבי עבה קבל אול יום מן בשרי בחרבאם
ואר בנים ומלא עלבה לו שבה כמא אלבאה פי ל פרק ל מאים מן מסבה שבי עבה הבין
ל סנה ל אלבה פי ל מאים ואנא אמקבל הלא בהאריך הבין בלבה ל שלבה ל קד
נבה פי כמא שר אב מן סנה כרם ועשרין בקיב סנה כרם שעשרין
סנה אלל וסנה הבעשרין סנה הבאים וסנה סבלו ועשרין סנה שלבה וכי שי עלבה
לבן לא יהבנא חכם ל עלבה אלל כמסבה עשר יומא מן שבט הבנאן ועשרין
ובלגב אינא חכם נשע רבבי לא יבבעמן הלה ל שבבה ל שבבה לי כמסבה עשר ואלמן
שבט מן סנה הבנאן ועשרין ובאקלבה ופירות שי עבה אי אמרין על חמשה עשר כאבי
אם לשלבה עבלבה ואם לבבי רבבי וקל הבקלאה אחבאם ל עבלבה נשע רבבי פי חמשה
לבריקות ולאלם פאיהה לבלמא הבקלים מן ל אנשים פי מלל חבעים אי אמר עשרין מן אתם
על הים ואחואל ל מעשרות אינא הבבלגב פי ל מנין פי מעשר שי ומעשר עוד כמא
ביום הנאי: כאלבעה פרקים העולם נלון בבחח על הבבריאה בבעבבה עד
פירות הבאלם בראש השנה כל בני עולם עוברין לפנו כבני מרום שנ הכבר יחל לבה
הנבין ל לבעבבי בם ובחל עלבנים עלבנים: על הבבאה ביום יחלבה בבא מן אלבה
וקלבה אנבה אי הבבהבא בני מרון ל נש ואבנים כבני אמרים עבי מן יחאם כבאים

שנים בה באחד בניסן

לא נאמר ויחרה אפם בלא שחיה ולא מרוה ולא חיאה ויהי לשון חיאה לא אנשים
ונאמר הלא לאמר כין כמו קריאה אמיתי באיש ואשה פלא של אנה שבבו
על שבה תלשים שלחים ונאמר על כסף מכרי הבסח על אב מכרי הבעוה על אלו
מכרי ראש השנה על השרי מכרי הקנה המועדות על כולן מכרי חנוכה ועל אחר
מכרי הכרים ושבתיה ביה בהקדש קיים ונאמר אף על אייב מכרי הבסח יקים
הלויה לשהאלה ברכה לא בלאל אנמא הכין בירושלים ומן ירושלים ירחלים בית
לארמאל לנחיע לבשאר כמא מיכין ומן כיבשון לים כמן שמון לא עשיתי בנוכל
ולא שבעה עשר בתמוז אלא מן שא דאמרהא אולאר אנשים פלגלר לים כמן כרגון על
טבת ועל תמוז קאל אלה כה אמר ... ענה הרבעי וענה החמישי וענה השביעי
וענה העשירי וכן פבאלה כרכים פ בלה לאיאס אן שאנא דאמרהא אולים ענומא
וענה הרבעי הן שבעה עשר בתמוז לאן בתמוז לשהר לראבע וענה בחמישי בשלשה
באב לאי הן פ לשהר לחמשה וענה בשביעי ענה נלה וענה העשירי עשירי בשבעה
לאנה פ לשבר לעשר ואנמא כאנוא ענומן בשעה באב מע כונים כרוא מה
לבראנן לאחאן פיה כמאיכון פ הענות ורגלה על אלו מכרי ראש בשנה לאן
אנגל פ לאכרה הבעה ועשרין ומלא כאלא ערפת ראש חדש אנגל ערב יום ראש
השנה הלבה לאמכא ראנוא לכרון לשהרי לשנה ראש השנה לא חקיקה לאנה
מכן אן יכון אנגל הלאלים ומלא: עלשון חדשים מחלנים אתה בשבת עלנים ועל
הרי שבבו עלתים ונאמים לשוריה ובהם מקבנים אתה המועדות ובשבתה בית
המקדש קיים מחלנים אן על כולם מכרי הקנה הקדם: לשמה לנין ירון לפלא
הם לנין מחלנים אתה בשבת אן כאנא עלי בעל מן ירושלים כמאי כון כמא מה ונן
הורה הו מוסר שלם חדש וחדש: כין שנאמה בעלנל כין שלא נאמה בעלנל מחלנים
עלנו אתה בשבת יומי אומא אם נאמה בעלנל אן מחלנים עלנו אתה בשבת:
כין לאכר ולנל אן יכון קל בגל כבור פ עצמא לנו מרהבעו ש לאפק תגר נאמה לפים
לאנה קל יכבר כמי נגיקיב מן חמרה לשמה הגר לשמירה אלא חיל לבה
יקלנל יומי אלא כאן כן קל ראה לאנה לנו למוגשחל ראי כי ירושלים עלא יחלא ל
לאלא לשמה לנלנל אן מחלנים אתה בשבת ואין הלבה כי יומי
הר מאר בעים ל ועבדים כ עקיבה בלל עלת לן רבן ומלים אם מעבר אתה אתה
הרבים נמצאת מכן עלים לעהיל לבואי אנמא פלגלנל לאלה ראי לשמה אלא לה
עובדים נר מעבדה וקאלה רבן ומלים אלה ואן מעבדה הלבה לשמה הגר מעבדה
קל כמאי כון עוד אחדים פ לשמה לאנן ש האלה מעבדה כי הלאל הגאים פלא נגה
לגוי הגא לנא לי יומא מן לאמה פ לאמרים והלבה מבן עלים אב ובנ

שראו אתה בחוצה ויבאו לא שמעו שמעון אמר אם עם זה אלא שאם יפל אחד מהם יבטל
בלבם עם אחרי שמעון אמר אבו ובנו ולא בקנו כים כשרים לעבוד בחוצה: אמר יוסי
מעשה בא ברוקה שראה אתה בחוצה בירושלים הוא ובנו ועבדו משוחרר קבלו
הבקרים אותו ואת בנו ופטלו את עבדו וכשבאו לבית דין קבלו אותו ואת עבדו ופטלו
את בנו: מן יום עלות בחוצה בקרוב ים מקבלים קנין לכל כאב ואמר ... לא משה
ולא אהרן בתרן מכרים לא בחוצה היה לפ עונה אם הבא בבם ולא חכמים יקנון
עונה אם מקרה לפ ענו אם רוה לאלל אמרהא מאברון לבית דין לא לפלשכן
ואלה לא אם יגלה עיל בחסב רוקה ואין לבה כי שמעון ואלו בן בחבלים
הגשתן בקרבה והמלוה ברבית ומרבית יוסי ושוחרי שבעים ועבדים אה בלל
לא עלות שאין באעה כשרה לא אן בן אינן כשרים לא: מקבלין אחה
פלגלים עלות ושרנים כים מסכת מנהלין: מי שראה אתה בחוצה ואינו כול
לא לא מלבין אותן על התמור ואפלו במשה ואם אלה לבן לתתין בילים מנלנה
ואם היה לדר כמוקה לתתין בילים מן ונה שעל מנלנל לא לה נים מחלנים אתה
השבת ונאים שלבות בחוצה שון אלה מעלה ... מקרא קל אשר בה אותה בעונים:
קל בנים לא בים לאלים מן פסר ים אנה חיבנא לבני מעלל ירוד בה ואלבלן
בשבת

פרק שני

מעלבין שמו אחר לבעלין
אם אינן מכירין אותן
בראשונה הין מקבלין עדות בחוצה מלא אדם מעקבלין הבעים הקם ינו שלא
יהן מקבלין אלא מן המכירין: מקדירי אם אין בינהן מכירין אלא שהעיד
על בחוצה משלתין אנשי המקום עמון ואחר לבעיר שאולא כמר בנא בם
אכבר בם סבב לי מן אלה לא הקם בלא בהאלה אלא מן מעלה אומעדן בה
פקאל בראשונה וכן כאנוא לשמים ובין עבל אור ישבלון בלרוים: בראשונה
מעשה בקבלו הפוגים בהקים לשמים שיהן שלחים ונאים: כאנוא
לשמים לים לאל כי נר לקה פים ראי לקנים יגר ויסן אן מן ירושלים
לקנים: בעבר אמרים מעלאה מבאין בעלבלה שלאר אבוים נקנים ועבר
עמן ועלה שלחים ולבלים בבלי חה ועלה לבית הבר ומביה בם אתה באור
ומלנל ומביא ומעלה ומוריל על שהוא רואה אתה חבריו שהוא עשה בם בראש הבר
בשנים וכן מראה הבר השלש ומנין הין מעשים מעלאה מבר המשחה לבדבבים
ומסבבה לבבי הבה ומאבר הבה לבחבן ומחבר לבית בלבים ומבית בלבים לא
אלא מלנל ומביא ומעלה ומוריל מעלה שבא ראה אתה בלבה לבנו בעלבה בם
מבר נגלה בים בבר בירושלים וכבים עשה בים בקרא בקראה ולשם לבעים מבבבים ובים

ין בוחקין אותם שם ומשלמין גזילות עושין לבם בשביל שיהיו בטלים לבוא בחשבון
לא היו ב״ם מעשה כל היום בתקין רבן גמליאל בזמן שיהו מקבלין אלפים אמה לפי
רוח ולא אלו בלבד אלא אף בחבמה בטלה ובטל לבדיל מיל הגיע מיד
העבר מיד הבלבל מיד במרולה הרי אלו כאושי בעיר ויש לבן אלפים אמה
לכל רוח: הלא לבה בן ואחת וקל הקן המקה לך אצל הבה בלבה ל אכרה
פ״ל ל ברק ל כאבעמן ערוכין: כיצד בולקין את העליים אם שבא ראשון בתחום
אותן ראשון מכבין מן אבן הגדול שבהן ואומרין לו אמור כיצד ראיתי אתה הבבקר
לבני החמרה לאחר בחומה לצדוקה לבדו ומה בסמה היה גבוה ולאין היה נוטה ושמש
היה רחב אם אמר לבני החמרה לא אמר כלום ואחר כך הן מכבין מן אבן הגדול
ובולקין אותן ומצאו לבני ב״ם מכבין עדותן קיימת שאם לא היה שואלים
אותן ראשי דברים לא שאלו אלא שלא יראו בחתי נפש בזכרון לשיבה
רגלין לבוא: לבני בחמרה או לאחר החמרה ירידה לבה לעיני מרה מן נבה שאמר
כאן או ל מלאל מרה כאן מן נבה שאמר וקולה לצדוקה או לבדוקה לא לקמרה
ל כואבב הבעלים טריק ל שמע הבארה פ״ל ל גוב והבארה פ״ל שמואל פרדיס
ערך ל קמר שמואל ערך מאי הלוקל יכן גוב וקולה בסמה היה גבוה ירידה בה
פ״ל כאן אבהבאה ע״ל אלבה פ״ל ראי ל עין ולאין היה נוטה עין אל כאבה
לא אל ראי ל הלאל הבקלל מחאלהבא לבהמה עלי חסב ערך ל בלו ועל
ל קמר ומוכלה מן בלו ל ברוש וכמה היה רחב לא ל הלאל אי אי הבלל מקום
עבמאי הלל עלי קדר ק״ר בה ובלה ל שמע ועלה בלה ל אבלא בלה
ומער הבהבא לא הבה אלא בגר ובה בגר בה מן ל עלים בל ברבכן ל בלה בבאנא
עלון ל קמר פ״ל ל שבר ועלמון הל יר״ל לם יר״ל בא ובה ל בעל ל עחר
פאן עלמוא אבה לא יר״ל לא לבהבל מן יחול אבה ראה לא אבה אחר ואם עלמוא
אבה ואבא מן טהר מן ריק ל בעל ל לבוא ל שבאלה ברר
ר״ל הבה מן ט ריק ל בי״ה לבבה סברה ל מחאב אוכן ל
ל״ל יבר מעה מן בבבא בלא יר״ל פ״ל הבחנוה
בחלה ל אבה ל״ל יבר ולל אבה עלמה ולאין מן פ״ל נבה הער ל קמר
הל פ״ל ל שמואל אן מ״ל גוב וכן בכן ובע אשראבה מן הבבה ל אבן ומקלאר
מא יר״ל בה מן ל כן וכה כן אר הבעה פ״ל ראי ל עין פאן שהלוא בבאלה משאבה
נמא הגובה ל בי״ה בן עוא בשבאלהבה אלא נשנוא עלהבה בבא בנא ואן הלוא
מהלא אבה ראוה מאלבה ע״ל ל״ה ל שמע נחן ל שמואל וכאן ערך ל קמר גוב
עלה בלא מחאלבה אבה שמוי אור ולים הבה בשלאן שבאלהבה פ״ל הלבה בבא

היה נבוה אלא אלא אבבלן ל שאתלאן פ״ל מקלאר ארהבעבה אכהלאנא הבה
אמא אלא קאלוא לבם מקלאר עשרה אור ע״ל כאן ארהבעבה אוקאלוא לבם
מקלאר מאיה דראע כאן ארהבעבה פלא הבה בבא מן הלא בשאן שאלה ל
ל אור לאנא נקול הלא ל מקלאר כאן ארהבעבה פ״ל ראי אעינהם ועלי בלבה
ל אבול ל״ל יבר הבלבר כאן ובה ל עמל פ״ל ריה ל אבלה ואנו נעבר מן שבר
יבאבר ל עינאן ויקול מן ריה ל״ל מה לבם מבני עלי ריה ל הלאל אלא עלי ל חסאב
פנה ובן יבדיק בלה ל עבוד לבהא ומא ארי קיאל בלא ל קול הקלבה ואנמא
כאן גריה פ״ל בלא ל קול ארדאע בבאבה בני ובה אבהבן בבאבל או בחק אל ל
יג מלבא מן ריה ל אחקנאן ל״ל הבעקלבה אבה יאמא מן אבל ל״ל נבא
מבני עלי ל ריה כאן לם ל הלאל אבבל הבלאן ומא ל מבהר ל מא ל״ל
ובבוע ל מעבה ל הלמוד ומעבה הבה בבירה מעבה בראה פ״ל בלא ל בע מחוד
ל מבן בלבה הבבה בבחה בלא ון אל ל״ל בחוקבה בלא ל כאש חבאים ובא ל הקל
ל שחוח אלאל שבראה ל הבלא ון ל״ל בבה ל מבה ומרר ל בבה ומרר ל בבה בקבה ושמע
כאן אבהבלבה עלי ל חסאב הל״ל יבר אולא יבר בבאבה בבה הבה ל בע אל יעבהבה
עלי ל חסאב בקבה ובלבן כאש חולע בל החאב אלא אעבי אבה יבר ובה העבר
שמבר ל בקבה לבשה בבים הו ובה חסאב עלם בה מקלאר קום ל ריה עלי
ל הבחקיק ל״ל אבל ל הבעל מן נמים ל מלל ול בלאבבה מבבלבן בבה ל״ל בלם
ל״ל בבה ל״ל יבן עבבה מקלאר עלי ל הבחקיק ואנמא בלא ל חסאב ל״ל פ״ל ל״ל
ל יו בבוב מן לבל ל חסאב ובראבבה לאבה בבבבל ל אבבבבע ל ומם בבל
ומאבן לבל בבבלן מבבל מעבה בלא ל עבבר ל״ל בבלבע ומא ל מקל בבה
בלבל בבה לא יבבבא אלא מקשבבה ובלא לא מבבע ל ל אם בלבבם מא עבה
בר בבבבע ל נבבב בקבם אבבן נשבן ובה אל בבבל ון אבה טבר בבלם עבן ה
ולא יבל ל מבבבלא מן בל הבבן עבבל יבאבר ל ריה אם לא ובבא הבבן לבבבל
ל חלאבר אבבבב

אם לא נראה באמנו אין מקדשין אותן שכבר קדשוה בשמים: אמנות לוקח פלוגתא
מן לשהרי לאמרים ושלא באמנו לוקח ואחר ולאחרים לקח בי לוקח ראשון חוזר ונרוכה
מני ר' מאיר לא בלאל אולם יש הר ובעת קמא יקול ועלו אוהבא לוקח ראשון חוזר ונרוכה אין
לו יש הר לא בד מן קדוש החוזר לר' לעיר יקול לוס ולא קדוש החוזר עלו לא חאל
לא לוקח ומן הדבים אתה שהר בחמר שהה שנים אחבה מקדש ואי אתבה מקדש חדשים ענין
אין לוס קדוש לא חוזר לאיים ולבבה רב לעיר בר דוק: דמות שבורות לבנה מי
לו לבבן ומלוא בעלי הדי עלו הנ בבלה בבולל שבבן מראה אתה בהלי ון ולו ואמר
לבם הלבה ראיתי אז כיה מעשה שבאו עים ואמרו ראינוהו שחרי בבמה
ועבבה מעבב אמר ר' יוחנן בן נורי עדי שקר הם ובשבאו לבבה קבלם בבן
ומלוא ועוד באו עים ואמרו ראינוהו באמנו ובלבי עבדו לא נראה וקבלם הן
ומלוא אמר ר' יוסה בן בר כיפא עדי שקר הם הי אתר מעידים על מעשה שלבה
ולאחר כרי שבה בן שבה אמר לו ר' יהושע רואה אני אתה לבבר כי פן יגרם
לבוא מקר ראה לכן לי. כן מה ודאי אם כראה מן לבאתה לאמר לקבר ומגיד
לאמר נמון לבר ולעבר לבן בי קולה ראינוהו שחרי הבמה ועבבה מעבב מן
יש לבה לבאל אולה לקבלם בי לקבן ומעבבה ואין עוד בבן ומלוא מאמר אין
לקמר בי לעבבר קבל לבן לבעל שמם ובי לבר לבאר בבנה יש לבר בי לעבב
בעד גרוב לשמם לאן הלא מעבבה אינה לאמר לבבה ולא שלי חאלה
יבבק בלא אלא רבל עדמי כאמלל לעבבה לאי חם מן לבר אלא במאי חם מבה
לבור לבאר ומאר ואבבר מא אבקעבה בלי. לבלא קלבם בלבמר אמר לבם בם
ומלוא לבבמים כר מקבל אבן מבבה אבא בעמים בא באבבה בעמים בא
בבבבה ומעבה הלא לבאם אם לאמר מבבה לי בן אבבמעבה לשמם ולקמר ובן
רי בבה בבלבן אבבלבם בלי בבבא בחסב מבעבה לקמר ובחסב בעבה
לשמאל לגוב ובחסב בטל מבבבב לבבן לי בבה ובבבבבבה ובחסב
אבבלאן מבבה בבלבלבן לבבבן ובחסב אבבלאן חבבבה לשמם
לאבבלאבבבה לבבא לבבי בבבבבן לבבבן לי מן לבבבבב

לא כל אם יקונאת מקונאת ומקונאת ותינשל. כן כלב לא נתאוה כאשה פנוטה וכאן יקום בנשואה
אם כמאמר ר"ז. תיל מנאמרה בדין ועלי אם אכל לאחר כאם פי הלבקה כמאמר סיבון פי מרוצה
כלב אינשא ר"ז. קדוש בחרוטה ביחיד פאשלמון אינה לא ר"ז. אלא הלכה כמאמר אחרי
לקול אלהה ויאמרו ... לא מעשה לא אהרן כאדון מאבריס וכל כמאמר בנות כמאמר הקדש
וכאן אינשא יקום בבית לבת אנה לאת נחקדו הנעלים. ביום הקבקה שבאה הקה פי יום
הלאתגן אובס כאות לא בארחה. ברחון לכב לא נבאר כאש חרוטה ועלי אנה לי. לבר
בתרין. קול מקדוש מקדוש אלא מלאל לבה ואחל הלאתגן וכאן. כן קולם מקדוש
מקדוש כאנה נמרין לאן לא אכל עבדנא נמרין נאין. כנה מלאל כאעלמסתאן מקדוש
החרוטה לא. כן מלאל טוב לאנה מאמה לא כתאב מישה ובו קולה כי חק לעיל הוא
מעלי לאלה. עיק ומעשה לא. כן אלא מא נבאר לקל אלהה ועלבריה. הבה לי ביב
ולנשא מה כאיה נאיה כביום ולא חלבה אל עינים ביום לא חלבה. וכן כאיה נאיה
ביום לא בל קולה וביום בראותה בו ביום ולא חלבה לעלב. כן כאש חרוטה יום ואמר
והלאתגן ניסן לשבר לאלה מעבדי מן הלאתגן. ומא נעלי אן נהר לאלה לבה
הלאתגן אל לא נתקדש יום שלשים ומאה. נב אן הלאתגב אן לאלה אלא נבר
בזמנו לכב עשיה יום הסנה שעדין וכאן בקי מן לאמאן מן היה יקל מקדוש
מקדוש קבל טהור לכאבב פאן כלב לאין ועלי אן נבה לשנה לאן לא עדא
אומא הון טהור לכאבב כמאמר בינה פי הלאתגן מן שבת ואשה זכרה לב כלב לאתגן
אן קדוש בחרוטה לא. כן אבראם אלא פי. יום הלאתגן בל קל. כן מן קבלה הלאתגן מאמר
ביעל: כל השוברות בשלים תרע משלבה מעבר שהנא קרן אמר ר' יוסי ובנא לבשוה
נקראו קרן שן ואיה כמשבר בקר. הי כל כשמר אבקלבשור: הפמיה קרן שלבה
קרן הון קול אלהה בבור שלין הלר לקרן ראם קרן ולחכמים יחקנון עלי יוסי בא
קאלנא לבה כל השוברות נקראו קרן ונקראו שור ולברה מקרא קרן ולשנה לא נקרא
שור ואין הלבה כר יוסי: שור שלראש השנה שלי עלי כשון ובו מכופה זהב
ומגי תרועה מן הלבנים השור מאכיר והתרועה מקן ברכה שמרעה בין
בשור: נבעוה בשלה כרים פקפים ובמשלבה בחל ומגי תרועה בשמע
בשור מקבר ובתרועה ומחרי כלה שמעה בינם בתרועה: הלה לי הגבה
אומא כאנה כמקיש לקנה בתרועה וקול שופר הלי. עד לא המ... אמא
נר לסקל שפלת יגרב בראש השנה נר לשור ותלה לא יגרב בי לתעניות נר
לתרועה פקט ואמא עבר מלבות יום בעניה בתרועה לאן לתעניה אנשים
בי עבה לבור ואלהה יקול עלי הבנה הדרר אבן הרי עובס בתרועה: שור
הי כל לראש השנה בקי עה ובברכה. הוה אנן בראש בשנה בקי עים בעל

יבמים ובירלם בשלי עלים: בקי עה. יל בב עדר לא בקי עה ובברכה עדר לא בינה
לפי פי לשלה הום בין עלהמה ון לבה בשמא בקלים אם שופר שלראש בשנה כן יש קן
לרעל אינה בלבה ולא אינה בלבה כי. בוזה ואמא מטנע לבלבה אן שופר שלי. ובכל
שלראש בשנה שלי כרים כמלים: שופר ינבלק ובמקום לבקר שבר. שופר ובכל
פסול ינקב ומקמו אם מעבב בנא אם בקי עה פסול ואם לא סר בקי עה לתוך בבור
או לתוך בחבלה או לתוך בבית אם קול שופר שמע. יצא אם קול בבבה שמע לא
יצא וכן מי שהיה עובר אחורי בית הכנסת או שהיה בתוך סמוך לבית הכנסת ושמע
קול שופר או קול מגלה אם כוון לבו. יצא ואם לא לא. יצא אן עלבה שיה שמע ויכה
שמע יה כוון אם לבו וזה לא כוון: נבלק פסול אלא אנשים עלי טלבה אמא אם
אנשים עלי עלה אן בקי מן טלבה בעל למרשע לשמעיהון מקראר שופר ובו יקר
מא. קבין עלבה בילה ויצא לבן. ולבאן פהו כאר ופי אנתקאבה אחכאם ולבה אנה
יתבאל אן יסל לתקב פאן סלה בנמינו ובקי מנה כובו מאלם לון תקב לבהו כאר
ואן סמנון עלא נמינו פסול ובור הו מבר פ נפה לא אבין ותלה עדיל מהקלע לא
תיטאן עלי נה לא ארין ופיטם אנה כבירה מן פבאר ולי. הו כאבן עם לבר בו
לי. קלנא פיה אסקל הברה שמע לא. יצא אמא לבלגן פי לבר לא כלי. ראו ...
חובבן ואתגאל לי. יגרב לשופר אן. ובין לאבראל לבלשבין לא אמה ותיל
בבון המשמע לשמוע ויצא לי חובבו אלי. נעלה אן לא. שהרים הנא בבוע
מאמע לאנה חיים הכנסת ולשלח עבור אומא אעל הקלמתבה לבדי. אם הרבים
לי חובבן ולבב עד עבבה. ובין אבראל לבין. מרשבע עם לאמה לעלבר לאוסקל
בר לעמשמע: ואיה כאשר יגיה מקשה. לו ובב. ישב וכן וכ. ידין שלמשר
עשות מלחמה אן ידין עוברות מלחמה אנא כל אמן שהין. ישרל מסקלבן לבבי
מעלן ומבדון אם לבם לאבבם שבמים הין מבגבר. ואם לאו הין ולים. כיוצא
בדבר אמה אמר ר' יאמר ... לא מעשה עשה לבן שרן וכן וכ. הנשה ומיה ומתיבה
אנא לא אמן שישרל מסקלבן לבבי מעלן ומשעבלין אם לבם לאבבם שבמים
הין מבגבר ואם לאו הין ומעלים: תרע שוט הקטן אין מוציאין אם ברבים ...
חובבן הכלל לא שאינו ת"ל בדבר אינו מוציא אם ברבים ל' חובבן: הלא
לה כן בחסב מא יחבאל אנה פימא נתן בחבלה ובחסב ביל לבעה:

פרקתיעי

יום טוב שלראש השנה שהלה בה אמה בתקלע
הין בקי עים אבל לא בתלינה משחרב בית המקדש בתקין רבן יוחנן בן זכאי שיהא
תוקעין בכל מקום שיש בו בית דין אמר ר' לעזר כשהתקין רבן יוחנן בן זכאי שיהא

בוקעין לא ההקין אלא בבבה אמרינן לו אחזי: בבה ואחד כלאקים שיש בו ביצים
לין יחד ביצת לב מרחק אין מקיש הקפמי ירושלים לבית ומדינה במדינה לשאר
לאיסו ולעולה לא הוי לאוכלה חרס יכרב לשופר פי לסכה גדרה שמאים לבו
בידו ועבדינו ארבע אמות ברשות הרבים כאמת ביתה לא לגלגל לאין יכרב לשאר
שופרי לם הו מלאכה וקולה אחד יבנה ואחד לאקים שיש בו ביצה לין יכיל כבאש
ולו כאן ביצה מסאחרין ונלוא פי מרחב לא עלי עה לאמה הנוטאן לבס אן ישבה
הנעל ואינה הלבה אלא כמאי ערב אולא אנה לא יכרב אלא פי מוסגרים בבס
לין ראה הב ואין הלבה כי לעיר: ועוד זאת פיהה ירושלים יבנה על יבנה
שכל עיר שהיתה רואה ושומעת וקרובה ניכולה לבוא בוקעין בה ובבנה
לא הין בוקעין אלא בבית הלין הלבל: קולה נעוד יגל אן כאוה הם קרבה הנעה
ביר הלה לה הו רחק ובי אן פי ירושלים כאן יכרב לאמס הלבס שאל מאי בתרין אלא
פי לקלש ופי בבה לא יכרב עד פי בתרין פקט כמאי לכר לש נחרס עלי בבה לין
יכרב לעובר פי לסכה לאנה לס יכרין ולא הרחבה גלה פי הלא לקדרו
בראשונה היה לוב ניטל בקדש שבעה ובמדינה יום אחד משחרב בית
המקדש התקין רבן יוחנן בן זכאי שיהא לוב ניטל במדינה שבעה אבל לקדש
ושיהא יום הגון כבן אמורי: אל הקלס לאמס עלי הלה לבבה פי לאנלה מן
תורה: בראשונה היו מקבלין עדות החודש כל היום אפילו אחד משיה הקהל
מלבוא ונתקלקל הלוים בשיר הקהלים שלא יהו מקבלין עדות החודש אלא
המנחה ואם באו עדים מן המנחה ולמעלה נוהגים אותן היום קדוש ולאחר קדש
משחרב בית המקדש התקין רבן יוחנן בן זכאי שיהו מקבלין עדות החודש כל
היום: אמר ר' יהושע בן קרחה ועוד זאת התקין רבן יוחנן בן זכאי שאפילו בראש
בית דין בכל מקום שנאמרו העדים הולכים אלא למקום הועד: נתקלקלו הלוים
בשיר לא יקולו שירה בוקר לאמס לא עלאמה כל חלל הו לים הם שהוק שהרי
כל דבר אם קדש הו ומיאה לא שבו וד הם יה לא נהאר אל לא בל מס שירה עלי כל
קרבן כמאי כן פי מוסגה ווקה מנחה הו וקה הקריב הקדיר שלבין הערבים ומנחה
יקרב לם יקרב בעצה שי כמאי בנאה פי לאמס מן פסחים ומקום הועד מכאן
לאני עאל אעני לאמוסגה לאמעלה לאוקמאעה בית דין הגדול ואחד הקטן
יקרבה לשהה ולא לתנון לאקבון לא עלי מאיאה אמונה: אלא רבי אומר
אבות נבורות וקדושה בעמ ולולא מלבינה עמה ואינו בוקע בכרונות הבוקע
שופרות הבוקע ואומרי עבודה והודאה וברכת כהנים ר' יוחנן בן נורי אמר לו
ר' עקיבא אם אינו בוקע בשל מלבינות לאמה הוא מן כני אלא אומרי אבות נבורות

וקדושה בעמ ולולא מלבינה עמ קלנשה הינם הבוקע הבוקע שופרות
הבוקע ואומרי עבודה והודאה וברכת כהנים: קאל אלבה לו ראיה בשנה
זכרון הקינעה ונאל לקל זכרון אלו זכרונות הדיעה אלו שופרות וקאל אי
הין לבה לו כרון לבה פי לבי אלו ... אלא ונאל לקל אן מבדי ירבה אנו ... לאיכס
בנין אב לאמקום שבזכרונות ושופרות יהיו מלבינות ומנין לאמתן אן הקדש
לא מלבינות ובעלה הין זכרונות ובעלה לא שופרות כאמר אלא אמרו לבני מלבינות
כי שמקל כונו עלינה זכרונות כי שעלה זכרונה לבני לשובה ומנה באופר
והלבה כי עקיבא אין לוחבין מעשר מלבינות מעשרה זכרונות מעשרה
שופרות ר' יוחנן בן נורי אומר אם אמרן שלש שלש יצא אין מפסיקין ביניהן ומלבינות
ושופר של מוסף עדות מתחיל בתורה ומסיים בנביא ר' יוסי אומר אם כשלים בתורה
יצא: הלה לעשר לא שעשה יכיל בה שעשה לחוקין שלשה מן התורה ושלשה
מן הנביאים ושלשה מן הנביאים ואחד מן התורה מן הנביאים ר' יוחנן בן נורי יקול
אם אמר אחד מן התורה ואחד מן הנביאים ואחד מן הנביאים יצא הקדיר לאמס
ר' יוסי לאקבל הנא עלי מא עלם מן מלבינה הכלא כשם שיצא ידי חובתו אם בשלים
בתורה כראם בשלים בנביא יצא ובזכרון ושופר ומלבינות שלבור עדות הקלנה ויאמר
כראמר המה הקדש שופר בבעה וכו אם לא ביל חזק ובלי נס ובחמה שלא אמלוך עלי
וכלב זכרון יכיל לא יכרב עם לאמס מקבל קולה יברכו לא לשובה ומלבינה כי יוחנן
בן נורי וכו יוסי: כעובר לבנו הקבה כיום טוב שראשו בשנה הנשים מקבלין ומ
ובשנה הקלנה בראשון מקרא אחת הקלנה: הלא אומר רבי בשנה הראשון לאנבס
כאנוא יחרמון לי ישלי שחרית אלא יכרב לשופר פאלא הקדה לעלאה אנרמה
לחראם פלבלי יכרב לי הקלס בעל לבר לשלאה מוסף וקולה ובשנה הקלנה
לאן לא יקרי הלל לא פי ראש השנה ולא פי יום הכפורים לאנבמא ומא הקעבר
כמיה מן אלנה ובהבה מנה ובראה אלינה הבובה ובראה ואה בראה ולא הלל
לא מתלאה לא פרחה לא פרחה: שופר שבראש השנה אם מפקחין עליו אבל
הלל ואין מעבירין עליו אבל בהתחום ולא עלין בלולב ולא רובין עלי נבי בהמה לא
שיש עלבני הנים ואין חולקין אוכלין בדבר שהוא ומעוה שבוה בין בדבר שהוא
מעוה לא הנעשה אבל אם רשה לאכל לבלוע מים אין יכם אין מעבירים אבל הנוקה
מלבקנו ומבקעין עמהם כל שלמדו והמבעסק לא יצא והשומע עם המבעסק
לא יצא: קל לבבנא לבראן יום טוב הו שעה ולא הנעשה לאן קולה שבאן מצות עשה
וקולה ולמלאכה לא הנעשו לא הנעשה ושופר מצוה עשה פקס לאלו עבנא לא אלא
נעשה ולחי לא הנעשה ונעשה ודבר שהוא מעשה עבודה מקבל אין יקטעה בחכין ומעשה

לא בעשה אין יקום עד כל מי שאי אפשר לו כי נמרכה כאמלה ואין מעברין את התקיעות
מלבקיעו ואפילו בשבת ובשרים אין מן קי קאבב כל ולו לכן עיר כפר לו טרב מ
לא מה אלא לא ראש בשנה: מזה הקיעות שלש שלשלש שלשלש עשר הקיעות
כלי שלש הרועות שעור הרועה כמי שלש: בבוקה תקיע בראשונה ומשל בשניה
כשהיים אין בידו אלא אחת מי שברך ואחר כך נתנמן לו שופר בקיע ומרי"ע ותקע
בקיע ומרי"ע ותקע שלשה פעמים כעין שלשה דברי חייב כך כל יחיד ויחיד
חייב רבן שלל אומר שלשה דברי מרשת את הרבים ידי חובתן: כל אלעדעה
אין הקיעות ראש השנה ותקיעות ותקיעות ובל שנים ובל כך לא כי הקיעות ראש השנה לא
מקבלאה כי כל ובל כך לא כי הקיעות ובל לא מקבלאה כי ראש השנה ואם כ
נשוך כלבא אומא נאכל כי כל נאחד מן כל ומנין נמיעה ולבל נקול אלבה והעברה
שופר הרועה בחול בשביעי ולא כל נקל שי הו כל הרועה שלחול כל השביעי כמ
ול אבל עוברת אין כל הרועה קבלבא הקיעה ובעדהא הקיעה וכלא לא כל נקל
מנין שבשופר לבנה הלל ומו והעברה שופר ומנין שבשופר לאחרי הלל ומו בעמ
שופר ובברר לתן הרועה כי ראש השנה ויום הכפורים הלאה מראה והעברה
שופר הרועה וכן שבבין כרון הרועה והו יום הרועה כי הלב כמ כל שלב שלש הרועה
ועשה הקיעות כמא אלאה והלב כי בשבת הקיעות כל לא לשבה כי ראש השנה ויום
הכפורים וקולב שעור הקיעה כמי שלש הרועות יכיל בה אין שעור ומיע לקיעה
והי מה מקבל שעור ומיע כל הרועות והי הלאה ואמא נכרב כל יום הקיעות בדיע
עלי מא הו משאבל לאה חלה עלי לא שך הל כל הרועה כל מלכורה כי כל מרבה כי
לה נמי בא כל יום הרועה והי שבה ולבה או שלאה שבריס כי כל הרועה או אמס
הרועה ואקע עלי כל עלין ומיעה מלבלב נכרב בשורה הלאה מראה והשה הלאה
מראה והרה הלאה מראה לם נכרב הלאה לאה ולאה יקולה הדיס הרועה
בבא וקאל בעד החלן שקל והיבב ומן כל מעלים אין כל אנסאן אלא ש לבה שלל
אמא הקבל אלה עלי נתו שלשה שבריס ובעד לבב ירלא שהה עלי הלל כל מקבלה
ויריל בקולב מי שברך מן אלי לאן כל שלאה אומא כי בשע ברכות כל מקדס לברכא
והי שלש ראשונות ומלכות וזכרונות ושופרות ושלש אחרונות וקולב כמס שאלה דבור
חייב יריל בה חייב בברכות ואקבלאן רבן ומלל וחכמים לם כו כי עלאה ראש בשע
בקס ומנמא אכב לאבבה כי נמיע כל עלאה בלבא יקולן לחכמים שלה עבור לא יכלב
מן לאן מבא אלא מן לא חסן שלי אמא מן ירי כל עלאה לא יכלן מן נשמבא אלא בלאה
נבבה ורבן ומלל יקולן אנה יכלן מן לאמבה בלאה שלה עבור מן יבי ומן לא ירי ובלן
כרבן ומלל כי ראש בשנה ויום הכפורים בקס לו לל עלאה כי באלין לאנסן: ברך ראשון
דבריו

מסכת תעניות

ראשונה מן כירן נברכה
נשמעים ר' אליעזר אומר
מים טוב הראשון שלחב ר' יהושע אומר מים טוב באתרון אמר ר' יהושע הואיל ואין
בעשרים מינן בברכה בחב לומה הוא מן כיר אמר לו ר' אליעזר אף הוא אינו אומר אלא
מעיב ברוח מוריד הגשם בעונתו אמר לו אם כן לעולם יתמה כלי קד הקדס לך
כי אבר לפרק לפרק הגאון מן מוכה אין נאלא מטר פי מוכה מלמה ולבבה כך יהושע
אין שואלים את הגשמים אלא מעוד לגשמים ר' הולה אומר בעובר לפני הבבה
בים טוב באתרון שלחב באחרון מן כיר והראשון אינו מן כיר ובים טוב הראשון של
בבה הראשון מן כיר והאחרון אינו מן כיר: מעוד לגשמים כי הבלבב מוסף שלום
שוב באתרון מאי בון ר' יהודה ויום טוב ראשון שלפסח הראשון והו לי יעלה שחרית
יקל מוריד הגשם והאחרון והו לי יעלה מוסף לא ילכר גשם ואומא יקול מוריד הגל
לי יום לי נעיל ומן מן סבב לומה יקל מוריד הגשם כי מוסף יום טוב באחרון
אלא ולהשאר לבר פי יום לי הגאון נמא בעבה ולבבה כי יהודי עד אמתי שואלים
גשמים ר' יהודה אומר עד שיעבור הפסח ר' יסי אומר עד שיצא נסן שנ' ורד לבם
גשם יורה ומלקש בראשון בשלשה במרחשון שואלים את הגשם מים רבן גמליאל אומר חמשה
בו חמשה עשר יום אחר החג כדי שיגיע באחרון שבשרים לגדי פרס: ל ראני
לי ירי הגשים ר' יהודה עד שיעבור הפסח ביל לי רי עבה מא הקס כי דברכה
וקל קלא פמא הקס מן ל ראיה הלבה כי יהודה ולבבה כרבן גמליל והלא כלבה
פי בלאר לשאה ומא ראאלה כראלה וכלבר כלמא הלבר מן לשאה פי אוקאה
לענות אנמא הו פי ארץ ישראל ומא הואה קי במן באהא אמא פי מאיר לבעל
פקטן לשאלבה פי לוקה לי יעלה לטטר כלבר לטרא הגבל לבר לוקה עלי בלב לנסב לטרכה
שבעה מרחשון פאלא אבלי לטטר כעד לבר לוקה עלי בלב לנסב לטרכה
הגלבמל בעלה ומאלבר לאן הם בלאל לא יבלי שהבא ברמן נסן ובלאר
יום ראשון בבא לא יעלה פיה לטטר בל יקבל וכן יום לבן אבלבא
לטרכה שבעה פי מרחשון אנים בלא מן לטרחא ובלא לאה לאה לאה:
הנע שבעה עשר במרחשון לא ירלו גשמים בתחילה היחידים מתענים אוכלין ושותין
משחשכה ומתפללין בתלאבה וברחי לה ובמי כה ובנעלבה בתפלה ובגשמים בעטר
יחידים כה הלאלי מכמים ובלא לא הענית שני וחמשי ושני: הנע ראש
חודש כסלו ולא ירלו גשמים ביבלין לשלי שלש הענות עלבה עבור אוכלין ושותין
משחשכה ומתפללין בתלאבה וברחי לה ובמי כה ובנעלבה בתפלה ובגשמים בעטר
יחידים לבר אוכלין משחשכה. נוח לא אכל עד שיעלה עמוד השחר אלא אם נצטר

פלאים, לה אין יאכל ולא ישרב כעל לוס כונה כי אי שאים כאן: עברו אלו ולא
נענו. ביתלין בזרין שלש תענית אחרות עלה עבור אוכלין ושותין מבעוד יום
ואסורין במלאכה ובחיצה ובסיכה ובנעילת הסנדל ובתשמיש המטה ונועלים אסם
המדינה מאותו: עברו אלו ולא נענו. ביתלין בזרין עד שבעה שבתות שלש עשרה תעניות
על העבור ומה אלו יכיר לה על הראשונות אלא שבאלו מתבטלים עניים ועלים ארבע
מחנות ובעלי מום עם תשבה ובחמישי מוקדין מתוך כבוד השבת: הלה ל
מבעה שיאמרו בסמוך לעמדה שאי שיאמרו על העבור לאותם קל שמות סמוך
ומום עם תשבה הוא. מתחיל בעניין לך ל חוארה מעל לנוח ולא יבין אדם ל
חאנות ויבבה: עברו אלו ולא נענו ממעטין במשא ובמתן בבנין ובנטיעה
כיצד ומין ובשואין ובשאילת שלום בין אדם לחבירו בבנין אדם בבנין ובנטיעה
המקום ובנתיבים חוזרין ומתענים עד שיצא נסן. יצא נסן הגשמים סימן קללה
שלא הלא קשרי חטים ביום וכו: נחוטים מנהוטן הדגנים ונגנר בו אבון ונא בוה
אבוב: ובנין עיר. עד שמחרם פי בלבד לתענות בו בנין שלשתה ושיעה שלשתה
כל נקושאתה ל הקאוק לתי. פעל ל מקטאלון פי ל בנים ונרש ל ר' יאחים ל מאקון
ל בנ' הבכי ל מעלר אמת בנים לבסכ. ונרש מאי הנגנ ויש עשר מנה פלא יחרם נגא
עונל אבנא ואמנא יכון לאנוי בעל נסן סימן קללה אלאלם ינל מן אנל ל עאם אלו
לנב ל אקה ופי בלאר ל שאים אי שנא אן מאה בו מקלבה כמאה בינא פי מאה הקל:

פרק שני

מדר הענות כיצד מושאין את הבבה לרחובה שניר ושנים
אחר מקלה על נבי הבבה ובראש הנשיא ובראש אב בית דין ולא אחד ואחד נוטל
ונוהם בראשו ומזקן שבהם אומר לפניהם רבי. הבושים אתינו לא נאמר באנשי
עיר ויבא בלבים את שקם ואת הענים אלא ויראו האלהים את מעשיהם כי שבו
מדרכם הרעה והחבלה הוא אומר ונחם ה' על הרעה לעבדיו כי יראה כי אזלת יד
ועצר אפס אלא ורב חסד ואמת: הלה ל רבה אמרו אמרו מי
אחרונות: עמדו בתפלת מוריד הגשם ובקש ושאל בשאלה ביין
כדי שיבא לבו עליו בתפלה ואומר לפניהם עשרים ואחד ברכות שמונה עשרה
שבכל יום ומוסיף עליהם עוד שש: ביום ביום) יחיד בה ביום) ממעטות ביום) מע
מעבירות ואם אמרו עד פה לתקלמה בבוהה לדרוב ל הקלם ופשבה ל נאם ופשב לם
ל שיר וחקם ל שנות בלא פי כל שלשת עבור ויחיד הוא כונה בעל בנים ובמה ביום) שם
ומקיבן לא ידע עליו אם רעב לבנותו חבי הגבמעה לקנב ל נאם עליה ויש לאם נסלבה
לאמרה מנשלה קבול ותלה ל סה ברכות אומרת הבן בעל נאל ישרל ומבל לוקה:

ואלו הן זכרונות ושופרות ל... בזכרונות אשא עינו ל בבני מ מעמקים קראתי
... הקלה לעינו כי עשה ל' בחלה אומר לא בי ת ציר לומר זכרונות ושופרות אלא
אומר בתחנה ר' עבכי: כי באר זבר כי כשלל ונרק ארל חמל כי כי כי לזו
בארץ עד כל נגל כל מאל אש כי ארבה ל' ל ירמי בו על זכרי הבזרות ואומר
חובה): לזכרונות ושופרות בתקל מאת הקלס פ נאש בשנה אינו אנה כלא
יקבל זכרון יחיד ולא זכרון תרועות ואין תלבה כי יבולה: על בראשונה בוא אומר
מי שענה את אברהם בהר המוריה הוא יענה אתכם וישמע קול שנקבכם ביום הזה
מי שענה את אברהם בהר המוריה הוא יענה אתכם ... שאל שלום
מחר אתכם ... שבשלחתי: על בעונה הוא אומר מי שענה את אבותינו כי על ים
סוף הוא יענה אתכם וישמע בקול שנקבכם ביום הזה ברוך אתה ... נאם שלמה: על
הגלגל הוא אומר מי שענה את יהושע בגלגל הוא יענה אתכם וישמע בקול
שנקבכם ביום הזה ברוך אתה ... שומע תרועה: על הרביעית הוא אומר מי שענה
את שמשון בצבה הוא יענה אתכם וישמע בקול שנקבכם ביום הזה ברוך אתה
... שומע שנקה: על הרמשית הוא אומר מי שענה אלהו בהר הכרמל הוא
יענה אתכם וישמע בקול שנקבכם ביום הזה ברוך אתה ... שומע תפלה: על
השביעית הוא אומר מי שענה את יונה בבטן הדגה הוא יענה אתכם וישמע קול
שנקבכם ביום הזה ברוך אתה ... בעונה בעת צרה: על השביעית הוא אומר
מי שענה את דוד ושלמה בנו בירושלים הוא יענה אתכם וישמע בקול שנקבכם ביום
הזה ברוך אתה ... הנמרחים על הארץ: קולה על השביעית יחיד בה ל מאמר
מלברכות ל' יאל ביהא לאנה קל קאל אן סה ברכות פקט יחיד ולבר אנה
יחיד נאל ישרל מן סבב ל יאנה ל' יאל ביהא בואחלה וסמאבא כאשונה שמונה עשרה
ברכות נאל ישרל ל' בי מן שאלה שמונה עשרה וסה ל' יאל: מעשה
בי ר' חלפתא ובימי ר' חנינא בן הכלין שעבר אחד לפני התיבה והורה את כל
הברכות אינו אחרין אמן הקיעו. הכהנים הקיעו. מי שענה את אברהם בהר המוריה
הוא יענה אתכם וישמע בקול שנקבכם ביום הזה הריעו בני אהרן הריעו מי ש
ענה את אבותיכם על ים סוף הוא יענה אתכם וישמע בקול שנקבכם ביום הזה
ומאמר הבי יאל חכמים אמרו לא היו נוהגים כן אלא בעבר. הגיהה: עד שאמר
הזרה שלה הבבי ויזרה אחרה שלשים הה ובלבה חכמים: שלש הענות בראשונה
אנשי משמר מתענים ולא מתשלמים ואנשי בית אב לא היו מתענים שלש שנות אנשי
משמר מתענים ומשלמים ואנשי בית אב מתענים ולא מתשלמים שבע אחרונות אלו
אלו מתענים ומשלמים לדבר' ר' יהושע וחכמים אומרים שלש הענות בראשונה אלו

ואלו לא היו מתענים עשה שלא אנשי משמר מתענים ולא משלחנין ואנשי בית
אב לא היו מתענים שכבר אחרונה אנשי משמר מתענים ומשלחנין ואנשי בית אב
מתענים ולא משלחנין: קיל קשה לרבי אחר שובה אין משמרות בשבועה ארבעה ושתי
כלה משמרות כל נמעה על רקבה זפי כל משמר בבני אבות: כדמון אינה בכל
אבותה כי לבד לשמר בשבת בקולה אנשי בית אב יריד בה לבית לשבת בקרבם
לבד לשהאר פאותם: כבר עליהם שלשים מן סבב עבודת בהיכל דע חבר לא בקשה
אנפאמנהם והלבה סחבמים: אנשי משמרי מוהבין לשהבה ין בלשות אבלא בנים
אנשי בית אב לא בנים ולא בלשה אנשי משמר ואנשי מעמד אסורין מלבשם ומלבשם
ובחמיש מוהבין מלבש בבוד השבת: אנמא חכמים לשרתב על אנשי משמר
בל נהאר פלבד ראים ועלה לבד שמא הבבי בעבודה על אנשי בית אב ואנשי
אנשי משמר נסיעון אנהן ועל אנשי בית אב טלל שהבבם לאנהם עסקן בעבודה
וקד עלמה בתרים שלש בנאולה שי מן אמור שמקדש בספר והוקלה יין שכר שלא
וכן ומעמד הומן שרל ומסיבן אמרה כי אבר הבה לסמכה אנמא חכמים שלא
על אנשי משמר ואנשי מעמד טלל בהבם פעלה לבד בני שלא כנסו למלאכה
כשבן מבינלן כחד מאן לבד מן חלל שלמוער: כל בהבוב בחבלה לא לבשם
לבנו אסור ולאחרין מוהבי ר יוסי אומר לבנו ולאחרין אסור לא לבבעיאה לבנו
ולאחרין מוהבי ר יוסי אומר לבנו אסור ולאחרין מוהבי: כאנשי עבדים מוהבי
סמוכה מלבה בעניה כאן פיבה אינם מלכורה מן שבור מעלמה פעל אלבה
מעבה פיבה נסים ובטלה פיבה שמדוה בבאנות פטלן בלבד לאינם מוהבה אינם
יכבר פיבה כי בלבד לשלבה אסור בחבר ומוהבה אמנא יכבר פיבה אסור בעניה
בטלה בלבה ולא יחבם סבר ובעניה כי בלבד לאינם נבסה לבנן בקבלה ובעבה
והוקלבם בטלה מלבה בעניה בנר בנים ותנבה בקבם מאבה אסורין בחבר ובנו
לבנבם לאחרים מוהבי: אין נחלין בעניה על בעבור בחלה בחמיש
לבקבע את בעבים אלא שלש בעניה בראשונה שני וחמיש ושש ושלש שבת
חמיש ושש וחמיש ר יוסי אומר בשש שנין בראשונה בחמיש כל לא עונה
אחרונה: לבקבע את בעבים הבעבים בלאסאר ונלן לסם לאן בקבל
בעבה בלא שבה לאחבאל לבמרי מא עמל בעניה בריב לם בבתולן בלבה כי
יסי: אין נחלין בעניה בראשי תבשים ובחנוכה ובפוריים ואם התחילו אין מפסיקין
דבר רבן שלמה אומר מאיר אף על פי שאמר רבן שלמה אם בתחילה אין מלבסיקין מנהג
בית שמאי משלחנין וכן בשעה בתב וחלבה ובערב שבת: אם בתחילה אין מפסיקין
יריד בה אם בתחילה לבעניה בעבה אין מלבסיקין בתעניה בלא

מקבלה מאיר מוהבה בית שמאי משלחנין יריד בה אם בשמון כעין שלבאר ויבטרין
בי אבה ובלבד בשעה בתב שתלבה ובערב שבת יראם בעין שלבאר ויבטר בי אבה
מעבה כבוד בשבת ואין בלבה כי מאיר אלא אם בתחילה מתענים ומשלחנין ואמרת בשעה
בתב שתלבה ובערב שבת מתענים לבתחלה ומשלחנין ולבסוף בשעה בתב ים שומע
אלא אדם מן שעמל בלבה לא בחסאבה שעבר שלא יבא בני ביתו לידע לו

פרק שלישי

בא מעבר בבבי עבה בראשונה
סדר תעניות בארון
אבל בעמים שאינו מהבי עין עלבה מיד וכן שבסקן ושמים בין שם לשם ארבעים
יום מהבי עין עלבה מיד מבבי שהיא מבקר בשובה: ידו לבמתים אבל לא לחילל
לחילל אבל לבמתים לבה ולא בבורה ולא לשאיתן ולא לשמרה מהבי עין
עלבה מידון עיר שלא ידו עלבה שמים סמו שם ומשרה על עיר אה וכל אה
לא אבל תלה אה בפנים וחל אבל לא הבא עלי ביבא אובה בעיר מתענה ומהבי עד
וכל בבובה מהבי עין ולא מהבי עולה בי עקיבה אומר מהבי עולה ולא מתענה
עיר שיבה בבר אן מבלבה אובה בעיר מתענה ומהבי עד וכל בבובה מתענה
ולא מהבי עולה בי עקיבה אומר מהבי עולה ולא מתענה אין בהוא לבר עיר
הנוכבה המשמעות בלבי ויצאו ממנה שלשה מהבים לשלשה מיים אה אחרי אה
אחר אה: מבלבה הוא בקבע לחיים אין לקיבה בלא סבבה בארץ ואין בלבה כי
עיבה בי לבל: על אלו מהבי עין בבל מקום על בשדה ועל בירקון ועל בארבה
ועל בחמיל ועל חיה כעבה ועל בחרב מהבי עין עלבה מיד מבלבה עבה אמרבה מבלבה
ומשלחנין ואם אין מי ששלח לעבר בם ובחרבה בעבה על שבראה כמלא בבור שבם
בשקלים ועל בה בעניה לאחר עלבה אלא שם אבים שם בשבה בעבר בירון
אומר לא על אבלו אלא על שעיר: חיה רעה בא בעיר בבם לא תעשה בי לא
בבבה בבבים הבבים בל בבאר ובלבר אם בעבה לבבבה בבבה בבבה בבבה
מהבי עין עלבה ובלבה עלבה לבבבה לבבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה
אלבה בעניה לבן יכן לא בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה
בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה
בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה
בי לא עמאלה מהבי עין: על אלו מהבי עין בשבה על עיר שבקיטה בלים אם ובבר
על בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה
אם על בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה
בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה

כי יום לא כי שמעון בן תמנוי שלי יקול מבני עין על הדר בלי חס עמוד
אין מבני עין על הדר לא עיקר בר מבנין עלה פקיס ואלי נמל כמה ל לנר
הם פקיס מבנין ומבני עין מאת מקלס: עלבל אבל שבבוא עלי בנבור מבנין
עלבן תוך מנוכה בשמים מעשה שאמרו לו לחוס במעגל בהקלל שירדו שאמר
אמר לבם יצאו והכניסו בנוי פסחים בשבל שלא יטקון בהקלל ירדו שמים
עובה ועמד בהנכה ואמר פרוש שלעלם בנוך שמקבס עלי שאם כבן בכס
לבנוך שבעאים בשמוק בגלל שאינים? מיכן על שמרחם עלי בנוך הקרוים בנ
בשמים מנוסים אמר לא כך שאלבי אלא נשמי בורות שיתין ומנבה ירדו בעלה
אחר לא כך שאלבי אלא נשמי רבן ברכה ושבה ירדו בבקים עד שאלו שרמו
מירושלם לבר בכיב מרוב בשמים אמרו לו כמה שבהקלבה עלי בן שירדו כ
בהקלל עלבן שילבו לבן אמר לבן יצאו וראו אם נמחקה אבן הטועים שלחו
שמעון בן שטח ואמר לו רבינו אתה בעלה לבלה מה אעשה לך שאתה מקחיב
לבני המקום כבן שמתחטא לבני אבינו הוא עשה לו רצונו ועליך בכתוב אמר
ישמח אביך ואמך ותגל יולדתך: עד עובה אחר ראיה ואבן הטועים חר
כאן כי ירושלם יבנה עוד מן לב תלמה חבן לב שמחבא פגבר עלה הלל
בסמיכה אבן הטועים ויביל בקולה שמחקה ומחיה למא ובמאים לסמא מעשה אנה שעל
עלי אל הבאבה ואל הבעלו ואבר עלה אלף שמעון בן שטח כמה ראיבו לו לא אמר
אם הלאלה בהלא לסמעשה ושרת מבחנא ישרה ויגלל: הין מבעשה וירה
לבם שמים קדם בכן בחמה לא שלמן לאחר בכן בחמה ישלמו לסעיר לסעיר אמר
קולם לבדוה לא ישלמו לאחר חדוה ישלמו מעשה שנו בעגה בלו ויבה לבם
שמים קולם חדוה אמר לבם לר שכבן ראו ואכלו ושתו ועשו יום טוב ישלו ואכלו
ושתו ועשו יום טוב ובאו בני בערבים וקראו בלל גדול הלל גדול מה
הלו לי כי טוב כי לעולם חסדו לי שיר המעלות אם לא ה' לנו יאמר נא ישראל הלל אם
חבן אבלות ושבבוה לא לסעל עגלה אין אומרים הלל אלא בבבא שבעה
מלאכה ובלבד כל מלאכה

פרק רביעי

בשלשה פרקים בשבה בבכבים בשמים אבן בפנים
ארבעה מעמים ביום בשחרית בבוקר בתחלה ובשעת מעמדם בבעלות
ובמעמדות ובין הערבים: פרק ראיה בלה לשעה בשלשה פרקים בבעה נאמר
יכבן בכל הבלה ישמבן ארבעה מעמים ביום ובלילה הבבלים
ומעמדות לם שהיה הבלה מחוק ושיה לבה מלה בר מאיר אמר כי לם מבלל מלאה
בבנים בשחרית בבוקר ובמעמדה ובמעמדה ראיה מה מנחה אין בבבנים מלאכן יכן ועלה

[illegible]

כשחרב הקדש מותר אין בנעלה קדש עשה אין מאחר דברי ר' עקיבא אומר
בן עזאי כל ה"ב ר' יהודה שנה קדש מותר אין באחרה קדש עשה אין בנעלה חר
ר' עקיבא לבוא שנה כדברי בן עזאי: יש עשה בלא לאין מותר ב' איסר חנוכה
לבונה מהדבר. מוסר. עשו לבם חיוק ואין אנשי מעמד מן אולם לשאר ניסים. כי
פיה מוסר. יחה מעמד מן מוסר ומן שלחה מעשה בר שלחה מוסר וקבלה פיאה
אין אשי מעמדי. קלון פי מוסר לי. לא אבקל. הנעשה מעמד מן מוסר לשאר
לקבלה לקרבה ב' לאחרה לאשה מעמד לא אין אמרון לברוחים לאחרים
מעמד בראה בלי לעלות אין קדש עשה לקבלה כבן עזאי: זמן עשה
הבנשה והעם הבעה באחד בנים בן אבא בן יהודה בעשרים בתמוז בשנת
יהודה בחמשה באב בני פרעש בן יהודה בשבעה בו בני יוסב בעשרה
בו בני עבה בן בנימין בחמשה עשר בו בני אבואל בן יהודה ועשרים בבנש
ובנים ולמי שנעה שבטו ובני גוב. בני קנבי. קדיעלה בעשרים בו
בני פחת מואב בן יהודה בעשרים באלול בני עדי בן יהודה באחד בשבט שבו
בני פרעש שנה באחד בשבט לא ביה בומעמד שביה בו בלבן וקרבן מוסר וק
וקרבן עדי: ק הבעה אין אחד בשבט פי טי אין אם מותרה לאלו שאר יום
לאמן ס בב כוה ראש מוצא לאין הלל ראש חודש ער לאים לא לשתיל לא צור לא
מנהג לבבור אין יקדוה בלבנה ויחיל לא יתחיל ואם בתחילה במקדש ולא כאן ראש
חודש יום הלל לבאן אינה אחד בנים אין בו מעמד ואכל בלא לקרבן עדי אין
מדה ל טבקאה ל מעבדה כאנא הקאולן אסקקה ל אחט אב לאש מעבר
פי בדה ל אוקאה ל מעבמה ופי יום תחין פיה נשבקה יקרבו קרבנות ובלא
לו קרבן בעדים ל מלכות פי עקרא: חמשה דברים אירעו אבותינו בשבעה
עשר בתמוז וחמשה בתשעה באב בשבעה עשר בתמוז נשברו הלוחות ובטל הת
בתמיד והבקעה בעיר ושרף אפוסטמוס את התורה והעמיד צלם בהיכל בשע
באב נגזר על אבותינו שלא יכנסו לארץ וחרב הבית בראשונה ובשנה
בית הבר וחרשה העיר: משנכנס אב ממעטין בשמחה שבת שחל בשעה באב
לבוה בהוסה אסורים מלספר ומלרחם ובחמישי מותרין מפני כבוד השבת ערב
תשעה באב לא יאכל אדם שנים בבשר ולא יאכל בשר ולא ישתה יין רבן שמעון בן
גמליאל אומר: שעה ר' יהודה מחייב בכבוד בתמיד ולא הודו לו חכמים: בלא שהם
בשרים אחר הבית אין קבוץ מעורה הנפשים בבית [illegible] לא לאכל מן מה
נכון ל נאמרי אנשי אין אכל בכל נכון ל נאמר ולבקש על אכל אז בארבה ונאמרו
אין אכל מרבה תאוה פיחלבה אכל ל נה נשרב לשאר וקול נבן שמעון בן שמעון ל

[illegible]

מסכת מגלה

מגלה נקראת בא חל עשר בשנים עשר בשלשה
עשר בארבעה עשר: [illegible] לא בחומה ולא בכפרים המוקפים חומה מימות
יהושע בן נון קורין בחמשה עשר בחדש עשר בחדש בקורים בארבעה עשר אלא
[illegible] לו בבעמה: קאל מי בשרים בקאלה בזמנים זמנין בכבר
מקום לבה חבמים וקאל [illegible] ארבעה עשר
ואלא כאנא בבר"ם בארבעה עשר יכן אבל ל כרכים המוקפין עשים חומה בשר
ואלא בתוך בסור מן אים יהושע לא נבאל אנבים לא נבאל עם לבר לאבל שוש יקרובה
יום חמשה עשר ולבי אנבא מתגבה לבון אבל ל בם בבאה וכן ל בגיון נה בחמשה עשר
בו ויום בבנים בו ויום ל אבנין ויום ל כפרים לאם אבל ל בוקרי. נקבעון בבאה לפמוא
בבר בגרה ולא נוה קראה ל מגלה בנו ל חבבה ולבה לבר מבקל מא בנה בי שרבי נגלה
וקראנבא בי אים מבקבלבה אנגיא כאן עבר אמבראל: [illegible]

הקבוצה שראוי עוד. אלא אם כן בא לבא לאיזה מן יום הדינים לפניו
אלו אם יבא לפניו שאינה אינן קודמין אותה אלא ביום הבא והיום אחר באה עליה
ויום כמסה עשר עלה מה בינה ונקראה לעולה לאחרה בשל יום מרבה ומן לו
מרה מאיר: כיצד הלבה ובשל כפרים ועיירות גדולות קודמין בדיון
ומוקמין חומה לאחר חלבה ושל עיר או בדבר כפרים מקדימין לדון
הבנסה ועיירות גדולות קודמין בדיון ומוקמה חומה לאחר חלבה ו
בחמיש כפרים ועיירות גדולות קודמין בדיון ומוקמה חומה לאחר הלבה
בערב שבת כפרים מקדימין ליום הבנסה ועיירות גדולות ומוקמה
חומה קודמין בדיון חלבה בשבת כפרים ועיירות גדולות מקדימין ליום
הבנסה ומוקמה חומה לאחר חלבה לאחר שבת כפרים מקדימין ליום
הבנסה ועיירות גדולות קודמין בדיון ומוקמה חומה לאחרי: כל אבדרעא
אם יום הבנסה הוא יום לא אתנן ויום לכנים ואם לעולה לא הקרב יום לסבה ולמר
אלא לא יום אבדעה עשר יום לסבה לי לא ימכן קבא הקרבת ידחו עיירות
גדולה ליום הבנסה ולמר יום לכנים ולא יקרונה יום לנסעה לאיש נקולקל
ולחוי ידחו ליום הבנסה [illegible]
[illegible]
[illegible]
[

המשחה למרובה בבנים אלא כבר הבא על כל המצות אין בין כתן משמע לבנין
שעבר אלא כדרוש ועשיתם באיפה: מיובה בבנים הו כתן ביה שלא
לא: כן עולמים שמן המשחה ותנומא כאן יכר כהן גדול כל המסכה ביום ב שבועות ונלבה
ובר הבא עלבל המצות הוקל אלבה אם הכהן המשיח חטא וכן ומסגן יא כל המצות כי
כדרוש ושאיר ת הארבה וכהן שעבר בו אלא אם יעבר פחות בבנין גדול יום בכמו
ומנו אחר הכהן כמא ביומם ומא פאנה בעד יום בכהורים ירגע לאהל לגדולו
ויעבור בעזה לי קלס ומסגן אם יעבר מנהמא מעבדין על הבתולה ואסורין כאלמנה
ומאיר אחרים כבן גדול לאמאה לבמא נמיעא ניר מא לכר: אין בן בקר גדולה
לבמה קטנה אלא פחים זה בכלל כל שבוא ניבר ויבר קרב בבמה וכל שאינו
ניר ולא נידב אינו קרב בבמה: נמה גדולה ב: בקר עבור כמא קאלבי שכן
היא בבמה הגדולה וקולה אינו קרב בבמה. ענין בבמה קטנה לא: בי בקר: יחיד
ובלא כלה וקה בהרי הבמות כמא יבין פ ל פרק ל אכיר מן מסכת זבחים:
אין בין עולה לירושלים אלא שבעולה אוכלים קדשים קלים ומעשר שני בכל ברומה
ובירושלים לבנים מן המוגה בפנים וכמן קדשי קדשים נאכלים לבנים מן הקלעים קרוטה
עולה יש אחרים בהר קדשת ירושלים אין אחרים בהר: בכל ברומה טאלמא
ירי ל ביה עלי אי בעל כאן יאכל וקולה יש אחרים בהר אין בעל אין פעלא אלבה
עוד מא כרבה תלבא ל הקריב בבמה ומנו אכהאר אלבה. ירושלים לא יקרב פ
מוצא נירמא אבבא וסגבן אשל מלה ל אחרים לבא ולא לבא פי אכר זבחים:

פרק שני

הקורא את המגלה לא יצא אבל קורין אותה לבעלי זה בלעזי והלועזי שמע
קריאת הרבים בבל לשון לא יצא אבל קורין אותה לבעלי זה בלעזי והלועזי שמע
אשורית יצא: נא פ ל מגלה ל ספרים ונעשים כמא לא יכבן ל אשמים פי קראול ל
שבל אן יעבל פ ל תאבל מא קל מנה כלב ל קראה לא יקרי מן טבר מא תקבה אן יקרי
קבל ולא נוי קראה הבא חאלבי לקולה ל ספרים וקאל כבוב אתה אברן בספר בראשית ל
ל אברן בספר כלב הנה נאבר ים בספר הקדיר הדה ל משנה הקפיר הבא
עברי שיקראה הרבים בבל לשון לא יצא תוך מלשון יון אבל קורין אותה לבעלי זה
והוא שבתובה בלעז כולה הקרוי ל קראה חאלבי ואנמא אשבריו בלשון יון
מן סאיר ל אלבי לאנה כאן בין עברים אלא הרי קולה פיהא הקדם בספרים לא הבה
ש יכבבו אלא יון ונעלה לב אנהם כאנוא שרחוא ל הרבה בלסאן יונאן ולבני המלך
ושהרה עבדים בלב ל הרגשה חבר יאבדה עבדים הלב ל לבה מלה לבנים וכאנבא
אשורית הבא קראנא לשון יון לבל כשל מנשאן ל. כן הלה ל לבה מלשלה עבדים

לבינו הקדוש יקול מה ל לשון ברכי אי לשון עברי אולשון יון: והלעז שמע אלא
אשורית יצא לבנה ואלה עלם שרח לבנה לבנה ידי גמלה ל עברי: אין קורא
מיבוא אן מהגמנים: יצא היה כותבה דורשה ומגיה אם כבון לבו יצא ואם כלאן
לא יצא מי הבה כתובה בסם ובסיקרה בקומוס ובקלף נקום על בני ר ועל הבקבה
לא יצא עד שתהא כתובה אשורית ובדיו: מיבוא מנעקים על שבעה כמי לגמור
אם בולה ומקרמים אם יכון קל כאמרה ל נוס ל. מגריק ליה כמא חדלנה כי אכר
בחים וקולה כולבה בשרט אם יעול עלי ל קראה לא יקרי פ ל נסבה לא יקרי
מנבא לא יקרי מי כאולבה לא עלי קראה מא ינסר לארבה לא יקרי עם לשמה חבר יקרי פ
נסבה כאמלבה בם אמס ל עקאר מקרבה ל מגרה קומוס ל זאר קלקנום ל תלמוד
והו נועמן אנאעל ל זאר ביר ל כאור לכבבא ל גלה לא. לא בל מגלה
בן עיר שהלך לבדך ובן כדך שהלך לעיר אם עקיל לחיור לקומוקרא כמן
כמקומו ואם לאו קורא עמהם מאיל קורא אלם את המגלה ויזרא בה. לי חובתו לי
מאיר אומר כולה לי יבולה אומר מאיל יהולי לי נמי אומר מאחר הדברים אלה:
כאן מעול עלי אם יגיע למסבה לבה ארבעה עשר לא יכבה לבר מיל קורא כמקה
כמקומו ואם לא. כן כלבר קורא עמהם והלבה כר מאיל: הכל כשרים לקרוא אבל
המגלה מנין מחיל שנה וקטן לבנה יום כבנה לא הבטל עד הנץ בחמה ולא שעשו
ולא טובלים ולא מגזים ובן שומרת יום כבנה לא הבטל עד הנץ בחמה ולא שעשו
משעלה עמוד השחר סדר: הכל נאמלו אשה וקד בנשים ל מגלה הקרא לבה פרים
ויום פרים נעם קראה ל נהאר יקבל אין קורין עד שהגיע בחמה לקולה והיום אלבה וקבל
פי ל מולה ביום בשמים וקאל פי ל מאאה ובאה בסה עלבה ביום בשלשי וביום בשבעה ובא
ובקיש ט בולה לבאה לא בשבעים ובל כמא בן ל שן ושומרת יום כנבי יום קל ביום המגלה
פי פחים ומיבן עלי ל מאל פי מסבה נבה ואמא חסבנא ל נהאר מן טלע ל פור לבה פי
עיר מגלה בשחר עד שהא בקרבה ל מגלה ל מאמר לבר ל מגלה הלולה ביום לבה מגלה
ביום מלאה בה לא מן הגבי ופעלי ופעלי אי אוקאה ל שראיר ל פעלי ל כמל בעל מלעה
שמה ואין הלבה כי מולה: כל ביום כשר לקרות את המגלה ולקרות אם בבקר
שוכר ולנשי לבה לולה לבה המגלה במוסבים ומוסבים לבני הבים ולבני המעשר ולבני
יום הכפורים לפני כבה ושחיטה לבנות לבנות לבנות לקמיה ולבקרבה לבנות לבנה
ולבנים לבה שקראה שוטה ולבנים בה מעלה ולבר אם בבעלים: ובני המעשר
קל בולבה פי מסבה מעשר שני ובני בים הו ל ובני לי יקבל עלי פר כבן מעשה ובר
ל מגלה לבה ל מגלה ל מגלה ל מגלה ל מגלה ל מגלה ל מגלה ל מגלה ל מגלה ל מגלה
ים בין אחר בנמא פי מגלה ובן ונאעל ל עבולה כלבא לבה לבה לבה לבה לבה לבה לבה
לבבון אלא בל נהאר לקולה ביום כולבן אלה בכי יעל ל לבה לבה לבה לבה לבה לבה לבה לבה

וקל בשעה לא תלמדון כאשר בשעת מן ל אחרים לא תבין אלא בל נבראים וקול בי
לשמוטה ועשה לה תבן אחר לבה ברית מה וקול לי בה בולה אל יבר ועל בשרם
מה חשבו כי יום אין בשק אתה שוטה ביום וקול בי עלה ערופה ודבר לבם בדם סגור
גם כי הא לבו כפרת כחדשים לא תבין אלא כל נבראי כאשר אין לקחים לא תקרב אל
כל נבראי סוף לסיעה ואמרת טברת מטרע פתי בבנים ביום שבריתו: כל הלבה מאר
לא כברת בעמר ולקטר חלבים ואיברים חת בכלל דבר שמעטון ביום כשר לבנים
ודבר שמעטון בלילה מאר לא בלילה: ק שרת בעמר אשמת הבין בלילה ולא נקל
ומבין מלה ק שרת בעמר כי לעמאר מן מעטות ולקטר חלבים ואיברים כי בא מעמ
עלבן מעבים ובוקנלה בה הע עלמעוק עלבה לא בלילה וקולה דבר שמעטון ביום מאי לא
בשאלמנים מחוברים ומי שון בים לבוה לא בה בבנים מאי כן כי
מנחות ודבר שמעטון בלילה מאר לא בלילה אי אי: אבל לא בפחים ואינה בלבה לאם
לאכל עמנה בבסח אינו נאכל אלא עד חצות לבלה ואכלו את בבלה בה וקאל
ועבר כי בלבד מדברים כלילה בה מאת בנגד עד חצות בלבד כי אבלה בפחים שתהנו

פרק שלישי

בני העיר שמכרו רחובה שלעיר לוקחים בתי
בית הכנסת בתי הכנסת לוקחים בית בבה בית בבה לוקחים מט פחות מט פחות לוקחים
מפרים מפרים לוקחין קרקע אבל אם מכרו קרקע לא יקחו מפר מפר לא יקחו
מט פחות מט פחות לא יקחו בית בבה בית בבה לא יקחו בית הכנסת בית הכנסת לא יקחו
את הקרחוב וכן במוקריבן: הלכה למשה לבי מנחם בר יומי לי. נגל לרחובה
שלעיר קדושה אל ינגל בה בבעלות ובמעמדות. ואינה הלבה לאבה לא יבר
לבלאה ואמנא לשלאה לה עבדי ל אבלו בה הלא לבה מעלן בקודש ולא מוריד
ולא יגז ביעבי בית הכנסת אלא בי באליה אמנא בית הכנסת שלבר בים לא אמר
בי עבבא לאן חק לאם לבה בה: אין מוכרין משלבים לחיל מקנה מעבר
אותן מקדשתן דבר יבדה אמרו לו אם כן אין לא מעיר בלה לעיר קטנה
אין הלבה כי יבדה: אין מוכרין בית הכנסת אלא על מנת שיבנו
חזיר רוקן ודבר כי מאיר וחכמים אומרים מוכרין אותן מעמדם עולם חוץ מארבעה
דברים לעיר תיר ולבית מקן ולבית הטבילה ולבית המים כי יבדה אומר מוכרין אותן
לשם מכר והלקח מה שיבדה יעשה: הלא אלא לי בעה אבל לא באליה לבה
באבדיאין אמנא אלא באבעה שיבר לא מוכא באומנגה בוחרי אבל לא מוכא לבה
לבה אל כישות ולו לי נגל בר לבבה לא כמר לאמנא ואין בלבה בבאמיר אלא בה
בבדה: ועוד אמר יבדה בית הכנסת שחרב אין מקפלין בתוכו ואין מקבלין

בתוכו חבלים ואין פורשין בתוכו מצודות ואין שוטחין עליו בגדים ופירות ואין עושין אותו
קפטרין אלא אם שהוא בית הכנסת בתחילתו עמדין אין מוכרין אותו בו
עשרים לא יהלוש תחבי עבמה נמא: עבמה נמא יבדה לבבאב לנמוס אלא בעבה
בהא לעשה מנגרלין בי מנאבהא אין אמבנהא לבב אם בבריך אנבמה בי (בבבו) לבלבב
אם אם אמבנהם לבנים בלבבב יגז לבה אין יקבע ובמי בי לבב לא מנגבו לבם אם יקבע
ראבל אי יעבי נגבה: ראשתוטש אבל שתל לבה בבבבה קבבים בבבשה שקבים
תלבה בבבור בבבה מיקבמנים לשבבר ומבבים לשבבה בבבה בבבה זכבר
בשבה בבבה אבבמה בבבים בבבים בבבה בבבה חוזרים לבבמה בבבים
לבאי תבשים עבבה לבבה ולבבים לבבים לבבים שבבה
ראשונה בי לבבה יכן בי טי אי אמרה אמשחוטש אבל לבב אם אבבה לא כאבה חוטש
אבל יום לאתל אם לאבבים אם לבבים אם לארבעה אם לבמים אם לבמים בבבים
פרשה ראשונה ובי בבאבה שקלים יום סבבה לבי אבבר סבבים שבבו שבבו ואבבה
עבמה שבבה ראשונה שבבה שבבה בבבים ורבי עבבה בבבים לבבבבה ואבבה אבבבה
שבבה שבבה בי לבבה יכן בי טי אי אמבבא בבים עבבה נמא בבבה בי שבבה ראשונה ושבבה
שבבה בי לבבה בבבים בבבים אם אבבבה חוטש נסמן אם בבבים חוטש נסמן לבבבה
בי ראשונה בי לבבה יכן בבבים חוטש נסמן בי טי אי אמבבא עבבה לבבבה ובבבה
ובבבה בי לבבה יכן בבבים חוטש נסמן בי טי אי אמבבא בבבה בבבה לבבבה בבבה
בבבה בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים
בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים
בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים
בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים
בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים
בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים
בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים
בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים
בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים בבבים

ביום כובד לעמוד ושבת שבתון בחג יקרא היה אין כאת אתה אומר אלו ולא בעטי ירדה
בעצמות בבשות ואם אול יום אין עשרת יקרא בחומשה שלשי ולא בעטי ירדה ויבי כשלשים
עזה ואם ל יום לאתאנו שבעה שבועות ולא בעטי ירדה הקלה לבתקוק ואם ל יום לאולבן ראיה
בשנה ויי' בקל אתר שרה ולא בעטי ירדה ויבי אשה אחלי מן בראתבי ואם ל יום לאמרו ובאלבים
נתן אתר ארבע ולא בעטי ירדה מעשה מן בחלבר ואם ל יום כתוב מי אחרי אתרי מעות ולא בעטי
כה אמרה רם ונשא ואם מנחה בשבת עד יותר ולא בעטי ירדה נבואתי ונבה ואם ל יום לאולבן שמעון
סופה שוב אוכל באזנים ולא בעטי ירדה מי ל יום לאולבנה יום בראשי ואם ל יום לאמרו ויקבלו
ל בגלל שלמה ושאר מעות בחג בקר בנות בחג ואם ל יום לאמרו כל הבבור ושום בשמיע
ולא בעטי ירדה ויבי כשלות שלמה ואם ל אמסנו ואמתה בברכה ולא בעטי ירדה ויבי אחרי מעות מעשה
ושבת שבתון בחג יראה אתה אומר אלו ולא בעטי ירדה ביום בגלגל: בחנוכה בעשיה
בטוים ויבוא עמלק בראשי תרשים ובראשי תרשים בעמלק בראשית בראשית
בעונות ברכות קללות ואין מפטיקין בקללות אלא אחד קורא את כולם בשני ובחמישי
ובשבת במנחה קורין שלשה בסדר ואינו עולה לבן מן בחשבון שב ניבר מעלה אכ
מנע... ל בני ישראל מעבות שיבוא קורין כל אחד ואחד בן מנין שבת שבתון חנוכה
מפטיר בגבורות ה' ואין לא אול יום מן חנוכה יום סבת לי כן פ' חנוכה שני שבת
שבת ראשונה מפטיר בגבורות ה' ונשבה בגבורות שלמה ואין לא יום טוב יום סבת
בכון ל בעטי ירדה בקלה אבן אשר עשה עמלק וכלב אלא לא ראש חודש יום סבת
מפטיר ובי מלי חודש בחשון ואם כאן ראש חודש יום ל אחד מפטיר מחר חודש
הו מעני קולב לבמפטיקין לראשי חדשים לחנוכה ולפורים וכלב לבעניה לשמעלות
מפטיר מעני בעניה ומעמד לא מעני מדר אובה שבת לאם פ בשעה באב קורין פ
בעלה בנים ומפטיר אמון אמיפ ונתן לאמם אי לא פ בלא לעלות אין יקרין בעטרות
קבל השעה באב מן ג' ל בנאעד לאמן ג' ל סדרים וכלב בעד השעה באב מפטיר
בחמוה חבן לי שבת קבל ראש השנה בכון ל בעטי ירדה מן ג' ל בעלה ולהקשיבה קבל
השעה באב דברי ירמיהו חזון שיעקוו איכה ביקה לאוה. ובעלה נחמו נחמו נאמר
ביון עד בנ... עשה מועדה אבי אבי הו מתמרמים רני עקרה קומי אורי... שוב אשי
שובה ישראל. ואמרת הקרא קללות ברכות פ בשעות לקלה מוסר... בנו ל תמאס
וקולה אינו עולה לבם מן בחשבון לאת בנותיה בלב ל קראה לה יקרון בעד וחמיש
מן קראה ל סבת חבן ישר ל בלאה ויקרון ארבעה יום ל בבר מן למוסר ל
קטע פיה ל בלאה בל קראה ויכמו עדל סבעה. לא בברי לפרשה כמא גו משבור:

נון

הקורא אתה הגמלה עומד

פרק ביעי

נון

ינשה קראת אחל קראות שנים

ינשה מקום שנהגו לברך יברך שאל לברך לא יברך בשני ובחמישי ובשבת במנחה קורין
שלשה אין פוחתין מהן ואין מוסיפין עליהן ואין מפטיר לא בבוקר ובמנחה בגמרא
מברך לתורה ולאחריה: קלבה מקום שנהגו לברך יברך אומר לבר כאל קראה ל מעשה
אמת קבלה אל תבר מן ברכה לתורה לאבה מצוה ל אלא עולה לבמרדות מברך
עליהן עובר לעשיהן ובאבר קבלה אל שבר בר בוקר על מקרא מעלה ושעשה נפי
ועמדו ובערבה אל נקבה אין יבאבר הבב אבר ביבנו וכו ואחרפו בלב לאשל ובי אין לא
יגלה עלי כאום ל נאם אקלם מן עשרה בבוקים לא יקרא פ מפר בוכה עלי כאום ל
נאם אין לבן לגלאבה אנאם לא יקרא ל שבר ל שאל פ לפר אקלמן שלשה בבוקים
לבלבר אין קרי לגלאבה עשרה בשלשים יקרא אחדים ארבעה בבוקים ולא יבלי מן
בעבה אקלמן שלשה בבוקים ואינו ל גוי לא אם יקטע ל קראה ינגל ולא יבלי מן
ל פרשה אקלמן שלשה בבוקים ואינו ל גוי לא אם יקטע בבלה לבלא אצל פ
ל קראה עלי כאום ל נאם ולי יבלי בל קראה פ מפר בוכה ל שמה אין אבר אשר
בחר בו מלבה עמיים ונתן לבו אה בוכבו נתן בהורה ולי יקלי אבר ויבקש באבר
בעד אשר נקן לבו בוכבה אמתה יי עולם ש עבבתבו נתן בהוכה ואמרא בבנא ל יום
אין באבר ל ל שבר לתורה ולאחריה מן קבל ל ראכלם פ בעה בבנסת לאין לא שהוא
לי באבר אולא בלא כאום ל שבר בעד שבר ישלא ויקלי זן ברכה. שנון אין בקרא
בעבה לא מלאבה ברכה לתורה ובלב אלא בעונות ל חאבין שאבלון ל אולם קר
נחל לא באבר ובבנאלא שאבלעה ל אבר לי ברך לאחריה יבן אין לא בלם
ברכה בעד קראה ל הורה: בראש חדשים ובחולו שלמועד קורין ארבעה אין לא
פוחתים מהן ואין מוסיפין עליהן ואין מפטיר בבראה בהחוקה בהורה מברך
לתורה ולאחריה זה הכלל כל שיש בו מוסף ואינו יום טוב קורין ארבעה: ביום טוב
חמשה ביום הכפורים שבעה בשבת שבעה אין פוחתים מהן אבל מוסיפין עליהן ומפטיר
בבראה ובהחוקה בהורה מברך לתורה ולאחריה: קולבה מלל מימה בלבה
אין לא עולה יום מוסף ואינו יום טוב ניר מאל לבר בן ובחיה ולבאה יקול
מברך לתורה ולאחריה עלי אלל ל יום בראה בינה: אין לוקין עלאמרו ואין עובדין
לתי הבבה ואין נשאין אתה כבר בה ואין קונין בהורה ואין מפטיר בבראה ואין עולין
מעמד ומשב ואין אומרין ברכה אבלים ותחנים ואין מסמנין עלבמזון ביום פחות
מעשרה ובקרקע עולה בשעה ובבן ואלם כוכבבה: קאל אלבה ובקסבה בגוך בנו
שרל ונגל שקל לבבר שבקרשה שיבא בחות מעשרה ומוגרה ומוגרה שלשה ל
בחנה ל בקלבה שאבר אעינו אין בלו שה ינבר נאבבה ועובבין לבני בה
הבבה אין בקלה ואחל ינלי בראעבה ומעמד

לא מיקר כתונת נקרעין לעבד ושפיר ישב ויקולבה פי פשלמן פשלא לעבד עמדו נקבי
עמודו שבו יקרים שבו ולא נקרא מלא בראמלא אלא אם כן נא עשרה מיא אמר
ואלא יקאל אנסאן ערבי עלי ולא ערבים מקטועה פי נקן לתורה ולא פלה עבדה מא יעני
ניר לרמנה פלא כמן לא מקבל אמור לא בקשות אלבר מקבל לאמנה מיא מיל לערך
לנאים לא בקבל עשרה אנאם בפסנה ישרל ואחל כמן ומעין כלבים אן כלבה בפני בפנים
פלא ואחיל ינמל פיבה ונכלב אלא קאל לאנסאן בני עלי לי לנאים אן יקדר כעבד
הנעבד בשוק ונשק מי מקבה כמיא הבנין פי ערבים פהו אי יאכל אחקאב אן יקדרה עשרה
אנאם ואחל מנאים כמן ונשק מיא יקולון ובלא בו מעני יקולה ואלא כי נאכל כמן יעני אל
כקרק עוד ובלא לי קלנא בשנה וכמן לם בו שרט ואנמיא אבאחה אנה לו כאן
בשנה ישרל נאן לבד לאן פרשה ערבים הברר פיבא לפי כמן עשרה ונא לנקל
אן כמן ואחל מקט יניעא ולבמא הברר לפי כמן אנמיא בו רבי אחרבני לפנים אמלא
ישרל: הקורא בתורה לא יפחות מעשרה פסוקים ולא יקרא לבתורגמן יהרי מפסוק
אחד ובבית שלשה ואם הי שלשה בן שלש פרשיות הקורא אם אחת אחת מלבן בבית
ואין מלבן בתורה עד כמה הוא מלבן עד כדי שלא יפסיק לבקורבן: אם הי שלשה
שלש פרשיות מקבל קולבה פי שנים כמה אמר ... ובו כמה אמר ... מדבריה ובו ועבה מקבה
ובו המקבל בהם לשלשה פסוקים לא יקרא הלבא לבתורגמן ותיבל הבנים ואנמיא יקר
לבה אחת אחת ואין מלבן בתורה בשנים ענינה אמיא פי בבית ואחל מקבל אחרי מוב ואיך
בעשור מלבן ובבית ואלבלן מענים לענין לשרט פלבמיא נמיעלא אלא יבני בר בקר
מיא הגם לשארת שרח לפסוק לי הבנים אם לשלשה פסוקים אן פים הבנים בבית
המקבלי בבית הוא פרש על שמע ובלא עובר לפני התבה ובלא בנשיאת כפיו אם
הי הקטן אבין או רבו מעמדו עוברים על ידו מעשה בכל עבור יכון לבד לשלמן
פעל ברכה לפלאיל כלבאיל ויצלח לבא פאלא כמן המקבלי בבית הקטן לי לא יקרא
אן יעבור לפני התבה עד ש תגלא זקנים אבין או רבו שלמה לבאלאיל
ואם הו נמסה הבלי בבית אם הלמילה או אבבה והו מעלם: קטן קורא בתורה ומתרגם
אבל אינו פרש על שמע ואינו עובר לפני התבה ואינו נשא את כפיו
שמע ומתרגם אבל אינו קורא בתורה ואינו עובר לפני התבה ואינו נשא את כפיו
פרוש פרש על שמע ומתרגם כי יהיה אמר כלמי שלא ראה מראה נגע מי לא יפרש על
שמע כמן שיש בינו מומין לא ישא את כפיו כי יהיה אינו אן מי שהיו יד עבועה
אמנים לא ישא את כפיו מפני שהעם מתבלבלים בו: קטן קורא בתורגמן בעד שלשה
ומתרגם לא יהיה לי לבד לפי ... הקשה עד אלאת חגי נבר לחם אכבאמה ושה
והבנים עדיו עמלו ... בתורה פקולה כל שלא ראה מראה לא

יפרש על שמע לאנה אין לו הקרבה בבורה הא הקרבע בראה אלבא פי ל עאלש אעני
לאפעאל לאנאמה אן שבא ואמבים לטלב וכלב כל מא יכבל לאיין ואן כאן מעני
אבלבלב לאמיה מעבונין לאיין בבנאלבה לגלב לעבאנ פחלאלבה אן, שא כבו
לאן זאלה עלה מעבנ מעבנ עבנים מסקבלים כו: האומר איני עובר לפני התבה בעבוים
אן לבנים לא יעבור בפשל אינו עובר אן יחיה לא יעבור בעשה בלבו עלבה
פבנה ואן בה מצוה נבנה עלבאנחו או עלבה לו בני זו דרך המינות עבה ה בב
ונבנה עלבית אבקלי שלו הבי זו דרך בחי יבנים האומרי יבר כור טובים בני אורך
הגמינות עלבן עבור ינעו רחמיך ועל טוב יבר שמך מודים מודים משבחים אותו
בחיבה בעי לה משבחים אותו האומר ומה רעך לא בבן לבעב לשקל מן אדעך לא בבן
לאעבריא באדמיה משבחים אותו בבי יבי: על מדחו אי על פה ידו יעני אן נאל
עלראש על מדחו אי שלל על פה ידו פלבל דבר המינות לאנה הבבעמודל לבר
בן אמה על בית אבקלי אן יעלבה מן עבדה אי נעלבה פי נבה ותיעים ב
לבאלנון לשרי יבה בל נמלה לבנין לא יעבקון מעבאה בן לא בקל ולא יקאל
ברכו טובים לאן אלבה יסבחה לעאלחון לא טאלחון כמיאקאלמה לא יראר מלבר
הבנים ועלבן עבור ינעו רחמיך לאן לם עלבה לבר אש פאמר מן אלבה פי קולב לא בקה
באה על הבנים ואנמיא בי נבה בבלבב ועל טוב יבר שמך לאנה יבר על טוב ועל
ריע כמיאקבלא מברך על הרעה כמה שבואמברך על הטובה ואן קאל מודים מודים
פיבלל אן לאעבראן לאבנים והו לאחל והמברכה בעי ותן אן יעבל לבמאיל בא נמיר
לנאיב בימכא נמיר לבלאיב ויקול בבל אביך ואמך ואחוך ואבו ואמו ואחיו
אן הבנים לבעבר לבעלב כמיא לבר פקל עבל בלטן אן לאהבה נעלבה ולנ בעבר
בנים עבאלה לבעלב: מעשה כאבן נקרא לא מהבנים מעשה המר נקרא ומתפס
מעשה על הראשון נקרא ומהבנים והעבר נקרא לא מהבנים כבר בבנים נקראים לא
מהבנים מעשה לה ואמנים לא נקראים לא מהבנים אין מבטי בין מברכה לי הולכה
מהיר לי יעבר אומר אין מבטי בין בהולע אבי ירשלם: מעבר בעבר לבבר ובו
אן קולה ויאמר מה לאה אלי קולה ויבא מה אבי בעבר וכו וכלב ויאמר ... אבי בעבר ומשמע
לא בשרה הבבל לבקים עלי ראום לאמה מעשה כבול אבבר לבבר בבנים לקולב
בבא יבא ... ויבר לבר לאמאמה מעבקר לבקלבה אשר לא ישא פנים ולקולב מעשה לוד
ואמנים לא נקראים לא מהבנים לא מבעבקר לבקלבה פי מא בלבלים מעשה המר נקרא ומתפס
לאן לבמא לבר אמנים בבפס נקרא ומתרגם ומא לבר אמנים בן לוד אינו נקרא לא מהבנים
מעשה כבלה לוד ועלבה מן יקולאין מבטי בין בבר כבה לא יאמנים לא יעאם אלא מעשה אלא מעשה עלבלא
יבלים אלא שר ועלבה לי יעבר אלאמל לשרל לבר ושלם ולבה בבר בבבה בבר לי יעבר
בבין ומעבר בבנים

משקין כיבה שלהים במועד ובשביעית בי מאיר
ר"ש אומר בתחלה בין מעיין שלא יצא בתחלה בין מלא אין משקין מדברי המינים ולא
מדברי הקילין ואין עושין עוקר לגפנים: גמ' מי שלקה אין תולש שלמועד אסור בעצים
מלארבה ל מעשה הפעמי תולש שלמועד מועד כי כל מסכת ואת אינה ל נקל בתחלה
בעציע ונ' עמלבא כי שלמועד ותחזיר דעאיע לאת ונ' עמלבא ולא הוא ל מקבל
מהבהא פעם ל אינ' ל אינ' ל אינ' ונ' עמלבא כלאת מגבר ל אשתגאל בה מאל
בגיר מקבל ל אינ' ל עשה ל ואי כיבה שלהין הדנוס עיל מעלבי: לאבא לעם שבאמן
הכבה לון מא בסלה בשבת בתרא ובשרט אלאיתן כי לב שקא בגיר אמאא כי
כי לב שקא בגיר כלאי ונ' עמלבא במועד כלבב לאי ונ' סב' לאינ' ל עשה מועד
מן מא ל גיר אותה לאנה לגבי לנבלה באינה ומי לב שקא ובלא בו מעשה מי לון
ובלב מי נאמנים לאנה: גמ' מעמ מנבא נבלאים באלא אנקט ע ל מעשה ל אינ' ל עלאי
אלגבי לנבל מבא ועוד בו אן יחבר חל אצל ל שבור אחראינ' גמ' מעמ כבא שלא
וקד הקדם לבלי בעשות עד עשה: מ' ל עשה בן עליה אלא אין עושין את באמצע
בתחלה במועד ובשביעית וחכמים אומרים עושין אבל באמצע בתחלה בשביעית
ומבקעים את הקרקע ומפקשין במועד ומפקשין אבל כל קלקלת מים שבשות הבריכה
ותוטין אותם ומפקשין את הדרכים ואת הרחובות ואת המקוות המים ועושין כל
צרכי הבריכה ומציעין על הקברות ונצאין אל על הכלאים: אמר מנינה ל מעמ
ואמאמא חרס חבר בא ל שבה שביעית לאנה ישלח ל אינ' ל מן הנבא לל כעלאמ
הבריכ כרים ובה ל מעמ הבבה וקד עלמה הבין לב ל שביעית אם נמיע מאפעל אינ'
אל ל אינ' כ יחס בשביעית לבלה מעלי ל שבה בארץ ומפקשין את הקרקע
בו אם יאמר ל עמק בא הקלח עלי מעי נבי הקלקלת מאמר מעמ ונ' אלאמ
הבמיה ואם בתן ל עם מחבאנו לגלב ל מאלי מגבל מעל עיון ל מי שרב מבא
לעם ל ונ' חבר בא בחלל שמועד ול ערכי הבריכה מגבל מעל ל שב הבמיה
מאגבל ל אגבה ובנאם ל קאמר ותחבא ואמאמ כבנון ל מחבמון לב לעב ל כלאים
ל חלל שלמועד לאם אגבה ל לגבי יקלעה לאם מבא לבי בבי מגבל אגבה ל אגבה
מבי מבא בלשבה ל עמ ל מועד עלאלן בגבלין אגבה ל אחראם ל לב בבי
בבמיה בלשבה ולבבה כחכמים: מ' ל עשה בן עקב אלא מגשכין את המים מעל
לאילן ולבבר שלא ישקה את כל השדה ארעים שלא שבו מלבנו במועד לא שקה מעמ
חכמים מגבלין בה ונשבו: מגשכין את המים מעל לאילן בו אם [illegible]
אבל בדבר ל שבה לאמלא ל ובבה בשבת ואם כאלבה ומלבה ל אינ' מגבבה ונ' לב

[illegible] לעם לאת יהבר ל יבא לבב ל מעל ואבעים שלא שבן מלבב
[illegible] לאת ערבא בבבא אלא מא בגיר ובל בלבא אם תבא מא בם שקא
[illegible] ובלבב בבבל ל יעבר בן יעקב: מ' אם אתה אישה ואת בעבדין
[illegible] הלבן בבבבו במועד ובשביעית אחבים אומרים שדה בתלם מבן
[illegible] ומקבבו ומקבבים אבל בבר בבבשבבב

עגלות אין מערבין שמחה בשמחה אבל לא ישא שמחה בשמחה
אשה בו ואין הקרחת עובדת ר' ר' ר'

[illegible]

ושאר כל אלה אסורין: מה שחוץ מפלה ארדיה לא [illegible]

[illegible]

[illegible]

[

נעלה לא ימאנו והלא אינם אלא קלנה אנה לא ניקטע כי חולה שלמעשה נר לא יקר אבל
אולא לי יכן חכם או אדם כשר אז לי יכן חתיכה ונקה למעות לא אל אחל עשנה אם
שמעת הכל קרבו והכל קורים עלי וכלב יגם כשר ועבנה אינם אל לבעשה
בעת יביאתה נשמה חייב לבקרנה ותלכין לבנה ח לבית בבית
לגין לאמרם לא אבלנה זבח לא אכה בנשלבם זכור ואנאתה מן אב אחנים ולאלי
ולאבנאם זכור ואנאתה ולא יוקם באולא כלבם לאמרם לא אבלנה בשרם על בשר
והקטיע לא תיאב מן נשלה לנאים לא אכל ולנאים לא תקטיע באבנה מלא אכל לב ולכל
אנה קטע טפח מן לא תוב לפוקי מקט ולא אן יקט עה בבל ולא לאמה אן יקטע
טוק חבי הבעל קטעה כלא וקטעה כלא ולה אן ידל ידיה תחתה תיאפה ויקטע ולא
לאמה לא תקטיע נר ברעב שבעה ושלל לאחר שבעה ומאחת לאחר שלשים מלאלי
לבאיר לא אמנאת נר אביה ואמה ואם תלבה אמא על אביו ועל אמו ועל כבו שלא
יקרע ואתה לו לאחר שבעה ויקטע כל חוב עלה בידו ער שיעלה אל לבו ומבר
קמי שלה נקור ע מבחוץ ושלל לאחר שלשים ואינו מקבה לעלה ואעלה אן מעלה
קבו עה לא בבין אלא מעומל ומבר הוא יעם לאבנים לא לאבלנה יתלבה
מאלה מלאלה בעיר ביתו ל אכל לא יוז לה לגלם על סריר שלא מבעה
איאם נר כי לא סבה לאנה חייב בבתיה בעשה כמא בינה לגין לבעי חבר
ואם עמעה יוז לבה לגלם על לא אסלה ואם כי לקיים לבה על אסלה
ואחל לא לבהר ל מעאמר לא לבעה לגלם על לא אסלה ואם כי לקיים לבה על אסלה
לבעבה לא מסי לבלב אלא אם מבין אלא עלמנוה אחלה תבי מי לא לבעה
לאנשאמעאה וכלב ילבה ואסמה ולא לבן לא מבין אלא עלמנוה אחלה תבי מי לא לבעה
לבראן לא הבמב לבעבלתן בבלבתן בבלב אן לבלב מלאם ערבה
לבנה לפקיו אין מנחתן אם במטה ברתוב שלא לבלבל אם בבמה לא לבעה
לבעה מלבה הבבוה הבעים במעבר מעבה אבל לא מנה בתוכה לבעה
בבמבוה לבמטה מבבחוה בבראשי תבעים ובתבורה ובבוים מעבה ומטבחוה
ובאה אבלנה אמקבנה לקבר הבמה לא מעבנה לא מטבחוה אי אב מא עבוי שלא
עבנה כתבה קינה שאחת אומרת ובלן עבנה אחריב שב ולמדנה חבנה ובאמר
בשבה קינה אבל לבעבל לבוא מבה אחר בלבה לבבה לבבה ומה ... לבה לבעבל לבבה
וחבל עמה יסרי מעל כל בארי ... דבר: ולא שלשים לבעבל עבנה לא בבעה ולא בי
בר ל מעבר ושלשים אומא בחרם במעבר פקו שלא לבבעל אבה בבמה במעבה
עלי נתו מא לבר בי לאבל ואין בלבה לבי ישמעאל

מסכת חגיגה

הכל מי בין בריאיה תוך מחרש שנשה וקטן וטומטום ואנדרגינוס ונשים ועבדים שאינם
מעוברים והחיר והסומא והחולה והזקן שאינו יכול לעלות בדרגיו אי זה הוא קטן כל
מאינו יכול לרכוב על כתפו שלאביו ולעלות מירושלים לבית הבית כדברי בית שמאי
בית הלל אומרים כל שאינו יכול לאחוז בידו שלאביו ולעלות מירושלים לבית הבית שנ שלש
רגלים: בריאיה הוקל אלה יראה כל זכרך ולהלן לא כתיב לראות פלא שכיעה נשי
ונתנו ואשרבנה וקהל אקבצו בהלון ... מי שאין לו אדון אלא אחד יצא עבד ולהלן
לא כתיב עבדים וקהל שלא רגלים ואקטן כתיב בו בשל לפרעה לבנה לאיקהל רגלים
לו יקל בעבדים כמאיקהל פי מרבה אבר נא לא נקל אם לבד אשארה לבון בלה לא שרעה
לא כתיב אלא מן יכתיב לעשות עלי רגלה ולהלן לא כתיב חייב ותלה וחקן וקטן
וקהל אינה לבאה אתכם ... ולהלן לא כתיב אלא מן בבר יצא סומא וקהל מלמד
מלמד הקבל לעשה שמעון ולעשה ולמדון ולעלות מסכה לבריאיה לא כתיב פי לעבה
לקיים כל בריאיה אברהם לא כתיב שובה לא יבעלם ולא חיש אבה לא יסמע
ואלא אעבלנה פרל כנל אן פרל אלא אן פרל עין לא כתיב לעשה לבריאיה לבנים
וקהל פי בקבל באזנים וקהל לבריאה חבי כמעל לבנה וקנה הכל חייבין לבבית
מי שחצו עבד וחצו בן חורין וקד אעלמקה אנה נוגע מלא לבנה ואמר לחכם
עבדא לא יקרב שכן חצו עבד וחצו בן חורין אלא כבגל לבנה: בית שמאי
אומרים בריאיה שתי כסף והחיצה מעה כסף בית הלל אומרים בריאיה מעה כסף
והחיצה עתי כסף: קהל אלה לא יראו כל בקס יביל בלבד אנה יביא קרבן עלה
פי יבא אנא לעבד ולבה לעלה לבי לבה בבמי עלה ניה ובמי אינה בבמי
לאחון לבם לבאחל פי לבבה לבה הלל אינה כמבבה לבן לא בבן אבל לבן עלה
בבעבה כסף ולבד יז בבה שאבה חבה שאבר מן בבה וחבנה בו קבל אלל ובבה אובבה
ילד בלבד אנה יבא קרבן שלמים ולבה לשלמים בבמי חבנה לבם אינה לבבה
מל לבן לבבין אבלבן שבי כסף ולבד אבבבן ובלבן חבה שאבר מן בבה ירבן בבל
שמאי אם לעלה בבין אבבר בבן לבנה לבה ... ובית הלל יקלבן שלמים בבין
אבבר בבן לבנה פיבא חבן לאלה וחבן לא בבאבה וחבן לבבנים לבאלה בלאלה לבלה
ולאבל ולבלל וחבן יבבן לעשה לבבלה ולבלה אם לבבנה לבאמה לבשבל פי
חבן בלאבה לבאיה ובי קרבן עלה לבחבנה ובי שלמים כמא בינה לבשמה ובבבה
אינה שלמים ובמי שמחה לבם לבה חבי מתלוד ובי בלבם לבלבה לבנה ולבבה
יקלבן שנים תיבין בשמחה ובבל לבבה ובי בבה שלבים ושמחה לבבי ... לבבי פאחבבה
בלא: עלה בבעבה באוה בן בחלבן ושלמים מן בבעבה בינה טוב בראשון שלבבה
בית שמאי אומרים מן בחלבן ובית הלל אומרים מן בבעבה: קל קלבה בלבה לבעבה

וביצה הכלה עולה ונדרים ונדבות בחולין בחולין ביום טוב אינם באות ועולה
ראייה באה אם לא ביום טוב וכשבאים באה אינה באה אלא מן החולין ושני שאינו
באים מן המעשר יכול בכולה של מעשר מעורה מעשר שני נקד ביצה שלמי שמחה
וקיל ביה בלבן המעשר יכולן בה אינה נאכל לה אם יאמר שלי חטה ממעשר
מעשר שבת ובשבת אם יביא אכילה ראשונה מן החולין לאוכל ביצה אם לא חטה
חובה לא אכל עדנה כל הכר שבחובה אינו בא אלא מן החולין והבכורים ביום טוב
הראשון שלבסח לא עלמר אם חטה ארבעה עשר אינה חובה כמה ביצה פרבתים
פלגלג לם הבלש ער פי חטה ביום טוב הראשון: שרל יראנין כי חובה בנדרים
ובנדבה ובמעשר בהמה והבהנים בחט אם ובאשם ובבכור ובחגיגה ושוק אכל כלם
בעופות לא בבעלחות: כי חובה חובת שמחה והיקוב אלה נשמחה בחג בפרק
בעובים עם שלמי שמחה אמת חובה ראיה וחובת חטה פלא הכון אלא מן החולין מה
כמה ביצה לא הבעובים ל עופות ל מנחות עם שלמי שמחה לא אכל אם שמחה
אלא בבשר: מי שישל אוכלים מרובים ובכמה מועטים מביא שלמים מרובים ושלא
מועטות אוכלים מועטים ובכמה מרובים מביא עולת מרובות ושלמים מועטים
זה וזה מעוטים על זה אמרו מעה כמה שאם כמה זה וזה מרובה על זה שאר
איש כמה בבי: לא כאשר לא לו: הלא לבה בן יקר לקמה אלה:
מי שלא חל ביום טוב הראשון של חג חובה את כל הרגל ביום טוב באחרון של חג
עבר הרגל ולא חל אינו חייב באחר יום על זה נאמר מעה מעה לא יכלכלנה וחם לא יבא
לבמנות: עוד בקולה חל ולא חל הקריב ל עולה ל שלמים ל לאמרה לה כמה
ביצה ואעלם אם חל בשבועה מעבודה יום אחר ישלם בשלמים כל שעה לה עלה חל
בשבועה ולא ל נקל מה חל המבדה ישלם בשלמים כל שבעה אם חל בשבעה ישלם
בשלמים כל שבעה: כי שמעון בן מנסיה אומר אם זה הוא מעות שאינו יכול לאכלם
זה שבא עליה ערבה ובלבל ממנה ממנה אם כאמר בבוקר ובלילה כולם שיהיו
ר בקן כי שמעון בן יוחאי אומר אין קוראים מעה אלא לאם שהיה מהנקן מהלבן
ובעבודה כבר ואם זה זה הגמיל חכמים שמרשים בבורה בהרי גדים טרתן
בגיר ואם לבם עלמה שמחה הבוה שבת חבוה ומעלה בהרבים הגים
בשעבה מקריא מעוט והבוה מרובה הבינים והעבודה ובשבועה והטמאה
והעבודה ישלם עלמה שמחה: ובן בן עם הבורה: קולה בן בן עם הבורה
לבקאכיד ואמרה מה מחלוקת מרע לעשה ל הקדיר בן בן עם הבורה עוד אם לא
שראינו לא: נאה פיבא נאה בבורה ל נאה פיבא נאה בדק ל כל עם הבורה:

אין לוקחין בעד יום בשלמה לא נמעשה בראשון בשני ולא בארבעה ביחיד אלא אם
כן מביא חטה ומבין מדעתו ולא במסקבל בארבעה דברים רבי לו מלו לא בא לעולם
מה לעולם מה לעולם מה לבבם מה לאחר כל שלא חם עלבבו מקום רבי לו מלו לא
בא לעולם: יקול אבה לא יחל ל הבחרת מ מבני: עד יום חבי יום ל מאמעון אמר
מן הגלגלה ועלה לגלגל ישקול אחרים בראשונה ל אחרים ל אחרים בראשונה
בבוקר בעיר ל שקול לם חלים ולא יקחו לם ל מסקחים מ מבני עד יום
ובזראבה מעוים ל אמת מ בלא ל מעוים יקחו מחון אלא וחן עד עלבם ל אשכאל מ מעמ
מעלה מן ל אסקאל ויחכלון בל הבחרת לא מיר לכר מעת יחמאו בים ל ל כבר
לבר מעת יחמאו לבר ובו מעת יחמאו בים אל ל אלה לא בראשון לא בעשרה בראשון
בשני שמגיע מן יום אבכר ואלא מ שאל לא מים ראשונה יחיד שואל ומן שנים
שואלים ועלה לבר יחד לבר ואחת מ: יחיד לא מעמנת מ: בלא ל מאלון ולבר אם ל מבור
לא מבבם בבם בבר ל מעמים ולא בבלה אלא מן ואחר אל ואחר ומן בבא לאם לא לבל
מה יעקב לא ל מבור ואלא מעמנת ל נאחל בשוש אעבקה אלה ומן אובא מעמים ל בבר
לבחק ומה ל חק ואמנת מעשה מרבבה בלא יקן עבים בבבה לאחר בובה ולא ל יחיד
אלא אם כמה אל חבי ומבין מדעתו ובו אם יבבה ובבם ל מקם אבל מן בלבם לא עבם
בלא יהבאל אם יבין עלבה בל שאר אלבה בשאבה ויקים עלבא בו ובבם בו ומעוים
בלבם שבן לו מאשי בבדים לא בם מעאים בבבם מ עשם ל מאמלים מן ל מם אם עבר
עבמה בל לבאם ומבבם ל מבאלאבה בשבה ובבבה בלא ל מ מעמנים אבא הבא
ל יבאם לו בו עמי מאמא מ לבבם מן לבם ל חמים ולבר אבם יכבן בעשה בראשון
עם ל עלם לם בי ל בבלל מ מבאלי ל ובל יחילין בעשה מרבבה ל עלם ל אלבה
ל יבן ל בלבם מ עמלה ל ובל ומ ובל ל באלי ועלמה ואו מבבה ולא אם ל מובאבה עמם
ל מלאיבה ל בבם ל עבל ל מבבל ל אבבם ל מבבר בבר ל מבבה בלא עלם
מבלין ל עלבים ל לם בי ל אלבה ובבל לבבם ל בבלים ובבי עם בבלבמבא בבם
ל עלם ל בבבבה ובלם אם לבבבם בם בי עבבה שבבבים ל מבלבבבה לבבם
מבבל אם עבבם ובם לא בבר לבבבבם אם מבר מ בבלין ל עלבים מן אול ובלה ובבם מבם
עלבבבא לן מבאלי לן בבלבל מ ל עלם ובי עם בבלר ובבל ל מבבה ובבבל לי
ובלם בבבה ל מבאלי לן מבבלבבה בבא לבבבא בל בבבם בבל בארבעה לבבים ובי
ובבבל מ מבבל לי ובלם לבבבה אבבבא עלם ל מבר מ ל אבבבבה בבבבל ל בבבל לן
בבבל מ ל עלם בל שבם מם עם בבבל בבבו ובי ובבבי לם בבבבבבם בבבבבבם
עבבבה מן ל אבבבבה ובבבבה בבבבם מן מבבר אבבבבל ל מבבם בי בבבה לבבבבבם
אבבבם אל ובלב מבבבבה ל מ עם בבי ל בבבבה ובבל מא לבם מ ל ל בבבבה בם לא בבבבל

טוק ולא אם כל אלא נתלא כרוכה למעולה פלא אראה לכל לערי עלי אלה
אין יכבר הגי עלי מה טוק למנא ומא הגחה לאדיק בהכלי לבה לפתח לי יכבה
מקל ורבה עלי כיה וכלב מאכה קבל אין הכלה למנא ומאיכון כשר פאל לסמה
פיכרוה לבר לי לי מרק ול מאלבוניה ואמאלה לא לבן לי לבה לי מעלה
אלאתיה כי קלב כל שלא חם על כבוד קונו יכיר בלב מן לא ישפה עלי עקלה ול עקל
הן כבוד ... פאלא לי עלי קדר הנא לשי לי לבה הגיב מע אהלה ושרב כל בהיים
והכלא קאלא מאי שלא חם עלי כבוד קונו זה בעובר עברה בסתר וקאלו פיסים
אבר אין המאכיס מסתיים עד שבבוש בכי רגת שנוה ולא חן לאן עד לשבוה
אי שבוה מוגה לא עקל כאמלי ומנאיא אולב הלא לגיר פי הלא לפלסה לאיא קאל
פיאמא הקדס הן הן עמה הגרה פרבר לאמור לי הגי אי אמרל עלי הגרה וקל נכיקה
פי לי הלמוד עין הגלגמה בעלאן ולי נאמן הלא הגיר ואנשרא אין לאשה
עלמהא לנמה בנמה ולא הגלגלאה לגיר ואמנו ואמנו ואת לבר לקל שלמה פי הלא
לי לגיר עלי כבל לי מלגל רבי ולב הלה לשלב: יסף בן ועזר אומר שלא
לסמוך יסף בן ותנן אומר לסמוך הושעה בן פרחיה אומר שלא לסמוך נאי הרבי
אומר לסמוך הודה בן בא אומר שלא לסמוך שמעון בן שטח אומר לסמוך שמעון
אומר לסמוך אבטלין אומר שלא לסמוך הלל ומנחם לא נחלקו יצא מנחם ובנים
שמאי הלל אומר לסמוך שמאי אומר שלא לסמוך הרי שהיו מביאין לסיאים ולעיים
אבות ביבלין: קאלו אין קולב יצא מנחם ארבל בר יצא מן הגדלש לעבוד
המלך פלס ממעלה מלכה פי סמילה כיס טוב נקטו לי לבה אם מביאין עלה
ראיה ושלמי תנובה כיס טוב ומזכין עליהן: בית שמאי אומרים מביאין שלמים
ואין מזכין עליהן אבל לא עולה בית הלל אומרים מביאים שלמים ועולה ומזכין
עליהן: קל שרחנא פי לגאנו מן מסכת בי יצה בלבה הלבה ובנאים אבלמה
אומא הו פי עולה ביאיה מלאי תנובה אמלא לר ולבה אין קרבין ביום טוב ומנמא
בית שמאי לם מיכה לבוה משמע בבלל חיים ושקי נסכה ארבה בהמיכה
בכל כוחו בענין: עבבה שהלב לאיה ערב שבת בית שמאי אומרים יום טוב
לאחר עבה בית הלל אומרים אין לה יום טוב מולים שאם הלה לבינה בשבת עיס
שבוה לאחר שבת ואין כאן לגיל מקלגה בבלו ומנבר יס בסלי ובה ענינה שלא
לקיים אלה דברי האומרים עבבה לאחר שבת: קל הקדס לא אם הגבעה עלה
לבה שלמן כל שבעה וקל עלמה מלבב בית שמאי אבה אין מביאין עולה ביום טוב
מלגלב אלא הלה עבבה ערב שבת מביאין עולה ראיה לאחר שבת ובן יכון יום לגמה
בית הלל יקלן אין לה יום טוב אלא פי ערב שבת נסכה ביאון עולה ראיה טלא

נקלס לבי מן מלבבה ואנשיא כבר אבבלאבה הגי לא בקל אם ביב שמאי האולין
בית הלל פי עבבה שהלה ערב שבת שמביאין עולה ראיה ביום טוב אלא לא מבבה
הקרבנה מן לב לבבה שבת ולא אינא האולין בית הלל לבית שמאי ולפי מאר
הקרבנה ועלי אלה יסבן הקרבי ב לעולה מן ב יום טוב ולגין לא יבדקון לא נקל עקדון
אם עבבה לא הכין אבבא אלא אחר שבת לקל אלה ופרקה לבה מבחרה בשבת
והואמא יריל הנעבר בשבת יום טוב כמא מאבה לבא שבתה.... ונטלן לליס
לחלן ולמעשר ולבלומה ולקולש מן בלן ולחטאת אם נטמאו ידין נטמאו לחלו
יקלאה לא יחל לאלמאן אם יאכל כבר לו חלן חבי יבלל ריה וכלב לאמה נבל ריה
לבלומה ולמעשר בין לבבה בן לבבה הלא אנשה בל הבומה לין נבל לין לבלה ולן
לם יתקק נאסבה פי ליה כמא הבין פי מסבה טהרה ובשר קולש או לחם קולש מן
הנבל ידין ותיטל נשה בה ומבין פי אול מקוה מקאלו לא מיאה דבבה לא לגי
הכן פיבא טבלה ידיה ולחטאה לא מלכרה הנבה פי בבה אלומה לגי קאל אלה
פיבא חטאה בית הלל ולגל לבמאלהא הדבה לקולש ומבין עלה לגר פי מבבה
בבה פאלא אלגבסה ליה לא יגיל לה יגיס בגי מן אמר אחר הערבה חבי יטבל כלו
במי מקוה לא אם יטבל ידיו בלא יבגל לבירה מן לא אמר לגי הבה הלל
אלו טהרה ולא אמרו לגי הבן נם לידין בלא אלא אנמה בבאלא ומלה לגסה
הי אלבן טמאין ומעשין טמאין ומאע אבבבא מבו מאלה הלה עלי מע יבן פי מבבה
טהרות ובבה ולים: טבל לחלן הוחזק לחלן ואסור לנמעשר טבל מעשר הוחזק
לנמעשר ואסור לבלומה טבל לבלומה הוחזק לבלומה ואסור לקולש טבל לקולש
הוחזק לקולש ואסור לחטאה טבל לבמר מולה לה לטבל ולא הוחזק כאלו לא
טבל: אלא עבל לאנסאן ואבגיל אם הלה לטבילה לאבילה חלן ובה עלי
הלבל לטהרה לא יתלה אם יאכל מעשר בבלבל לטבילה חבי יטבר לבבה הבשה
ובגיל אנה יטבר למעשר בבלה לטבילה ובלבל בלבא ובשרי אם הכין נאסה
קל הקדמה ומעבה ריל לטבה לאבה לה מן הלה לבלבל לשי לי יטבל לבבה
פאלא עבל סבה לה יגיל שיא לא מעשר ולא עבה כאלו לאטבל ולא יאכל בבלבל
לטבילה לבל לחלן פקס: בני עם הארץ מקדם לברגשים בני פרגשים
מקדם לאוכל הרומה בני אוכל הרומה מקדם לקולש יסף בן יעזר היה חמיל
שבבגוה והיבה מן פחבן מקדם לקולש ותן בן נבאבה היה אוכל בטבלה
מקולש כל ימיו והיבה מן פחבן מקדם לחטאה: פרגשים הם אוכל חולין
בטהרה ויתחבשו לגאסאה לבא לאיגה ובלבל יחבשון אם עמהם ואשרבה
חבי הכן טאהרה ומעון מקדם לברגשים אנשים אלא לבן יא מן הגיאבה אנבלה

ויתקנו שיהא וקל קאלו אין הלה למעשה לקיים מצוה דרבנן ואחרת ואין
הקבה הלה לדרבנן בהלא בני עם הארץ מדרס לברעין בני פרעין מדרס
לאוכלי מעשרי בני אוכלי מעשר מדרס לאוכלי תרומה בני אוכלי תרומה
מדרס לקודש בני קודש מדרס לחטאת ומן קולא יחתכו בן ובלבד ביה אוכלין
הנעלה אין חולין שנעשו על טהרת הקודש סקודש ראמו לאין קל קלנא בני קודש
מדרס לחטאת וקאלת פי הלא לי כאן אלא חולין שנעשו על טהרת הקודש
מה פתהן מדרס לחטאת ולא יתקבלו עלך אוכל חולין בטהרה וכה פרעין ל
באוכל על טהרת הקודש לאן אוכל חולין בטהרה אנמא יתחלט מן כל מלא
ינגע ל חולין חלה הכון הלך ל חולין שאהרה ואוכל על טהרת הקודש יתחלט
מן כל מה ינגע ל קודש ונגעל הלך ל חולין כאנהא בשר חטאת או אמה ומיכון
לך פי מסבב טהרות אנאעו ל נאסה ל הי הנגע ל חולין ולהי הנגע ל תרומה
ול הי הנגע ל קודש והנאר הגבין הלה ל הלבות הלהא על ל המאה ול המאה:

פרק שלישי

שמטבלין כלים לתוך

חומר בקודש מבתרומה כלים לתרומה אבל לא לקודש אחורים: והוך ויבא בעב: עבה לתרומה אבל
לא לקודש הנושא את המדרס הוא נושא את בתרומה אבל לא בקודש בני אוכל
תרומה מדרס לקודש לא כמהלה הקודש מדרס תרומה שבקודש מבית
ומעבר ומסבל ואחר כך קושר ובתרומה קושר ואחר כך מטבל: מטבלים
כלים לתוך כלים הוא אין ימלך קלה מלגא מן אוכלין ויטבריא פי ל מקוה ולא יעלה
מלגא לגלך פי ל אוכלין לאי יד אן נתבדל בהא לקודש לאן לגלה ל קודש
נחסב אן הלך ל קלה חוצבה בחבי בכלים לעלו אן ל מא ידלבהא ומעני אחורים
והוך חכם אחורים והוך אן נגעל אחורי בכלי לי בוכו ולגלך אן אלא אנהגנו
אחורי בכלי במשקין טמאין לא יתקנם לאי לי פי לאכלה אן כאן תרומה אמא אן
כאן קודש פיתקנם לאי פי לאכלה וכאנוא יעמלון פי אוכלים פי אלי לאיכה
מדבגריך פיה לאבבא לתגעלא אבבא הנאר עלי לשרב ולא ידלבלאיל
פי ל אנה והו לאי המאי בית בבית בעיה פאן אנהגנם אחורי בכלי במשקין
טמאין [illegible] בית בעיה לא [illegible] לתרומה ואנהגנם
לקודש ומקבלין לך הלה ל אחלבהא פי מסבת כלים נאסבה טהרה ולקולה הנושא
את המדרס הוא נושא את בתרומה ידיד בה אנה נקל תרומה ובל שנטמא מדרס
מה מעא כאן נגעלהמא נגיעה עלי לגה וידבאהמא ולא יגע מגלגלה פי ל קודש
וקולה מעבדמין כל אנה יתפ ל אנה איאר הכון עלי אלהיה המעבר ל מא

ומקולה ובתרומה קושר ואחר כך משבל אבאחה אם לא אין ט בל ל אמאנו וכלי
חרש ושה בעלה אם בבעלן כל אמלה ונחהאי: כלים הנשמרים בטהרה עריכין
טבילה לקודש אבל לא לתרומה בכלי מדבר מה שבתוכו לקודש אבל לא לתרומה
תרבעי בקודש פחות והשלשי בתרומה ובתרומה אם נשמאה אחת מידיו חברתה
טבורה ובקודש מטבל אחת שבינן עהיד מטמא אחת חברתה בקודש אבל לא
בתרומה: לא כתב לי שלהא מלמיד חכמים לא כל לבאמן טבילה ולא הקהאב
העדב שמא הלא לקולש ויריד בחלה בכלי מעשרך מה שבתוכו אלה אלא כאמה
אנה מעלה מן כעבר אן נחה ונעבר טבל יום אומן הי לי לגלה מן ל נגעם בטעבה
ואחדה מגבא לא פסל אלא מא אנעם בה פקט הלא בתרומה אמא בקודש בעגם
ל כל אמנ לגר לקולה כן אחבה עלא הבגוב שאה כלמה שבכם אחה וקל
לכרנא מן אמר עלי: ורבעי פי ל אולמן פתחים קדי מא יחבאו אלה פי הלא ל מלא
ואלא אנהגנם דה בל אלא: ל הי הנגע ל ילין בקט אדי לכרנא מעבא הקדש
ומאהבה הלך ל יד ל מנגסה רשובה בקל אנהגנם לה ל באנה לקודש ואן לא
יגע ל יד ל מנגסה לאי אמרה ואן ל הכן בהא נלת פלא הנגע ל יד ל באנה
חלי יגמסה לגל ל נעבה ותינל בתמול אחבה לקודש ומבבין הלה ל אעול
הלהא על ל מאלפי מוא כבעבע בהירה מן מלר שהרבה ואלא ארדה ל אחאס
בעלה ל טהרה ל טומאה ובדיק אחמאמאמא בהאמלה ל אנים ל מלר
בעגאיה בהירה מן אלב אלי אכיה ולא הקיאמה קיאמה הנוים ומבאי אלאקראה הבבה
והתמל: אוכלין אלבה נעבים בילים מבעבה בתרומה אבל לא בקודש אוכלין
ומחומר כבוים ידיכין טבילה לקודש אבל לא בתרומה: ל אבל עדיין
חיבת הקודש מבבר ובא הבאל הבשר פאלא כאן הלא ל אבל ואבל אבלים
נבוים בילה והי מנעסה בלאשר אנהגנם ולא יחבאו פי לגל לאם ואנפה
הלה ולא יגמסה בילה אלא בלאב ונחות הלך נשרה איאר יאכל בעל לגל ל ש
מאיעה בילה ונהגנם לגל ל ש ל מאיעמן אל ילה ל מנגסה וינגם לגל ל קודש
ל לי פי פיה כמא הבין אבל לגל פי מאיעבא לה נעגל הלה ל נבבה בתרומה
וקל הקלם לגל פי פתחים ונרבא חכם אונן ומתומר כבוים: חומר בתרומה
שביהולה נאמנין על טהרה ... ונשמן כלי מעלה בעלה ובעעה בנעלה והבלים אין
על בתרומה עברו הנעלה והבלים הביאו לו חבית עלין שתרומה לא יקבלבה
ממנו אבל מניחה לגלה בביאה אם אמר לו בפרשה: לגרבה רבעים קודש נאמן
בכלי ... ונכלי שמן במקלו ומעלה נאמנין עליהן בשעת הנבוה והבלים וקולם לגבוה
בשרבים יום: הלכי שבת בלאר יהודה מן מאיר בלאר ל שאם לאן נר בלאר

בורה כאנו׳ סבנוהת ל כותים ולא ימכן לגלב קשבירי שי׳ וחרסה לאנשי רומא
הגלב ל בלאל מן אולבם מקבל אכיע בעמים פסי בלאר׳ הורה׳ ציריקון לאנשם טול לעשו
עלי״ן נשמן שלקודש אוב טהור אוא קאל הלא ל כמר טאהר והו לעם פיס והלא לזיג
שבר והו לאנתות לא לנו מה ל קודש לא תקראבר עלה לא קבאון באמרה ולא יחול
טאהר אלא עם לשי לי׳ יתקח טבאהבה ולא ציריקון פי חולבם הלא״ן שלבומה טהור
הוא נר וקבל לעצר פקט לי׳ קאבבון לאנשם לבם ויטבדון אואנפם ואונפם לי״ן
מא׳ עיסון טאהר ויכרון הבומה טהורה פאלא לאל שנתה הגבות ובבדים והו יקבל לעצר
הקיב לאנשם וקיעוא ל טאהרה לאנשם הבבאלבם כל הבומה לא יתבלו ובהא תנשא המלך
לגלב לא ציריקון פאן עבדו הגבות הבדים ונאב אחל לבם חבים שלין שלבומה
על אוכא הבומה טהורה לא יאכלהא מנה אלא אן אכלבא ניעקבל פיהא אשרא בומן
פשלה אל אמרהא משטר וקלה אבל מניחה לבתבאה עיר בעל בחבים מניחה
לבתבאה ותיעל יעיר יהא לבם לי׳ הומרבק פי לגב ל נקבה פאן קאלה הבראבי
לבוכה הבוביה שלקודש פי צדק אל ויצדק עלי בעלהא אעיר הבוביה שלקוש אל
ל אכל נמנון עלי טהרה״ן שמן שלקוש כל יומה באיה ציריק איצא עלי לגבמא
אנבא טאהרה וקלה כלי״ן וכלי שמן המלומעה נמנון עלה שרחב מיאבן ל
ולגב מן ל מקלמעקל הקדמה לב נמל אחסמה פי מסבה הבומה ויבא אה ל
לי׳ הבלבון פיה ל הבומה לבי סמאהא אלה המע פאנא בבריש עבלים מן בבל
ל מחיר ל אוקיאה פלא יציר עד על טהרה״ן שמן בקט המא אל עלי בבה
אנא עלי ל אחרה אנבא טאהרה הבי שמל מן טאהרה שמן לבם ל
יבדק עלי לגב ולי׳ שלבא מן בקל הבריש נבבה שלי כל לא מקבלי ל קיבל
עבה בטהרה משאה לבם ל אכל עבדא מן ל קיבל אנבא מנמנע ואנמא כן ל מעיר בל
הבומה ובבל מאבבה מן הבומה כמא הבבון פי לבבה ל הבבה מן מסבה עלה ומא כאר
ל ל כל מנמנע כמא קבלה אלאמן אל לי׳ ל הבומה הבי לבי יבה ל הבבה אל לבם
פי הבבה מן אבים והבה ל אחבאם לבבא ל הבי קבלה נמנון ומן נמנון אנבא כי פי עלי
הארץ אנבא מלמלי חבמים מעבדין מים ל לבבי עלי לבבי אנאעבא ל טהרי כל
ולמי לי׳ יקבל עלה ומבל כמא בינא טרן מן לגב פי מנס בבא המאי ומ הבבון ל נעלה ל פי
מסבה ל הבומה מן הבומה עבה ולבבים נמנון על כל חבים מן המלומעה ולחוץ אין

שמנון ל״ל בקשר שהפבה קדרו ונבנס לבנים מן המולעה בוא הקדר והן
הקדרות הלוקח נמנון בידעא אינו נמנון״ אלא הבר ל קדור חוץ לחולעה ונבנס
ואחר הולבנים מן המולעה ל קדרות חוץ לחולעה ונא ל משהרי ואכל ל קדרות
ולכל לבנים מן המולעה שנמנון אבהא טהורה ולא הקולבה בלוקח נמנון אל ל אשל
ונמנון על טהרה לא חבים מן המולעה ולבנים אמא מן כבר מן ירושלים ואשבר מן
הגלב לקדור ו׳ ל׳ כי ידע אינו נמנון אל ונהו חוץ לחולעה ולא״ן ל קדרות בי
ל קדרות ל קדר הו ל קדר באיך פי המולעה והלא בו מעני קולבה בוא הקדר והן בקל
הקדרות ל הקדיר אן על פי שבקדר בוא הקדר והקדרות בן הקדרות הבבים נמנון
ובנמא אינו נמנון לא ל אמר ראוב לבמולעה ועלה לגב לא לי׳ כי מחוץ לחולעה
ויאבר׳ ויכל כי שחב ל קדור ויחרסה ואכל מנבא מא אכל ויזלבה פי ידע לגלב
נמנון אמא לי׳ יכבן מן ל מלינה פלבם כי ל קדר לא ל טהרה לבם פקד בבמא יגם
הו אעיר ל קדר במשקין טמאין פי ידע ויגם ל קדור ולגב ל מעבר׳ לא יאבה ומן לא
נגדק ל קדר אין הלה ל קדור טאהרה אלא לתעלבה לבנים מן המולעה כמא בן וקל
ובנבם לבנים מן המולעה אמא לו גלה חוץ לחולעה אינו נמנון וכלב לעם הבר
חלורה חוץ לחולעה בל אלבהא מעה לבנים מן המולעה לבאן הבנים ובירשא שמן
לגלו אנבם ל קדר בבא״ה לבנים מן המולעה מעבדק בו אנה לי יגשבא לפ יבר
פי בבה ל הלבה יר ל מבאלבה אן ל הבדיק עלי טהרה כל חבים מעלה בל מעבר
המולעה ולבנים ואן לגב ל שכר בנבסה לא יצדק עלי הגלב ל אנבה בנפסבא מן המולעה
ולחוץ ובסר לבה פי עמי האיר אמא פלמיל חבמים מעבדק פי כל מקום״ הבבים
שנבנו לתול הבית ובן הנבים שהחזירו אתבבלים נמנון לומר לא נטנע ובירשלים
נמנון על הקודש ובשעת הגל אן על הבומה״ שהחזירו עני עשו השובה
ונקבו מעבמן ולגב נמנון וקלה ובירשלים נמנון על הקודש יריד בה אנא
ל בבאר ל בבה כל אז יאר ל בבה ל קבר׳ ציריקון עמי הארץ אנבא טאהרה
לקודש לא לי יכן פי ירשלים אפרא בבאר׳ פבאנא שתון לגלב עלבא לא יגבונבא
ועמל אינא פיהא הבבין לנמנהא ל אל עבנא כל שלם חבים ברגל בא
לבבה לב מבאה ולגב נמנון אן על הבומה״ הלבה אבתבן והמבבין
בעבה על גב הגל״ יבולה אנמ׳ נמור וחבמים אומרים לא נמור משעבר הגל
הו מעבירין על הבה בעזרה עבר הגל בוס המבעי לא הו מעבירין ערב שבת
מבנו כבוד השבת״ יהולה אומ׳ אנא יס המבעי שאין הבבים פנוי״ם קל פ״ב
לב אל שלם חבים ברגל ונעלא עם הארץ בהלבי חבים ברגל פלא אנבלו
לי׳ פי חבים ועבה ברגל״ יהולה יקבל אל נעלבה שומרת עם הארץ טבלת ברגל

[illegible]

[illegible]

[illegible]